

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΚΟΥΖΑ

ΙΑΤΡΟΥ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ

ΠΩΣ ΓΙΑΤΡΕΥΘΗΚΑΝ ΠΟΛΛΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΡΡΩΣΤΟΙ
ΑΠΟ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΗΠΑΤΟΣ
ΕΝΤΕΡΩΝ ΝΕΦΡΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ Κ. Λ. Π.
ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΑΡΙΟΥ

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΚΟΥΖΑ
ΙΑΤΡΟΥ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ

ΠΩΣ ΓΙΑΤΡΕΥΘΗΚΑΝ ΠΟΛΛΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΡΡΩΣΤΟΙ
ΑΠΟ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΗΠΑΤΟΣ
ΕΝΤΕΡΩΝ ΝΕΦΡΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ Κ. Λ. Π.
ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΑΡΙΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐξαντληθείσης τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, κυκλοφορεῖ «Ἡ θεραπεία μὲ χυλὸν σίτου» εἰς δευτέραν ἐκδοσιν.

Ὅσοι ἀπλοῦς εἶνε ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου, ἀντιθέτως τοῦ ἐξηγουμένου θέματος πολλαπλῆς σπουδαιότητος εἶνε τὸ περιεχόμενον.

Ἀναπτύσσεται ἐν αὐτῷ νέα γαστρογενῆς παθογένεια, ἡ ἐξ ἀπορροφῆσεων ἀπὸ τὰ ἐντερὰ χρονία λοίμωξις τοῦ σώματος, ἣτις ἀποτελεῖ διὰ τὰς πλείστας νόσους βασικωτάτης σημασίας πραγματικότητα, καθ' ἡμέραν ἐν τῇ ἱατρικῇ πράξει πιστοποιουμένην.

Μὲ τὴν ταιαύτην περὶ ἐνιαιας παθογενείας ἀντίληψιν, θεμελιούται στερρότερον, ὁλοκληροῦται ἡ πρό ἐτών θεωρία μου περὶ «ΕΝΙΑΙΟΥ ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ» δι' ἣν κορυφαῖοι ἱατροὶ τῆς Ἑλλάδος κλπ, ἐγνωμάτευσαν ὅτι «θὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ Ἐπιστῇ, εἰς μέγα ὄφελος αὐτῆς καὶ τῆς κοινωνίας»

Ἐν τῷ βιβλίῳ πολλάκις γίνεται λόγος περὶ νέας νοστροπίας ἐν τῇ Διαγνωστικῇ περὶ «ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΣ ΔΙΑΓΝΩΣΕΩΣ» καθ' ἣν αἱ νόσοι τοῦ σώματος (χολοκυτίτις, πυελονεφρίτις κλπ.) δὲν εἶνε ξεχωρισταὶ ἀσθένειαι, ἀλλ' ἀποτέλεσμα, συνεπακολούθημα τῆς νοσήσεως τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ.

Ἡ ἰσχύουσα Παθολογία θεωροῦσα τὰς νόσους σὰν αὐτοτελεῖς ὀντότητες, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν βασικωτάτην ἀλήθειαν ὅτι ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς βιολογικῶς εἶνε ἓν σύνολον μὲ συνεξάρτησιν τῶν ζωϊκῶν λειτουργιῶν του, δὲν κατέχει τὸ νόημά των ἐν τῇ ὁλότητι καὶ πραγματικότητι αὐτῶν. Ἀντιθέτως, σινεπειῶν τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀναλυτικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀπειρίας τῶν χημικομικροβιολογικῶν ἐξετάσεων, ἐδημιούργησε χάος νοσολογικὸν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποτυγχάνῃ ἐν τῇ πράξει, διότι θεωρεῖ ὡς ἀσθένειαν τὸ σύμπτωμα, διότι ἐκλαμβάνει ὡς πάθησιν τὴν ἔμφυτον προσπάθειαν τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ προσαρμογὴν τῶν λειτουργιῶν του κατὰ τῆς νόσου. Ἀντὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸ σῶμα ἐν τῇ ὁλότητι αὐτοῦ, κτυπᾷ τὸ μέρος ἢ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀμόνης τοῦ ὀργανισμοῦ.

Βάσει γαστρογενοῦς παθογενείας καὶ συνθετικῆς διαγνώσεως τῶν νόσων «Ἡ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ» ἀποδεικνύεται μεγίστης ὠφελιμότητος ἱατρικὴ καινοτομία. Καθαριζομένου δι' αὐτῆς τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος, καλλίτερα ἀπὸ οἰοδῆποτε ἕως τῶρα φάρμακον ἢ σύστημα, ἀποτοξινουμένου δι' ἀφθάνου

οὐρήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ, ἐπιτυγχάνεται ἐξυγιάνσεις αὐτοῦ ὁλοκληρωτικῇ, ὥς δὲν εἶνε δυνατόν νά γίνη τοῦτο ἐν τῇ ἰσχυροῦσῃ Παθολογίᾳ τῶν μονομερῶν διαγνώσεων, μέ τις ἀπειρες ἀσθενείες της καί τὰ κατ' αὐτῶν ἐφευρεθέντα ἕως τώρα 75000 φάρμακα (Kebler διευθυντῆς τοῦ φαρμακολογικοῦ τμήματος τοῦ χημικοῦ γραφείου τῶν Ἑνωμ. Πολιτειῶν).

Διὰ τοῦ ἀπλοῦ καί ἀδαπάνου φυσιοθεραπευτικοῦ συστήματος ἡμῶν θεραπεύονται ὁλοκληρωτικῶς καί δὴ ἐντός ὀλίγου χρόνου ὄχι μόνον αἱ γαστροπάθειαι, αἵτινες εἶναι αἱ συχνότεραι θύλων τῶν νόσων, ἀλλὰ καί πλεῖστοι ἀσθενεῖαι τῶν ἰσθμῶν, ἐφόσον ὡς ἀποδεικνύεται, ἀρχικὴν αἰτίαν ἔχουν τὴν τοξικωσιν, βλάβην τοῦ σώματος ἐξ ἀπορροφήσεων ἀπὸ τὰ ἔντερα.

Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει ἐδημοσιεύθη ὅτι 5 χιλ. ἄρρωστοι ἐθεραπεύθησαν διὰ τῆς χυλοσιτοδιαίτης ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ στομάχου, ἐντέρων, ἥπατος, νεφρῶν, αἵματος κλπ. Ὁ ὅριθμός οὗτος εἶνε μικρός. Μετὰ τὴν κυκλοφόρησιν τοῦ βιβλίου, οἱ θεραπευθέντες εἶνε πολὺ περισσότεροι, ἀμέτρητοι. Αἱ ἐπιστολαὶ ἅς ἔλαβον ἐκ πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος κλπ. αἱ πάμπολλαι, μαρτυροῦσι τοῦτο.

Διὰ ταῦτα εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκδηλωθῇ ὡς τάχιον κρατικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διάδοσιν, τὴν γενίκευσιν τῆς νέας ταύτης θεραπείας, δι' ἧς εἶνε δυνατόν νὰ γιαντρεθοῦν ριζικῶς καί ἀδαπάνως ὅλοι οἱ στομαχικοί, ἥπατικοί, οἱ γαστροπαθεῖς κλπ. ἄρρωστοι.

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε. Ὁ Δῆμος Σερρών ἀπεφάσισε νὰ δόσῃ δωρεὰν σιτάρι εἰς ἀποδεδειγμένως πάσχοντας, ὅπως κάμουν διαιτοθεραπείαν.

Ἡ Νομαρχία Θεσσαλονίκης δι' ἐγγράφου της (10—10—48) συνέστησε τὸ βιβλίον εἰς τοὺς Δήμους καί τὰς Κοινότητας, ὅπως γνωσθῇ εὐρύτερον ὅτι εἶνε δυνατόν μέ τὸ πρῶτο προῖόν τῆς γῆς, τὸ σιτάρι ὡς φάρμακον, νὰ γιαντρεθοῦν, νὰ ἐξυγιανθοῦν καί πάσχοντες καί ὑγιεῖς.

Ἐάν οἱ Δῆμοι, ἡμικρατικά ὑπηρεσίαι, τὸ Ὑπουργεῖον, ἐν τῇ μερίμνητῶν διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ἀποφασίσουν νὰ δόσουν εἰς ὁργανώσεις τινὰς διὰ τοὺς ἀρρώστους τῶν τῶ πρόχειρον ὅσον καί πολῦτιμον τοῦτο φάρμακον, μέ τὰ ὁμαδικὰ παραδείγματα θεραπείας ποῦ θὰ ἐπακολουθήσουν, θὰ συντελέσουν ὅπως ἐπιτευχθῇ ἐν Ἑλλάδι, συμφωνούντων ὡς πιστεύομεν καί ἄλλων ἰατρῶν, ὁ μέγας καί ἰδεώδης σκοπὸς τῆς Ἱατρικῆς Ἐπιστήμης, ὅστις εἶνε Ἡ ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΟΜΑΔΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ.

Ο ΣΥΓΓΡΑΨΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΘΕΩΡΙΑ

1. ΠΑΘΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ ΕΞ ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΩΝ

Ἱατροὶ τινὲς εἰς πολλὰς χώρας κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως δεκαετίας, μὴ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἱατρικῆς Ἐπιστήμης ἐπὶ τῶν γνωστῶν βάσεων τῆς Μικροβιολογίας καί Φαρμακοθεραπείας, ἐστράφησαν πρὸς τὴν Φύσιν, ὅπως καλλίτερα διὰ φυσικῶν μέσων θεραπεύουν τὰς νόσους: μέ δίαιταν, λουτρά, καθαρὸν ἀέρα ἢ λίον κλπ.

Ἐπιτυγχάνοντες οὗτοι ἐν τῇ πράξει ἀποτελέσματα καλλίτερα, διακηρύττουν ὅτι ἡ Παθολογία πρέπει νὰ ἀνακαινισθῇ ἐπὶ νέων βάσεων, νὰ μεταρρυθμισθῇ. Ἀναπτύσσεται οὕτω εἰς ὅλον τὸν κόσμον εἰς νέος κλάδος τῆς Ἱατρικῆς, ἡ Φυσιοθεραπεία, ἡ ὁποία εἰς τινὰς χώρας, τὴν Ἀγγλίαν, Γερμανίαν καί ἰδίως εἰς τὴν Ἀμερικὴν πολὺ ἐπροώδευσεν.

Οἱ ἀπόστολοι τῆς τοιαύτης Θεραπευτικῆς, μὴ ἐγκρίνοντες πολλὰ τῶν ἐν χρήσει συστημάτων τῆς Ἐπιστήμης, ὡς παθογενετικὴν ἀρχὴν πλείστων νόσων θεωροῦσι τὰς τοξικὰς ἐκ τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος ἀπορροφήσεις. Ἡ χρονία γαστρίτις κατ' αὐτοὺς, ἡ δυσκοιλιότης, εἶνε πρωταρχικὴ παθογόνος αἰτία πολλῶν νόσων.

Ἡ τοιαύτη παθογένεια ἔχει οὕτω. Ὅταν ὁ ἐντερικὸς σωλὴν δὲν καθαρίζεται ἐπαρκῶς, μέ μίαν-δύο καθ' ἡμέραν κενώσεις, εἰς τὸ ἔσω τοίχωμά του ἐπικάθεται βρώμικη ὕλη. Μὲ τὴν ἀνεπιστημονικὴν τροφικὴν δίαιταν ποῦ κάνουν οἱ περισσότεροι ἀνθρώποι, ὅλο ψωμί πατάτες κρέατα κλπ. καί κυρίως ἕνεκα τῆς οὐδέποτε καθάρσεως τῶν ἐντέρων συστηματικῶς, ὑπολείμματα τῆς πέψεως, περιττωματικά ὕλαι καθ' ἡμέραν εἰς τὰ ἔντερα ἐπικολλῶνται.

Προκαλείται ούτω χρονία φλόγωσις τῶν ἐντέρων, ἡ χρονία γαστρίτις, τὴν ὁποίαν πάμπολλοι ἄνθρωποι ἔχουν. Αὕτη κατὰ τοὺς φυσιοθεραπευτάς, εἶνε ἀρχική, πηγαία αἰτία τῶν πλείστων παθήσεων. Θὰ ἐξηγήσωμεν τὸ θέμα, ὃν βασικῆς σημασίας διὰ τὴν προτεινομένην νέαν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν τῶν νόσων.

Αἱ τροφαί, μετὰ τὴν μάσησιν καὶ κατάποσιν, πέπτονται εἰς τὸν στόμαχον, γινόμεναι χυλός. Ἐπειτα διὰ τοῦ δωδεκαδακτύλου πηγαίνουν εἰς τὸ λεπτόν έντερον, ὅπου ἐξακολουθεῖ ἡ πεπτική κατεργασία καὶ ὅθεν γίνεται ἀπορρόφησις τοῦ τροφικοῦ χυλοῦ εἰς τὸ αἷμα. Ἀπὸ τὸ λεπτόν έντερον ἡ μὴ πεφθεῖσα ὕλη μεταβιβάζεται εἰς τὸ παχὺ έντερον καὶ βγαίνει ὡς κοπρανώδης μετὰ τὰς κενώσεις.

Ἡ λειτουργία τῆς πέψεως, οὕσα βασικῆς σημασίας διὰ τὴν ζωὴν, γίνεται μηχανικῶς, μετὰ ὠρισμένας κινήσεις τῶν πεπτικῶν σπλάγχων, καὶ χημικῶς μετὰ τὴν ἐπίδρασιν ὑγρῶν τινῶν ἐκκρινομένων ἀπὸ αὐτά.

Αἱ μηχανικαὶ κινήσεις εἶνε μάσησις, κατάποσις, πεπτικά καὶ κινήσεις τοῦ στομάχου καὶ αἱ περισταλτικαὶ κινήσεις τῶν ἐντέρων, δι' ὧν ἡ τροφικὴ ὕλη τεμαχιζομένη, πολτοποιουμένη προωθεῖται εἰς τὸν γαστρεντερικὸν σωλήνα.

Τὰ ἐκχυνόμενα εἰς τὸν γαστρικὸν σωλήνα διὰ τὴν πέψιν ὑγρὰ εἶνε τὸ σάλιο εἰς τὸ στόμα, τὸ γαστρικὸν ὑγρὸν εἰς τὸ στομάχι, τὸ παγκρεατικὸν ὑγρὸν ἐκκρινόμενον ἀπὸ τὸ πάγκρεας, ἡ χολὴ ἐκκρινομένη ἀπὸ τὸ ἥπαρ καὶ τὸ έντερικὸν ὑγρὸν παραγόμενον εἰς τὰ έντερα, εἰς τοὺς ἀδένες τῶν.

Κατὰ τὴν Φυσιολογίαν, τὰ δραστικὰ συστατικά τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ εἶνε τὸ ὕδροχλωρικὸν ὀξύ, ἡ πεψίνη καὶ ἡ πιτύα. Αὐτὰ ἀνακατενόμενα ἐν τῷ στομάχῳ μετὰ τὴν τροφικὴν ὕλην κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ κατεργασίαν τῆς, συντελοῦν εἰς τὴν πέψιν αὐτῆς.

Τὰ πεπτικά συστατικά τοῦ έντερικοῦ ὑγροῦ εἶναι ἡ ἐρεψίνη, πυρηνάση, ἀργινάση, έντεροκινάση βινοσακχαράση, ἀμιλολίτης κλπ. Αἱ οὐσίαι αὗται μαζὺ μετὰ τὸ παγκρεατικὸν ὑγρὸν καὶ τὴν χολήν, δρῶσαι ἐν τοῖς έντέροις ὡς ζυμώματα, συντελοῦν ὅπως ὁ τροφικὸς χυλὸς μετατρέπεται βιοχημικῶς εἰς οὐσίας μοριακῶς μικροτέρας, εὐαπορροφήτους ὑπὸ τῶν ἐντέρων καὶ καταλ-

λήλους διὰ τὴν ἀφομοίωσιν ἐν τοῖς ἱστοῖς, πρὸς θρέψιν τοῦ σώματος.

Ὅταν εἰς τὸν πεπτικὸν σωλήνα συνεπεία κακῆς διαίτης ἐπικολλῶνται λίπη, ἄλατα κλπ. ἐμποδίζεται ἡ ἐκκρίσις, ἡ πεπτικὴ δράσις τῶν ἀναφερθεῖσῶν ζυμωτικῶν οὐσιῶν, ὅπως εἰς τὸ δέρμα, ὅταν ὑπάρχῃ ἀκαθαρσία, ἐμποδίζεται ἡ ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ ἐκκρίσις ἰδρώτος κλπ.

Ἐναπόθεσις σὺν τῷ χρόνῳ ἀπέπτου τροφικῆς ὕλης, λίπους ἁλάτων κλπ. εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, προκαλεῖ γαστρίτιδα χρονίαν ἢ ὀξείαν, μετὰ τὰ συμπαρομαρτοῦντα συμπτώματα, δυσπεψίαν, ρεψίματα, ἀέρια, βάρος, πόνον κλπ.

Ἡ τοιαύτη νοσηρὰ κατάστασις τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος ἀνεκδήλωτος εἰς τοὺς πλείστους ἢ κατὰ τινα βαθμὸν ἐκδηλουμένη εἰς πολλοὺς, εἶνε πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὴν ὅλην ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἐπικολλουμένη εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων ἀκάθαρτη ὕλη μετὰ τὸν καιρὸ σκληρύνει, ὅποτε τὰ έντερα ἀποκτοῦν ἐν φράγμα ἐμποδίζον τὰς περισταλτικὰς κινήσεις, τὴν λειτουργικότητά τῶν. Τὸ πούρι τοῦτο, ὑπάρχον εἰς τὰ έντερα ὅλων τῶν γαστροπαθῶν, προκαλεῖ τὴν δυσκοιλιότητα, συνηθεστάτην ἐξ ὅλων τῶν νόσων.

Ἡ Ἐπιστήμη δὲν δίνει προσοχὴν ὅσην πρέπει εἰς τὰ ζητήματα αὐτά. Τὸ νὰ καθαρίζεται ὁ γαστρεντερικὸς σωλήν θεωρεῖται ἐν τῇ Παθολογίᾳ ὡς ὄχι ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς ὑπόθεσις. Οἱ ἱατροὶ ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς δὲν δίδουν μετὰ τῆς δεούσης φροντίδος ὀδηγίας πρὸς κάθαρσιν τῶν ἐντέρων.

Μερικοὶ κάθε 2—3 χρόνια πέρνουν κανὲν καθάρσιο, ἀλλὰ μετὰ αὐτὸ βγαίνουν τὰ περιττώματα, δὲν καθαρίζεται τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων, ὅπου εἶνε κολλημένο τὸ κοπρικὸ πούρι, γινόμενον ἐστία νοσογόνων ἀπορροφήσεων.

— Τὰ σπίτια μας, λέγουν οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν ἀνωτέρω παθογένειαν, τὰ καθαρίζομε, τὰ σφουγγαρίζομε, τὸ σῶμα, τὰ πόδια μας τὰ πλύνομε, τὰ λούζομε, τὸν έντερικὸν σωλήνα ὁμῶς, ὅπου παρὰγονται ἀκαθαρσίαι, δὲν τὸν καθαρίζομε. Αὕτη

εἶνε ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν νοσούμεν ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ συνεπεῖα τοξικῶν ἀπορροφήσεων ἐκ τούτου πάσχομεν καὶ ἀπὸ νόσους τοῦ ὅλου ὄργανισμοῦ.

2. ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝΤΕΡΟΓΑΣΤΡΙΤΙΔΟΣ

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ὑπάρχει βασικῆς σημασίας διὰ τὴν Ἱατρικὴν ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια. Εἰς τὸν γαστρικὸν σωλήνα εἶνε τὸ αἷτιον πλείστων νόσων. Ἡ ταγκίλα τοῦ στόματος, τοῦ φάρυγγος ποὺ αἰσθανόμεθα πολλὰς φορές, ἐνῶ εἴμεθα φαινομενικῶς ὑγιεῖς, σημαίνει ὅτι εἰς τὸν γαστρικὸν σωλήνα ὑπάρχει ἐπικαθισμένο λίπος, ἄλατα, ἀκαθαρσίαι φλογισμένες. Ἡ τοιαύτη ἰδίως ἐν τοῖς ἐντέροις νοσηρὰ κατάστασις εἶνε αἰτία πλείστων, ὅλων σχεδὸν τῶν γαστρικῶν νόσων.

Τὸ ἐπικολημένο εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων πούρὶ ἐμ' ποδίζον μηχανικῶς τὴν λειτουργίαν τῶν γίνεται αἷτιον τῶν κατὰ τόπους παθολογανατομικῶν βλαβῶν καὶ λειτουργικῶν διαταραχῶν τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος. Δυσπεψία, στομαχοεντερικά, ἐντεροκολίτιδες, ἔλκη διάφορα, γαστροπάθειαι ποικιλώνυμοι, τοιαύτην ἔχουσι παθογένειαν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀσθενειῶν τοῦ στομάχου, ἐντέρων κλπ. τοξικά ἀπορροφήσεις ἐκ τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος προκαλοῦν καὶ γενικότερας νοσηρὰς καταστάσεις τοῦ σώματος. Τὸ αἷμα ἐμποτίζεται ἀπὸ τοξικά ἄλατα ἐντερικῆς προελεύσεως, τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦντα εἰς τὸν ὄργανισμὸν προκαλοῦν χρονίαν δηλητηρίασιν του.

Τὸ ὑπικτερικόν, γαῖωδες χρῶμα ποὺ ἔχουν πλείστοι γαστροπαθεῖς, δυσκοίλιοι δεικνύει τὴν τοιαύτην χρονίαν λοίμωξιν τοῦ αἱματός των, τοῦ σώματος ἔξ ἀπορροφήσεων χολῆς καὶ τοξικῶν ἀλάτων ἀπὸ τὸ γαστροηπατικὸν σύστημα, ἀπὸ τὰ ἔντερα.

Κατὰ ταῦτα, χλώρωσις, κεφαλαλγία, ζάλη, ἀρθριτισμός, ψαμμίαισις, νόσοι τοῦ αἱματος, τοῦ δέρματος τοιαύτην κατὰ τὸ πλείστον ἔχουσι παθογενετικὴν αἰτίαν. Καθ' ἡμέραν δέκατα, γαστρικοὶ πυρετοί, φαγοῦρα τοῦ σώματος, ἀφυλαξία, σπιράκια, ἔξανθήματα, ἄλλαι νοσηραὶ διαταραχαὶ καὶ παθήσεις τῶν ἰστών

τὴν αὐτήν, ἐκ τῶν ἐντέρων ἰδίως, χρονίαν λοίμωξιν ἔχουσι ὡς παθογένειαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λεπτὰς ἱστολογικὰς βλάβας ἐν τοῖς ἐντέροις κατὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται χρονίαν πάθησιν των, αἱ περιγραφόμεναι εἰς τὰ συγγράματα διὰ τὴν χρονίαν ἐντερίτιδα εἶνε: τὸ χόριον διηθεῖται ὑπὸ ποικίλων φλεγμονωδῶν κυττάρων (λευκοκυττάρων οὐδετεροφίλων ἡωσινοφίλων πλάσματοκυττάρων μικροφάγων) καὶ παρουσιάζει ἰνιδόβλαστικὴν ἀντίδρασιν καταλήγουσαν εἰς τὴν παραγωγὴν σκληροῦ ἰστοῦ καὶ τὴν ἀτροφίαν τοῦ βλεννογόνου.

Οἱ ἀδένες καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ὅλον ἐν ἀξανομένῳ σκληροῦ ἰστοῦ καὶ τὰ στόμιά των ἀποφράσσονται. Τῆς τοιαύτης ἀλλοιώσεως, καθ' ἣν ὑπερπαράγεται βλέννα, ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ μὴ φυσιολογικὴ ἐπέψις — ἀπορρόφησις τῆς τροφικῆς ὕλης ὑπὸ τῶν ἐντέρων, ἡ γαστρίτις.

Τελειότερα, περισσότερον ἐμπράγματος μελέτη διὰ τὰς παθολογανατομικὰς ἀλλοιώσεις ἐν τοῖς ἐντέροις θὰ γίνῃ ὅταν ἐγκρινομένης τῆς παθογενείας ἀπὸ τοῦ κοπρικοῦ ἐπικαθίσματος, ἡ ἔρευνα εἰς τὰ διάφορα περιστατικά εἶνε ἡ ἐνδεικνυομένη.

Ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων ἀπορροφουμένη κοπρανώδης ὕλη εἶνε τοξικὴ ἀπέδειξε πειραματικῶς ὁ Bouchard ἐνέσας εἰς ζῶα τὸ ὕδατῶδες καὶ οἶνοπνευματῶδες ἐκχύλισμα τῶν ἰδίων αὐτῶν κοπράνων. Οὗτος γράφει: «ἀναρίθμητοι βαθμοὶ ὑπάρχουν ἐν τῇ ἔξ ἐντερικῆς πηγῆς δηλητηρίασει, ἀπὸ τοῦ γαστρικοῦ φόρτου μέχρι τοῦ βοτουλισμοῦ, ἀπὸ τῆς ἀπλῆς δυσκοιλιότητος μέχρι τῆς ἐντερικῆς ἀποφράξεως».

Τὰ διάφορα δηλητηριώδη παράγωγα τῆς πέψεως τῶν λευκωμάτων, ὕδατανθράκων κλπ. κατὰ τὴν Φυσιολογίαν, φθάνοντα εἰς τὸ ἥπαρ ἀποδηλητηριάζονται, σχηματιζομένων ἄλλων θειοξέων, τὰ ὁποῖα ἀποβάλλονται διὰ τῶν οὐρῶν.

Οὕτω ἐν τῷ ὄργανισμῷ, περὶ τῆς ζωϊκῆς λειτουργίας τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει ἀκόμη πλήρη γνῶσιν ἡ Ἑπιστήμη, τὸ ἥπαρ καὶ οἱ νεφροὶ συντελοῦν μεγάλως εἰς τὴν ἀποδηλητηρίασιν τοῦ σώματος ἐκ τῶν σχηματιζομένων ἐν αὐτῷ τοξικῶν οὐσιῶν.

Ὅταν ἡ τοιαύτη καταστροφὴ τῶν ἐν τῷ σώματι τοξινῶν,

ὅταν ἡ ἀπέκκρισις τῶν ἐντερικῶν κλπ δηλητηρίων γίνεται ἀνεπαρκῶς, ἀναφαίνεται ἡ πολύπλοκος καὶ πολύμορφος ὡς συμπτωματολογικὸν σύνολον, ἀλλ' ἐνιαία τὴν ἀρχικὴν ὑπόστασιν παθολογικὴ κατάστασις τοῦ ὁργανισμοῦ, ἡ λεγομένη κοπραιμία.

Ταύτης βαθμοὶ μικροί, μεγαλείτεροι ἢ ὑποτυπώδεις (οἱ καὶ πολυπληθέστατοι) εἶνε αἱ περισσότεραι τῶν καθ' ἡμέραν παρυσιαζομένων εἰς τὰς οἰκογενείας, εἰς τὰ ἱατρεῖα ἀσθενειῶν. Ὅλοι δηλαδὴ αἱ ἀσθενεῖαι, αἱ τε γαστρικαὶ καὶ τοῦ ὅλου σώματος, βασικῶς ὀφείλονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν κοπραιμίαν.

Παθογενετικὸν αἷτιον κυριώτατον ὅλων αὐτῶν τῶν νοσηρῶν καταστάσεων, τῶν λοιμώξεων, εἶνε ἡ μὴ κἀθαρσις τοῦ ἀκαθαρτοτέρου τμήματος τοῦ σώματός μας, τῶν ἐντέρων.

Οἱ πλεῖστοι τῶν φυσιοθεραπευτῶν τοιαύτην παραδέχονται διὰ τὰς περισσοτέρας ἀσθενείας παθογένειαν. 90% οἱ ἀσθενεῖαι ὀφείλονται, γράφουν, εἰς τὰς τοξικὰς ἐκ τῶν ἐντέρων ἀπορροφῆσεις, εἰς τὴν δυσκοιλιότητα. Τὴν ἀντίληψιν δὲ ταύτην ἐγκρίνουν καὶ τινες ἐκ τῶν καλῶν ὀρθοδόξων ἱατρῶν. Ἴδου ἡ σχετικὴ γνώμη τοῦ Γάλλου ἱατροῦ Πωσέ.

«Οἱ προσβληθέντες ἀπὸ δηλητηρίασιν ἐντερικῆς προελεύσεως εἶνε χωρὶς ὄρεξι, κουρασμένοι, ἄλλοι τουναντίον διεγείρονται εὐκολα. Τινὲς κατέχονται ἀπὸ ὑπνηλίαν, ἄλλοι ἔχουν ἀνήσυχον ὕπνο. Ἡ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ προσπάθεια τοὺς βαρύνει πολὺ.

Ἡ τεμπελιά, ἡμικρανία, νευραλγία, ἰσχυαλγία, πόνοι στὸ πρόσωπο ἢ τὰ στήθη, ἀρχικὴν αἰτίαν ἔχουν τὴν δυσκοιλιότητα.

Τὸ αἷμα παραφρορτωμένο ἀπὸ ἐντερικὰ δηλητήρια ποτίζει τὰ νεῦρα, παρεμποδίζει τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Οἱ πάσχοντες ἀπὸ ἐντερικὴ δηλητηρίασι κρυώνουν εὐκολα, τὰ χέρια τῶν, τὰ πόδια τῶν εἶνε παγωμένα. Πάσχουν συχνὰ ἀπὸ χιονίστρες. Ὑποφέρουν ἀπὸ παλμοὺς καὶ κόβεται ἡ ἀναπνοή των ὅταν περπατοῦν γρήγορα. Τὸ μυϊκὸ των σύστημα εἶνε ἀδύνατον. Οἱ μῦς των εἶνε χαλαροί, θέλουν ὅλο νὰ ξαπλώνονται.

Ἔχουν δέρμα κιτρινιασμένο. Ὁ ἰδρὼς ἔχει κακὴ ὁσμὴ. Παρουσιάζονται σπιράκια. Τὰ μαλλιά πέφτουν πρόωρα καὶ προ-

καλοῦνται ἓνα σωρὸ δερματικαὶ παθήσεις, ἐκζέματα, φαγοῦρα κλπ. Τὸ δέρμα γίνεται πλαδαρὸ καὶ μαραίνεται πρόωρα.

Δὲν ἔχουν ὄρεξι γιὰ φαγί, οὔτε γιὰ δράσι. Εἶνε μελαγχολικοί, δυστυχεῖς. Ἡ γλῶσσα των εἶναι ἀκάθαρτη καὶ ἡ ἐκπνοή των βαρειά, τὸ στόμα τους πικρό. Ὅλα τὰ ὀρεκτικὰ δὲν τοὺς φέρουν ἀποτέλεσμα. Ἡ χώνευσί των ἀργεῖ.

Τὰ δηλητήρια ποὺ μεταφέρουν τὸ αἷμα ἀλλοιώνουν τοὺς ἀδένους, τὸν θυρεοειδῆ, τὰς ὠοθήκας, τοὺς ἐνδοκρινεῖς. Διεπίστωσα, γράφει, ὅτι στίς γυναῖκες ποὺ προσεβλήθησαν ἀπὸ καρκίνον τοῦ μαστοῦ 8 φορὲς στίς 10 ὑπῆρχε καθυστέρησις ἐντερικῶν κενώσεων.

Μεγάλος ἀριθμὸς γυναικῶν ἔχει πόρους κατὰ τὴν ἔμμηνον περίοδον καὶ ἀναγκάζεται νὰ μένη εἰς κατάκλυσιν. Ἡ αἰτία γιὰ ὅλες αὐτὰς τὰς ἀνωμαλίας εἶνε κατὰ πολὺ ἡ ἐντερογαστρίτις, ἡ δυσκοιλιότης».

3. Η ΔΙΑΙΤΑ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ

Κατὰ τῆς τοιαύτης νοσηρᾶς καταστάσεως τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ τῆς ἐκ ταύτης δηλητηριάσεως τοῦ σώματος ἐφαρμόζω ἀπὸ ἐτῶν στὴ Θεσσαλονίκη, μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου, ἣτις ὠφελεῖ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

Μὲ τὸν χυλὸν σίτου τρέφεται ὁ ὁργανισμὸς χωρὶς νὰ κουράζωνται τὰ πεπτικὰ ὄργανα. Πέπτειται οὗτος καὶ ἀπορροφᾶται ἐκ τοῦ στομάχου καὶ ἐντέρων χωρὶς πολλὴν ἐργασίαν των, χωρὶς νὰ γίνουν πολλαὶ περισταλτικαὶ κινήσεις. Διὰ τοῦτο οἱ ἄρρωστοι αἰσθάνονται μὲ τὴν τροφὴν αὐτὴν ἐλαφρότητα κατὰ τὴν πέψιν.

Ἄλλη ὠφέλεια. Ὁ χυλὸς διηθούμενος εἰς τὸν γαστρικὸν σωλήνα διαλύει τίς ἐπικαθισμένες εἰς τὰ ἔντερα ἀναφομοιώτες οὐσίες, αἱ ὁποῖαι βγαίνουν μὲ τὰς κενώσεις, μὲ τὰς ἐκκρίσεις. Γίνεται οὕτω αὐτοκάθαρση τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος, ὅτε αἱ ἐντερικαὶ ἔλικες, ἀπελευθερούμεναι ἀπὸ τὸ πουργί, ἐπανακτοῦν τὴν φυσιολογικὴν λειτουργικότητα, τὴν περισταλτικότητά των, γιαιτρενόμεναι ριζικῶς.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ χυλὸς ἀποδεικνύεται διὰ τὰς γαστρικὰς ἀ-

σθενείας ούσιαστικῆς, βεβαίας ὠφελείας φάρμακον.

«Ἡ διαιτητικὴ θεραπεία τοῦ ἔλκους, γράφει ἡ Νοσολογία Ἀραβαντινοῦ, ἐνέχει τὴν ἐξῆς θεμελιώδη δυσκολίαν· ἐνῶ ἡ θεραπεία οἰουδήποτε ὄργανου συνίσταται συνήθως εἰς τὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῦ, ἡ φειδῶ περὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου, ἡ ὁποία θὰ ἀπετέλει τὸ ἰδεῶδες τῆς θεραπείας, καθίσταται ἀδύνατος, ἅτε μὴ συμβιβαζομένη πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ατόμου».

Ἡ ἀνάπαυσις τοῦ στομάχου ἥτις κατὰ τὴν Ἐπιστήμην ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν βασικὴν διὰ τὴν θεραπείαν ὅχι μόνον τοῦ ἔλκους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων στομαχικῶν νόσων, ἐπιτυγχάνεται τέλεια διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου, κλπ.

Δι' αὐτῆς, ὡς καὶ διὰ τῆς νηστείας, περὶ ἧς παρακάτω ἰδιαίτερος γίνεται λόγος, αὐτοκαθαριζομένου τοῦ στομάχου, τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος κλπ. ἀπὸ τὰς ἐπικαθισμένες ἀκαθαρσίαις, αἱ ὁποῖαι καίονται κατὰ τὴν ἀφομοιωτικὴν ἐργασίαν τοῦ ὄργανισμοῦ, ἐπανακτᾶται ἡ διαταραχθεῖσα φυσιολογικότης, ἡ λειτουργικότης αὐτῶν.

Εἰς πλείστους γαστροπαθεῖς ἀρρώστους παρετήρησα διὰ τῆς κλινικῆς ἐξετάσεως ὅτι τὰ ἔντερα καὶ ἰδίως τὸ παχὺ ἔντερον, ἔνεκα τοῦ ἐπικολημένου πουρὶ, ἔχουν πριξήματα καὶ σκληρῆς ἐπώδυνες. Μὲ τὸν χυλὸν σίτου ὡς τροφὴν ἡ συχνὴ αὕτη πάθησις ὑποχωρεῖ. Διότι μὲ τὴν τοιαύτην δίαιταν, ἐνῶ δὲν παράγονται νέα κόπρα, ἡ παλαιὰ ἐπικολημένη ἀκαθαρσία λυώνει καὶ βγαίνει μὲ τὰς κενώσεις. Οὕτω τὰ ἔντερα ξεπρίζονται, αὐτοκαθαρίζονται καὶ ἡ γαστρίτις, ἡ κολίτις, ἣν ἔχουν οἱ περισσότεροι ἀρρώστοι, γιαιτρεύεται ριζικῶς.

Μὲ τὰς κοπρικὰς ἀκαθαρσίας πέφτουν ἀπὸ τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα μερικὲς φορὲς βλέννες καὶ πέτσες. Εἶναι αὗται κομματᾶκια τοῦ ἐσωτερικοῦ ὕμενος τῶν ἐντέρων, τοῦ λεγομένου βλεννογόνου, ὅστις εἶνε φλογισμένος εἰς τὰς χρονίας ἐντεροπαθείας ἢ σάπιος καὶ διὰ τοῦτο ἀποπίπτει.

Κάποτε αἱ βλεννοπέτσες εἶναι ἄφθονες, ἐξ οὗ οἱ θεραπευόμενοι ἀνησυχοῦν. Ἄλλ' εἶνε παράλογος ἡ ἐκ τούτου στενοχώρια. Ὅταν ὁ γαστρεντερικὸς σωλῆν εἶνε πεπαχυμένος ἀπὸ λίπη καὶ ἀκαθαρσίαις, ἰδίᾳ εἰς τοὺς παχυσάρκους γαστροπαθεῖς, ἐντεροκο-

λιτικούς κλπ. κατὰ τὴν κάθαρσιν μὲ χυλοδίαιταν καὶ κλύσματα εἶνε φυσικὸν νὰ βγαίνουν πολλὰς βλέννες. Δὲν εἶνε αὗται ἡ ἀσθένεια, ὡς νομίζουν οἱ ἀρρώστοι, ἀλλ' ἀποτέλεσμα τῆς γινομένης αὐτοκαθάρσεως τῶν ἐντέρων.

Ἀφοῦ πέσουν αἱ βλεννοπέτσες καὶ καθαρισθῇ καλὰ τὸ ἔντερον ἀπὸ τὴν ἐπικολημένη ἀκαθαρσία καὶ τὸν σάπιον βλεννογόνον, βγαίνει καινούργιος ἐσωτερικὸς ὕμην, καθόσον οἱ ἱστοὶ τοῦ σώματος ἔχουν ἐμφύτως τὴν δυνατότητα νὰ ἀναπαράγωνται.

Ἡ γινομένη οὕτω ἀνάπλασις τοῦ ἐσω τοιχώματος τῶν ἐντέρων ἀποτελεῖ τὴν ριζικὴν φυσιοθεραπείαν τῶν γαστρεντερικῶν νόσων.

Ἡ τοιαύτη ἱστολογικὴ θεραπεία γίνεται σὲ 10—20—30 ἡμέρες. Εἰς τὰ νεαρὰ ἄτομα σὲ λίγες ἡμέρες, διότι ἡ ἀναπλαστικὴ ζωτικότης τοῦ ὄργανισμοῦ των εἶνε ἔντονος. Εἰς τὰς μεγαλειτέρας ἡλικίας, ὅταν τὸ ἐν τῷ ἐντερικῷ βλεννογόνῳ πουρὶ εἶνε ἀπεσκληρωμένο καὶ περισσότερον, ἡ ἀνατομοφυσιολογικὴ ἀποκατάστασις εἰς τὰ ἔντερα γίνεται βραδύτερον.

Ἄλλη ὠφέλεια. Ὁ χυλὸς σίτου προκαλεῖ ἄφθονον διούρησιν, εἰς τοὺς περισσότερους ἀρρώστους ἀπὸ τὰς πρῶτες ἡμέρας, εἰς ἄλλους ἀργότερα. Ἐνῶ οἱ ἐνήλικοι βγάζουν συνήθως 1 κιλὸ οὔρα σὲ 24ωρον, μὲ τὸν χυλὸν σίτου αὐξάνουν αὐτὰ εἰς τὸ διπλάσιον καὶ τριπλάσιον. Μέχρι 3 1)2 κιλὰ ἔκκρισιν σὲ 24ωρον παρετήρησα.

Διὰ τῆς ἀφθόνου κατὰ τὴν χυλοσιτοδίαιταν οὐρήσεως βγαίνουν πολλὰ ὕγρὰ, ἄλατα, καὶ τοξίνα τοῦ σώματος. Ὁ ὄργανισμὸς ξαλαφρώνει ἀπὸ πολλὰς περιττὰς ὕλες. Ἀποτοξινώνεται. Ἀποτελεῖ δὲ ἡ τοιαύτη γενικὴ ἀποτοξίνωσις προϋπόθεσιν βασικὴν διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ ὅλου σώματος καὶ τῶν πλείστων ἐπὶ μέρους βλαβῶν του.

Καθαριζομένου τοῦ ὄργανισμοῦ ἀπὸ τὰς κατακρατούμενας ἐν αὐτῷ τοξίνας καὶ ἄλατα, ἡ ἀφομοίωσις ἐν τοῖς ἱστοῖς γίνεται φυσιολογικωτέρα, ἐντονώτερον. Οὕτω διὰ τῆς ἀποτοξινώσεως, συνεπὲς τῆς διαίτης, τακτοποιουμένης φυσιολογικῶς τῆς λειτουργικότητος τῶν ἱστῶν, διαλύονται αἱ κατὰ τόπους βλάβαι, αὐτοθεραπεύονται, ὁ ὅλος ὄργανισμὸς αὐτοεξυγιαίνεται.

Γεγονός εἶνε ὅτι γιαιτρεύθηκαν διὰ τῆς χυλοσιτοθεραπείας ἀπὸ ἐτῶν στὴ Θεσ)νίκη καὶ ἄλλας πόλεις πλέον τῶν 5 χιλιάδες ἄρρωστοι ἀπὸ ἀσθενείας διάφορες, τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος ἐντέρων, νεφρῶν, αἵματος, τῶν σπλάγχνων καὶ ἰστῶν τοῦ σώματος, τοῦ δέρματος κλπ.

Δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου ἔκαμναν καὶ οἱ ἀρχαῖοι. Ὁ Ἱπποκράτης εἰς τὸ περὶ Διαιτῆς δξέων βιβλίον γράφει ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἱατρῶν συνείθιζαν νὰ ἀναγράφουν κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν δξέων νοσημάτων «πτισάνην κριθῶν» ἥτις ἦτο δύο εἰδῶν, ἀδιή-
θητος καὶ διηθημένη.

Καὶ ὁ Γαληνὸς ἀναφέρει ὅτι «κριθώδη πτισάνην δι' ὀθονίου διηθέοντες διδόασιν» δηλ. κριθάρι βρασμένο ἀφοῦ τὸ στράγγιζαν ἀπὸ τουλπάνι ἔδιδαν εἰς τοὺς ἀρρώστους τὸ χυλό.

Διὰ τὴν διηθημένην πτισάνην ἦτοι τὸν χυλὸν χωρὶς σπιργιά, ἰδοὺ τὶ ἀναφέρει ὁ πατὴρ τῆς Ἱατρικῆς.

«Ἡ πτισάνη μὲν λοιπὸν, φρονῶ ὅτι ὀρθῶς προεκρίθη τῶν σιτηρῶν γευμάτων ἐν τούτοις τοῖς νοσήμασι καὶ ἐπαινῶ βεβαίως τοὺς προκρίναντας ταύτην. Διότι τὸ γλίσχρασμα αὐτῆς εἶνε λειὸν καὶ ὁμογενὲς καὶ εὐχάριστον καὶ ὀλισθηρὸν καὶ μετρίως πλαδαρὸν καὶ ἄδιψον καὶ εὐέκπλυτον καὶ οὔτε στίψιν φέρει οὔτε δυσκολίαν ἐν τῇ πέψει, οἷτε καὶ ἀνοιδίσκεται ἐν τῇ κοιλίᾳ, διότι ἔχει λάβη κατὰ τὴν ἔψησιν τὴν μεγίστην διόγκωσιν τὴν ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐπιτρεπομένην»

Ἡ ἀδιήθητος πτισάνη εἶνε ὅπως τὸ γνωστὸν κολυβόζωμο, τὸ ὁποῖον παρασκευάζεται εἰς τὰς οἰκογενείας ὅταν κάνουν κόλυβα διὰ τὰ μνημόσυνα κτλ.

Ἄλλ' ὁ διὰ θεραπείαν χυλὸς σίτου διαφέρει ἀπὸ τὸ κολυβόζωμο κατὰ τὸ ὅτι δὲν ἔχει καθόλου σπιργιά, οὔτε καρύδια ἢ μύγδαλα κτλ. ἀλλὰ μόνον ζάχαρι. Ὅταν περιέχῃ τέτοια μὴ εὐκόλοπεπτα στοιχεῖα, σχηματίζοντα κόπρα, δὲν ἐπιτυγχάνεται καλὰ ὁ θεραπευτικὸς σκοπὸς τοῦ νὰ ξεπλυνθῇ ὁ γαστρεντερικὸς σωλήν.

Εἰς τὴν Τουρκίαν διαδεδομένον εἶνε τὸ ἀσιουρέ, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει σπιργιά σταριοῦ, καρύδια σταφίδες κτλ. Παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς ἀνάλογον εἶνε τὸ πόριτζ, πρωϊνὴ λαϊκὴ τροφή ἀπὸ σιτάρι βρασμένο καὶ γάλα.

Καὶ τὰ δύο. ἐν σχέσει μὲ τὴν παθογένειαν ἣν περιγράφομεν, εἶνε κατὰ τινα βαθμὸν ὠφέλιμη τροφή.

Εἰς πολλὰ μέρη ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς συνειθίζεται νὰ τρώγουν σιτάρι βρασμένο, ἔχει δὲ ἡ τοιαύτη τροφή κάποιαν θρησκευτικοῦγεινήν ἔννοιαν. Εἰς τὸν Πόντον ἡ δίαιτα αὕτη λέγεται καντουμά, γίνεται ἰδίᾳ τὴν Σαρακοστήν καὶ θεωρεῖται ὅτι συντελεῖ πρὸς καλλιτέρευσιν τῆς ὑγείας.

Εἰς ἄλλα μέρη τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς τρώγουν σιτάρι βρασμένο. Εἰς τὸ Μοναστήρι τῆς Μακεδονίας εἰς πρώτες ἑβδομάδες τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς κατ' ἐθίμον θρησκευτικὸν τρώγουν σιτάρι βρασμένο.

4. ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Τὸ σιτάρι περιέχει λεύκωμα 13ο)ο ἄμυλον 67ο)ο νερὸ 14ο)ο κυτταρίνην 3ο)ο ἄλατα 2ο)ο λίπος 1ο)ο. Ὅταν βράσῃ τὸ σιτάρι σὲ νερό, τὸ λεύκωμά του γίνεται κολλοειδὲς διάλυσις, εὐκολώτερα πιπτομένη. Ἐπειδὴ ἔχει τοῦτο μοριακὸν βάρος μικρότερον ἄλλων ζωϊκῶν λευκωμάτων, διασπᾶται εὐκόλως εἰς μικρότερα πεπτίδια, τὰ ὁποῖα ταχέως πέπτονται, χωνεύουν.

Τὸ ἄμυλον ($C_6H_{10}O_5$)_n ἔχον εἰδικὸν βάρος 1.629 ἀποτελεῖται ἀπὸ μικροσκοπικοὺς στρωγγύλους κόκκους μεγέθους μεταξὺ 0,002—0,04 χιλιοστομέτρων. Κατὰ τὴν βράσιν οἱ κόκκοι τοῦ τῇ προσλήψει ὕδατος διογκοῦνται, θραύονται, ὅτε σχηματίζεται ἰξώδης μάζα, ἡ ἄμυλόκολλα, ἡ ὁποία γρήγορα ἐπίσης πέπτεται, ἀπορροφᾶται.

Ἔνεκα τούτων, ἡ παρατηρουμένη κατὰ τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου ἐλαφρότης εἰς τὸ στομάχι. Ἐνῶ 4—5 πιάτα τροφῆ τὴν ἡμέρα μπαίνει εἰς τὸν πεπτικὸν σωλήνα, αἰσθησις βάρους δὲν ὑπάρχει καθόλου. Εἶνε τοῦτο ἡ πρώτη αἰσθητὴ ἀνακούφισις τῶν θεραπευομένων δυσπεπτικῶν.

Κατὰ τὴν Φυσιολογίαν ἡ ἐκκρινομένη ἀπὸ τὸ ἥπαρ καὶ διὰ τοῦ χοληδόχου πόρου ἐκχυνομένη εἰς τὸ ἐντερον χολή, συντελεῖ ὅπως τὸ λίπος διασπᾶται εἰς γλυκερίνην, εὐδιάλυτον εἰς τὸ ὕδωρ καὶ εἰς ἄλλας λιπαρὰς οὐσίας, γινομένας διὰ περαιτέρω βιοχημικῶν ἐπεξεργασιῶν εὐαπορροφήτους.

Ὁ χυλὸς σίτου ἐπειδὴ ὡς τροφή ἔχει ἐλαχιστότατο λίπος, διηθούμενος πρὸς ἀπορρόφησιν του εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων, συντελεῖ ὅπως διὰ τῆς χολῆς γίνεται διάλυσις τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν, ὅσαι ἀνάμικτοι μὲ ἄλατα καὶ περιττωματικές ὕλες εἶνε ἐπικολλημέναι εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων, παρεμποδίζουσαι οὕτω τὴν ἀπορρόφησιν τῆς τροφῆς.

Ὅπως εἰς τοὺς σωλήνας τῆς θερμάστρας ὑπάρχει καπνιά, εἰς τοὺς ὑδροσωλήνας, τὰ γκιούγκια πουργὶ ἀπὸ ἄλατα κλπ. τοῦ νεροῦ, οὕτω καὶ εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα ὑπάρχει ἀκαθαρσία, σκουργιά χρονίως ἐπικολλουμένη. Εἰς τὴν τοιαύτην ἀκαθαρσίαν τῶν ἐντέρων ὀφείλονται αἱ πλεῖσται τοπικαὶ καὶ γενικαὶ ἀσθένειαι.

Ἡ Παθολογία δὲν δίδει προσοχὴν, δὲν ὑπολογίζει κἄν τοιαύτην ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλήνι κατάστασιν. Μελετῶσα μονομερῶς τὰς νόσους σὰ ξεχωριστὰς ὀντότητες (ὑπερχλωρῶδρία, ὑποπεψία κλπ.) ὁρίζει τὴν διάγνωσιν ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην κλινικὴν ἐκδήλωσιν, τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νοσήσεως, ἀπὸ τὸ ἀλφα ἢ βητα ἐργαστηριακὸν εὑρημα.

—Νὰ δῶ τὴ γλῶσσα σου. Γλῶσσα λευκωπῶς ἐπίχριστος. Αὕτη εἶνε ἡ σπουδαία παρατήρησις τῆς κλινικῆς ἐξετάσεως. Τὸ ὅτι παρακάτω ὁ στόμαχος εἶνε περισσότερον ἐπίχριστος, τὰ ἔντερα ἔχουν ἐπίχρισμα πυκνότερον καὶ φλογισμένον καὶ τὸ παχὺ ἔντερον ἐπικάθισμα ἀκόμη περισσότερον καὶ ἀκαθαρότερον, αὐτὰ διὰ τὴν Νοσολογίαν, τὴν Διαγνωστικὴν εἶνε ἀσήμαντα πράγματα, ἢ μᾶλλον δὲν ὑπάρχουν.

Ἔτσι οἱ πάσχοντες ὑπερχλωρῶδριαν χρόνια πέρνουν σκονάκια σόδας κλπ. χωρὶς νὰ γιαιτρεύονται ριζικῶς. Διότι τὸ ηὔξημένο ὑδροχλωρικὸν δὲν τοῦ στομάχου των δὲν εἶνε ἡ ἀσθένεια, ἀλλ' ἀποτέλεσμα, μιὰ λεπτομερειακὴ ἐκδήλωσις αὐτῆς.

Ἡ κυρίως ἀσθένειά των εἶνε ἡ φλόγωσις τοῦ στομάχου καὶ ἐντέρων, ἢ γαστρίτις, ἢ ὁποία δὲν γιαιτρεύεται μὲ σκονάκια ἀνθρακος ἢ κρὲ πρεπαρέ, ἀλλὰ μᾶλλον βλάπτεται, καθόσον αἱ μὴ ἀφομοιούμεναι αὐταὶ οὐσίαι ἀναμιγνύονται μὲ τὸ πουργὶ τῶν ἐντέρων καὶ τὸ κάνουν περισσότερο συμπαγές.

Οἱ πάσχοντες ὑπερπεψίαν ἢ ὑποπεψίαν ὅση δίαίτα κιὰν

κάνουν μὲ ὄχι τοιγαριστὰ ἀλλὰ βραστὰ ἢ ψητὰ, μὲ ὄχι ψωμί ἀλλὰ παξιμάδια ἢ φρυγανιές, δὲν γιαιτρεύονται ὥστε ἡ τοιαύτη ἢ ἀλλοιώτικη σκληρὴ τροφή ἐρεθίζει τὸν πάσχοντα ἐσωτερικὸν ὅμως τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ ἔνεκα τούτου ἡ δυσπεψία των χρονίζει.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἄρρωστοι οὗτοι κάνουν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου, τὸ ἐπικαθισμένο λίπος καὶ ἄλατα λιώνουν, ἢ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος καθαρίζεται. Οὕτω ἡ ταγκίλα καὶ καίλα πού αἰσθάνονται οἱ περισσότεροι ἄρρωστοι ὑποχωρεῖ, χάνεται καὶ ἡ μυρωδιά τοῦ στόματος.

Διαλυομένου μὲ τὸν χυλὸν σίτου τοῦ περιττωματικοῦ πουργὶ τῶν ἐντέρων ὁ γαστρικὸς σωλήν ξεφλογίζεται. Ἐνεκα τούτου παύει ἡ δίψα πού ἔχουν οἱ πλεῖστοι γαστροπαθεῖς, οἱ ἔχοντες χρονίαν ἐντερικὴν φλόγωσιν ἄρρωστοι.

Ὅλοι ὅσοι ἔκαμαν τὴν δίαίταν μοὶ ἀνέφεραν ὅτι κατὰ τὴν διόρκειάν της δὲν θέλουν νερό, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ γαστρικὴ φλόγωσις χάνεται. Καὶ ἐνῶ δὲν πίνουν καθόλου νερό, ἔχουν ἀφθονα οὖρον, δεῖγμα ὅτι ὁ ὁργανισμὸς των ἀποτοξινώνεται.

Αἱ περισταλτικαὶ κινήσεις τῶν ἐντέρων διὰ τὴν προώθησιν τῆς τροφῆς ἐν αὐτοῖς γίνεται κατὰ τὴν Φυσιολογίαν ὡς ἑξῆς: Συστελλομένων διαδοχικῶς τῶν λείων μυικῶν ἰνῶν γίνεται περισφιγξὶς κατὰ τμήματα τοῦ ἐντέρου, ἐνῶ τοῦ παρακάτω τμήματος τὸ τοίχωμα χαλαρώνει. Μετ' ὀλίγον ἄλλη μυικὴ συστολὴ προκαλεῖ περισφιγξὶν καὶ τούτου, ὅποτε γεννᾶται νέον δακτυλοειδὲς κύμα προωθοῦν τὴν τροφήν πρὸς τὸ ἐπόμενον χαλαρωμένον τμήμα καὶ οὕτω καθεξῆς.

Αἱ ρυθμικαὶ αὗται κινήσεις γίνονται ἐπιδρόσει τοῦ ἐντερικοῦ νευρικοῦ πλέγματος, τοῦ πνευμονογαστρικοῦ κλπ. εἰς τὸ δωδεκαδάκτυλον μετὰ σχετικῶς μεγάλης ταχύτητος (16—22 κατὰ πρῶτον λεπτόν) παρὰ τὸ παχὺ ὅμως ἔντερον ἢ ταχύτης μετριάζεται (1—5 κατὰ 1').

Ὅταν γίνεται ἡ δίαίτα μὲ χυλὸν σίτου, καθ' ἣν δὲν σχηματίζονται νέα κόπρα, ἀλλὰ τοῦναντίον δι' αὐτοῦ διηθουμένου εἰς τὰ τοιχώματα τῶν ἐντέρων διαλύεται τῇ ἐπιδρόσει τῶν ἐντερι-

κῶν ὑγρῶν ἢ ἐπικολημένη ἀπεπτη ἀκάθαρτη ὕλη, σχηματίζονται κατὰ τὰς ὥς ἄνω δακτυλιοειδεῖς περισφίγξεις ἰδίως τοῦ παχέος ἐντέρου, τὰ μικρὰ σκληρὰ σὰν κατσικίσια κόπρα πού βγαίνουν κατὰ τίς πρῶτες ἡμέρες τῆς διαιτοθεραπείας.

Ἡ καθαριστική τῶν ἐντέρων κλπ. ιδιότης τοῦ χυλοῦ σίτου δύναται νὰ παρομοιασθῇ μὲ τὴν κάθαρσιν πού κάνουν στὰ ἐργαστήρια, εἰς τὰς σωληνώσεις τῶν ἀτιμολεβήτων, μὲ διάλυσιν πατάτας. Ὄταν εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν σωλῆνων καθίσῃ πουρὶ ἀπὸ ἀνόργανα ἄλατα τῶν ὑδρατμῶν, οἱ τεχνῖται διοχετεύουν μὲ ἔμβολον χυλὸν πατάτας, διὰ τοῦ ὁποῖου πολτοποιοῦνται, λυώνουν αἱ σκουριές τῶν σωλῆνων.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ τὸν χυλὸν σίτου εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα. Μὲ τὴν τροφήν αὐτὴν αὐτοκαθαρίζονται αἱ ἐντερικαὶ ἑλικες καὶ ἐπαναλαμβάνουν τὴν κανονικὴν ἐργασίαν τῶν περισταλτικῶν, τῶν ἐκκρεμοειδῶν κινήσεων, πρὸς πέψιν καὶ ἀπορρόφησης τῆς τροφῆς.

Μὲ τὴν τοιαύτην κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος καταπολεμοῦνται ριζικῶς καὶ τὰ παράσιτα καὶ τὰ πρωτόζωα τὰ ἐγκατεστημένα ἐν τοῖς ἐντέροις. Διότι διαλυομένου τοῦ κοπρικοῦ πουρί, τὸ ὁποῖον ἐκβάλλεται διὰ τῶν ἐντεροκλυσμάτων, τὰ παράσιτα κλπ. δὲν εὐρίσκουν πλέον ἔδαφος κατάλληλον πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ χάνονται ὀριστικῶς.

Ἐλμινθες, δξύουροι, ἀμοιβίδες, λάμβλιες κλπ. καθαρίζονται ριζικῶς διὰ τῆς τοιαύτης διαιτοθεραπείας, διὰ τῆς φυσιοθεραπείας. Ἡ ἑξαφάνισις τῶν ἀμοιβάδων κλπ. εἰς τοὺς ἀρρώστους, οὓς ἐθεραπεύσαμεν, διεπιστώθη καὶ ἐργαστηριακῶς.

5. ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΔΙΑΙΤΑ

Μισὴ ὁκὰ σιτάρι τὴν ἡμέρα διὰ τοὺς δυναμωμένους, 300 δράμια ἕως μία ὁκὰ διὰ τοὺς ἀδύνατους, ἀφοῦ καθαρισθῇ καὶ πλυθῇ, βράζεται σὲ 2—3 ὁκάδες νερὸ ἢ καὶ περισσότερο ἐπὶ πολλὰς ὥρας μέχρι πολτοποιήσεως. Ἐπειτα περνιέται ἀπὸ τρυπητὸ ἢ λεπτὸ τουλπάνι ὅπως στραγγίσῃ σὲ μιὰ πιατέλα καὶ ξεχωρῶσιν τὰ φλούδια. Ὁ χυλὸς μοιράζεται σὲ 4 πιάτα. Ὁ ἄρρωστος

τρώγει μόνον τὸ χυλό, χωρὶς σπιργιά, πρωτῆ, μεσημέρι, δειλινό, βράδυ ἓνα πιάτο, μὲ λίγη ζάχαρι. Εἶναι τροφή πολὺ εὐγευστη.

Μερικοὶ ἀφοῦ πλύνουν τὸ σιτάρι, τὸ κοπανίζουν νὰ βγῇ ἡ φλοῦδα, τὸ περνοῦν ἀπὸ μηχανὴ νὰ σπάσῃ ὅπως τὸ μπλυγκοῦρι, ἔπειτα τὸ βρίζουν νὰ μουσκέψῃ σὲ νερὸ ὅλη τὴ νύκτα. Τὴν ἐπομένη βράζεται γρηγορώτερα καὶ γίνεται ἔτσι οἰκονομία στὰ κάρβουνα. Μὲ τέτοια κατεργασία καὶ ἀπὸ λιγώτερο σιτάρι βγαίνουν 4 πιάτα χυλό.

Ὅλων τῶν εἰδῶν σιτάρι μπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ τις, ἀρκεῖ νὰ εἶνε φρέσκο, ὄχι χαλασμένο. Προτιμότερο ὅμως εἶνε τὸ ἀσπρόσταρο διότι ἡ γλουτένη τοῦ λευκώματός του εἶνε καλλίτερας ποιότητος, περισσότερον ἐλαστικὴ, ὥς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς τῶν ἀρτοποιεῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ χυλὸς γίνεται πιὸ φουσκωτός.

Ἡ δίαίτα αὐτὴ πρέπει νὰ γίνῃ 5 ἡμέρας ἕως 20. Εἰς τὰς ἐλαφροῦς δυσπεψίας δίαίτα ὀλίγων ἡμερῶν ἕως μία ἐβδομάδα ἀρκεῖ διὰ νὰ ὑποχωρήσουν τὰ ἐνοχλήματα. Ὄταν ὅμως συνυπάρχουν καὶ ἄλλαι βλάβαι, ἀπὸ τὸ ἥπαρ καὶ ἔντερα, χρειάζονται περισσότεραι ἡμέραι διαίτης.

Ὅπως δὴποτε, ἐπειδὴ εἶνε τροφή νόστιμη, δὲν τὴν βαρυνοῦνται οἱ περισσότεροι ἄρρωστοι. Τὴν πέρνουν μὲ εὐχαρίστησι.

Ὁ χυλὸς πρέπει νὰ παρασκευάζεται φρέσκος κάθε μέρα, διὰ νὰ μὴ ξυνίξῃ. Τρώγεται δὲ κρύος τοὺς περισσότερους μῆνας, λίγο ζεστός τὸν χειμῶνα. Ὄταν ὁ ἄρρωστος ἔχει φλόγωσιν στομαχοεντερικὴν, ὥς συμβαίνει εἰς τοὺς πλείστους, εἶνε ὠφελιμότερον νὰ πέρνῃ τὸν χυλὸν κρύον. Δροσίζεται ἔτσι ὁ γαστρικὸς σωλῆν καὶ θεραπεύεται γρηγορώτερα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαίτης αὐτῆς ὁ θεραπευόμενος δὲν πρέπει νὰ πέρνῃ ἄλλην τροφήν, ἰδίως στερεάν. Ψωμί, μακαρόνια, πατάτες, ρίζι κλπ. ἀπαγορεύονται. Διότι μὲ τέτοιες τροφές σχηματίζονται εἰς τὰ ἔντερα κόπρα ἐμποδίζοντα τὴν ριζικὴν κάθαρσιν αὐτῶν, ἐνῶ μὲ τὸν χυλὸν σίτου ὄχι μόνον δὲν γίνονται περιττώματα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπικαθισμένη εἰς τὰ ἐντερικὰ τοιχώματα ἀκαθαρσία λυώνει. Ἐτσι ἐντὸς ἡμερῶν τινων ἐπιτυγχάνεται ριζικὴ κάθαρσις τῶν ἐντέρων, καλλίτερα ἀπὸ ὁποιαδήποτε

καθαριστικά και φάρμακα.

Κατὰ τὴν διαίταν ἐπιτρέπονται ὀπωρικά, τὸ καλοκαῖρι βε-
ρύκοκα, ροδάκινα, ἀχλάδια ὠριμα ξεφλουδισμένα, πεπόνι, καρ-
πούσι, σταφύλια χωρὶς φλοῦδες καὶ κουκούτσια. Τὸν χειμῶνα
μῆλα ἀφράτα ὠμά ἢ βρασμένα, μπανάνες. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται
γλυκὸ ἀπὸ μῆλα, κυδῶνια κλπ. Δύο πιατάκια τὴν ἡμέρα, πρωτὶ
καὶ ἀπόγευμα, ἀλλὰ πελτέ, ὄχι τρυφτό. τὸ ὁποῖον εἶνε δύσπεπτο.

Ἡ φρουτοθεραπεία εἶνε λαμπρὸν σύστημα θεραπευτικῆς
διαίτης. Ξεφλογίζεται δι' αὐτῆς ὁ γαστρικὸς σωλὴν. Ἐπὶ πλέον
ὁ ὁργανισμὸς προμηθεύεται πρὸς συντήρησίν του τροφὴν ἐστε-
ρημένην ἀλάτων καὶ τοξινῶν.

Τὸ πρωτὶ μάλιστα μὲ ἄδειο στομάχι, ἀντὶ τοῦ συνήθους γα-
λακτοβουτύρου, κάποτε ἢ συχνά, ἓνα πιάτο βερύκοκα ροδάκινα
ξεφλουδισμένα, ἀχλάδια κρυστάλλια ἢ μῆλα ἀφράτα εἶνε ἀρίστη
τροφὴ ξεφλογιστικὴ τοῦ στομάχου, καθαριστικὴ τῶν ἐντέρων καὶ
ἀποτοξινωτικὴ τοῦ σώματος.

Οἱ ξηροὶ ὅμως καρποὶ ἀμύγδαλα, καρύδια, κάστανα, φουν-
τούκια ἀπαγορεύονται ἀπολύτως εἰς τοὺς θεραπευομένους ἐπὶ τι-
νας ἡμέρας ἢ ἑβδομάδας μὲ χυλὸν σίτου. Διότι πρὸς πέψιν των
ἀναγκάζεται νὰ ἐργασθῇ ὁ πεπτικὸς σωλὴν καὶ διότι, ὡς γίνεται
μὲ ὅλας τὰς στερεὰς τροφάς, σχηματίζονται κόπρα ἐμποδίζοντα
τὴν ριζικὴν καθάρσιν τῶν ἐντέρων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θεραπείας συνιστῶμεν καὶ χυμὸν
φρούτων, πορτοκαλάδες, βυσινάδες, μηλόζωμο, χουσιάφι ἥτοι
ζωμὸν ἀπὸ βρασμένα μὲ ζάχαρι δαμάσκηνα, σῦκα, σταφίδες,
πορτοκαλόφλοιδες ἐν κρασοπότηρῳ τὴν ὥρα. Μὲ τὴν ὑγρὰν αὐτὴν
τροφὴν ξεφλογίζεται, ξεπλύνεται ὁ γαστρικὸς σωλὴν καὶ διευκο-
λύνεται οὕτω ἡ φυσιολογικὴ ἀποκατάστασις τῆς λειτουργικότη-
τος τῶν πεπτικῶν σπλάγχνων. Τὴν ζωμοφρουτοθεραπείαν συνι-
στῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἔλκος τοῦ στομάχου καὶ δωδεκαδακτύ-
λου, ὡς εἰς τὸ β' μέρος θὰ ἐξηγήσωμεν.

Ἡ χυλοσιτοδίαιτα ἐπὶ τινος ἡμέρας δὲν φέρνει ἀδυναμίαν
ὡς νομίζεται ὑπὸ τινων. Ἡ μισή—μία ὁκὰ σιταριοῦ καὶ ὀπωρι-
κὰ ἀρκεῖν διὰ νὰ τραφή, νὰ διατηρηθῇ τὸ σῶμα. Ἄλλως τε

1. 312,5 γραμμ. → 312,5 γραμμ. 3. 312,5 γραμμ.
— 21 —
... 312,5 γραμμ. 312,5 γραμμ.

ἄμεσος σκοπὸς τῆς διαίτης αὐτῆς δὲν εἶνε νὰ δυναμώσῃ ὁ ἄρ-
ρωστος, ἀλλὰ νὰ καθαρισθῇ ὁ γαστρικὸς σωλὴν καὶ ἀποτοξινω-
θῇ τὸ σῶμα. Ὅταν ταῦτα ἐπιτευχθοῦν ἐντὸς ἡμερῶν τινων ἢ
ἑβδομάδων, ὅποτε ἀκολουθεῖ μεγάλη φυσικὴ ὄρεξις, οἱ ἄρρωστοι
τρώγουν καλλίτερα καὶ περισσότερο, χωνεύουν τὴν τροφὴν των
καὶ δυναμώνουν.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ποσὸν θερμίδων, τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς
συντήρησιν τῆς ζωῆς (βασικὸς μεταβολισμὸς) τὸ ὁποῖον διὰ τοὺς
ἐνηλίκους ὁρίζεται ἐν ἀναπαύσει μὲν εἰς 1800—2000 κατὰ 24ω-
ρον, αὐξανομένης δὲ τῆς ἐργασίας, ἀναλόγως τοῦ ἐπαγγέλματος,
ἀπὸ 2000—4400, ἐπειδὴ ἐν χιλιόγραμμον ἥτοι 312 δραμ. σίτου
δίδουν 3000 θερμίδας, ὁ χυλὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον βγαίνουν τὰ
φλούδια, δίδει περίπου 2500 καὶ ἡ μία ὁκὰ πλέον τῶν 3000,
αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀρκεταὶ πρὸς θρέψιν τοῦ σώματος μετρίως ἐργα-
ζομένου ἐνηλίκου.

Τουτέστι καὶ ἀπὸ τῆς λεπτομερειᾶς αὐτῆς ἀπόψεως τῶν
μονάδων θερμότητος τῆς τροφῆς, δι' ἣν ὑπὲρ τὸ δέον σημασία
δίδεται τὸν τελευταῖον καιρὸ ἐν τῇ Διαιτολογίᾳ ὑγιῶν καὶ ἀ-
σθενῶν [διότι πρώτιστα πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει τὸ εἶδος
τῆς τροφῆς, ἡ ἰδιοσυστασία τοῦ ἀτόμου, ἡ ἐργασία του, τὸ
κλίμα ἐν ᾧ ζεῖ κλπ] κατὰ τὴν διαίταν μὲ χυλὸν σίτου πέρνει ὁ
ἄρρωστος τὸ ἀπαραίτητον θεωρούμενον ποσὸν θερμίδων πρὸς
διατήρησίν του, τόσῳ μᾶλλον ἀφοῦ μπορεῖ νὰ τρώγῃ καὶ ὀπω-
ρικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα παράγονται καὶ ἄλλαι θερμίδες.

Ἐκ τῶν ὀπωρικῶν θρεπτικώτερα εἶνε τὰ σταφύλια, ὡς ἐκ
τοῦ περιεχομένου πολλοῦ σακχάρου. Κατὰ 100 γραμμ. ἐνέχουν
ταῦτα 90 θερμίδας. Θὰ γίνῃ καὶ παρακάτω λόγος περὶ τῆς ἀρ-
κετὰ διαδεδομένης παρ' ἡμῖν σταφυλοθεραπείας.

Ἡμεῖς διὰ τὴν διαιτοθεραπείαν τῆς χρονίας ἐντερογαστρί-
τιδος, διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ κοπρικοῦ πουρί, συνιστῶμεν ἰδιαι-
τέρως τὰ ροδάκινα ὠριμα καλοκαθαρισμένα, τὰ ἀχλάδια κρυστά-
λλια, τὰ βερύκοκα γινόμενα. Λυνῶναι δι' αὐτῶν τὸ ἐπικαθίσμα
τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος, ξεφλογίζονται τὰ ἔντερα.

Ἡ χυλοσιτοδίαιτα καὶ φρουτοφαγία ἐπὶ τινος ἡμέρας, ἐνῶ
καθαρίζει τὸν γαστρικὸν σωλῆνα καὶ ἀποτοξινώνει τὸ σῶμα, δὲν

ἐξαντλεῖ τὸν ὁργανισμόν, ὅστις πρὸς συντήρησίν του καίει τὰ περιττὰ λίπη, τὰς τοξίνας καὶ ἄλατα, τὰς σκουργές τῶν ἰσθμῶν. Εἰς τοῦτο ὀφείλεται τὸ αἰσθητὸν ξαλάφρωμα τοῦ σώματος κατὰ τὴν δίαιταν αὐτήν. Τοῦτο ἀντισταθμίζει τὴν κάποιαν ἀδυναμίαν ποὺ αἰσθάνονται τινες συνειθισμένοι ὅλο νὰ καλοτρῶγουν ἢ πολυτρῶγουν.

Τοὺς περισσοτέρους ἀσθενεῖς ποὺ γιάτρεψα δὲν τοὺς ἠμπόδισα τὴν ἐργασίαν. Ἐκαμναν τὴν διαιτοθεραπείαν των καὶ εἰργάζοντο. Ἐκτὸς ἂν ἦσαν πολὺ ἐξηντλημένοι ἢ πολὺ βαρεῖά ἢ ἐργασία των, ὁπότε ὑπεχρεώθησαν νὰ μείνουν ὀλίγες ἡμέρες στὸ σπίτι των. Οἱ βαρέως ἀσθενεῖς ἐννοεῖται ἔκαμαν τὴν θεραπείαν στὸ κρεβάτι.

Εἰς πολλοὺς ὅμως ἀρρώστους, ἰδίως εὐπόρους, συνέστησα ἀνάπαυσιν κατὰ τὴν θεραπείαν, ἣτις βεβαίως εἶνε προτιμότερα, δι' ὅλους ὅσοι μποροῦν νὰ παραλείψουν τὴν ἐργασίαν των ἐπὶ τινος ἡμέρας. Ἡ θεραπεία των γίνεται οὕτω μὲ καλλιτέραν καὶ ἐκ μέρους των παρακολούθησιν, ἀσφαλέστερον.

Πάντως καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου τούτου συστήματος θεραπείας ἰσχύει τὸ τοῦ Ἱπποκράτους «Ἐυντεκμαίρεσθαι δὲ χρὴ καὶ τὸν νοσέοντα εἰ ἐξαρκέσῃ τῇ διαίτῃ πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς νόσου, καὶ πότερον ἐκεῖνος ἀπαυδήσει πρότερον καὶ οὐκ ἐξαρκέσῃ τῇ διαίτῃ ἢ ἡ νόσος πρότερον ἀπαυδήσῃ καὶ ἀμβλυνεῖται». Δηλαδή πρέπει νὰ ἐκτιμῶμεν καλῶς καὶ τὴν ἀντοχὴν τοῦ ἀρρώστου, ἐὰν θὰ μπορέσῃ νὰ κάμῃ τὴν δίαιταν μέχρι τῆς ἀκμῆς τῆς νόσου, καὶ τί ἐκ τῶν δύο θὰ συμβῇ, ἐκεῖνος θὰ ἀπαυδήσῃ προτίτερα καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνθῆξῃ ἢ ἡ ἀσθένεια θὰ ὑποχωρήσῃ.

Μετὰ τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου 5—20 ἡμερῶν ἢ συνεχίσις πρὸς τὴν δίαιταν ἀναρρώσεως δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀποτόμως μὲ σκληρὰς τροφὰς, ψωμί, κεφτέδες κλπ. διὰ νὰ μὴ τυχὸν ἐρεθισθῇ ὁ μόλις ξανασηματισθεὶς ἐσωτερικὸς ὕμην τῶν ἐντέρων. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς διαίτης, ἢ αὐξήσις τῆς τροφῆς πρέπει νὰ γίνεται βαθμιαίως.

Εἰς τὰς ἐλαφρὰς γαστρίτιδας μετὰ χυλοδίαιταν 5—7 ἡμε-

ρῶν ὁ ἀρρώστος πρέπει νὰ φάγῃ χορτόσουπα ψαρόσουπα ποδαράκια πατσὰ μόνο τὸ ζωμό, κρέμες χωρὶς αὐγὸ, μυαλὰ βραστά. Ἡ χορτόσουπα γίνεται μὲ πατάτες, κολοκυθάκια, κουνιά, ρίζι, καρόττα, ρίζες ἀπὸ σέλινα βρασμένα μὲ λάδι καὶ στραγγισμένα ὅπως ὁ χυλὸς σίτου. Ἡ ψαρόσουπα μὲ λυωμένο τὸ ψάρι, λίγες πατάτες καὶ κολοκυθάκια, ὅλα λυωμένα. Ἐπειτα τρώγει χόρτα, κολοκυθάκια βραστά ἢ σαλάτα μὲ λαδολέμονο, κουνουπίδι, σπανάκι πουρὲ, ψάρι βραστό καὶ ἀργότερα ψωμί.

Οἱ βαρύτερα πάσχοντες μετὰ χυλοθεραπείαν 15—20 ἡμερῶν, ἀφοῦ κάνουν πρῶτα καὶ αὐτοὶ ὀλιγοήμερον δίαιταν μὲ χορτόσουπα, ψαρόσουπα, χόρτα πουρὲ ἢ βραστά, ἔπειτα τρώγουν ψωμί ψύχα παπάρα δηλ. κοματάκια ψύχα βουτυγμένα σὲ ζωμὸ ψαριοῦ κλπ. σπλῆνες ψητὲς μόνον τὸ πολὺ χωρὶς τίς πέτσες καὶ ἔπειτα ἀρνάκι βραστό καὶ ψωμί.

Ἡ τροφή πρέπει πάντοτε νὰ μασιέται καλῶς, διὰ τοῦτο ἐὰν τὰ δόντια εἶναι χιλασμένα, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ διορθώνωνται. Ὅταν ἡ τροφή μετὰ τελείαν μάσησιν εἰς τὸ στόμα κατεβαίνει ὥς πολτὸς εἰς τὸ στομάχι, δὲν δυσκολεύεται τοῦτο εἰς τὴν περαιτέρω κατεργασίαν τῆς πέψεως.

Τὸ γάλα ἄλλοτε βασικὸν στοιχεῖον τῆς διαίτης τῶν ἀρρώστων, δὲν συνιστᾶται κατὰ τὴν ἣν περιγράφομεν φυσιοθεραπείαν τῶν νόσων, διότι κατὰ τὴν Διαιτητικὴν «παρατηρεῖται εἰς τὰς γαστρίτιδας ἀνεπαρκὲς πῆξις αὐτοῦ συνδεομένη μετ' ἀνωμάλων ζυμώσεων ἐν τῷ γαστρεντερικῷ σωλήνι» διότι τὸ λεύκωμα του τὴ ἐπιδράσει τοῦ ἐνζύμου τῆς πιτύας μετατρέπεται ἐν τῷ στομάχῳ εἰς τυρίνην δυσχεραίνουσαν τὸ λυώσιμο τοῦ ἐντερικοῦ πουροῦ.

Εἰς μερικοὺς ἀρρώστους ποὺ βαρυνοῦνται μετὰ τινος ἡμέρας τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου, συνιστῶ ἐναλλάξ δίαιταν μὲ ἡμέρα χυλοῦ σίτου, τὴν ἄλλή μερὰ στραγγισμένη χορτόσουπα, μέχρις ὅτου λυώσῃ τὸ ἐν τοῖς ἐντέροις πουρὶ καὶ βγῇ μὲ τὰ κλύσματα.

Ὁ ἀσθενὴς θὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν του ἐκ τούτου ἀπὸ τὸ τελειωτικὸ παύσιμο τῶν γαστρεντερικῶν ἐνοχλημάτων, ὃ δὲ ἱατρὸς θὰ διαπιστώσῃ διὰ τῆς κλινικῆς ἐξετάσεως ὅτι ἡ κοιλία,

τὰ ἔντερα ξεπρίσθησαν, αἱ κατὰ τόπους σκληραῖαι διελύθησαν.

Ἡ ὅλη τοιαύτη διαιτοθεραπεία μετρίως βαρύντης γαστροπαθειῶν γίνεται σὲ 20—30 τὸ πολὺ 40 μέρες. Ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος χιλιάδες χρονίως πάσχοντες ἀπὸ στομαχικῆς ἐντερικῆς κ.λ.π. ἀσθενεῖες γιατρεύθηκαν ἐντελῶς καλὰ. Ὀλίγοι μόνον μὲ πολυπλόκους παθήσεις μὴ ξεριζωνομένας εὐκόλα ἦσαν ὑπὸ διαίταν καὶ φυσιοθεραπείαν πέραν τῶν 30 ἡμερῶν.

Εἰς τοὺς μικρὰς ἡλικίας ἀρρώστους ἡ διαίτα πρέπει νὰ γίνεται ὀλιγώτερες ἡμέρες, καθόσον ὁ γαστρεντερικὸς σπλῆν τῶν δὲν ἔχει πολλὰς ἐπικαθισμένους ἀκαθαρσίες, ὅπως τῶν ἐνηλίκων. Ποσὸν σταριοῦ χρειάζεται ὀλιγώτερον. Περὶ τὰ 100 δράμια διὰ τὰ παιδιὰ ἀρκεῖ.

6. ΤΙ ΕἶΝΕ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Τὴν διαιτοθεραπείαν μὲ χυλὸν σίτου ἐφαρμόζω βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως τῆς ἀσθενείας. Εἶνε δὲ συνθετικὴ διάγνωσις ὁλόκληρος νέα μεταρρυθμιστικὴ νοσοτροπία ἀφορῶσα τὴν Νοσολογίαν, τὴν Διαγνωστικὴν.

Περὶ τοῦ κεφαλαιοδεσπότης σημασίας τούτου θέματος γράφω εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ὀλίγα, ὅπως κατατοπισθῇ ὁ ἀναγνώστης ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἰς τὸ διαγνωστικὸν σύστημα βάσει τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ θεραπεία.

Μελλοντικῶς θὰ γραφῇ περὶ τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως ἰδιαίτερον σύγγραμμα, εἰς ὃ θὰ ἐκτεθοῦν καὶ αἱ γενόμεναι σπουδαιόταται θεραπείαι....

Ἡ τωρινὴ Νοσολογία μελετᾷ τὰς νόσους μονομερῶς σὰν αὐτοτελεῖς ὀντότητας. Πονεῖ ὁ ἀρρωστος εἰς τὴν χοληδόχον κύστιν; Ἐχει χολοκυστίτιδα, τοῦ λέγει ὁ ἰατρός. Εἶνε πρὶς μὲν τὸ ἥπαρ; Ἐχει ἡπατίτιδα.

Διαγιγνώσκονται αἱ παθήσεις αὗται σὰν ξεχωρισταὶ νόσοι, ἐνῶ ἡ μία εἶνε ἐπακολουθήματα τῆς ἄλλης, συνεξαρθῶνται δὲ ἀμφοτέραι καὶ ἐκ συνυπαρχούσης εἰς τοὺς πλείστους ἀρρώστους γαστρίτιδος.

Ἄλλ' ἡ διάγνωσις τῶν νόσων κατὰ ξεχωριστὰς ὀντότητας

ἔχει τοῦτο τὸ βασικῶς ἐλαττωματικόν, ὅτι δὲν ὑπολογίζεται οὕτω ὅσον πρέπει ἡ φυσιολογικὴ συνεξάρτησις τῶν σπλαγγχνικῶν λειτουργιῶν, δὲν πολυλογαριάζεται ἡ ἀλληλοεπίδρασις τῶν κατὰ τόπους βλαβῶν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ διάγνωσις γίνεται ἀτελής, ἐλλειπής.

Καὶ ἡ θεραπεία κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπιτυγχάνεται τελεία. Οἱ πάσχοντες ἡπατίτιδα λ. χ. παρὰ τὰς κατ' αὐτῆς ὁδηγίας τοῦ θεραπευτοῦ δὲν γιατρεύονται, διότι ἔχουν συγχρόνως καὶ χρονίαν γαστρίτιδα, τὴν ὁποίαν δὲν λαμβάνουν δεόντως ὑπ' ὄψει, ἢ ἄλλην ἄλλου παθολογικὴν ἐντόπισιν.

Οἱ πάσχοντες χολοκυστίτιδα ὅσα φάρμακα κι' ἂν πάρουν ἢ καὶ ἐγχείρησι ἂν κάμουν δὲν γιατρεύονται ριζικῶς, διότι συγχρόνως πάσχουν καὶ ἀπὸ τοῦ ἥπαρ, διότι ἔχουν καὶ χρονίαν γαστρίτιδα.

Καὶ οἱ μὲν ὅμως καὶ οἱ δὲ ἂν κάμουν διαιτοθεραπείαν μὲ χυλὸν σίτου, θεραπεύονται ριζικῶς καὶ ἀπὸ τὴν γαστρίτιδα καὶ ἀπὸ τὴν ἡπατίτιδα καὶ ἀπὸ τὴν χολοκυστίτιδα, διότι ὑπάρχει φυσιολογικὴ συνεξάρτησις εἰς τὰς παθήσεις τῶν σπλάγγχνων τούτων.

Τὰ παραδείγματα θεραπείας εἶνε πολλά, ὥς εἰς τὸ β' μέρος θὰ ἐξηγήσωμεν.

Εἰς τὴν ἀμοιβάδωσιν ἡ φαρμακευτικὴ θεραπεία κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα, γίνεται πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐν τοῖς ἐντέροις πρωτοζώων. Ἐὰν συνυπάρχῃ ὑπερχλωρυδρία ἢ χολοκυστίτις, ἂν ὁ ἀρρωστος χρόνια προτιήτερα εἶχε δυσκοιλιότητα ἕνεκα τῆς ὁποίας τὰ ἔντερα εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα ἔχουν πούρι, ὅπου ἀναπτύσσονται αἱ ἀμοιβάδες, αὐτὰ δὲν πολυενδιαφέρουν τὴν διαγνωστικὴν μέριμναν, τὴν θεραπείαν.

Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν, ἡ ἀμοιβάδωσις δὲν εἶνε ἡ ὅλη ἀσθένεια, ἀλλ' ἀποτέλεσμα, λεπτομέρεια τῆς γαστρίτιδος. Αὕτη πρέπει πρωτίτως νὰ γιατρεύεται, γίνεται δὲ τοῦτο ἐπιτυχῶς διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου καὶ κλυσμάτων, ὅτε καθαρικομένων τῶν ἐντέρων ἀπὸ τὴν ἐπικολημένη βρώμικη ὕλη, αἱ ἀμοιβάδες δὲν ἔχουν ἔδαφος πρὸς ἀνάπτυξιν, χάνονται ὁριστικῶς. Παραδείγματα θεραπείας θὰ ἐξηγήσωμεν.

Ἡ διάγνωσις ἔλκους τοῦ δωδεκαδακτύλου βεβαιουμένη καὶ ἀκτινοσκοπικῶς θεωρεῖται καὶ ἀπὸ τὸν ἱατρὸν καὶ ἀπὸ τὸν ἄρρωστον ὡς ἐκτὸς συζητήσεως, τελεία διάγνωσις. Δὲν εἶνε ὁμως οὕτω. Οἱ ἔχοντες ἔλκος πάσχουν καὶ χρονίαν γαστρίτιδα. ἔχουν φλογισμένον ὅλον τὸν γαστρεντερικὸν σωλῆνα, οἱ πλείστοι ἐκ δυσκοιλιότητος.

Μὲ τὴν ριζικωτέραν θεραπείαν τοῦ ἔλκους, τὴν ἐγχείρησιν, ἱατρεύεται μόνον τὸ ἔχον τὴν ἑλκωτικὴν βλάβην τμήμα, ὁ ἄλλος γαστρεντερικὸς σωλὴν ἔχει πάλιν φλογισμένον ἐσωτερικὸν ὕμένα. Διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἐγχείρησιν ἐξακολουθοῦν τὰ δυσπεπτικά ἐνοχλήματα ἢ παρουσιάζεται ἄργότερα πάλιν ἔλκος παρακάτω.

Διὰ τῆς διαιτοθεραπείας, κλπ. καθαριζομένου τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος ὁλοκλήρου βγαίνει καινούργιος βλεννογόνος ἐσωτερικὸς ὕμην τῶν ἐντέρων, ὅτε καὶ τὸ ἔλκος ἐπουλοῦται, γιαιτρεύεται ριζικῶς.

Θεραπείαι ἔγιναν ἀρκεταὶ καὶ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιωθείσαι.

Εἰς τὴν πτώσιν τοῦ στομάχου συνιστᾶται πρὸς θεραπείαν ζώνη. Ἄλλ' οἱ περισσότεροι ἄρρωστοι πάσχουν καὶ χρονίαν δυσπεψίαν, δὲν χωνεύουν καλά, ἐξ οὗ ἀτελῶς τρέφεται ὅλος ὁ ὀργανισμὸς καὶ τὰ στομαχικὰ τοιχώματα ἀτονοῦν.

Μὲ τὴν ζώνην ὁμως δὲν θεραπεύεται ριζικῶς τὸ στομάχι, σφίγγεται. Διὰ τοῦτο οἱ ἄρρωστοι τὴν πετοῦν καὶ ὑποφέρουν χρόνια.

Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν πρέπει νὰ γιαιτρευθῇ πρῶτα ἡ συνυπάρχουσα γαστρίτις, ὅπερ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς διαιτοθεραπείας, ὅτε τρεφομένου καλλίτερα τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἀποτοξινουμένων διὰ τῆς ἀφθόνου οὐρήσεως τῶν τοιχωμάτων τοῦ στομάχου ἀπὸ τὰ κατακαθισμένα ἄλατα, ἐπανακτᾷ οὕτως τὴν συστατικότητά του καὶ παύει οὕτω ἡ πτώσις αὐτοῦ.

Παρομοίως διὰ τὰς πλείστας νόσους. Ἡ διάγνωσις των γίνεται ὅχι μονομερῶς, ἀλλ' ἐν συσχετίσει μὲ συνυπαρχούσας ἄλλας βλάβας καὶ τὴν ὅλην κατάστασιν τοῦ σώματος, ἡ δὲ θεραπεία ἀφορᾷ ὅχι μόνον τὴν περιγεγραμμένην πάθησιν, δι' ἣν παραπεύεται ὁ ἄρρωστος, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ τὴν νόσησιν, ἥς πρωταρχικὴ βασικὴ αἰτία εἶνε ἢ ἣν περιγράφομεν ἐντερογαστρίτις.

7. ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΕΝΙΑΙΟΥ ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ

Ὁ Ἱπποκράτης μέγιστος τῶν ἱατρῶν τῆς ἀρχαιότητος ἐδογματίζε «Τὰ νοσεύματα μεθίσταται εἰς ἕτερον εἶδος καὶ ἑτέραν κατάστασιν» ἦτοι τὰ νοσήματα μεταπίπτουν τὸ ἓν εἰς ἄλλο.

Ἡ συνθετικὴ ἀντίληψις περὶ τῶν νόσων τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ ὁ πατὴρ τῆς Ἱατρικῆς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν κλινικῶν παρατηρήσεων καὶ ἐκ τῶν ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν. Βρογχίτις βρογχοπνευμονία πνευμονία, πνευλίτις πνευμονοφρίτις, δὲν εἶνε ξεχωριστὰ νόσοι, ἀλλ' ἐνιαία διαφέρουσα κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐξελίξεως. Ἴνωμα ἰνομύωμα μύωμα, σάρκωμα ὀστεοσάρκωμα ἢ μία πάθησις μεταπίπτει παθολογανατομικῶς εἰς τὴν ἄλλην.

Ἐκ τούτων συμπεραίνεται ὅτι τὰ νοσήματα, συνδεόμενα πρὸς ἄλληλα μὲ διαμέσους νοσολογικὰς καταστάσεις, πρέπει νὰ θεωρῶνται ἐν τῷ νοσολογικῷ δένδρῳ ὡς ἀποτελοῦντα ἐνιαῖον σύνολον.

Δὲν εἶνε ὁμως τοιαύτη ἡ νοοτροπία ἐν τῇ τωρινῇ Παθολογίᾳ. Ἀντὶ νὰ θεωρῇ αὕτη τὰς νοσηρὰς καταστάσεις ἐν τῷ συνόλῳ των συνδεόμενας, ἀντιθέτως πρὸς τὴν λογικὴν τῶν πραγμάτων, τὰς ξεχωρίζει εἰς ἰδιαιτέρας ὀντότητας καὶ ἰδιαιτερον δι' ἐκάστην ζητεῖ παθογόνον αἷτιον. Ἄλλο ἱλαρά, ἄλλο ἐρυθρά, ἄλλο ἐγκεφαλικὴ γρίππη, ἄλλο ληθαργικὴ ἐγκεφαλίτις.

Ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν τῇ Παθολογίᾳ τοιοῦτου ἀναλυτικοῦ πνεύματος ἐδημιουργήθη τὸ ὑπάρχον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ταύτῃ μέγιστον χάος καὶ σκότος.

Πρὸ ἐτῶν ἐργαζόμενος ἐν δημοσίᾳ ἱατρικῇ ὑπηρεσίᾳ εἶχα λάβει μέρος εἰς τὴν καταπολέμησιν πολλῶν ἐπιδημιῶν. Ἐπειδὴ ὁμως δὲν ἱκανοποιούμην ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα θεμελιωδῶν δογμάτων τῆς Παθολογίας, παρητήθην ἐκ τῆς θέσεώς μου καὶ ἤρχισα νὰ γράφω συγγράμματα. Ἐξηγήσας ἐν αὐτοῖς πόση σύγχυσις ὑπάρχει ἐν τῇ Παθολογίᾳ, ἐπρότεινα διὰ τῆς θεωρίας περὶ «Ἐνιαίου τῶν νόσων» τῷ 1923 τὸ πρῶτον ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις, νέαν συνθετικὴν διαγνωστικὴν νοοτροπίαν.

Ἡ θεωρία μου διαφωτίζουσα πλεῖστα προβλήματα τῆς Παθολογίας ἐνεκρίθη ἀπὸ πολλοὺς κορυφαίους ἰατροὺς καὶ καθηγητάς. Δι' ἐπιστολῶν ὧν τινὲς ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀθήναις κλπ. πολλοὶ μὲ ἐλευθερίαν σκέψεως ἰατροὶ καὶ τινες καθηγηταὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι αὕτη «θέτει νέας βάσεις ἐπιστημονικὰς — ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας — διαφωτίζει τὰ σκοτεινὰ προβλήματα τῆς Παθολογίας — θὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς ἀπανταχοῦ ἐπιστήμης, εἰς μέγα ὄφελος αὐτῆς καὶ τῆς Κοινωνίας».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου δημοσιεύονται ἐπιστολαὶ τινες κορυφαίων ἰατρῶν καὶ καθηγητῶν.

Ἐφαρμογὴν καὶ συμπλήρωσιν τῆς θεωρίας τοῦ Ἑνιαίου τῶν νόσων ἀποτελεῖ ἡ Συνθετικὴ διάγνωσις. Κατ' αὐτὴν ἐν πάσῃ ἀσθενείᾳ μαζὺ μὲ τὴν διάγνωσιν τῆς παθήσεως σπλάγγχνου τινος ἢ ἰστοῦ τοῦ σώματος πρέπει νὰ μελετῶνται, νὰ καθορίζονται ὅλαι αἱ συνεξαρτώμεναι βλάβαι, ὧν συνεπακολουθίμα, ἀποτέλεσμα εἶνε ἡ ἐκάστοτε νόσος.

Ἡ θεραπεία γίνεται οὕτω ὅχι μόνον διὰ τὴν α ἢ β τοπικὴν βλάβην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ὅλον νοσοῦντα ὁργανισμόν.

Γενικώτερον μελετᾶται οὕτω ἡ νόσος οὐσιαστικώτερα, ἐνῶ μὲ τὰς πλαισιώσεις τῆς ἀναλυτικῆς Παθολογίας, περιωρισμένη, ἀτελής γίνεται ἡ διάγνωσις. Ἀκριβῶς δ' ἕνεκα τούτου εὐρίσκεται ἐν ὑστερήσει ἡ Παθολογία καὶ ἡ Θεραπευτικὴ δὲν ἐπιτυγχάνει τὸν σκοπὸν τῆς νὰ θεραπεύσῃ τὰς νόσους.

Μὲ τὴν συνθετικὴν ὅμως θεωρητικὴν ἀντίληψιν καὶ μὲ παθογενετικὴν βᾶσιν διὰ πλείστας νόσους τὴν ἐξηγουμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ λοίμωξιν τοῦ ὁργανισμοῦ ἐκ χρονίας ἐντερογαστρίτιδος, ἔχομεν σαφῆ, θετικὴν γνώμην περὶ τῆς ὀνιότητος, περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐξελίξεως τῶν νόσων.

Ἴδου ἓν παράδειγμα χαρακτηριστικὸν τῆς συγχύσεως, εἰς τὰς διαγνώσεις μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα.

Εἰς ἓν Οἰκοτροφεῖον τῶν Σεργῶν, τοῦ ὁποίου πρὸ ἐτῶν ἤμην ἰατρός, μία μαθήτρια εἶχε πυρετὸν μὲ ἐξάνθημα. Εἶχα γράψῃ τὸ πρῶτον βιβλίον μου περὶ Ἑνιαίου τῶν νόσων καὶ ὅπως ἀποδείξω καὶ ἐμπράκτως εἰς τοὺς συμπολίτας ἰατροὺς πόσον σφαλὲρὰ διάγνωσις γίνεται μὲ τὴν ἰσχύουσαν νοοτροπίαν τῆς Πα-

θολογίας, ἐκάλεσα πολλοὺς ἰατροὺς νὰ εἰπουν τὴν γνώμην των, ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως τοῦ Οἰκοτροφείου.

Εἰς τὴν ἄρρωστον διεγνώσθη ἐρπηξ, ἰλαρά, ἐλονοσία μετ' ἐξανθήματος, ἀναφυλαξία, ἴσως ἐξανθηματικός. Πέντε διαγνώσεις ἔγιναν οὕτω διὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο. Ἐὰν δὲ ἐκάλουν καὶ ἄλλους ἦτο δυνατόν νὰ διπλασιασθῶν αἱ διαφωνίαι· γαστρικός πυρετός, γρίπη μὲ ἐξάνθημα, δάγκειος κλπ. Ὁ κάθε ἰατρός μπορούσε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν διάγνωσίν του ἐξ ἴσου πειστικὰ μὲ τὸν ἄλλον, καθόσον ὡς ἐξήγησα εἰς τὸ βιβλίον περὶ Ἑνιαίου τῶν νόσων, πολλάκις ἄλλα ἀσθένεια παρουσιάζεται ὑπὸ μορφὴν τῆς βητα

Ἡ γενομένη θεραπεία ἀπέδειξε τὴν ὁρθότητα τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐκ γαστρικῶν ἀπορροφήσεων παθογενείας. Μὲ δίκαιαν κατάλληλον ἐπὶ τινος ἡμέρας, μὲ καθάρσιν τοῦ σώματος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἔπεσε ὁ πυρετός, χάθηκε καὶ τὸ ἐξάνθημα. Ἡ ἀσθένεια, λοίμωξις ἐξ ἐντεροπατικῶν ἀπορροφήσεων, ὑπεχώρησε διὰ τῆς γενομένης ἀποτοξινώσεως.

Περιστατικὰ ὅπως αὐτὸ εἶνε πάμπολλα ἐν τῇ καθ' ἡμέραν πράξει, πιστοποιοῦντα τρανῶς πόσον δίκαιον ἔχουν πολλοὶ μὴ πιστεύοντες εἰς τὴν Παθολογίαν, ἥτις ὡς λέγει ὁ λαὸς «εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα».

8. LA MALADIE EST EN NOUS DE NOUS PAR NOUS

Εἰς τὰ προηγούμενα βιβλία μου «Τὸ Ἑνιαῖον τῶν νόσων» Ἀθῆναι τρεῖς ἐκδόσεις 1923, 24. 25—«Ἡ νέα ἰατρικὴ ἐπιστήμη» Ἀθῆναι 1928—«Πλάναι καὶ λάθη ἐν τῇ Παθολογίᾳ» Θεσσαλονίκη 1931» ἀνέπτυξα ὅτι ὅπως ἐξέλθῃ ἡ Παθολογία ἀπὸ τὸ σκοτεινὸν χάος πού εὐρίσκεται πρέπει νὰ εὗρῃ, νὰ ἀκολουθήσῃ νέα συστήματα, καθόσον πολλὰ τῶν ἰσχυόντων εἶνε ἀτελῆ, ἀναληθῆ, καὶ ὅτι ἡ ἀνακαίνισις πρέπει νὰ γίνῃ βάσει συνθετικῆς νοοτροπίας.

Τριακόσιοι ιατροὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀνεγνώρισαν ἐγγράφως τὴν βασιμότητα τοῦ Ἑνιαίου τῶν νόσων ὡς καὶ πολλοὶ ιατροὶ ἐξ ἄλλων πόλεων Δέκα δὲ συνάδελφοι τῆς Θεσ[ν]ίκης δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν καὶ τὴν Γεν. Διοίκησιν συνέστησαν ὅτι «πρέπει νὰ ἰσχύῃ εἰς τὰς διαγνώσεις συνθετικὸν πνεῦμα ἀντὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ, εἰς ὄφελος μέγα τῆς Δημοσίας Ὑγείας.

Ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐπιστήμης παρ' ἡμῖν καὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, νομίζω βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἀναγνωρισθῇ γενικώτερον ὅτι, τὸ κατασκευάσμα τῆς Νοσολογίας μὲ τὴν δημιουργημένην πολυνοσίαν εἶνε μεγάλη πλάνη ἐν τῇ Ἱατρικῇ, ὅτι αἱ νόσοι δὲν εἶνε ξεχωρισταὶ ὀντότητες, ἀλλ' ἐκδηλώσεις ἐνιαίας νοσήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ, ἐμφανιζομένης ἄλλοτε ὑπὸ ἄλλην μορφὴν, βαρύτητα καὶ ἐντοπίσεις, ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυστάσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς τοξικότητος τοῦ παθογόνου αἰτίου.

Σχετικῶς μὲ τὴν παθογένειαν τῶν νόσων ἔχω προτείνει νὰ μελετηθῇ τὸ ἀνθρακικὸν ὁξὺ τῶν ἐκπνοῶν μας, πόσον ὑπάρχει ἐν τῇ περὶ ἡμᾶς ἀτμοσφαίρῃ εἰς τὰς διαφόρους τοπιθεσίας, νὰ μελετηθῇ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ σώματος κατὰ τὰς διαφόρους ψυχικὰς καταστάσεις, θλίψιν, φόβον, φθόνον κ.λ.π

Μελέτη τοιαύτη θὰ διαφωτίσῃ τὶ ἀλλοίωσις γίνεται κατὰ τὴν ἀφομοίωσιν ἐν τοῖς ἱστοῖς ὅταν θλιβώμεθα, φοβούμεθα κλπ. τὶ δηλητήριον περιέχεται εἰς τὸν περὶ ἡμᾶς ἀέρα κατὰ τὰς ὁμαδικὰς καὶ πολυχρονίους θλίψεις καὶ ἀγωνίας, ὅτε εἶνε παρατηρημένον ἱστορικῶς ὅτι παράγονται ἐπιδημίαι.

Μὲ τὴν μικροβιολογίαν ἀναζητοῦσαν διὰ κάθε νόσον ἰδιαίτερον μικρόβιον ὡς παθόγονον αἷτιον, τὸ ὁποῖον ἄλλοι εὗρισκουν, ἄλλοι δὲν εὗρισκουν, μερικοὶ παραδέχονται, ἄλλοι ὄχι, ἄλλοι συμφωνοῦν ἐπὶ τινι καιρὸν καὶ ἀργότερα διαφωνοῦν, ἐμπήκαμε εἰς χάος γινόμενον ὅλο καὶ μεγαλύτερον.

Εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὀλίγοι δὲν εἶνε οἱ ιατροὶ ποὺ ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη περιῆλθε εἰς ἀνυποληψίαν, ὅτι εὗρίσκεται εἰς κατὰπτωσιν. Αἰτία τούτου εἶνε τὸ ἐπικρατοῦν ἐν αὐτῇ ἀναλυτικὸν πνεῦμα καὶ αἱ μικροβιολογικαὶ ἐφευρέσεις.

Τόση εἶνε ἡ ἐμπιστοσύνη τινῶν εἰς τὴν Βιολογικὴν Χημείαν τὴν ἀσχολουμένην μὲ τὰ μικρόβια κτλ. ὥστε ὁ Duclaux

τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ τῶν Παρισίων εἰς τὸ βιβλίον του «La Chimie de la matière vivante» ἡ χημεία τῆς ζώσης ὕλης, ἀρχίζει ὡς ἑξῆς τὸν πρόλογον. «Ὁ μόνος τρόπος ἀληθῶς ἐπιστημονικὸς νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν χημείαν τῆς ζώσης ὕλης, συνίσταται εἰς τὸ νὰ γράψωμεν ἀνωθεν τοῦ τίτλου τοῦ βιβλίου «δὲν γνωρίζομεν τίποτε» καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὴν συνέχειαν διὰ μίαν δευτέραν ἐκδοσιν μετὰ 20 ἢ 50 ἔτη».

Κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ ἔρευνα πρὸς διαφώτισιν τῆς παθογενείας καὶ ἐπιδημιολογίας τῶν νόσων πρέπει νὰ στηριχθῇ εἰς πορίσματα τῆς Φυσιολογίας, τῆς Βιοφυσικῆς ἐπιστήμης, τῆς Χημείας, Μετεωρολογίας, Ψυχοφυσιολογίας κλπ. ὡς καὶ τινες ἄλλοι (Ντεσκρουά, Ἀζεμάν, Ρουχεμάν, Νάγκελσεν, Μοῦγκες κλπ.) ἐπρότειναν.

Νέος προσανατολισμὸς τῆς Παθολογίας ὡς πρὸς τὴν ὀντότητα καὶ παθογένειαν τῶν νόσων, ἀλλαξοπιστία ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ μας δὲν θὰ εὗρῃ δυνατὴν ἀντίδρασιν, διότι εἶνε «vermoulu l'édifice de la Médecine analytique» διότι διαβρωμένο εἶνε τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀναλυτικῆς παθολογίας (Allendy).

Ἄλλως τε ὡς λέγει καὶ ὁ Claude Bernard «ὅταν μία θεωρία ἰσχύουσα εὗρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ γεγονότα, πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὴν λογικὴν τῶν γεγονότων καὶ νὰ ἀφήσωμεν στήν ἄκρην τὴ θεωρίαν, ἔστι καὶ ἂν ὑποστηριζομένη αὕτη ἀπὸ μεγάλα ὀνόματα τυγχάνει νὰ εἶνε γενικῶς ἀποδεκτή».

Ἐὰν βάσει τῶν ἀναφεροθεισῶν ἐπιστημῶν γίνουιν ἔρευναι ἐργαστηριακαὶ διὰ τὸν περὶ ἡμᾶς ἀέρα κλπ, ἐὰν μελετηθῇ ἡ προτεινομένη διὰ τοῦ βιβλίου τούτου παθογένεια ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων, θὰ ἀποδειχθῇ ἐντελῶς ὁρθὴ ἡ γνώμη ἣν ὁ Pichoux τὸν παρελθόντα αἰῶνα διεκήρυξε ὅτι «La maladie est en nous de nous par nous». Ἡ νόσος εἶνε ἐν ἡμῖν, προέρχεται ἐξ ἡμῶν, μεταδίδεται δι' ἡμῶν.

Εἰς ὅλας τὰς χώρας πολλοὶ ιατροὶ θὰ δεχθοῦν τὴν τοιαύτην ἀνακαινιστικὴν ἀντίληψιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ μας. Διότι εἰς πολλοὺς ὥρίμασε ἡ ἰδέα μεταρρυθμίσεως ἐν τῇ Ἱατρικῇ. Ἰδοὺ ἐν παραδείγματι.

Εἰς ἱατρικὸν συνέδριον πρὸ ἑτῶν εἰς τὸ Λονδίνον ἐν πορί-

σματο τῶν συνέδρων ἐξεφράσθη ἡ γνώμη ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθοῦν πολλαὶ θεωρίαι τῆς τελευταίας ἑκατονταετίας, ἐν αἷς καὶ ἡ μικροβιακὴ, διότι δὲν εἶνε δυνατόν πλέον σιτηρίζομενοι ἐπ' αὐτῶν νὰ προχωρήσωμεν εἰς περαιτέρω πρόοδον καὶ ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθῃ ἡ Ἱατρικὴ εἰς παλαιότερας Ἱπποκρατικὰς ἀντιλήψεις· ἐτονίσθη μάλιστα ὅτι ἡ τοιαύτη παλινδρομήσεις θὰ ἀποτελέσῃ πρόοδον διὰ τὴν ἐπιστήμην.

Εἰς δὲ τὸ συνέδριον τὸν Ἰούλιον 1937 ἐν Παρίσις πρῶτον διεθνὲς συνέδριον νεοῖπποκρατικῆς Ἱατρικῆς ὁ νεωτεριστὴς καθηγητὴς Achner τῆς Βιέννης ἐν διαλέξει του περὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νεοῖπποκρατισμοῦ ἐτόνισε ὅτι ἡ τωρινὴ κλινικὴ λησιμονεῖ τὰ 9)10 τῆς ὅλης πρακτικῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης.

Μιὰ τῶν κυριωτέρων, ὡς εἶπε, ἀρχῶν τοῦ Ἱπποκράτους ἦτο ὅτι αἱ πλεῖστοι τῶν ἀσθενειῶν προέρχονται ἐκ πληθώρας ἐν τῷ σώματι τροφῶν καὶ ἐν τῷ ἐντέρω κοπρᾶνῶδους ὕλης, ἐξ οὗ καὶ ἡ σπουδαιότης ἦν ἀπέδιδε εἰς τὰς μεθόδους ἀπεκκρίσεως (καθαρτικά, κλύσματα, βεντουζες, διαφορικά, ἐπισπαστικά).

Ὅσοι πρωτόγονοι καὶ ἀρχαῖαι κιᾶν φαίνονται αἱ μέθοδοι αὗται, προσέθεσε, κομαντάρουν τὸ μεγαλῆτερον μέρος τῆς νῦν θεραπευτικῆς, καὶ μὲ τὴν χρῆσιν των δυνατόν νὰ ὑπερνικήσῃ τις πολλὰς ἀσθενείας χρονίας ἢ ὀξείας, θεωρουμένης τὴν σήμερον δυσκολοθεραπεύτους ἢ ἀθεραπεύτους (Presse médicale 25 Αὐγ. 1937).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται προφανὲς ὅτι ἡ παθογένεια ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων δικαιώνουσα τὰς ιδέας τῶν νεοῖπποκρατικῶν, ἀναμφιβόλως θὰ διαδοθῇ, θὰ ἐγκριθῇ γενικώτερον ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς κλπ. Πιστεύομεν δὲ ὅτι δι' αὐτῆς καὶ τῆς χυλοσιτοθεραπείας, συμπληρουμένων, τελειοποιουμένων, θὰ συντελεσθῇ εἰς τὴν Παθολογίαν καὶ τὴν Θεραπευτικὴν κεφαλαιώδους σημασίας ἀνακαίνις.

8. Αἱ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ ΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝ

Ἀσχοληθέντες ἀπὸ ἐτῶν ἰδιαιτέρως εἰς μελέτας διὰ τὴν διαφώτισιν καὶ τελειοποίησιν τῆς Ἱατρικῆς, ἐπροτεῖναμεν ἐπιστημονικὰς τινὰς καινοτομίας, αἵτινες ἔγιναν ἐγγράφως δεκταὶ καὶ ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους. Νομίζω βέβαιον ὅτι διαδιδόμεναι αὗται θὰ ἐγκριθοῦν γενικώτερον καὶ θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ θεμελιωθῇ ἐνιαία καὶ μεγάλη ἐν τῇ ἐπιστῇ μας μεταρρύθμισις. Ἐν ὀλίγαις λέξεσι εἶναι αἱ ἑξῆς:

1. Χημικὴ ἔρευνα τοῦ ἀέρος ὅπως εὑρεθῇ ἡ περιεκτικότης αὐτοῦ κατὰ τόπους εἰς ἀνθρακικὸν δξύ, τὸ ὅποιον ὡς βαρύτερον τοῦ λοιποῦ ἀέρος καταρρέον συσσωρεύεται εἰς χαμηλὰς τοποθεσίας. Οὕτω θὰ ἐξακριβωθῇ ἐργαστηριακῶς διατὶ τὸ κλίμα εἶνε ἐλαφρὸν εἰς τὰς ὑψηλὰς, βαρὺ εἰς τὰς χαμηλὰς τοποθεσίας. Τὴν καινοτομίαν ταύτην ἐκτάκτου σημασίας διὰ τὴν Κλιματολογίαν καὶ Ὑγιεινολογίαν ἐνέκριναν 200 ἰατροὶ ἀναφερθέντες ἐγγράφως εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν καὶ τὴν Φυσικομαθηματικὴν Θεσσαλονίκης.

2. Ἐπιστημονικὴ γενικὴ δένδρωσις κατὰ τοῦ χρησιμεύοντος ὡς τροφή τῶν δένδρων ἀνθρακικοῦ δξέος τῆς ἀτμοσφαίρας. Δι' ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου θὰ ἐξυγιανθῇ τὸ κλίμα καὶ ῥιζικῶς θὰ ὠφεληθῶσι ἡ Ὑγεία, Γεωργία, Παιδεία καὶ Οἰκονομία.

Ὑπὲρ τῆς καινοτομίας ταύτης ἐγκριθείσης καὶ ἀπὸ πολλοὺς γεωπόνους καὶ χημικοὺς ἀνεφέρθησαν εἰς τὰς ἀρμοδίας Σχολὰς κλπ. καὶ τρεῖς Ἱατρικοὶ σύλλογοι τῆς Μακεδονίας. Τὸ σύστημα διαδοθὲν καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐνεκρίθη καὶ ἀπὸ ἀλλοδαποὺς ἐπιστήμονας χαρακτηρίσαντας αὐτὸ εἰς σταλείσας μοι ἐπιστολάς ὡς «σπουδαῖον» «πολύτιμον».

3. Συνεταιρικὴ δένδρωσις ἐν ταῖς κοινότησι καὶ τῇ ὑπαίθρῳ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, σωματικῶς πρὸς τοῦτο ὁργανουμένου. Πρόσφορος πολὺ διὰ τὴν βουνώδη χώραν μας ἡ τοιαύτη ἐπιστημονικὴ κοινωνικὴ μεταρρύθμισις εἶνε ἐφαρμόσιμος καὶ εἰς ἄλλας, δια-

δοθεῖσα ἤδη. Γίνεται ἐνέργεια καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅπως ἐφαρ-
μοσθῇ γενικότερον.

4. Συνθετικὴ διάγνωσης, ἥτις ἀποτελεῖ ἐκτάκτου σπουδαιό-
τητος καὶ ὠφελείας ριζοσπαστικὴν μεταρρύθμισιν τῆς Νοσολο-
γίας, τῆς Διαγνωστικῆς.

Εἰς πολλὰ μέρη τοῦ βιβλίου τούτου γίνεται λόγος περὶ τῆς συν-
θετικῆς νοοτροπίας ἐν τῇ διαγνώσει. Ὁ ἀναγνώστης διαφωτιζό-
μενος περὶ τῆς ὀντότητος τῆς ἀσθενείας εὐκολώτερα μπορεῖ οὕτω
νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καταπολέμησίν της.

5. Φυσιοθεραπεία, Γυμναστική, Ἡλιοθεραπεία, Ἀεροθερα-
πεία, Φρουτοθεραπεία, Νηστειοθεραπεία, Ὑδροθεραπεία εἶνε
συστήματα τὰ ὁποῖα διὰ διαλέξεων κλπ. ὥς καὶ ἐμπράκτως προη-
γάγομεν.

Αἱ ἀναφερθεῖσαι συνοπτικῶς καινοτομίαι, ὧν τινὲς ἀφορῶσι
τὴν Γεωργίαν καὶ Οἰκονομίαν, ἡ καλλιτέρευσίς τῶν ὁποίων ἐπη-
ρεάζει ἐπωφελῶς τὴν Ὑγίαν, πέποιθα ὅτι διαδιδόμεναι θὰ
ἐφαρμοσθοῦν γενικότερον, πρὸς μέγα ὄφελος τοῦ Λαοῦ.

10. ΤΟ ΠΟΛΛΑΠΛΟΥΝ ΧΑΟΣ ΤΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

Τὴν μεγάλην καθ' ἡμέραν σύγχυσιν εἰς τὰς διαγνώσεις, εἰς
τὰ ἱατρικὰ συμβούλια, ἔνεκα τῆς δημιουργημένης πολυνοσίας,
ἔνεκα τῶν ἀντιφάσεων τῆς Νοσολογίας, αὐξάνουν καὶ ἄλλα συν-
αφῇ αἷτια:

Ἡ σημερινὴ Παθολογία ἀποδίδει τὰς πλείστας νόσους εἰς
εἰδικὰ μικρόβια. Τὴν γρίππην, πνευμονικὴν ἢ γαστρικὴν, εἰς
τὸν βάκιλον Pfeiffer, τὴν πνευμονίαν, ὁμοιάζουσαν μὲ πνευμο-
νικὴν γρίππην, μὲ βρογχοπνευμονίαν, εἰς τὸν διπλόκοκκον Fried-
länder τὸν τυφοειδῆ πυρετόν, συγγεόμενον μέγιστα μὲ τὸν πα-
ράτυφον ἀλφα ἢ βῆτα, μὲ γαστρικὸν πυρετόν, εἰς τὸ μικρόβιον
Eberth κτλ. κλπ. Ἡ Μικροβιολογία, βασικὸς κλάδος τῆς Παθο-
λογίας, σχεδὸν δι' ὅλας τὰς νόσους, ἰδιαίτερον ζητεῖ μικρόβιον
ὡς παθογόνον αἷτιον.

Μὲ τὰς ἐφευρέσεις αὐτὰς τῆς Μικροβιολογίας τὸ ἔνεκα τῆς
πολυνοσίας χάος ἐν τῇ Παθολογίᾳ, ἔγινε ἀπροσμέτρητον. Ἐκα-

τοντάδες ἀνακαλύπτονται φυλαὶ καὶ εἴδη τοῦ αὐτοῦ μικροβίου,
ἄλλοτε παθογόνα, ἄλλοτε μὴ παθογόνα διὰ τὴν ἀλφα ἢ βῆτα
ἀσθενείαν, διὰ τὰς ὁποίας ὁμοῦς ἄλλοι ἱατροί, ὡς προανεφέρα-
μεν, κάλλιστα μποροῦν νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι δὲν εἶνε αἱ διαγιγνω-
σόμεναι, ἀλλ' ἄλλαι.

Ἡ Εἰδικὴ Νοσολογία, ἡ Νευρολογία, ἡ Δερματολογία κλπ.
κατήντησαν οὕτω ἐπιστήμαι, εἰς ἃς πρυτανεύει κυρίως ἡ σύγχυ-
σις, τὸ χάος.

Φαντασθῆτε· ἡ λίστα μόνον τῶν ultra — virus ἦτοι μικροβια-
κῶν δηλητηρίων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀόρατα καὶ ἀγνώστου συστάσε-
ως, ἀλλὰ... βεβαίως παθογενετικῆς ἐπιδράσεως, πέρασε ἤδη τὰ
ἑκατὸν (Presse Med. Μαρτ. 1930).

Αὐξήσις τοῦ χάους. Ἱατροί τινες ἅμα ἰδοῦν ἀριθμὸν κρου-
σμάτων νόσου τινὸς μὲ συμπτωματολογίαν ὅχι ἐντελῶς ὁμοίαν
πρὸς τὴν περιγραφομένην εἰς τὰ συγγράμματα, διὰ νὰ παρου-
σιάσουν κατ' ὄνομα σπουδαῖον, σπεύδουν νὰ διαδόσουν ὅτι ἀνεκάλυ-
ψαν νέαν νόσον, εἰς ἣν δίδουν τὸ ὄνομά των.

Κοντὰ εἰς τὰς τόσας ἄλλας ἀσθενείας, ἐδημιουργήθη οὕτω
καὶ πλειὰς ἄλλων, προσωπικῶν οὕτως εἰπεῖν νόσων, τὰς ὁποίας
οὔτε κατ' ὄνομα γνωρίζει ὁ λαός. Τὴν ὑπαρξίν των μαθαίνουν
ὅσοι ἀρρωστοῦν καὶ μὲ τὰς συνήθεις διαγνώσεις... δὲν μποροῦν
νὰ γιαντρεθοῦν.

Ἀναφέρομεν τινὰς τῶν νόσων τούτων, μὲ ὄνομα τοῦ ἐφευ-
ρέτου των ἀρχίζον ἀπὸ B: νόσος τοῦ Banti, τοῦ Barlow, Beau,
Bell, Biermer, Bouilleaut, Bouvered, Brinton, Budd κλπ. κλπ.

— Πῶς νὰ γίνω καλά, ἀφοῦ εἶχα σπανιώτατη ἀρρώστια,
ποῦ δὲν μποροῦσαν νὰ τὴ διαγνώσουν οἱ γιανοί. Φαντασθῆτε,
εἶχα νόσον τοῦ Bouvered.

Ἄλλο χάος. Συνεπεία τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῇ Παθολογίᾳ
ἔνεκα τοῦ ἀναλυτικοῦ πνεύματος στενῆς νοοτροπίας, πρὸς δια-
φώτισιν της ἡ ἔρευνα ἐπιδίδεται εἰς ἐργαστηριακὰ ἀναζητήσεις
καὶ ἐξετάσεις, αἷτινες εἰς τὰ πλείστα περιστατικά σκοτιζοῦν πε-
ρισσότερο τὴν διάγνωσιν ἢ ὁδηγοῦν αὐτὴν ἐκτὸς τῆς πραγματι-
κότητος.

π. χ. όταν ὁ ἄρρωστος εἶνε ἀναιμικός καὶ φαίνεται ἀπομακρυνὰ ἡ ἀναιμία του, ἀντὶ ἡ διάγνωσις νὰ φροντίσῃ νὰ εὕρῃ τὴν παθογενετικὴν αἰτίαν τῆς ἀναιμίας. ἥτις εἶνε εἰς περισσότερες φορὲς ἡ χρονία δηλητηρίασις τοῦ ὁργανισμοῦ ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων, καταγίνεται εἰς ἀνωφελεῖς ἐργαστηριακὰς ἀναζητήσεις πόσα καὶ τί εἶδους εἶνε τὰ αἰμοσφαιρία, πόση καὶ τί εἶδους ἡ αἰμοσφαιρίνη των κτλ. κλπ.

Λεπτομερέσιατα μελετᾶται οὕτω ἡ ἀναιμία μὲ ποικίλας ἐξετάσεις κατὰ α ἢ β τρόπον, ἀλλὰ γίνεται τὸ ἐξῆς βασικὸν λάθος. Ἡ ἀναιμία δὲν εἶνε ἡ ὅλη ἀσθένεια, ἀλλ' ἀποτέλεσμα. Ἡ κυρίως ἀσθένεια εἶνε ἡ χρονία γαστρίτις, ἡ χρονία δηλητηρίασις τοῦ αἵματος, τοῦ σώματος ἀπὸ ἀκάθαρτον ἀέρα, ἀπὸ τοξικὰς ἀπορροφήσεις ἐκ τῶν ἐντέρων, ἡ ὁποία δὲν λαμβάνεται σχεδὸν καθόλου ὑπ' ὄψει ὑπὸ τοῦ διαγνώστου, ὑπὸ τοῦ θεραπευτοῦ.

Δι' αὐτὸ ἡ δίαιτα ποὺ συνιστοῦν εἰς τοὺς ἀναιμικούς, τροφή δυναμωτικὴ μπριζόλας, αὐγὰ κλπ. ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ, βλάπτει, διότι ἐπιτείνει τὴν γαστρίτιδα, τὴν ἐντερικὴν φλόγωσιν· καὶ τὰ διάφορα φάρμακα μὲ σίδηρον ἢ ἄρσενικόν, τὰ δυναμωτικὰ χάπια καὶ σιρόπια ἐρεθίζουν περισσότερο τὸ στομάχι, τὸν γαστρικὸν σωλῆνα κλπ.

Ἐτσι χρόνια ὑποφέρουν οἱ ἀναιμικοὶ ἀπὸ ζάλες ἢ κεφαλόπονον, ἔστω καὶ ἂν πηγαίνουν κάθε χρόνον εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὅπου τρώγουν μὲ περισσότερη ὄρεξις τίς καλλίτερες θρεπτικὰς τροφάς. Ἡ ἂν ὠφελοῦνται ἀπὸ τὸν καθαρὸν ἀέρα κλπ. ἡ ρίζα τῆς ἀσθενείας των εἰς τὰ ἐντερα ἐξακολουθεῖ, χειροτερεῖ.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἄρρωστοι κάμουν τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου ἐπὶ τινὰς ἡμέρας καὶ κλύσματα πρὸς κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος, ἐπειδὴ παύει ἡ ἀπορρόφησις τοξικῶν δηλητηρίων, ἡ ἀναιμία ὑποχωρεῖ καὶ τῇ βοήθειᾳ καὶ ἄλλῃ φυσιοθεραπείᾳ [βαθεῖαι εἰσπνοαί, γυμναστικὴ κλπ.] τελικῶς ἐκλείπει. Παραδείγματα τοιαύτης θεραπείας ὑπάρχουν πολλὰ καὶ δὴ ριζικῆς ἐπιτυχίας.

Ἄλλο μέγα χάος. Πολλοὶ ἄρρωστοι πάσχοντες τοξίκωσιν τοῦ σώματος ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων, ἔχουν χολὰς εἰς τὸ αἷμα ἐξ ἡπατικῆς βλάβης, ὑγρὰ καὶ ἅλατα εἰς τὸ σῶμα ἐκ νεφρι-

κῆς ἀνεπαρκείας, δηλητήρια ἐξ ἀτελοῦς ἰδρώσεως. Αὐτὰ ὅλα ὅμως δὲν πολυλογαριάζονται διὰ τὴν διάγνωσιν.

—Ἐχετε οὐρίαν, πίεσιν, ἔχετε ἴχνη λευκώματος, ἀποφαίνεται ἡ νεωτέρα Παθολογία, ἐν τῇ ἐξελίσσει τῆς εἰς τὸν ἀκολουθούμενον δρόμον θεωροῦσα ὅτι τὸ ἐργαστηριακὸν εὔρημα ἀποτελεῖ τὴν ἀσθένειαν.

Καὶ ἀρχίζουν τότε αἱ ἀτελεῖστοι ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις, πόση εἶνε ἡ οὐρία εἰς τὸ αἷμα, ἡ ὁποία πολλὰς φορὲς μὲ τὴν κατ' αὐτῆς θεραπείαν αὐξάνει ἀντὶ νὰ κατεβῇ, πόση ἡ πίεσις τοῦ ἄρρωστου, ἡ ὁποία σημειωτέον διαφέρει ὅταν εἶνε τις φαγωμένος ἢ νηστικός, συγχυσμένος ἢ στενοχωρημένος, ἀναπαυμένος ἢ κουρασμένος, ὄρθιος ἢ καθιστός.

Βάσει τοιαύτης διαγνωστικῆς μελέτης τὸ ἀποτέλεσμα τῆς θεραπείας μὲ τὰς ἀφαιμάξεις καὶ ἄλλοκότους διαίτας εἶνε ὅτι ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀσθένεια ἐν τῷ συνόλῳ τῆς χρονίζει ἢ χειροτερεῖ, οἱ ἄρρωστοι μὲ τὸν καιρὸ πείθονται ὅτι δὲν γιαιτρεύονται, γίνονται ὑποχονδριακοὶ καὶ ἐκ περισσοῦ πέρνουν καὶ λίγο ἀπὸ τὸν ἀλέραντον σχολαστικισμόν τῆς ἐπιστήμης μας.

Οἱ κύριοι ἰατροὶ παρακαλοῦνται νὰ μὴ θυμώνουν, νὰ μὴ κακιώσουν. Ὅσα γράφομεν δὲν ἀφοροῦν αὐτοὺς, ἀλλὰ τὴν ἐπιστήμην. Ἐναντίον τῆς ἐσφαλμένης ἐν αὐτῇ νοοτροπίας, ἐναντίον τῶν ἐλλείψεων τῆς ὁ ἀγών μας. Ὅχι προσωπικῶς κατὰ τῶν ἰατρῶν, ὧν τοὺς ἀδεσμεύτως σκεπτομένους προτιμῶμεν φίλους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐξετάσεις τῶν οὕρων, ἡ κατάχρησις ποὺ γίνεται ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἡ ἀδικία εἰς τοὺς ἄρρώστους εἶνε ἰδιαιτέρως πολλή. Γιὰ τιποτένια αἰτία, χωρὶς αἰτία, δίδεται ἡ παραγγελία—νὰ γίνῃ ἐξέταση οὕρων, νὰ γίνῃ πάλιν γενικὴ ἀνάλυσις.

Καὶ ἀναγκάζονται νὰ τρέχουν οἱ δυστυχισμένοι ἄρρωστοι εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ καταξοδεύονται διὰ νὰ μελετηθῇ πόσα πυοσφαιρία ὑπάρχουν κατ' ὀπτικὸν πεδίου ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, ἐνῷ πολὺ μέρος τοῦ μπουκαλιοῦ μὲ τὰ οὔρα εἶνε ὅλο πῦον, πόση ἡ ἐπιζαρκίνη ἢ ἡ ἀκετόνη κλπ.

Πολλοὺς τέτοιους ἀρρώστους πάσχοντας ἀπὸ οὐρίαν, πίεσιν, λεύκωμα κλπ. ἐθεράπευσαν μὲ τὸ διαγνωστικὸν καὶ θεραπευτικὸν σύστημά μου.

Πεισθέντες ὅτι ἡ συνθετικὴ διάγνωσις μελετᾷ τελειότερον, οὐσιαστικώτερα τὴν ἀσθένειαν, ἠκολούθησαν τὰς φυσιοθεραπευτικὰς ὁδηγίας δι' ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου σώματος, μὲ δίαιταν, λουτρά, γυμναστικὴν κλπ. ἔκαμαν τὴν διαιτοθεραπείαν μὲ χυλὸν σίτου καὶ φρουτοθεραπείαν ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ γιатρεύθηκαν ριζικῶς.

Πάμπολλοι ὅμως, ἀπειροὶ εἶνε οἱ τοιοῦτοι ἀρρώστοι, καὶ ὁ ἀριθμὸς των αὐξάνει, ὅσω αὐξάνουν αἱ.... σχετικαὶ ἐφευρέσεις. Τοιοῦτος ὁ κατήφορος τῆς Παθολογίας. Ἀντὶ νὰ θεραπεύῃ τὰς νόσους, ἐφευρίσκει νέας, τῶν ὁποίων οὔτε τὴν ἀρχὴν γνωρίζει, οὔτε τὸ τέλος ἐπιτυγχάνει.

Ἡ τοιαύτη ὀπισθοδρομικὴ, σκοτεινοτάτη κατάστασις ἐν τῇ ἐπιστῇ μας εἰκονίζεται παραστατικὰ εἰς τὰ κάτωθι λεχθέντα πρὸ τινων ἐτῶν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Γαλλίας. «Δὲν γνωρίζομεν καὶ δὲν θὰ μάθομεν τίποτε. Αὕτη εἶνε ἡ πραγματικότης. Ἡ ἐπιστῇ δὲν ἔχει πλέον οὔτε τὴν τάσιν νὰ ἐξηγήσῃ ὅ,τι κατεῖχεν ἄλλοτε. Ὅσάκις ἐν ἐρευνητικὸν πνεῦμα ἐφευρίσκει κάτι, εἶνε ὥσάν νὰ ἀποπειρᾶται νὰ βιάσῃ μίαν σιδηρᾶν θύραν, ὅποτε ἀνοίγει ὅμως μίαν πάροδον πλέον σκοτεινὴν, ἣτις ἀπολήγει εἰς ἄλλην θύραν πλέον σφραγισμένην καὶ πλέον τρομεράν. Ἐφόσον προχωροῦμεν τὸ μυστήριον, ἡ νύξ ἀπλοῦται». (Meunier Histoire de la Médecine).

11. ΠΩΣ ΕΝΝΟΕΙ ΤΗΝ ΝΟΣΟΝ Η ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ἡ Φυσιοθεραπεία δὲν ἀναγνωρίζει, κατακρίνει τὴν ὥς ἄνω ἐξέλιξιν τῆς Ἱατρικῆς Ἐπιστήμης καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημιουργηθεῖσαν πολυνοσίαν καὶ διὰ τὰ ὑποτιθέμενα μικροβιακὰ αἷτια, καὶ διὰ τὰς ἀτελειώτους ἐργαστηριακὰς ἐρεῦνας, πρὸς τελειότεραν τάχα μελέτην τῶν ἀσθενειῶν.

Δὲν ὑπάρχουν κατὰ τὴν Φυσιοθεραπείαν πολλὰ ἀσθένεια

ξεχωριστὰ, ὀφειλόμενα εἰς ἰδιαίτερον ἐκάστη αἷτιον. ἀλλὰ ὅλαι εἶναι μορφαὶ, φάσεις τῆς ἐνιαίας ἀσθενείας, ἐκδηλουμένης ποικιλοτρόπως, ἄλλοτε μὲ ἄλλην βαρύτητα καὶ ἐντοπίσεις.

Ὅφειλεται δὲ ἡ νόσησις εἰς τὴν μὴ φυσικὴν, εἰς τὴν ἀνεπιστημονικὴν ζωὴν ποὺ κάνουν οἱ ἄνθρωποι, διότι ἡ Ἐπιστῇ, ἡ Ὑγιεινὴ δὲν δίνει ὁδηγίας ἐπιστημονικῶς ἀληθεῖς καὶ ὀφελίμους: πῶς νὰ τρέφονται οἱ ὑγιεῖς καὶ οἱ ἀρρώστοι καὶ πῶς νὰ καθαρίζουν τὸν γαστροεντερικὸν σωλῆνα, πόσον ὀφελεῖ ὁ καθαρὸς αἷρ καὶ πῶς νὰ καθαρίζουν τὸν αἶρα, τί σημασίαν ἔχει τὸ δέγμα διὰ τὴν ἀποτοξίνωσιν, τὴν τόνωσιν τοῦ σώματος καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐπιτυγχάνονται ταῦτα δι' ὑδρολούτρων, ἡλιολούτρων, ἀερολούτρων, διὰ φυσικῶν μέσων, διὰ φυσιοθεραπείας.

Τὰ μικρόβια δταν ὑπάρχουν εἰς τὸ σῶμα δὲν εἶνε τὰ παράγωγα τῆς νόσου αἷτια, ἀλλ' ἀποτέλεσμα. Δὲν εἶνε δηλαδὴ αὐτὰ ποὺ κάνουν ἐν ὑγιεῖς σῶμα νὰ ἀρρωστήσῃ, ἀλλὰ τὸ ἀρρωστο σῶμα γίνεται κατάλληλον γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν των ὅπως σὲ μιὰ λίμνη ἀναπτύσσονται ψάρια καὶ ὄχι τὰ ψάρια κάνουν τὴ λίμνη μὲ τὸ νερὸ της.

Κατὰ τὴν Φυσιοθεραπείαν ἡ ἀρρώστεια δὲν εἶνε αὐτοτελὴς θανάσιμος δράσις, ὡς νομίζει ἡ ὀρθόδοξος Ἱατρικὴ, ἀλλὰ θεραπεία ἀφ' ἑαυτῆς. Ἡ ἀσθένεια κατὰ τὴν φυσιοθεραπείαν, εἶνε προσπάθεια τοῦ ὁργανισμοῦ ὅπως ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς ἐν αὐτῷ συσσωρευμέναις ἀκαθαρσίαις καὶ τοξίναις καὶ διορθώσῃ τὴν παθοῦσαν λειτουργικότητά του.

Ἰδοὺ ὀρισμοὶ φυσιοθεραπευτῶν τινων περὶ ἀσθενείας.

Ὁ Trall γράφει ὅτι: «Ὁ ζωντανὸς ὁργανισμὸς εἶνε προικισμένος μὲ τὴν κληρονομικὴ δύναμι νὰ αὐτοσυντηρῇται ὅλες αἱ ἐνέργειαι τῆς ἀρρώστειας εἶνε ἀπόρροια τῶν θεραπευτικῶν προσπαθειῶν τῆς δυνάμεως αὐτῆς γιὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὸ κακὸν περιβάλλον πετώντας ἔξω τὰς βλαβερὰς οὐσίας.

Ὁ Walter γράφει: Ἀρρώστεια εἶνε ἡ ἐνέργεια μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ζωὴ ἀπομακρύνει τὰ ἐμπόδια καὶ θεραπεύει τὰς βλάβας.

Ὁ Macfadden χαρακτηρίζει τὴν ἀσθένειαν καθαρτήριο ἐνέργειαν.

Ὁ Benett γράφει: Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι σὲ πολλὰς περιπτώσεις

ἐκεῖνο ποῦ καλοῦμε ἀρρώστεια δὲν εἶνε ἐχθρὸς ἀλλὰ φίλος. Πρέπει νὰ τὴν θεωρήσουμε σὰ φυσικὴ καὶ ἀναγκαία συνέπεια τῶν βλαβῶν, στὶς ὁποῖες εἶνε ἐκτεθειμένη ἡ ζωικὴ οἰκονομία.

Ἀρρώστεια εἶνε ἡ προσπάθεια τῆς φύσεως νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ σῶμα ἀπὸ τὰς κακὰς αἰτίαις ποῦ τὸ ἐπηρέασαν. Ἄν δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ αὐτό, ἡ ζωικὴ δύναμις ἐξαντλεῖται. Μεγάλος μας σκοπὸς λοιπὸν πρέπει νὰ εἶνε ὅχι ἡ καταστολή, ἀλλὰ ἡ ὑποβοήθησις τῶν φυσικῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀρρώστειας, γιὰ νὰ τὴν ὁδηγήσωμεν σὲ καλὸ τέλος.

Ἐξηγοῦμεν τὸ θέμα ἐν παραδείγμασι. Ὁ πυρετὸς δὲν εἶνε ἀσθένεια, ἀλλὰ προσπάθεια τοῦ ὁργανισμοῦ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν. Ἐπειδὴ μαζεύονται εἰς τοὺς ἱστοὺς τοῦ σώματος τοξίναι ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων, δηλητήρια ἐκ θλίψεων, κόπου κλπ. ὁ ὁργανισμὸς διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτά, διὰ νὰ τὰ καύσῃ, προκαλεῖ πυρετόν.

[Εἰς τὸ βιβλίον «Πλάναι καὶ λάθη ἐν τῇ Παθολογίᾳ» Θεο)νίκη βιβλιοπωλεῖον Τριανταφύλλου, ἐξηγοῦμεν πῶς κατὰ τὰς θλίψεις, ἀγωνίας κλπ. γινομένης τετανικῆς συσπάσεως ἐν τοῖς ἱστοῖς, παράγονται εἰς τὸ αἷμα τοξίναι, προκαλοῦσαι χρονίαν λοίμωξιν τοῦ ὁργανισμοῦ, νόσησιν.]

Ὅταν ἔχῃ τις λοιπὸν πυρετὸν 38 δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῇ διὰ τὸν πυρετὸν καθ' ἑαυτόν, ἀλλὰ νὰ θεωρῇ τὴν αὔξησιν τῆς θερμοκρασίας ὡς ἐνέργειαν τοῦ ὁργανισμοῦ πρὸς καταπολέμησιν τῆς λανθανούσης λοίμωξεως, τῆς ἀσθενείας.

Μὲ τὴν αὔξησιν τῆς θερμοκρασίας, ἐντεινομένης τῆς χημικῆς καύσεως ἐν τοῖς ἱστοῖς, αἱ τοξίναι καὶ ἄλλα καίονται, ὁ ὁργανισμὸς οὕτως εἰπεῖν ἀποστειρώνεται. Συνεπῶς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἱατροῦ κυρίως τὴν χρονίαν λοίμωξιν πρέπει νὰ ἀφορᾷ καὶ ὅχι τὸν μικρὸν πυρετόν.

Δίδοντας φάρμακα οὐλτρασεπτίλ κλπ. διὰ νὰ παύσωμεν τὸν πυρετόν, νὰ γιαιτρέψωμεν τὴν ἀσθένειαν, διττῶς βλάπτομεν τὸν ἄρρωστον· ἐμποδίζομεν τὴν ἐμφυτον ἀμυντικὴν δύναμιν τοῦ ὁργανισμοῦ ὅπως διὰ τοῦ πυρετοῦ ἀντεπεξέλθη κατὰ τῆς ἐκ τῶν τοξινῶν λοίμωξεως καὶ συγχρόνως φορτώνομεν τοῦτον μὲ

οὐσίας μὴ ἀφομοιωσίμους, αἱ ὁποῖαι συσσωρευόμεναι εἰς τὰ διάφορα σπλάγχνα ἐμποδίζουν τὴν λειτουργικότητά των, βλάπτουν τὸ σῶμα.

«Νούσων ἱατροὶ φύσιες» εἶπε ὁ ἄριστος τῶν ἱατρῶν Ἱπποκράτης. Ὁ καλλίτερος ἱατρὸς εἶνε ἡ φύσις. Ἡ σημερινὴ ὁμως Ἱατρικὴ ἀκολουθήσασα ἐσφαλμένην ὁδόν, ἀντὶ νὰ ἐνισχύῃ τὸν ὁργανισμὸν ὅπως καταπολεμήσῃ τὴν ἀσθένειαν, μὲ τὰς ἀτελεῖς διαγνώσεις καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα δηλητήρια, βλάπτει τὸν ἄρρωστον, χρονίζει τὴν ἀσθένειάν του.

Ἡ Φυσιοθεραπεία ἀντιλαμβανομένη καλλιτέρα τὴν ἱατρικὴν πραγματικότητα συνιστᾷ φυσικὰ μέσα πρὸς καταπολέμησιν τῆς παθογόνου αἰτίας, τῆς νόσου, ἧς μία ἐκδήλωσις εἶνε ὁ πυρετός.

Εἶνε δὲ ἀρχικὴ αἰτία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡ ἐν τοῖς ἐντέροις φλόγωσις, ἡ γαστρίτις.

Κομπρέσες κρύες εἰς τὴν κοιλίαν ὅπως βγαλθῇ ἔξω ἡ ἐσωτερικὴ φλόγωσις, κλύσματα διὰ νὰ ξεφλογισθῇ καὶ καθαρισθῇ τὸ ἔντερον, ἀέρισμα τῆς κοιλιάς ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα, πορτοκαλάδες, βυσινάδες, ἱαματικά δροσιστικά νερά εἶνε, ἡ καλλίτερη φυσικὴ θεραπεία τοῦ πυρετοῦ. Μόνον δὲ εἰς ὑψηλὸν πυρετὸν ἢ ἂν ὑπάρχῃ κεφαλόπονος, ὀλίγη πυραμιντόν.

Καὶ ὡς ἄριστον ριζικὸν μέσον θεραπείας δίαίτα μὲ χυλὸν σίτου, μὲ ὁπωρικά.

Ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν τροφῶν ἐν τοῖς ἐντέροις, ἐκ τῆς συνεπείᾳ τῆς πολυχρονίου παραμονῆς εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα σήψεως αὐτῶν, τὰ παραγόμενα τοξικά προϊόντα κρεσόλη, φαινόλη, ἰνδόλη, σκατόλη ἀπορροφώμενα ὑπὸ τοῦ βλεννογόνου τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου πηγαίνουν εἰς τὸ αἷμα, εἰς τὸ σῶμα, προκαλοῦντα δηλητηρίασιν τούτου. Ὅμοιως καὶ αἱ ἱσταμίνη, τираμίνη, μεθυλαμίνη, πουτρεσκίνη, кадаβερίνη.

Μὲ τὸν χυλὸν σίτου πεπτόμενον ταχέως καὶ ὀλικῶς, δηλητήρια καὶ ἄλλα νέα δὲν προστίθενται εἰς τὸν ὁργανισμόν· λυώνοντος τοῦ πουρὶ τῶν ἐντέρων τὰ πεπτικά σπλάγχνα καθαρίζονται, δὲν γίνεται ἀποσύνθεσις, σήψις εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα, ἡ ἀπορρόφησις τῶν ὡς ἄνω τοξινῶν εἰς τὸν ὁργανισμόν παύει.

Οὕτω διὰ τῆς διαίτης αὐτῆς ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ φρῶυτα ἡ ζωμὸν αὐτῶν, ὃ πυρετός, ἡ λοίμωξις καταπολεμεῖται βασικῶς, οὐσιαστικῶς.

Πλείστους ἄρρῳστους πάσχοντις γαστρικὸν πυρετόν, φλόγῳσιν τῶν ἐντέρων, παράτυφον, δέκατα ἀκαθορίστου αἰτιολογίας, πυρετοὺς ἀπροσδιορίστου φύσεως, ἐγιάτρεψα μὲ τὴν ὡς ἄνω φυσιοθεραπείαν, μὲ τὴν διαιτοθεραπείαν.

* Ἄλλο παράδειγμα, ἡ ἐντεροκολίτις. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν νοοτροπίαν νομίζεται ὅτι αἱ βλεννώδεις κενώσεις εἶνε ἡ ἀσθένεια καὶ δίδονται κατ' αὐτῶν ὡς τροφή λαπάδες καὶ φάρμακα στυπτικά.

* Ἄλλ' αἱ βλέννες δὲν εἶνε ἡ ἀσθένεια, εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας τοῦ ὁργανισμοῦ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἐν τῷ ἐντέρῳ νοσηρὰν κατάστασιν.

Πρὸς τοῦτο τὰ ἔντερα μὲ τὰς περισταλτικὰς κινήσεις των βγάζουν τὶς φλογισμένους βλεννοπέτσες ἀπὸ τμήματα τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος, ὅπου ἔνεκα τῆς περιγραφείσης ἐντερογαστρίτιδος ἡ τοπικὴ βλάβη τοῦ ἐσωτερικοῦ ὕμενος εἶνε περισσοτέρα.

Τὸ καθήκον τοῦ θεραπευτοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶνε νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν γινομένην ἐπὶ τινος ἡμέρας αὐτοκἀθαρσιν, ὅπως μὴ ὑπερβῇ τὸ ὅριον ποὺ ἐπιτρέπει ἡ γενικὴ κατάστασις, ἡ δυναμικότης τοῦ ἄρρῳστου καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν ὁργανισμόν διὰ καταλλήλων ὁδηγιῶν πρὸς τοῦτο.

* Ἄλλ' ἀντὶ ἡ ἐπιστήμη νὰ κανονίσῃ τὴν τοιαύτην θεραπευτικὴν τοῦ ὁργανισμοῦ προσπάθειαν, δίδει βισμουθίου ἢ τανιζέν, φάρμακα τὰ ὁποῖα μὴ ἀφομοιούμενα στερεοποιοῦν περισσότερο τὸ πουρὶ τῶν ἐντερικῶν τοιχωμάτων, καὶ παραγγέλλει ὡς δίαίταν πουρὲ πατάτες καὶ ρίζι λαπά, τροφὲς ποὺ σχηματίζουν κόπρα καὶ εἶνε συνεπῶς ἀκατάλληλες διὰ τὸ μὴ καλοκαθαρισμένο, μὴ φυσιολογικῶς ἀκόμη λειτουργοῦν ἔντερον.

Μὲ τὰ στυπτικά φάρμακα καὶ τὴν ἔνεκα τῆς τοιαύτης τροφῆς ἐπικαθημένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοίχωμα τοῦ ἐντέρου περιττωματικὴν σιβάδα, αἱ διαρροϊκαὶ κενώσεις, αἱ βλέννες ὀλισθεύουν, παύουν.

Καὶ νομίζεται τοῦτο θεραπεία τῆς ἐντεροκολίτιδος

* Ἄλλ' ἡ αὐταπάτη λίγο διαρκεῖ.

Μετά τινος ἐβδομάδας ἀπὸ ἄλλο τμήμα τοῦ ἐντέρου πέφτουν ἄλλες βλεννοπέτσες, διαρροϊκὰ ὑγρά, δι' ὧν ἀποβάλλονται ἀπεπτες οὐσες, κοπρικὰ ἄλλα ἐπικαθισμένα εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ὕμενον τῶν ἐντέρων καὶ τοξίνοι τοῦ ὅλου ὁργανισμοῦ.

— Ἐχομεν ὑποτροπὴν, ἐξηγεῖ ὁ ἱατρός εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ἡ ἐντεροκολίτις, εἶνε χρονία ἀσθένεια, πολλὰς φορὰς ὑποτροπιάζουσα, ἀλλὰ μὴ ἀνησυχεῖτε, θὰ μεταχειρισθῶ ἄλλο φάρμακο καὶ θὰ ἐπιτύχωμεν.

Καὶ δίδει τότε ὅπιον εἰς σταγόνας, σκονάκια ἢ σπασιαλιτέ, ναρκώνει τὸ ἔντερον καὶ ἡ αὐταπάτη ἱατροῦ καὶ ἄρρῳστου συνεχίζεται.

Ἡ Φυσιοθεραπεία εἶνε ἀντίθετη εἰς τὴν τοιαύτην ἱατρικὴν τακτικὴν. Μελετῶσα τὴν κατάστασιν ἐν τῇ γενικότητι καὶ οὐσιαστικότητι αὐτῆς, κρίνουσα ὅτι αἰτία τῆς ἐντεροκολίτιδος— ἥς προηγεῖται ἡ συνυπάρχει χρονία δυσκοιλιότης—εἶνε ἡ ἀνεπισημονικὴ διατροφή ὡς κύριον μέσον θεραπείας μεταχειρίζεται τὴν ἐνδεικνυομένην δίαιταν.

* Ἀρίστη δὲ πασῶν εἶνε ὁ χυλὸς σίτου. Καθαριζομένου, ὡς ἐξηγήσαμεν, τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος ἐν τοῖς ἔσω τοιχώμασι, αἱ περισταλτικαὶ κινήσεις γίνονται ρυθμικώτεραι, ὅτε αἱ σαπισμένες βλεννοπέτσες πέφτουν, ξαναγίνεται ἔπειτα νέος ἐσωτερικὸς ὕμην τοῦ ἐντέρου, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ τὴν φυσικὴν θεραπείαν τῆς ἐντεροκολίτιδος.

Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ἡ θεραπευτικὴ δίαιτα καὶ φυσιοθεραπεία νὰ γίνῃ ὅσον καιρὸ χρειάζεται, ὅπως καθαρισθῇ ριζικῶς τὸ ἔντερον καὶ βγῇ καινούργιος βλεννογόνος εἰς τὸ ἔσω τοίχωμά του.

Τοῦτο γίνεται ἐντὸς 1—3 ἐβδομάδων, τὸ πολὺ σὲ ἓνα μῆνα εἶνε καθαρισμένος ὁ γαστρικὸς σωλήν, ὅτε οἱ ἄρρῳστοι τρώγουν πλέον τροφὴν ἀναρρώσεως χωρὶς δυσπεπτικά ἢ ἐντεροκολιτικά ἐνοχλήματα. Παραδείγματα θεραπείας εἶνε οὐκ ὀλίγα.

Παρομοίως καὶ διὰ τὰς ἄλλας νόσους τοῦ γαστρικοῦ σωλή-

νος. Ὅπως γιαιτρευθῇ καλὰ ἡ δυσεντερία κολοβακιλικὴ ἢ ἀμοιβαδικὴ καὶ παύσουν τελειωτικὰ αἱ βλεννοαιμορραγικαὶ κενώσεις, πρέπει νὰ καθαρισθῇ κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειάν του τὸ παχὺ ἰδίως ἔντερον, ὅπου ἐδράζονται αἱ προκαλοῦσαι τὰ τανίσματα καὶ αἱμορραγίας μικροπληγαί.

Μὲ τὰ φάρμακα ἐμετίνην, ταναλμπίνην κ.τ.λ. καὶ τὰς ἐν χρήσει διαίτας δὲν ἐπιτυγχάνεται θεραπευτικὸν ἀποτέλεσμα, ἢ εἴνε τοῦτο προσωρινόν, φαινομενικόν. Ἐκτὸς τούτου μὲ τὰ φάρμακα ἐμποτίζεται ὁ ὁργανισμός μὲ οὐσίας μὴ ἀφομοιωσίμους πρὸς ζημίαν τῆς ὅλης ζωικῆς λειτουργίας του.

Ἡ διαίτα μὲ χυλὸν σίτου καλλίτερα ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην μέθοδον διαιτητικὴν ἢ φαρμακευτικὴν ἐπιφέρει θεραπείαν οὐσιαστικὴν καὶ βεβαίαν, διὰ τοὺς ἰδίους, ὡς καὶ διὰ τὴν ἔντερο-κολίτιδα, λόγους, Δηλ. ἀφοῦ καθαρισθοῦν τὰ ἔντερα ἀπὸ τὰ περιττώματα καὶ πέσουν αἱ βλέννες καὶ πέτρες τοῦ ἔσω τοιχώματος αὐτῶν, βγαίνει καινούργιος ἐσωτερικὸς ὕμην αὐτῶν. Παρομοίως διὰ τὸ ἔλκος δωδεκαδακτύλου κλπ.

Οὕτω τιθεμένου ἐπιστημονικῶς τοῦ ζητήματος, γίνεται αὐτονόητον ὅτι αἱ ἀρώστειες τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, ἡ νόσησις ἐν γένει τοῦ σώματος, δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε πολλές, ἀλλ' ἐνιαία μὲ διαφόρους ἐκδηλώσεις καὶ ἐντοπίσεις, μὲ διαβαθμίσεις τῶν βλαβῶν εἰς τὰ σπλάγχνα, εἰς τοὺς ἱστούς τοῦ σώματος.

Ἡπατίτις, χολοκυστίτις, χολολιθίασις, δὲν εἶναι ξεχωρισταὶ ὀντότητες· ἡ μία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἄλλην, ἢ μᾶλλον συνυπάρχει κατὰ ἓνα βαθμὸν ἢ μία μὲ τὴν ἄλλην.

Ὁμοίως καὶ διὰ τὰς παθήσεις τοῦ ὅλου σώματος. Ἀρθριτισμός, ψαμμίασις, λιθίασις, εἶνε διαβαθμίσεις ἐνιαίας ἀρθριτικῆς νοσήσεως τοῦ σώματος. Μὲ συνθετικὴν νοοτροπίαν τελειότερα ἐννοοῦνται οὕτω αἱ νόσοι, συστηματικώτερον γίνεται ἡ κατάταξις τῶν καὶ οὐσιαστικώτερα καταπολεμοῦνται.

Τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν τὴν ἠξευρε ἡ ἱατρικὴ Σχολὴ τῆς Αἰγύπτου πρὸ 8 χιλιάδων ἐτῶν. Ἐπιστεῦετο ὅτι μόνον μία ἀρώστεια ὑπάρχει καὶ ὅτι προκαλεῖται ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς οὐσίας ποὺ συσσωρεύονται στὸ σῶμα ἕνεκα τῆς κακῆς διατροφῆς του καὶ τοῦ ὄχι ὑγιεινοῦ τρόπου ζωῆς.

Οἱ θεραπευταὶ τῆς ἐξαίρετης αὐτῆς Σχολῆς, οἱ αἰγύπτιοι ἱερεῖς διόρθωναν τὴν ἀρρωστη λειτουργίαν τοῦ ὁργανισμοῦ μὲ μιὰ κατάλληλη διαίτα, μὲ λουτρά, μασάζ, μὲ ἔκθεσιν τοῦ σώματος εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἀέρα καὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα φυσικὰ μέσα ποὺ ἐφαρμόζονται εὐρύτατα σήμερον ἀπὸ τοὺς φυσιοθεραπευτάς.

Παρεκκλίνας ἀπὸ τὴν φυσικὴν αὐτὴν ἐξέλιξιν ἡ νεωτέρα ἱατρικὴ ἐδημιούργησε πολλαπλοῦν καὶ μέγα ὡς ὠκεανὸς ἐπιστημονικὸν χάος, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον εἰς τὸν ἱατρόν, σκεπτόμενον κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νοοτροπίαν, νὰ κάμῃ τελείαν διάγνωσιν.

Μὲ τὴν δημιουργημένην πολυνοσίαν, τὰς μικροβιολογικὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν ἐργαστηριομανίαν τῆς Παθολογίας, ὁ ἱατρὸς ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν του ἐπιστήμην νὰ ἐννοήσῃ φωτεινὰ καὶ οὐσιαστικὰ τὴν νόσον, νὰ κάμῃ πραγματικὴν διάγνωσιν αὐτῆς καὶ νὰ τὴν θεραπεύσῃ τελείως.

Ἔνεκα τούτων ἡ Διαγνωστικὴ πλανᾶται συχνότατα εἰς τὰς προβλέψεις. — «Πρόγνωσις κακὴ, ἡ ἐπιστήμη δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ τίποτε εἰς τὸν ἀρρωστὸν σας», δογματίζει περίλυπος ὁ ἱατρὸς καὶ ἀφίνει τὸν ἀρρωστον· εἶνε δὲ πολλὰ τὰ παραδείγματα θεραπείας βαρυτάτων νόσων ἀφ' ἑαυτῶν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἱατροῦ.

Ἰδοὺ δύο στατιστικαὶ παρατηρήσεις χαρακτηριστικά.

Ὁ γάλλος ἱατρὸς Louis 200 πάσχοντας ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν, μέσα εἰς τὸ ἴδιο νοσοκομεῖον, διήρесе εἰς δύο ομάδας, καὶ τοὺς μὲν 100 ἐνοσήλευσε σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς ἰσχυοῦσης ἱατρικῆς, τοὺς δὲ ἄλλους ἄφισε στὴ φύσιν, χωρὶς καμμία νοσηλεία. Ἀποτέλεσμα οἱ θάνατοι ἦσαν περισσότεροι εἰς τοὺς νοσηλευθέντας μὲ τοὺς κανόνας τῆς ἱατρικῆς.

Ὁ καθηγητὴς Magendie ὅταν ἦτο ἱατρὸς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Hôtel Dieu τῶν Παρισίων ἔκαμε παρομοίαν σύγκρισιν εἰς πολλοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐβεβαίωσε ὅτι εἰς τοὺς νοσηλευθέντας κατὰ τὴν ἰσχύουσαν μέθοδον οἱ θάνατοι ἦσαν περισσότεροι· οἱ ἀφεθέντες εἰς τὴν τύχην, χωρὶς μέριμναν τῆς ἐπιστήμης, ἐγιατρεύοντο καλλίτερα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερόν ὅτι δὲν ἔχουν ἄδικο οἱ διακηρύττοντες εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου μεγάλη ὑπάρχει ἐλευθερία καὶ πολλὴ εἶνε ἡ ἐξέλιξις τῆς Φυσιοθεραπείας ὅτι «ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη εἶνε ὁ πιὸ ἀδυσώπητος ἐχθρὸς τῆς ὑγείας» (Κλέμεντς Φυσικὴ Θεραπευτικὴ).

12. ΓΝΩΜΑΙ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ἀναγνῶσται συντηρητικοί, πιστεύοντες εἰς τὰς διαφημιζόμενας προόδους τῆς Παθολογίας καὶ ἐφευρέσεις τῆς Θεραπευτικῆς, δυσανασχετοὺν ἴσως γιατί κατακρίνεται τόσον μία ὠφελιμοτάτη θεωρουμένη ἐπιστήμη, τὴν ὁποίαν ἐσυνήθισαν καὶ θέλουν νὰ σέβωνται ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ἀφοῦ μέρεινά της εἶνε τὸ πολυτιμότερον τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὑγεία.

Ἐχων τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος ἐξεγερθεὶς διὰ συγγραμμάτων κατὰ τῆς χυώδους καταστάσεως ἐν τῇ Παθολογίᾳ, ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ προτείνω συγκεκριμένους καινοτομίας ἐφαρμοσίμους διεθνῶς, θὰ ἐξηγήσω δι' ὀλίγων τι κατακραυγὴ ὑπάρχει καὶ εἰς ἄλλας χώρας κατὰ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Διότι δὲν εἶνε ἐπιτρεπτόν, νομίζω, νὰ εὐρίσκεται ὁ λαὸς ἐν πλάνῃ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὑγείας του.

Ὁ Bourget καθηγητὴς ἐν Ἑλβετίᾳ ἀρχίζει ἐν βιβλίον του περὶ τῶν πλανῶν τῆς ἱατρικῆς ὡς ἑξῆς: «Ἡ νεωτέρα ἱατρικὴ καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σκοτεινότερα ἕνεκα διαφόρων θεωριῶν πολυπλόκων καὶ ἀσημάντων ὧν ἡ κατάρρευσις ἐπέρχεται πολλάκις ἀμέσως μετὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν.

Ὁ ἰθόρυβος ὁ προκαλούμενος πέριξ μιᾶς ἀνακαλύψεως ἀρκεῖ ὅπως ἐμποδίσῃ νὰ ἀντιληφθῇ τις τὴν κατάρρευσιν τῆς προηγουμένης θεωρίας. Ὅπως ἡ μόδα ἥτις ἔπαυσε νὰ ἀρέσκη, οὕτω αἱ θεωρίαι αὗται ἐξαφανίζονται χωρὶς νὰ ἀφήσουν ἵχνη...»

Ὁ Ἀγγλος Mackenzie εἰς βιβλίον του διὰ τὸ μέλλον τῆς ἱατρικῆς γράφει: «Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν διαγνωστικῶν μεθόδων καὶ τῶν τεχνητῶν μέσων ἀντὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν κατανόησιν τῶν νόσων καὶ συνεπῶς τὴν λύσιν τῶν ἐκάστοτε τεθειμένων

προβλημάτων, τοῦναντίον ἐμποδίζει τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ στρέφει τὴν προσοχὴν πρὸς τὰς λεπτομερείας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ παραμελῇται καθ' ὁλοκληρίαν ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἱατρικῆς, τοῦτέστι ἡ πρόληψις καὶ θεραπεία τῶν νόσων.

Δυστυχῶς ἡ ἱατρικὴ ἐκπαίδευσις κάθε ἄλλο ἢ προσηρμοσμένη εἶνε πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, εἶνε δὲ βέβαιον τοῦναντίον ὅτι ὁ σπουδαστὴς τῆς ἱατρικῆς ἐπιβαρύνεται μὲ πλῆθος γνώσεων καὶ λεπτομερειῶν, αἵτινες τοῦ εἶνε ἄχρηστοι διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ κυριωτέρου σκοποῦ τῆς ἱατρικῆς — τῆς θεραπείας τῶν ἀρρώστων — καὶ αἵτινες καθιστῶσι αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἀρυσθῇ ἐκ τῆς πράξεως ὅσα ὠφέλιμα διδάγματα θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀρυσθῇ, ἂν ἡ ἱατρικὴ ἐκπαίδευσις ἦτο μᾶλλον προσηρμοσμένη πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἱατροῦ ὡς ἐπαγγελεμάτιου καὶ θεραπευτοῦ.

Ὁ Γερμανὸς Smith γράφει: «Ἡ ἱατρικὴ ἔχει σήμερον ἐπὶ τοσοῦτον ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὴν διάγνωσιν, ὥστε λησμονεῖ τὴν θεραπείαν. Ὁ ἀρρώστος εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικὰ μέσα εἶνε ἐκτεθειμένος εἰς ἀτελείωτον πλῆθος εἰδικῶν ἱατρῶν, ἐργαστηρίων κλπ. διαγνωστικοῦ μᾶλλον, παρὰ θεραπευτικοῦ χαρακτῆρος.

Αὕτη ἡ ἑπαρκὴς ἀντικειμενικότης, αὐτὸ τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ θετικοῦ πνεύματος, κάμνει ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀρρώστους, ἐπιβάλλεται. Ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτὸ εἶνε ὄλο. Ἀπὸ ὅλα τὰ κάπως ἱεροεξεταστικὰ αὐτὰ μέτρα ὁ ἀσθενὴς εἶνε εὐτυχὴς κάτοχος ἑνὸς ἀριθμοῦ μυστηριωδῶν δελτίων.... Θὰ καταντήσῃ οὕτω νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸς ἱατρὸς καὶ διὰ τὸν ἀριστερὸν ρῶθωνα.

Καὶ τὸ σημαντικώτερον ἱατρικὸν περιοδικὸν δὲν ἀποτελεῖται πλέον παρὰ ἀπὸ τύπους τόσον ἀκατανοήτους διὰ τὸν μέσον ὄρον τῶν καλῶν ἱατρῶν, ὅσον καὶ ἡ θεωρία τῆς σχετικότητος διὰ τὸν γυμνασιόπαιδα.

Ἡ σημερινὴ ἱατρικὴ δὲν ἐμπνέεται ἀπὸ καμίαν εὐρυτέραν θεραπευτικὴν σκέψιν. Ἡ καθαρώς ἐντοπιστικὴ ἀντίληψις εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν νοσημάτων, ποὺ ἐδραίωσε ὁ Virchow, ἐξακο-

λουθεῖ νὰ ἰσχύη. Τὸ βλέμμα τοῦ θεραπευτοῦ περιορίζεται πάντοτε ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ νοσοῦν ὄργανον.

Ὁ γάλλος Allendy εἰς βιβλίον του περὶ τοῦ προσανατολισμοῦ τῶν ἱατρικῶν ἰδεῶν «Orientation des idées médicales» ἐξηγῶν ὅτι πολλάκις τὸ ὑποτιθέμενον αἷτιον τῆς νόσου μικρόβιον δὲν ἀνευρίσκεται, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἐμφανίζονται ἄλλα, ἢ εἶνε ποικῖλον τὴν μορφήν καὶ τὰς ιδιότητες, γράφει ὅτι τὰ μικρόβια μποροῦν νὰ ὑπάρχουν χωρὶς νὰ προκαλοῦν τὴν ἀντίστοιχον ἀσθένειαν καὶ ἀντίθετα ἡ ἀσθένεια μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ χωρὶς τὸ ἀντίστοιχον μικρόβιον. Ὡς ἐκ τούτου, συμπεραίνει, πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὰ μικρόβια ὡς ἀποτελέσματα, ὅχι ὡς αἰτίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ κολοβακτηρίδιον τὸ εἰδικὸν εἰς τὰς γαστρικὰς ἀσθενείας (ἐντερίτις, δξεία ἢ χρονία, παιδικὴ χολέρα, ἡμεδαπὴ χολέρα, σκωληκοειδίτις, διάρροια δυσεντεροειδῆς) ἀνευρίσκεται τοῦτο καὶ εἰς τὰ χυλαγωγὰ ἀγγεῖα (ἀγγειοχολίτις) εἰς τὸ περιτόναιον (περιτονίτις) εἰς τὸ ἥπαρ (ἕκτερος, ἥπατίτις) εἰς τὴν κυνάγχην, τὴν παρωτίτιδα, κυστίτιδα, νεφρίτιδα κλπ. Ἐπομένως εἰδικὴ ἀντικολοβακτηρικὴ θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν τούτων μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ φανταστικὴ.

Ἐπιτιθέμενος μὲ δριμύτητα κατὰ τοῦ Παστερισμοῦ, διότι ἔστρεψε τὴν ἱατρικὴν ἀπὸ τὴν κλινικὴν πρὸς τὸ ἐργαστήριον, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ κερδίσῃ ἡ Θεραπευτικὴ, διότι μὲ τὰς ἀντιλήψεις του συνετέλεσε ὅπως γιγαντωθῇ ἡ ἀναλυτικὴ Παθολογία, ὁδηγήσασα τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ χάος καὶ τὴν κατὰπτωσιν.

Δὲν εἶνε ὑπερβολή, προσθέτει, ὅτι ἡ Θεραπευτικὴ εὗρίσκειται εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν ἀναρχίαν. Πολλοὶ ἄρρωστοι ἀφοῦ συμβουλευθῶν τοὺς ἱατροὺς των, τὸν ἓνα μετὰ τὸν ἄλλον, κοροιδεύουν μὲ τὰς διαφορετικὰς διαίτας καὶ συνταγὰς. Ἡ χρεωκοπία τῆς ἀναλυτικῆς ἱατρικῆς εἶνε ἤδη ὀλοφάνερη. Οὔτε τὸ κοινὸν οἶτε οἱ ἱατροὶ ἔχουν πλέον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἱατρικὴν, τοιαύτη δὲ κατάστασις προμηνύει βαθεῖαν ἐπανάστασιν ἐν τῇ ἐπιστῇ μας».

Ὁ Ἀμερικανὸς James γράφει: Αἱ σημεριναὶ ἱατρικαὶ γνώσεις εἶνε ἀπελπιστικὰ ἀτελεῖς. Ὅλη ἡ ὄψις τῆς Ἱατρικῆς ἀλλάσσει μὲ τὴν εὐρυσιν τῆς πείρας. Οἱ ἀπόγονοί μας θὰ εἰρω-

νεύονται, ὅταν θὰ ἀναπολοῦν πῶς ἐξασκεῖται σήμερα ἡ ἐπιστῇ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἀποφθεγματικὴ εἶνε ἡ γνώμη τοῦ Γάλλου φυσιολόγου Bichat. Ἡ Ἱατρικὴ δὲν εἶνε ἐπιστῇ γιὰ ἓνα μεθοδικὸ καὶ φιλοσοφημένο μυαλό. Εἶνε ἓνας ἀσυνεπὴς συνδυασμὸς ἀπὸ πεπλανημένες ιδέες, παιδαριώδεις παρατηρήσεις, νοήματα ἀπατηλὰ καὶ φόρμουλες ἀκαθόριστες. Αἱ ἀντιλήψεις τῆς προκαλοῦν ἀγανάκτησιν καὶ ἀηδίαν εἰς ἓνα λογικὸν ἄνθρωπον.

Ὁ ἄγγλος Densmore Ἡ Ἱατρικὴ δὲν εἶνε ἐπιστῇ, ἀλλὰ ἐμπειρισμὸς ἐπάνω σ' ἓνα σύμπλεγμα ἀπὸ λάθῃ.

Ὁ Schweininger ἱατρὸς τοῦ Βίσμαρκ. Ὁ κόσμος ἔχει διδαχθῇ ὅτι ἡ Ἱατρικὴ εἶνε ἀνεγνωρισμένη ἐπιστῇ. Ὅχι, εἶνε ἀνεγνωρισμένη ἀμάθεια.

Αἱ ἀνωτέρω γνώμαι ἀφοροῦν τὴν Ἱατρικὴν ὡς ἐπιστῇ. Προσθέσατε εἰς αὐτὰ τὰς πονηρίας τῶν ἱατρῶν, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ζήσουν βέβαια ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά των, τὴν οἴησιν, τὴν ἀπληστίαν καὶ θὰ σχηματίσῃτε ἰδέαν τι εἶνε ἐν πολλοῖς τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα.

Δὲν εἰσέρχομαι εἰς λεπτομερείας πῶς ἐξασκεῖται τοῦτο καὶ τι γίνεται ἐν τῇ Κοινωνίᾳ κατὰ τῶν συνανθρώπων ἐν ὀνόματι τῆς θεραπείας των, διότι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου. Τόμος ἰδιαίτερος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γραφῇ διὰ τὴν κατάντια τῆς «τεχνῶν πασέων ἐπιφανεστάτης» εἰς τὴν σημερινὴν arte piu misera πῶς μίζερη τέχνη, ὅπως χαρακτηρίζουν τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα οἱ Ἱταλοί.

13. Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἔνεκα τῆς τοιαύτης ἀνυποφόρου καταστάσεως ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπιστῇ, ἱατροὶ τινες νεωτεριστὰι εἰς τὰς ἀντιλήψεις ἢ ἄλλα πρόσωπα, ἐδημιούργησαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον κίνησιν πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν ὅχι διὰ φαρμακευτικῶν ἢ μικροβιολογικῶν παρασκευασμάτων, ἀλλὰ διὰ φυσικῶν μέσων, διὰ φυσιοθεραπείας.

Καὶ εἶνε ζωηρὰ εἰς τινὰς χώρας ἢ τοιαύτη προσπάθεια.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν 2 χιλ. ἱατροὶ ἀπεσπάρσθησαν ἀπὸ τὸν ἐπίσημον ἱατρικὸν σύλλογον καὶ ἔδρυσαν ἰδιαιτέρον σύνδεσμον, σκοποῦντα ἀνακαίνισιν ἱατρικὴν· ἐκδίδουν εἰδικὸν περιοδικὸν διακηρύσσοντες ὅτι πολλὰ δόγματα τῆς Ἱατρικῆς εἶνε ἐσφαλμένα καὶ ὅτι διὰ φυσικῶν μέσων πρέπει νὰ γίνεται ἡ θεραπεία τῶν νόσων.

Οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι ἀνεφέρθησαν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων κατηγορήσαντες τὴν ἐπίσημον Ἱατρικὴν ὅτι αὕτη μὲ τὴν πεπλονημένην ἐν πολλοῖς νοοτροπίαν τῆς εἶνε αἰτία τῆς μὴ καλῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ.

Φυσιοθεραπευτικαὶ σχολαὶ ὑπάρχουν πολλαὶ στὴν Ἀγγλίαν· οἱ φυσιοθεραπευταὶ κάμνουν σπουδὰς εἰδικὰς καὶ ἀνήκουν σὲ ἀνεγνωρισμένους φυσιοθεραπευτικοὺς συλλόγους. Φυσιοθεραπευτήρια καὶ εἰδικὰ κλινικὰ εἶνε πολλὰ, εἰς τὰς δὲ ποίας ἐφαρμόζεται ἡ ἀφάρμακος, διὰ φυσικῶν μέσων θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν. Γενικῶς ἡ φυσιολατρεία εἶνε ἐν προοδευτικῇ ἐξελίξει.

Εἰς τὴν Γερμανίαν, κατὰ τὰς στατιστικὰς, εἰς ἓνα μῆνα 250 χιλ. ἄρρωστοι ἀντὶ νὰ πηγαίνουν εἰς ἱατροὺς τῶν σωματείων τῶν, ἐπροτίμησαν νὰ θεραπευθοῦν μὲ ἔξοδα τῶν εἰς φυσιοθεραπευτὰς. Τόση εἶνε ἡ ἀνυποληψία πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἱατρικὴν, ὥστε ἐν Βερολίῳ πολλοὶ ἱατροὶ βγάζουν τὶς τιμπέλες ἀπὸ τὰ σπῖτια τῶν ὅτι εἶνε ἐπιστήμονες, δηλώνουν ὅτι εἶνε φυσιοθεραπευταὶ καὶ κάνουν περισσότερη ἐργασία.

Ἔνεκα τούτων ἰδρύνθη πρὸ τινῶν ἐτῶν στὴ Δρέσδη μεγάλη ἡμικρατικὴ κλινικὴ μὲ δύο τμήματα. Εἰς τὸ ἓν ἐφαρμόζεται ἡ ἰσχύουσα ἱατρικὴ, εἰς τὸ ἄλλο ἡ φυσιοθεραπεία. Τὰ συμπεράσματα εἶνε ὑπὲρ τῆς διὰ φυσικῶν μέσων θεραπείας.

Τὸ βασικὸν δόγμα τῆς κλινικῆς εἶνε: θεραπεύετε ὅλον τὸν ὁργανισμόν, ὅχι μόνον τὸ πάσχον ὄργανον. Τοῦτέστι ἐφαρμόζεται ἐν αὐτῇ, σύστημα διαγνώσεως ὅχι διάφορον πολὺ τοῦ ἡμετέρου.

Ὡς ἐκ τούτου πεποίθαμεν ὅτι ἡ συνθετικὴ διάγνωσις καὶ ἰδίως

ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου δὲν θὰ ἀργήσῃ εἰς τοιαύτας κλινικὰς καὶ φυσιοθεραπευτήρια νὰ γενικευθῇ.

Εἰς τὴν κλινικὴν ταύτην μετεκπαιδεύονται οἱ ἱατροί, παρακολουθοῦντες ἐμπραγματῶς τὴν διαφορὰν τῆς ὀρθοδόξου ἱατρικῆς καὶ τῆς φυσιοθεραπείας. Καὶ εἶνε ἐνθουσιασμένοι ἐκ τῆς νέας μορφώσεώς των.

Ἰδοὺ κρίσεις τινές: Ὁ Grote καθηγητὴς ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ εἰς διὰλέξιν του πρὸ ἐτῶν ἐν Ἀθήναις ἐδήλωσεν ὅτι καταπλήσσουν τὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ φυσιοθεραπευτικοῦ τμήματος.

Ὁ Blome ἔχει εἰπῇ ὅτι ἡ Ἱατρικὴ καὶ ἡ Φυσιοθεραπεία πρέπει νὰ ἀλληλοσυμπληρωθῶν. Ὁφείλομεν νὰ θεραπεύωμεν τὸν ἄνθρωπον ὡς σύνολον· εἶνε ἀνόητον νὰ θεραπεύωμεν ἐν ὄργανον.

Ὁ Brunpus ἔχει ὑποδείξῃ ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ δίδωνται μαθήματα διαιτολογίας εἰς τοὺς ἱατροὺς, διότι εἶνε ἀποκαρδιωτικὴ ἡ ἄγνοιά των εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὀρθῆς διατροφῆς τῶν ἀρρώστων.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ὑπάρχουν ἑκατοντάδες φυσιοθεραπευτικοὶ σύλλογοι. Ὁ λαὸς φωτισθεὶς καταλλήλως ἐζήτησε ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ εἰσαχθῇ ἡ διδασκαλία τῆς Φυσιοθεραπείας εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ παραλλήλως νὰ παύσῃ ἡ χορήγησις ἀδειῶν εἰς μὴ ἱατροὺς φυσιοθεραπευτὰς.

Νομίζω ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι, παρὰ τὴν ἀντίδρασιν τῶν νομιζόντων συμφέρον νὰ μείνῃ ὡς ἔχῃ τὸ ἱατρικὸν καθεστῶς, ἡ ἐξέλιξις ἐν τῇ ἐπιστῇ μας θὰ ἀποβῇ κατὰ τῆς τωρινῆς Ἱατρικῆς. Καὶ εἴθε μερίμνη τοῦ Κράτους νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον ἡ τοιαύτη κρίσις, εἰς μέγα ὄφελος καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶνε ἡ μεγαλειτέρα φυσιοθεραπευτικὴ κίνησις. Ὑπάρχουν ἐκεῖ 40 χιλ. φυσιοθεραπευταί, οἱ ὅποιοι γράφουν βιβλία, ἐκδίδουν ἐφημερίδας, κάμνουν διαλέξεις, καταρτίζουν συλλόγους, προσπαθοῦν διὰ φυσικῶν μέσων νὰ καλλιτερεύσουν τὴν ὑγίαν τοῦ λαοῦ.

Βασικὴ διδασκαλία ἐν τῇ ἀνακαινιστικῇ αὐτῇ προσπαθείᾳ εἶνε ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν αἱ ἀσθένειαι

δὲν εἶνε τὸ νὰ ἀνακαλύπτονται καινούργια φάρμακα ὁρροὶ ἢ ἔμβόλια, ὧν πολλὰ βλάπτουν ἀντὶ νὰ ὠφελήσουν, ἀλλὰ τὸ καθάρισμα καὶ δυνάμωμα τοῦ σώματος με φυσικὰ μέσα καὶ καλὸν τρόπον ζωῆς.

Σὲ κάθε πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν φυσιοθεραπευτήρια καὶ φυσιοθεραπευτικαὶ σχολαί. Οἱ φοιτῶντες διδάσκονται ἐν αὐταῖς ὅσα πρέπει ἀπὸ τὴν Ἀνατομίαν, Φυσιολογίαν κ.λ.π. καὶ πολλὰ περὶ τῆς ζωῆς, περὶ φυσικῆς ὑγιεινῆς καὶ φυσικῆς θεραπευτικῆς, περὶ διαιτολογίας, ὑδροθεραπείας, μασάζ κ.λ.π. Φοίτησις τριετής.

Ὁ Macfadden, ὅστις ὅταν ἦτο 20 ἐτῶν ἔκαμε στὸν ἑαυτό του ἀντιφυματικὴ φυσιοθεραπεία καὶ γιαιτρεύθηκε, θεωρεῖται ἕκκει πρῶτος ἀπόστολος τῆς Φυσιοθεραπείας.

Διευθύνει πολλὰ περιοδικὰ καὶ ἡμερηίδας, ἐξέδωσε καὶ ἐγκυκλοπαίδειαν περὶ φυσιοθεραπείας. Πλείστοι χρεωστοῦν εἰς αὐτὸν τὴν ὑγείαν των. Ὁ Lust πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ φυσιοθεραπευτικοῦ συλλόγου, ἐπίσης ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τῆς νέας ἐπιστήμης, διευθύνει τρεῖς φυσιοθεραπευτικὰς κλινικάς.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα προσπάθειαν ἀξιόλογον διὰ τὴν Φυσιοθεραπείαν ἔκαμε ἐν Ἀθήναις ὁ Ἡλ. Πέτρου ἐκπαιδευθεὶς εἰς Ἀμερικὴν. Διὰ βιβλίων, ἀρθρῶν κλπ. ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ διὰ τὸν σφαλερὸν δρόμον ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Ἱατρικὴ.

Εἰδικῶς συνίστα οὗτος σταφυλοθεραπείαν, δηλαδὴ μονοφαγίαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας σταφυλιῶν 2—3 ὀκάδες τὴν ἡμέραν. Εἶχε ἰδρῦσει μάλιστα καὶ εἰδικὸν σταθμὸν σταφυλοθεραπείας παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅπου προσήρχοντο πολλοὶ πάσχοντες ἀπὸ χρόνια νοσήματα, διέμεναν ἡμέρας τινὰς ὑπὸ σκηνᾶς, ἔκαμναν τὴν δίαιταν τῶν σταφυλιῶν, ἡλιοθεραπείαν, ἀεροθεραπείαν, λουτρὰ θαλάσσια, μασάζ κλπ. καὶ ἐγίατρεύοντο.

Ἦτο ὅμως ὑπερβολικὸς. Συνίστα ἀποχὴν ἀπὸ μαγειρευμένους τροφὰς καὶ κρέας, ἐνῶ ὁ ἐντερικὸς σωλήν, κατὰ τὴν Φυσιολογίαν, εἶνε πλασμένος διὰ μικτὴν τροφήν, ζωϊκὴν καὶ φυτικὴν ἦτο κατὰ τοῦ ἄλλου, ὥσαν αὐτὸ, τὸ ἀπαραίτητο γὰρ νὰ γίνεται νόστιμο τὸ φαγητό, νὰ εἶνε τὸ αἷτιον τῶν τοξικῶν ἀλάτων τοῦ σώματος· συνίστα ἀποχὴν ἀπὸ παγωτά, ἐνῶ ὄχι μόνον εὐπεπτη

τροφή εἶνε ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ξεφλογίζουν κατὰ ἓνα βαθμὸν, ἰδίως τὸ καλοκαίρι, τὸν γαστρικὸν σωλήνα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σταφυλοθεραπείαν ἐπέτρεπε ἡ συνίστα νὰ τρώγονται αὐτὰ με τὶς φλούδες, με τὰ κουκούτσια. Τοῦτο ὅμως εἶνε λάθος. Διότι τὰ φλούδια περιέχουν δεψικὸν ὀξύ, τὸ ὁποῖον ὀρᾷ στυπτικῶς· ἐκτὸς τούτου κατὰ τὴν πέψιν των γίνεται εἰς τὰ ἔντερα ζύμωσις καὶ ἐπὶ πλέον παράγονται εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα περιττώματα, τὰ ὁποῖα καλλίτερα εἶνε νὰ μὴ σχηματίζονται ἐπὶ τινὰ καιρὸν, μάλιστα εἰς ἀδρανοῦντα ἔντερα.

Ἡ δίαιτα με χυλὸν σίτου εἶνε ἀναντιρρήτως καλλίτερον θεραπευτικὸν σύστημα. Δὲν φλογίζει τὰ ἔντερα, ἀλλὰ λυώνει καὶ τὴν ἐπικολημένην εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα ἀκαθαρσίαν. Τρέφει τὸν ὀργανισμόν καλλίτερα, διότι περιέχει καὶ λεύκωμα καὶ ἄμυλον, ἐνῶ τὰ σταφύλια σάκχαρον πολὺ. Εἶνε ἐκτάκτως διουρητικὸς.

Τὰ σταφύλια ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀγορὰν 3—4 μῆνες· τὸ σιτάρι εὐρίσκεται καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Ὅποιος ἀποφασίσῃ νὰ κάμῃ τὴν χυλοσιτοδίαιταν, ὅπου κιὰν ζῇ σὲ πόλιν ἢ χωριό, ἢμπορεῖ καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς νὰ προμηθευθῇ 10—20 ὀκάδες σιτάρι ὡς τροφήν — φάρμακο διὰ τὴν θεραπείαν του.

14. ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ Ἡ ΣΥΧΝΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Αἱ τροφὰς ἀφοῦ μένουν περίπου 3 ὥρες στὸ λεπτὸν ἔντερον, ὅπου γίνεται πέψις καὶ ἀπορρόφησις τῶν ὁσων ἔγιναν πρὸς τοῦτο κατάλληλες, ἔπειτα διὰ τῶν περισταλτικῶν κινήσεων ποὺ κάνουν τὰ ἔντερα, προωθοῦνται πρὸς τὸ παχὺ ἔντερον. Ἐκεῖ συνεχίζεται ἡ ἀπορρόφησις τῶν ὑγρῶν συστατικῶν αὐτῶν, ὡς ἐξ οὗ τὸ περιεχόμενον τοῦ παχέος ἐντέρου γίνεται στερεώτερον καὶ τελικῶς κοπρανώδες.

Εἰς προηγούμενα κεφάλαια ἀνεπτύξαμεν ὅτι ἐν τοῖς ἐντέροις εἶνε ἐπικαθισμένη σιβίς, ἀπὸ ἀναφομοίωτες τροφὰς καὶ περιτωματικὰς σκουρῆς, πουρί, τὸ ὁποῖον γίνεται αἷτιον πλείστον

ἀσθενειῶν τοπικῶν καὶ γενικῶν. Ἡ τοιαύτη ἐντερογαστρίτις, ἣν ἔχουν οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, ὅσοι δὲν ἐκαθάρισαν ποτὲ τὸν γαστρικὸν σωλῆνα, ἐδράζεται περισσότερον εἰς τὸ παχὺ ἔντερον, τὸ λεγόμενον ἀνιόν, ἐγκάρσιον, κατιόν κόλον.

Στουπώνοντες κάθε μέρα τὸν γαστρικὸν σωλῆνα μὲ τροφές στερεές, ὅλο ψωμιά μακαρόνια κονσέρβες κτλ. χωρὶς νὰ λογαριάζωμε ἐὰν τὸ ἔντερον ἔχη τὴν δυναμότητα νὰ ἀπομακρύνῃ ἐγκαίρως τὴ σαβούρα, παραγεμίζομε αὐτὸ μὲ βρωμιές ποὺ συγκεντρώνονται ἰδίως εἰς τὸ παχὺ ἔντερον δι' ὃ πολὺ σωσιὰ θεωρεῖται τοῦτο ὑπόνομος τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἐὰν εἰς ἓνα σπίτι ἡ ὑπόνομος παραγεμίση ἀπὸ ἀκαθαρσίες ἢ στουπώση, εἶνε ἐπείγουσα ἀνάγκη διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἐνοίκων νὰ ἀνοιχθῇ διέξοδος, νὰ μὴ πλημμυρίζουν αἱ ἀκαθαρσίαι. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ στὸ σῶμα, ὅταν ἡ ὑπόνομος τοῦ ὁργανισμοῦ ἔχη καθυστέρησιν κενώσεων. Μολύνεται, χρονίως δηλητηριάζεται ἐκ κοπρικῶν ἀπορροφήσεων τὸ αἷμα καὶ ὅλος ὁ ὁργανισμός.

Ἡ τωρινὴ Παθολογία ἀποδίδουσα ἄλλοι τὰ αἷτια τῶν νόσων, δὲν δίδει σημασίαν εἰς τὴν συστηματικὴν κάθαρσιν τῶν ἐντέρων. Ἡ Ὑγιεινὴ δὲν δίδει ὁδηγίας εἰς τὸν λαὸν πῶς ταῦτα νὰ καθαρίζωνται. Ἐνεκα τούτου πλείστων ἀνθρώπων τὰ ἔντερα ἐργάζονται ἐλαττωματικῶς καὶ ἡ δυσκοιλιότης εἶνε ἡ συχνότερα τῶν ἀσθενειῶν.

Ὡς ἀνέφερα ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου, διὰ τὴν ἑξωτερικὴν καθαριότητα τοῦ δέρματος φροντίζομεν μὲ πλύσιμο καθ' ἡμέραν, μὲ λουτρὰ κλπ., διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὅμως καθαριότητα τοῦ σώματος, ποὺ εἶνε σπουδαιότερα, δὲν δίδομεν σημασίαν. Ἐνεκα τοῦ γενικοῦ τούτου λάθους τῆς ἐπιστήμης, τῆς κοινωνίας, ἡ δυσκοιλιότης ἡ συχνότερα τῶν ἀσθενειῶν, εἶνε ὁ μέγιστος ὅλων κοινωνικὸς κίνδυνος.

Κατὰ τὰς στατιστικὰς μου 80ο)ο τῶν ἀρρώστων, οὓς ἀπὸ ἐτῶν ἐξήτασα καὶ ἐθεράπευσα ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες, ἔπασχον καὶ χρονίαν δυσκοιλιότητα, εἰς ἣν δὲν ἔδιδον σημασίαν, ἐνῶ αὐτὴ ἦτο ἡ πρωταρχικὴ αἰτία τῆς ἀσθενείας των. Ἄλλοι φυσιοθεραπευταὶ τὴν θεωροῦν αἰτίαν ἀκόμη περισσοτέρας ἀναλογίας.

Τρώγομεν δύο τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα καὶ αἱ κενώσεις πρέπει νὰ εἶνε δύο ἢ τουλάχιστον μία στὸ 24ωρον. Εἰς τοὺς δυσκοιλίους γίνεται κένωσις κάθε 2—3—5 ἡμέρες ἢ καὶ ἐβδομάδες. Ὑπάρχουν παραδείγματα δυσκοιλιότητος καὶ ἐπὶ μῆνας.

Πρώτιστα αἷτια τῆς δυσκοιλιότητος εἶνε ἡ κακὴ τροφικὴ δίαιτα ποὺ κάνουν οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι καὶ ἡ μὴ κάθαρσις τῶν ἐντέρων ἀπὸ τὰ περιττωματικὰ ἐπικαθίσματα.

Ἄλλα αἷτια εἶνε ὁ καθιστικὸς βίος, ἡ ἔλλειψις σωματικῶν ἀσκήσεων, ἡ ἀκαταστασία καὶ ἀμέλεια δι' ἐγκαίρως ἀποπάτησιν, ἡ ταχυφαγία, ἡ νευρασθένεια, αἱ στενοχώριες, ἡ κόπωσις, αἱ νευρικαὶ διεγέρσεις, τὰ ψυχικὰ σφιξίματα, τὰ πιέζοντα τὸ σῶμα φορέματα, ὁ κορσές, αἱ κυήσεις, ἔνεκα τῶν ὁποίων χαλαροῦνται τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα, μὲ ἀποτέλεσμα ἐντερόπτωσιν.

Αἱ περισταλτικαὶ κινήσεις τῶν ἐντέρων εἶνε ἡλαττωμέναι κατὰ τὴν δυσκοιλιότητα ἀπ' ἐνὸς ἔνεκα τοῦ ἐπικολημένου εἰς τὰς ἐντερικὰς πτυχὰς πουρὶ, ἐμποδίζοντος μηχανικῶς τὴν ἐντερικὴν λειτουργίαν, καὶ ἀπ' ἑτέρου διότι ἀπὸ τὰς ἀπορροφημένας τοξικὰς οὐσίας εἶνε ἐμποτισμέναι αἱ ἀκροτελεύτιαι μυεντερικαὶ ἴνες, καὶ γενικότερον εἶνε ἐπηρεασμένο τὸ αὐτόνομον νευρικὸν σύστημα (συμπαθητικὸν καὶ πνευμονογαστρικὸν) τὸ ὁποῖον ἐπιδρᾷ εἰς τὴν λειτουργικότητα τῶν ἐντέρων.

Ἐκ τῶν ἀναφερθέντων αἰτίων τῆς δυσκοιλιότητος, δὲν ἐμελετήθη ἐπαρκῶς ἀκόμη ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης, ἰδίως ὁ νευροψυχικὸς παράγων. Ὅταν στενοχωρούμεθα κτλ. γίνεται τετανικὴ σύσπαισις ἐν τῇ κοιλίᾳ, δυσχεραίνουσα τὴν πέψιν καὶ ἀπομύζησιν, ὅτε ἐπακολουθεῖ ἀδράνεια τοῦ ἐντέρου, ἥς ἀπότοκος ἡ δυσκοιλιότης.

Εἶνε πλεῖστα τὰ παραδείγματα ἀνθρώπων παθόντων δυσκοιλιότητα μετὰ ἢ ἄνευ δυσπεψίας, συνεπείᾳ στενοχώριας. Προέρρυσσι μετὰ μίαν ψυχικὴν στενοχώρια, ἐγὼ αὐτὸς ἔπαθα ἔντονον δυσκοιλιότητα ἐπὶ δεκαήμερον, τὴν ὁποίαν ἐγιάτρεψα διὰ τῆς διαιτης μὲ χυλὸν σίτου καὶ ὀπωρικά, μὲ μασάζ κλπ.

Εἰς τοὺς χρονίως δυσκοιλίους, μὲ τὴν κακὴ δίαιτα ὅλο στερεὲς τροφές, ἡ ἐπικολημένη εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων σκληρὴ ὕλη συνεχῶς αὐξάνει, καὶ τελικῶς δὲν μένει παρὰ μιὰ στενὴ διόδος στὸ κέντρον τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γί-

νεται άργά και δύσκολα ή άκανόνιστος κένωσις.

Είς τούς τέτοιους άρρώστους παρατηρείται ότι τὸ παχὺ έν-
τερον είνε πρισμένο είς όλην του την διαδρομήν από τίς έπικο-
λημένες άκαθαρσίεις. Μὲ την δακτυλικήν ψηλάφισιν οί άρρωστοι
κατά την διαδρομήν τούτου αίσθάνονται πόνον, περισσότερον από
τά άλλα μέρη τής κοιλίας

Γενικῶς ὁ πεπτικός σωλήν τῶν δυσκοιλιών, ὅστις είνε έν τῇ
κοιλίᾳ αναδιπλωμένος, ἔχει παληές σάπιες βρωμιές, ρυπαρές νο-
σηρές ύλες, άπαράλλακτα ὅπως είς τούς ὀχετούς. Ἡ άφθονη και
αἰδηδής βρωμιὰ πὺν βγάξει ένας δυσκοίλιος μὲ τὸ κλύσμα, δίδει
μιὰ ιδέα τής άκαθαρσίας πὺν ἔχουν μέσα τους, ὅσοι δέν είνε κα-
νονικοί σιὰς κενώσεις. Ὑπάρχουν παραδείγματα πὺν μὲ τὸ πε-
ριεχόμενο δυσκοιλιών έντέρων μπορεῖ νὰ γεμίση ένας δλόκληρος
κουβάς.

Ὁ δυσκοίλιος άνθρωπος ἔχων μέσα του ἐπὶ χρόνια την ά-
καθαρσία τοῦ παχέος έντέρου, τὸ περιττωματικὸ πουρὶ τῶν έν-
τέρων, σέρνει μαζύ του την εστία τῶν τοξινῶν και δηλητηρίων
πὺν παράγονται μέσα του κατά την ζύμωσιν τής τροφικῆς ύλης:
γαλακτικὸν δξύ, ὀξεικὸν δξύ, αλκοόλη, μεθάνιον, άνθρακικὸν δξύ,
διάφορα λιπαρὰ ὀξέα και άλλα δηλητήρια, αναφερθέντα είς προη-
γούμενα κεφάλαια, τὰ ὅποια απορροφώμενα είς τὸν ὀργανισμόν
ἐπιφέρουν χρονίαν τοξίκωσιν αὐτοῦ.

Νὰ γιατί ή δυσκοιλίότης θεωρεῖται αἰτία ὄλων τῶν ασθeneiῶν.

Ἀποδείξεις τούτου είνε ὅτι κάθε ασθeneῖς πὺν ὑποφέρει από
δυσκοιλίότητα, συνοδευομένην ή ὄχι από άλλες άρρώστειες, μόλις ά-
παλλαγῇ από τή νοσηρή άκαθαρσία τοῦ παχέος έντέρου, αρχίζει
νὰ αίσθάνεται τὸν εαυτὸν του νὰ ἀναζῇ, βλέπει καταφανέστατα
την ὑποχώρησιν τῶν διαφόρων νοσηρῶν συμπτωμάτων και τὰς
ένδειξεις τής αναρρώσεως.

Και ὡς ασθeneia καθ' εαυτήν ή δυσκοιλίότης είνε πολὺ τυ-
ρανική. Οί άρρωστοι τώχουν βάσανο νὰ πηγαίνουν πρὸς απο-
πάτησιν. Προτιμοῦν νὰ ἀναβάλλουν νὰ πάνε στὸ μέρος, διὰ νὰ
αποφύγουν τὸ τάνισμα, την δυσφορίαν.

Ἀντιθέτως καλὴ κένωσις, ὅπως ὅταν φάγη κανεὶς φρέσκα
σύκα, ἀχλάδια κρυστάλια καθυρισμένα, κτλ. προκαλεῖ ἀνακούφι-

σιν, εὐχάριστο ξαλάφρωμα τοῦ σώματος.

Αἱ ασθeneiai πὺν προκαλοῦνται ἀπὸ την δυσκοιλίότητα εἴ-
νε ἄπειροι, ἀμέτρηται: είς τὸν γαστρικὸν σωλήνα ὡς γαστρίτις,
κολίτις ποικιλόμερφος και ποικιλώνυμος, είς τὰ σπλάχνα και τούς
ϊστοὺς τοῦ σώματος ὡς τοπικαὶ παθήσεις αὐτῶν, είς τὸν ὄλον
ὀργανισμόν ὡς γενικὴ λοίμωξις του μὲ τὰ διάφορα ὀνόματα τής
ἀναλυτικῆς παθολογίας.

Ἀπὸ τής ἀπλῆς φλογώσεως είς τὰ έντερα και τῆς δερμα-
τοπαθείας μὲ σπιράκια, ἐκζέματα και χρώμα γεῶδες, μέχρι τής
βαρείας ἐγκεφαλίτιδος και ψωριάσεως τοῦ δέρματος, την έν τοῖς
έντέροις άκαθαρσίαν, την δυσκοιλίότητα, πρέπει νὰ θεωρῶμεν
πρώτιστα ὡς παθογόνον αἷτιον.

Ἀκόμη και φρενοβλάβειαν μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ αὕτη. Ἐ-
χει παρατηρηθῇ, ὡς βεβαιοῦν εἰδικοί, ὅτι οί φρενοβλαβεῖς και
ψυχοπαθεῖς ὑπῆρξαν ή είνε δυσκοίλιοι.

Ὁ γράφων ἐθεράπευσα και πάσχοντας ἐκ χρονίας νευρασθeneί-
ας, ἐγκεφαλίτιδος και ἐκ βαρείας φρενίτιδος μὲ διάγνωσιν τής πα-
θογενείας των ἀπὸ δυσκοιλίότητα.

Πρὸς κατανόησιν τοῦ θέματος ἀκόμη περισσότερον, δημοσιεύο-
μεν και έν ἄρθρον τοῦ προέδρου τής Ἑταιρείας Νέας Ὑγιεινῆς
τῆς Μεγ. Βρετανίας σερ Ἀρμπουθνοὶ Λεῖν.

«Ὁφείλω νὰ τονίσω ὅτι ή δυσκοιλίότης είνε αἰτία τῶν περισ-
σοτέρων ασθeneiῶν τῶν πολιτισμένων ανθρώπων. Ἡ αὐτοτοξί-
νωσις ἐκδηλοῦται ὑπὸ τόσον μέγαν ἀριθμὸν μορφῶν, ὥστε οί ι-
ατροὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τὰς μελετήσουν και νὰ τὰς ταξινομή-
σουν ὡς χωριστὰς ασθeneίας. Ἐν τούτοις ή ἀρχικὴ αἰτία ὄλων
τῶν μορφῶν αὐτῶν είνε μία και μόνη, ή δυσκοιλίότης, ή ἐξάλει-
ψις τῆς ὁποίας είνε οὐσιώδης διὰ νὰ ἀνέλθῃ τὸ ἐπίπεδον τοῦ
ἀνθρώπου.

Εἰς τί συνίσταται ή δυσκοιλίότης; Πολλοὶ και ιδίως αἱ γυ-
ναῖκες και τὰ παιδιὰ πὺν ἔχουν συνειθίσῃ είς την καθιστικὴν
ζωήν, φαντάζονται ὅτι ή δυσκοιλίότης ἀρχίζει μόνον ὅταν αἱ ἐκ-
δηλώσεις της γίνουν καταφανεῖς π.χ. ὅταν περνοῦν μία - δύο ή
περισσότερες ἡμέρες χωρὶς την φυσιολογικὴν λειτουργίαν. Καὶ
δέν είνε σπάνια αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ έντερα πα-

ραμένουν ἄδραν ἑπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἀκόμη δὲ καὶ ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαπενθήμερον.

Δὲν χρειάζονται εὐρεῖαι ἱατρικαὶ γνώσεις διὰ τὰ φαντασθῆτε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δηλητηρίων ποὺ εἰσάγονται εἰς τὸ αἷμα ἀπὸ τὰς ἀποσυντεθειμένες ὕλες, αἱ ὁποῖαι παραμένουν εἰς τὰ ἔντερα. Ἐκεῖνο ποὺ γίνεται ὀλιγώτερον σαφῶς ἀντιληπτὸν εἶνε ἡ καταστρεπτικὴ ἐπίδρασις τῶν ὀλιγώτερον σοβαρῶν μορφῶν τῆς δυσκοιλιότητος.

Ἰσχυρίζονται ὅτι συχνά, ἀφοῦ παραφορτώσῃ κανεὶς τὸν στόμαχον καὶ τὰ ἔντερα μὲ πάσης φύσεως τεχνητὴν τροφήν καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ οἰανδήποτε ἀσκήσιν, ἀρκεῖ μία φυσιολογικὴ λειτουργία τῶν ἐντέρων τὴν ἡμέραν διὰ τὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς τοξινώσεως. Ἡ ἐσφαλμένη αὕτη ἀντίληψις καὶ ἡ συχνὴ προσφυγὴ εἰς καθαρτικά, ἐρεθιστικά καὶ βίαια, εἶναι ὑπεύθυνα τοῦλάχιστον κατὰ 80 ο/ο τῶν ἐκδήλων ἀσθενειῶν.

Ἐὰν συγκρίνῃ τις τὴν φυσικὴν κατάστασιν μας πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν ἄλλων λαῶν, οἱ ὁποῖοι ζοῦν ὑπὸ ἀπλουστερίας συνθήκας ἀπὸ ἡμᾶς, θὰ διαπιστώσῃ πρῶτον ὅτι ἡ κράτησις τῶν ἀχρήστων αὐτῶν ὕλων εἰς τὰ ἔντερα ἀποφεύγεται ἐπιμελῶς, διότι κάθε γεῦμα ἀκολουθεῖται αὐτομάτως ἀπὸ λειτουργίαν τῶν περισταλτικῶν κινήσεων τοῦ ἐντέρου καὶ δεύτερον ὅτι οἱ λαοὶ αὐτοὶ εἶναι ἀπολύτως ἀθικτοὶ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὸν πολιτισμόν.

Εἰς τοὺς πρωτογόνους λαοὺς ἡ τροφή εἶνε ἀπλουσιότης. Ὁχι κρέας ἢ ζωικὴ τροφή, ἀλλὰ ἄλευρα ὄχι νοθευμένα, δημητριακά, λαχανικά, καρύδια, ῥίζαι καὶ καρποί. Ἀξίζει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι μόλις αἱ πρωτόγονοι αὐταὶ συνήθειαι ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πολιτισμοῦ, ἀντικαθίστῶνται ἀπὸ πολιτισμένας συνήθειας, αἱ ὁποῖαι κομίζουν μαζὶ τῶν ὅλας τὰς ἀσθενείας μας.

Εὐρύτατα πειράματα ἀπέδειξαν, χωρὶς νὰ ἀπομείνουν ἀμφιβολίαι, ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῶν ἀσθενειῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην εἶναι ἡ δυσκοιλιότης. Παρατηρήθη ὅτι πίθηκοι καὶ ἄλλα ζῶα συγγενῆ τοῦ ἀνθρώπου, τραφέντα κατὰ διαφόρους τρόπους, προφυλάχθησαν ἀπὸ ἀσθενείας τινάς, παρετάθη ἡ ζωὴ των, διε-

τηρήθησαν ἢ ἔγιναν γόνιμα ἢ ἀντιθέτως ἐνεφανίσθησαν εἰς αὐτὰ αἱ χαρακτηριστικαὶ ἀσθενεῖαι τῶν διαφόρων φυλῶν καὶ γεωγραφικῶν περιοχῶν.

Οὕτω π. χ. μία ὁμάς ζῶων ἐτράφη συμφώνως πρὸς τὰς χαρακτηριστικὰς ἀρχὰς μιᾶς κατηγορίας τοῦ ἀγγλικοῦ πληθυσμοῦ· μὲ κοινὸν ἄρτον καὶ μαργαρίνην, μὲ γλυκίσματα κατωτέρας ποιότητος, μὲ ὀλίγο κρέας καὶ χοιρομέρι, μὲ τυρὶ, ὀλίγο γάλα, μὲ τέϊον, πικρὸν καφέν, μὲ συντηρημένα λαχανικά, μὲ ὀλίγα φρούτα. Ἀμέσως ἐνεφανίσθη εἰς τὰ ζῶα αὐτὰ ἕν φαινόμενον συχνὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀνωτέρας κατηγορίας. Ἡ δυσκοιλιότης μὲ τὴν ἐξ ἀσθενειῶν ἀκολουθίαν τῆς, κολίτιδα, σκοληκοειδίτιδα, κατάρρους, ἀδενίτιδα, ἀμυγδαλίτιδα, ρευματισμούς, πυόρροϊαν τῶν ὠτων, καρκίνον.

Πρὸ 2 χιλ. ἐτῶν ὁ Ἱπποκράτης ἔλεγε. Ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς λαμβανομένας τροφάς, ὁ ἀσθενὴς θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ δύο ἢ τρεῖς λειτουργίας τῶν ἐντέρων τὴν ἡμέραν καὶ μίαν τὴν νύκτα. Ὁ Ἱπποκράτης ἐπὶ πλεόν κατεδίκασε τὴν συνήθειαν τῶν δραστικῶν καθαρτικῶν καὶ τὴν κακὴν τροφήν.

Διευκολύνετε τὰς κανονικὰς κινήσεις τῶν ἐντέρων ἔπειτα ἀπὸ κάθε κύριον γεῦμα. Ἐλαττώσατε τὸ κρέας ποὺ τρώγετε εἰς τὸ ἐλάχιστον, εἰ δυνατόν ἀποκλείσατε ἔντελῶς αὐτὸ ἀπὸ τὴν τροφήν σας. Ἡ ἀντίρρησις μου κατὰ τοῦ κρέατος προέρχεται ἀπὸ τὴν ταχείαν ἀποσύνθεσιν του εἰς τὰ ἐντόσθια καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τὴν σημαντικὴν ἀπορρόφησιν τοξινῶν παρὰ τοῦ σώματος. Τὸ κρέας ἐπενεργεῖ ἰδιαιτέρως δυσαρέστως εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς καθιστικὴν ἐργασίαν.

Ν' ἀποφεύγετε ἐπίσης τὰ καρκεύματα, σάλτσες καὶ κονσέρβες, τὰ κέικ καὶ τὰ δύσπεπτα γλυκίσματα. Καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἐνθυμεῖσθε ἕν ἄλλο ρητὸν τοῦ Ἱπποκράτους. «Ὅταν τὸ σῶμα δὲν καθαρίζεται ἐπαρκῶς, ὅσο περισσότερον τὸ τρέφετε, τόσο περισσότερον τὸ βλάπτετε».

15. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ

Ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου ἦν ἀπὸ ἐτῶν ἐφαρμο-

ἔω, ἐπέτυχε ἐν τῇ πράξει πάρα πολύ.

Χιλιίδες ἄρρωστοι γιатρeυθήσαν ἕως τώρα ὅχι μόνον στὴ Θεσσαλονίκη ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρον, εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Τουρκίαν καὶ ἄλλας χώρας.

Πολλοὶ τῶν θεραπευθέντων ἐδημοσίευσαν σχετικὰς δηλώσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὰς Σέρρας, ἔπειτα στὴ Θεσ(ν)ίκη ἐδημοσιεύθησαν εὐχαριστήριοι δηλώσεις πολυαριθμῶν θεραπευθέντων, κατὰ τὸ πλεῖστον δι' ἀσθενείας μὴ γιатρeυθείσας μὲ τὴν ἰσχύουσαν διαγνωστικὴν καὶ θεραπευτικὴν.

Τοὺς περισσοτέρους ἄρρώστους ἀφοῦ ἐξήταξα καὶ καθώριζα βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως τὴν νόσησιν, τὴν ἀσθενείαν των, τοὺς ἔδιδα θεραπευτικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ἠκολούθουν μόνοι, γιатρeυόμενοι οὕτω μὲ μίαν-δύο ἐπισκέψεις.

Πολλοὺς βαρύτερα πάσχοντας ἀνέλαβα μὲ συμφωνίαν καὶ παρακολούθησα ὅλην τὴν θεραπείαν των. Αὐτοὶ γιатρeυθήσαν τέλεια. Οἱ περισσότεροι τῶν δημοσιευσάντων εὐχαριστηρίους δηλώσεις, τέτοιοι ἄρρωστοι ἦσαν.

Ἀπειροὶ εἶνε ὅσοι ἔκαμαν διαιτοθεραπείαν χωρὶς νὰ μὲ συμβουλευθοῦν. Ἐβράζαν μισή-μία ὀκτὰ σιτάρι καὶ ἔτρωγαν τὸ χυλό, ὅσες μέρες κανόνιζε ὁ καθένας μόνος του. Καὶ αὐτοὶ ὠφελοῦντο. Πολλοὶ ἄγνωστοί μου στὴ Θεσσαλονίκη καὶ ἄλλας πόλεις, μοὶ ἐδήλωσαν ὅτι μὲ τὴν θεραπευτικὴν αὐτὴν δίαιταν, ἡ ἀσθενεία των ὑπεχώρησε, ἡ ὑγεία των ἐκαλιτέρευσε.

Ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου, ἀποτελοῦσα θεραπευτικὸν σύστημα ριζοσπαστικόν, συνήντησε πολλὰς ἀντιδράσεις. Ὅπως συνέβη μὲ ὅλας τὰς καινοτομίας, τὰς ἐφευρέσεις, δὲν ἐννοήθη ἀπὸ τινος, παρενοήθη ἀπὸ ἄλλους, παρεξηγήθη. Δὲν ἔλειψαν καὶ ἀπόπειραι νὰ ἐμποδισθῇ ἡ διάδοσίς της.*

Ἄλλ' ἢ Ἀλήθεια εἶνε ἐν τῷ κόσμῳ ἡ μεγαλειτέρα δύναμις. Δὲν ἐμποδίζεται. Οὕτω θὰ συμβῇ καὶ διὰ τὴν Φυσιαθεραπείαν,

* Δὲν ἀναφέρω λεπτομερῶς διὰ τὴν ἕως τώρα ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ ἔργου ἀπὸ τινος, ζημιώσαν πολὺ τὰ συμφέροντα τῆς Κοινωνίας Ἐάν ὅμως ἐξακολουθήσῃ ἀντιδραστικότητα, θὰ ἐκθέσω ὀνομαστικῶς ποῖοι ἠμπόδισαν τὴν ἀναπτυσσομένην θεραπευτικὴν μεταρρύθμισιν, ἥτις ἐάν διεδίδετο ἐγκαιρότερα, πάμπολλοι θὰ εἶχαν γιатρeυθῇ, πλείστοι θὰ εἶχαν σωθῇ.

τὴν Διαιτοθεραπείαν μὲ χυλὸν σίτου. Πρὸ τῆς ὠφελιμότητος τοῦ συστήματος, κάθε μέρα βεβαιουμένης ἐν τῇ πράξει, ὁ χλευασμὸς θὰ παύσῃ, ἡ ἀντίδρασις θὰ ἐξανημισθῇ.

Ἐλπίζω μάλιστα ὅτι δὲν θὰ περάσῃ καιρὸς καὶ τὸ νέον τοῦτο θεραπευτικὸν σύστημα θὰ γενικευθῇ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Θὰ τὸ ἐφαρμόσουν καὶ ὁργανώσεις καὶ κλινικαὶ καὶ νοσοκομεῖα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν των. Θὰ καθιερωθῇ καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας διὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος θεραπευτικῶς καὶ προληπτικῶς κατὰ τῶν νόσων.

Οἱ παποῦδες μας ἔλεγαν· «Καλὸ εἶνε γιὰ τὴν ὑγείαν νὰ πέρνη κανεὶς μιὰ φορὰ τὸ χρόνον ἓνα καθάρισιο». Τὴν ὑγιεινὴν αὐτὴν παράδοσιν, ἣν ἐθεμελίωσε μακραίων παρατήρησις, δικαιώνει ἡ ἐξηγηθεῖσα παθογένεια, θὰ ὁλοκληρώσῃ ἡ νέα θεραπεία. Νομίζω βέβαιον ὅτι ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου ἐπειδὴ καθαρίζει καλλίτερα, τελειότερα ἀπὸ τὰ καθάρσια, σὺν τῷ χρόνῳ θὰ καθιερωθῇ παρὰ τῷ λαῷ διὰ ριζικὴν κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου σώματος, θεραπευτικὴν καὶ προληπτικὴν κατὰ τῶν νόσων.

Σχετικῶς μὲ τοὺς ἰατρούς, εὐελπιστῶ ὅτι ἡ ἀρνητικὴ στάσις εἰς τὸ ζήτημα, θὰ παύσῃ. Διότι τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον εἶνε νὰ ἐφαρμόσουν ἐν τῇ πελατεία των τὴν θεραπείαν αὐτὴν. Ἀντὶ γάλακτος ἢ πουρέδων κτλ. ἐὰν συνιστοῦν εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὸ στομάχι, ἔντερα, ἥπαρ κλπ. τὸν χυλὸν σίτου, θὰ τοὺς γιатρeύουν καὶ αὐτοί, πολὺ καλλίτερα, τελειότερα ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην φαρμακευτικὴν ἢ διαιτητικὴν θεραπείαν. Τὰ ἄλλα θεραπευτικὰ μέσα, ὅσα κατὰ συνείδησιν τὰ θεωροῦν ὠφέλιμα, μποροῦν πάλι νὰ τὰ μεταχειρίζωνται.

Ἡ ἀρχὴ συνεργασίας ἔγινε ἤδη. Τρεῖς ἰατροὶ τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ κ. κ. Ν. Προδρομίδης πρῶν ὑποδιευθυντῆς τοῦ νοσοκομείου λοιμωδῶν, Κ. Μαργαρόπουλος πρῶν βουλευτῆς καὶ διευθυντῆς τοῦ κεντρικοῦ Νοσοκομείου καὶ Γ. Πατένας διευθυντῆς ἰδιωτικῆς κλινικῆς, εἰς συμβούλια τὰ ὁποῖα ἐκάναμε εἰς τρεῖς βαρέως πάσχοντας, συνεφώνησαν νὰ γίνῃ ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου. Οἱ ἄρρωστοι γιатρeυθήσαν οὕτω καὶ ἐδημοσίευσαν σχετικὰς δηλώσεις εἰς τὸν τύπον Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. Πατένας δι' ἰδιαιτέρας δημοσιευθείσης δηλώσεώς του ἔγνωστοποίησε ὅτι ἐθεράπευσε στὴ κλινικὴ του μὲ χυλὸν σίτου καὶ πολλοὺς ἀρρώστους πάσχοντας οἷδημα τοῦ σώματος, πρισμένους.

Εἰς ἄρθρον ἐν τῇ Presse médicale 8 Σεπτ. 1937 περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐξελίξεως τῆς Ἱατρικῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀναγινώσκουμεν, «ὁ ἄνθρωπος, τὸ αἷμα, ἡ τροφή, ἐθεωροῦντο ὡς παράγοντες οὐσιαστικοὶ τῆς ζωῆς. Παρεδέχοντο ὅτι κατὰ τὴν πέψιν παράγεται μεγάλη ποσότης οὐσιῶν βλαπτικῶν, αἵτινες δὲν ἐξεβάλλοντο πάντοτε ἀπὸ τὸν ὁργανισμόν.

Παραδεχόμενοι κατὰ τὴν τότε ἐποχὴν ὅτι διαταραχαὶ ἐν τῇ πέψει ἦσαν αἰτίαι τῶν πλείστων ἀσθενειῶν, κάθε ἀρρώστον ἐθεράπευον ἀρχικῶς μὲ καθαρτικά κλπ. μετὰ τὸν ὅποιον τὸν πρωτεύοντα ρόλον εἶχε τὸ ρευσινόλαδο. Φαίνεται μάλιστα ὅτι εἰς τινὰς περιπτώσεις ἀπηγορεύετο ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὸν ἱατρὸν ἄλλη ἐνέργεια ἢ ἐντὸς 4—5 ἡμερῶν αἱ διαταραχαὶ δὲν ὑπεχώρουν, τότε μόνον ὁ ἱατρὸς ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἀρρώστον κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις του».

Ἐξ αἰῶνας πρὸ Χριστοῦ οἱ ἱατροὶ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἔνεκα τοῦ θερμοῦ κλίματος αἱ ζυμώσεις εἰς τὸν γαστρικὸν σωλῆνα, αἱ γαστρίτιδες πλεονάζουν, ἔκαμναν καλλιτέραν ἀπὸ τῶρα θεραπευτικὴν τῶν γαστρικῶν κλπ. νόσων. Κάθαρσις πρῶτα τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος ὑποχρεωτικὴ εἰς τὸν θεραπευτὴν διὰ τοὺς ἀρρώστους του.

Ἡ ἀπὸ 2 1/2 χιλιετηρίδων θεωρηθεῖσα ὡς ριζικῶς ὠφέλιμος κατὰ τῶν νόσων κάθαρσις τῶν ἐντέρων ἐπιτυγχάνεται τέλεια διὰ τῆς περιγραφομένης διαίτης μὲ χυλὸν σίτου καὶ ὀπωρικά. Ἡ ἐπιστημονικότης, ἡ μεγίστη ὠφέλεια τῆς τοιαύτης διαιτοθεραπείας ἀποδεικνύεται ἰδιαίτερα εἰς ὁμαδικὴν κατὰ σωματεῖα κλπ. ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος, δι' ἧς δυνατόν νὰ γιαντρεθοῦν ὅλοι οἱ γαστροπαθεῖς, ἡπατοπαθεῖς κλπ.

Διελέξεις περὶ τοῦ θέματος ἔδωσα πολλὰς εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ἄλλας πόλεις καὶ ἰδιαιτέρως διὰ σωματεῖα τινά. Τῶν Πολιτικῶν συνταξιούχων Θεσσαλονίκης, τῶν ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, διὰ τὰ Φυσιολατρικὰ σωματεῖα, εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην, τὴν Ναυτικὴν βᾶσιν, τὴν Φοιτητικὴν Λέσχην, τὴν Παι-

δαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, τοὺς Διδασκάλους Θεσσαλονίκης, εἰς τὴν ΧΑΝ κλπ.

Εἰς τινὰς διαλέξεις μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος, πολλοὶ ἀκροαταὶ ὑπέβαλλον ἐρωτήσεις, γιὰ ὅποια ἀσθένεια ἐνδιαφέροντο, ποία εἶνε ἡ συνθετικὴ διάγνωσί της καὶ πῶς γιαντρεύεται διὰ φυσιοθεραπείας.

Εἰς τοὺς ἐρωτῶντας ἐξήγουν ἐπ' ἀκροατηρίῳ τὴν διαφορὰν τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ ἐδίδα ὁδηγίαν πῶς νὰ γιαντρέψουν τὴν ἀσθένειαν διὰ φυσιοθεραπείας, διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου κλπ. Ἐγίνετο οὕτω ἕν εἶδος λαϊκοῦ φροντιστηρίου. Ὅχι ὀλίγοι καὶ οὕτω ἐθεραπεύθησαν.

Βεβαιωθείσης τῆς ὠφελιμότητος τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου ἡ Διευθύνσις τῆς Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀπεφάσισε νὰ διαδόσῃ αὐτήν. Εἰς ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα ἔγιναν εἰδικαὶ διαλέξεις καὶ φροντιστηριακὴ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος. Γιαντρεύθησαν οὕτω πολλοὶ ἀστυνομικοὶ, ἀξιωματικοὶ, ἐνωμοτάρχαι, χωροφύλακες καὶ οἰκογένειαι των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης εἶνε ἡ πρώτη κρατικὴ ἐνέργεια διὰ τὴν διάδοσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος ὁμαδικῆς διαιτοθεραπείας μὲ χυλὸν σίτου.

Τὴν διάγνωσιν εἰς τοὺς πλείστους ἀρρώστους ἔκαμνα μόνον διὰ τῆς λεγομένης κλινικῆς ἐξετάσεως, χωρὶς ἐργαστηριακάς ἐξετάσεις τοῦ αἵματος, οὔρων κλπ. Ἐφόσον εἰς ὅλους τοὺς ἀρρώστους εἶνε βεβαία ἡ ἐκ τῆς μὴ καθάρσεως τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος ἐντερογαστρίτις καὶ συνεπείᾳ ταύτης χρονία λοίμωξις τοῦ σώματος, δὲν πολυχρειάζονται νομίζω, δὲν συντελοῦν εἰς οὐσιαστικὴν διαφώτισιν τῆς διαγνώσεως, ἄστοχοι ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις.

Ἐφόσον μὲ τὴν χυλοσιτοδίαιταν τὸ χρῶμα τοῦ ἀρρώστου τὸ ἱκτερικὸν ἢ ὑπικτερικόν, ἀρχίζει νὰ καθαρίζῃ, τί χρειάζεται ἐξετάσεις πόσα εἶνε τὰ ἐρυθρὰ ἢ λευκὰ αἱμοσφαίρια κλπ; Ὅταν ὁ θεραπευόμενος βεβαιῶι ὅτι ἀφότου ἤρχισε τὴν δίαιτα ἔχει διπλὰ οὔρα καὶ αἰσθάνεται ἐλαφρότητα στὸ σῶμα του καὶ λιγώτερη ζάλη, εἰς τί χρησιμεύει ἡ ἔρευνα ἐὰν ὑπάρχει εἰς αὐτὰ οὔροχολινὴ ἢ ἰνδικάνη καὶ ἄλλαι ἐξετάσεις ἄσκοποι, δι' ὧν ὄχι

ὀλίγον ἐπιβαρύνεται οἰκονομικῶς ὁ ἄρρωστος;

Ἄντὶ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως εἰς πολλοὺς ἄρρωστους συνιστῶ νὰ μαζεύουν ὅλα τὰ οὖρα σὲ μεγάλο ἄσπρο μπουκάλι, ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Βλέπουν οὕτω καὶ οἱ ἴδιοι τὴν κατὰ 24ωρον διαφοράν, τὴν αὕξησιν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν ἀποβολὴν πολλῶν ἀλάτων, χωμάτων, κλπ. κατακαθιμένων εἰς τὸν πάτο τοῦ μπουκαλιού.

Τοιαύτη παρακολούθησις εἶνε ἀρκετὴ νομίζομεν διὰ τὰ πλεῖστα περιστατικὰ καὶ πολὺ οὐσιαστικώτερη τῆς μικροσκοπικῆς, ἥτις ὡς βεβαίωτ' εἰς βιβλίον του καὶ ὁ καθηγητὴς Bourget τῆς Λωζάννης «ὅσῳ περισσότερον εἶνε μακρὰ, τόσῳ περισσότερον εἶνε ἄχρηστος».

Ὅντως, ὅταν ἐκ τῆς καθ' ἑκάστην παρακολουθήσεως τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν οὕρων, βλέπομεν ὅτι πολλὰς μέρες δὲν ὑπάρχει ἔξημα, κνιτακάθισμα, δὲν βγαίνουν ἄλατα πῦον κλπ. τὶ διαγνωστικὴν ἀξίαν μπορεῖ νὰ ἔχη ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τῶν οὕρων τέτοιαις ἡμέραις; Τί ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ αὐξήσῃ τὴν διαγνωστικὴν σύγχυσιν, τὸν σχολαστικισμόν.

Ἄντὶ ἀπαριθμήσεως ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον πόσα πυροσφαίρια ἢ κρύσταλλοι οὕρικοῦ ὀξέος ὑπάρχουν κατ' ὀπτικὸν πεδίον, δὲν εἶνε διαγνωστικῶς οὐσιωδέστερον ἢ ὑπολογίζεται ὅλο τὸ κατακαθήμενον εἰς τὸ μπουκάλι ἔξημα ἐκ πύου ἡλάτων κλπ. καὶ δὴ κάθε μέρα μέχρι τῆς ὀλικῆς ἀποτοξινώσεως τοῦ ἄρρωστου;

Ἡ τοιαύτη παρακολούθησις ἐπιδρῶ τοῦλάχιστον εἰς τὸ ἡθικὸν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀντιλαμβανομένου ὅτι ὄντως καθαρίζεται τὸ σῶμα του. Τόσῳ μᾶλλον πεύθεται περὶ τούτου, διότι μέρα μετὴν ἡμέρα καταλαβαίνει ὅτι ξαλαφρώνει τὸ σῶμα του, γιαντρεύεται ὁ ὄργανισμός του.

Πλεῖστα ἐντελῶς ἀνούσαι ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις κάνουν μεγάλο κακὸ εἰς τὴν ἱατρικὴν διανόησιν, τὸ ἔξῃς. Καθηλοῦσαι τὴν προσοχὴν εἰς μικροπαρατηρήσεις ἀβέβαιαι, ἐμποδίζουν τὴν σκέψιν τοῦ θεραπευτοῦ νὰ ἐννοήσῃ τὴν νόσησιν ἐν τῇ ὁλότητι καὶ πραγματικότητι αὐτῆς.

Πλεῖστα μποροῦσα νὰ γράψω εἰς ἀπόδειξιν τοῦ τοιούτου

ἰσχυρισμοῦ, ἀλλὰ περιτεύουν διὰ τὸν μέσον ἀναγνώστην. Ἄναφέρω μόνον ἓν παράδειγμα πρόσφατον. Προπέρουσι τὸ φθινόπωρον ἔμεινα ἐβδομάδας τινὰς εἰς τὸν Βόλον, ὅθεν πολλοὶ ἄρρωστοι ἐλθόντες στὴ Θεσ)νίκη καὶ ἄλλοι δι' ἐπιστολῶν μὲ παρεκάλεσαν νὰ τοὺς θεραπεύσω.

Κατὰ τὴν διαμονήν μου ἐξήτασα καὶ ἐθεράπευσα πολλούς, ὧν τινες ἐδημοσίευσαν καὶ δηλώσεις εἰς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας ὅτι γιαντρεύθησαν διὰ τῆς φυσιοθεραπείας, βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως, ἀπὸ χρόνιες δύσκολες ἀσθένειαι.

Εἰς μίαν διάλεξιν ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνέφερα ὅτι ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου θὰ ὠφελήσῃ ἰδιαιτέρως τοὺς Βολιώτας, διότι τὸ νερὸ ἐκεῖ ἔχει πολὺ ἀσβέστι, τὸ ὅποιον ἐπικαθίηται εἰς τὸ πουργὶ τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ αὐξάνει τὴν φλόγωσιν του.

Ἡ διάλεξις εἶχε ἰδιαιτέραν ἐπιτυχίαν. Ἴδον τὶ ἔγραψε σχετικῶς ἡ ἐφημερίς «Θεσσαλία». «Ὁ ἱατρὸς κ. Α. Κούζας ἔδωσε προχθὲς διάλεξιν εἰς τὴν Λέσχην τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξηγήσας θεωρητικῶς καὶ διὰ παραδειγμάτων τὶ εἶνε συνθετικὴ διάγνωσις τῶν νόσων καὶ πῶς γίνεται ἡ φυσιοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου.

Κατ' αὐτὴν ἀνέφερε καὶ ἀρκετὰ παραδείγματα θεραπείας Βολιωτῶν ἀπὸ γαστρίτιδα, δυσπεψίαν, ἱκτερον, ἀναιμίαν, νεφρίτιδα, ἀρθρίτισμόν κλπ. Ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου, προσέθεσε, θὰ ὠφελήσῃ ἰδιαιτέρως τοὺς κατοίκους τοῦ Βόλου, διότι τὸ πόσιμο νερὸ ἔχει πολὺ ἀσβέστι καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ γαστρεντερικαὶ ἀσθένειαι εἶνε πολλαί.

Ἡ διάλεξις του ἐξετιμήθη πολὺ καὶ ἀπεφασίσθη ἐφαρμογὴ τῆς θεραπείας. Χθὲς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνεταιρισμοῦ Δημ. ὑπαλλήλων ἐζήτησε νὰ χορηγηθῇ δωρεὰν σιτάρι 10-20 ὀκάδες κατ' ἄτομον εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως πάσχοντας δημοσίους ὑπαλλήλους, ὅπως μὲ αὐτὸ ὡς τροφὴν—φάρμακο θεραπεύσουν τὰς γαστρικὰς ἀσθενείας καὶ ἀποτοξινώσουν τὸν ὄργανισμόν των».

Μετά τινὰς ἡμέρας συνηντήθην μὲ ἓνα τῶν καλῶν ἱατρῶν τῆς πόλεως, ὃν προσεπάθησα νὰ προσεταιρισθῶ ὑπὲρ τοῦ συστήματος.

Ἄφοῦ μὲ ἤκουσε, μαὶ εἶπε.—Κύριε συνάδελφε, γνωρίζετε ὅτι ἡ Ἱατρικὴ εἶνε θετικὴ ἐπιστήμη, βασίζεται εἰς τὸ ἐργαστήριον. Σεῖς χωρὶς νὰ ἐξετάσητε ἐργαστηριακῶς, μᾶς βεβαιώνετε ὅτι εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα ὑπάρχει πουρί, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὰς γαστρικὰς ἀσθενείας. Δὲν μπορῶ νὰ συμφωνήσω.

Τοῦ ἀπήντησα.—Εἰς τὸν Βόλον ὅλοι βεβαιώνουν ὅτι ὅταν ἀφελθῇ στοὺς τεντζερέδες νερὸ βρασμένο, πιάνει πουρί ἀπὸ τὸ περιεχόμενον ἀσβέστι, τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται τις καὶ ὅταν πίνη τὸ νερό. Νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ γίνουν πειράματα σὲ κονίλους διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ὑπάρχει τοῦτο καὶ βλάπτει στὰ ἔντερα;

Δὲν τὸν μετέπεισα. Προσηλωμένος εἰς τὰς δοξασίας περὶ «νευροφυτικῷ συνδρόμῳ» διὰ τὰς γαστρίτιδας, περὶ «in vitro καὶ vivo πειραμάτων» κτ. δὲν μποροῦσε νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ θεωρίας τῆς ἐπιστήμης, αἱ ὁποῖαι ὅσῳ περισσότερον εἶνε δυσνόητοι, τόσῳ πιστότερον, φεῦ... ἀπὸ τινος, γίνονται ἀποδεκταί.

Ἄλλοι ὅμως 3—4 ἱατροὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων συνεφώνησαν ὅτι πρέπει νὰ διαδοθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ ἡ νέα θεραπευτικὴ. Μὲ ἓνα δ' ἐκ τούτων τὸν κ. Γ. Μωραΐτην ἐκάναμε καὶ συμβούλια, ἐφαρμόσαντες ἐπιτυχῶς τὴν θεραπείαν.

Σχετικῶς μὲ τὴν κακὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης μας καὶ τὴν κατάχρησιν τῶν ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν, δὲν εἶνε ὑπερβολικὸν εἰπεῖν ὅτι ἐν τῇ τωρινῇ Ἱατρικῇ τὸ γνωστὸν «νοῦς ὁρᾷ» κατήντησε, νοῦς οὐχ ὁρᾷ.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου, παρεκβαίνων ὀλίγον ἀπὸ τὸ θέμα, θὰ ἀναφέρω ἓν παράδειγμα ἐκ τῆς γενικωτέρας Ἱατρικῆς.

Ἐκτὸς τοῦ γνωστοῦ τετάνου παρουσιαζομένου μετὰ τραυματισμόν, ὑπάρχει κατὰ τὴν Νοσολογίαν καὶ τέτανος χωρὶς τραυματισμόν, ὁ λεγόμενος σπλαγχνικός, ὑπάρχει καὶ ἓν ἄλλο εἶδος, ὁ ἐκ ψύξεως τέτανος, παρατηρηθεὶς κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον εἰς μὴ τραυματίας στρατιώτας τῶν χαρακωμάτων, ἀπλῶς μετὰ ψύξιν τῶν ἄκρων.

Ὅπως ἀποδειχθῇ λοιπὸν πειραματικῶς ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ γένεσις τοιούτου τετάνου, ἔλαβον ἰνδόχοιρον, ἔκαμαν ἔνεσιν εἰς τὸ κάτω σκέλος τετανικῶν σπόρων ἄνευ τοξίνης καὶ ἔθεσαν ἄ-

κολούθως τὸ ἄκρον πρὸς ἐμβροχὴν καὶ ψύξιν μέσα σὲ νερὸ ἐπὶ δύο ὥρας. Οἱ σπασμοὶ ἀνεφάνησαν.

Τὰ... πεφωτισμένα αὐτὰ πειράματα ἐξήγησαν εἰς τοὺς πειραματιζομένους ὅτι ὄντως εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιασθῶν σπασμοὶ εἰς τοὺς στρατιώτας ἐντὸς τοῦ χαρακώματος, ὅπου πολλάκις ἔνεκα τῆς βροχῆς εἶχον τοὺς πόδας τῶν ἐπὶ ὥρας μέσα σιτὸ νερό.

Ἀλλὰ ὅταν τὸν ἰνδόχοιρον μετὰ τὴν ἔνεσιν, ἣτις μόνη ἀρκεῖ νὰ προκαλέσῃ σπασμούς, τὸν καθελώσωμεν μὲ δὲν γνωρίζω πόσα ἐργαλεῖα εἰς σανίδα καὶ τοῦ βάλωμεν τὸ πόδι ἐπὶ δύο ὥρας μέσα σὲ παγωμένο νερό, εἶνε δυνατόν τὸ ζῶον νὰ μὴ πάθῃ νευρικὸν κλονισμόν, σπασμούς;

Οἱ δὲ ἀτυχεῖς στρατιῶται οἵτινες ἐπὶ συνεχεῖς νύκτας καὶ ἡμέρας ἔμεναν μέσα εἰς τὰ χαρακώματα βρεγμένοι μέχρι γόνατος εἰς τὸ νερό, ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ριγοῦν;

Τὰ φρίκια ὅμως, τὸ τουρτούρισμα αὐτὸ τὸ τόσῳ φυσικόν, διεγινώσκето ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὡς σπλαγχνικὸς τέτανος, καὶ ἐγίνοντο ἐνέσεις ἀντιτετανικοῦ ὁρροῦ εἰς τοὺς τοιούτους στρατιώτας, οἵτινες ἴσως καὶ νὰ ὑπεκρίνοντο κάποτε τὸν τετανοπαθῆ ὅπως ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὰ βάσανα τοῦ χαρακώματος εἰσαγόμενοι εἰς νοσοκομεῖα. Καὶ κατηρτίζοντο οὕτω αἱ στατιστικαὶ τῶν χιλιάδων χρόνιμάτων τετάνου θεραπευθέντος δι' ἀντιτετανικῆς ὁροθεραπείας.

Εἶνε λοιπὸν ἢ δὲν εἶνε ἐν πολλοῖς ἀπελπιστικὰ ἄγνωμη ἡ νεωτέρα ἱατρικὴ ἐπιστήμη;...

Ἰδού διατὶ κατὰ τινὰ γνώμην τοῦ Ψυχολογικοῦ τμήματος τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀμερικῆς «οἱ ἱατροὶ ὑστεροῦν δόλων τῶν ἀξιωματικῶν εἰς εὐφυΐαν».

16. ΑΛΛΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑΝ

Συγχρόνως μὲ τὴν χυλοσιτοδίαιτα συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀρρώστους καὶ τὰς ἐξῆς ἄλλας φυσιοθεραπευτικὰς ὁδηγίας.

Ι. Κλύσματα. Διὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος συν-

τελοῦν πολὺ καὶ τὰ κλύσματα. Μὲ αὐτὰ βγαίνουν τὰ περιττώματα πού δὲν μπορεῖ νὰ βγάξῃ τὸ ἔντερο κάθε μέρα, διότι αἱ περισταλτικαὶ κινήσεις του εἶναι ἡλαττωμέναι, βγαίνει ἐπίσης διαλυόμενον ἀπὸ τὸν χυλὸν καὶ τὸ ἐπικολημένο πουρὶ, εἰς κομματάκια ἢ βορβορώδες χύμα.

Μὲ τὸ νερὸ τοῦ κλύσματος συγχρόνως ξεπλύνεται, ξεφλογίζεται τὸ παχὺ ἰδίως ἔντερον καὶ ὅσα σκουλήκια, ζωντανὰ ἢ ψόφια ὑπάρχουν μέσα εἰς τὰ ἔντερα πέφτουν καὶ αὐτὰ, καθαρίζομένου οὕτω τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος ὁλοκληρωτικῶς.

Τὸ κλύσμα εἶνε φυσικὸν μέσον θεραπείας, δι' αὐτοῦ γίνεται καθαριστικὸ ἐσωτερικὸ λουτρὸ τοῦ σώματος, βεβαίως ὠφελείας ἐναντίον πάσης ἀσθενείας, πάσης λοιμώξεως. Ὡς ἐκ τούτου δὲν πρέπει οἱ ἄρρωστοι νὰ ἀποστέργουν τὴν χρῆσιν του.

Πρέπει νὰ γίνεται μιὰ φορὰ τὴν ἡμέρα τὲς πρώτες δέκα ἡμέρες μὲ μία ὀκτὺ χλιαρὸ νερὸ, χωρὶς κανὲν φάρμακο.

Ἐν περιπτώσει μεγάλῃς δυσκοιλιότητος, μπορεῖ νὰ ρίχνεται στὸ νερὸ 2—3 κουταλιᾶς γλυκερίνη ἢ ρεσιινόλαδο. Μετὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον πρέπει νὰ γίνεται μέρα παρ' ἡμέρα καὶ ἔπειτα ἀραιότερα, μέχρι τῆς ὀλικῆς καθάρσεως τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος.

Σὲ 48 ὥρες τρώγει ὁ ἄνθρωπος 6 γεύματα· ὅλη αὐτὴ ἡ τροφή εἰς τοὺς δυσκοιλίους, ἔχοντας περιορισμένην τὴν λειτουργικότητα τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος, συσσωρεύεται στὸ παχὺ ἔντερον, τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην πρίζεται. Ἐχουν παρατηρηθῇ ἐξογκωμένα ἔντερα, γεμὰτα σάπιες τροφές διαμέτρου μέχρι 40 πόντων.

Πολλοὶ δυσκοιλιοὶ, ὅταν κάμουν τὸ πρῶτον κλύσμα, δὲν αἰσθάνονται διόλου τὴν θερμοκρασίαν τοῦ νεροῦ, διότι τοῦτο δὲν ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν μεμβράνην τοῦ ἐντέρου, ἔνεκα τῆς ἐπικολημένης καὶ ἀποσκληρυμένης ἀκαθαρσίας.

Μὲ τὸν χυλὸν σίτου καὶ κατάλληλα ὁπωρικά ὡς τροφήν, λυώνει αὐτὸς ὁ βόρβορος καὶ μὲ τὰ κλύσματα πέφτει τμηματικῶς. Ἔτσι τὰ ἔντερα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἢ ἑβδομάδων, αὐτοκαθαρίζονται, ἢ χρονία ἐντερογαστρίτις, πού εἶνε ἀπόκτημα κατὰ ἕνα βαθμὸν τῶν πλείστων ἀνθρώπων, ὑποχωρεῖ, γιατρεύεται.

Πολλὰ κλύσματα δὲν πρέπει νὰ γίνωνται διὰ νὰ μὴ συνειθίσῃ τὸ ἔντερον καὶ ἀμβλυνθῇ ἡ αἰσθητικότης αὐτοῦ διὰ τὰς περισταλτικὰς κινήσεις, δι' ὧν ἐξωθεῖται τὸ περιεχόμενόν του πρὸς τὰ ἔξω, ἢ παραχυθῇ ἐκ τοπικοῦ ἐρεθισμοῦ κατάρρους τοῦ βλεννογόνου τοῦ παχέος ἐντέρου.

Ἐὰν εἰς τὴν κένωσιν τοῦ κλύσματος στὸ ἀγγεῖον παρατηρηθῇ τυχὸν αἷμα ἔστω καὶ ὀλίγον (μὴ ὀφειλόμενον εἰς αἰμορροΐδας) καλλίτερα εἶνε νὰ κοποῦν τὰ κλύσματα.

Ἡ ἐμφάνισις αἵματος δηλοῖ ὅτι εἰς τὸ ἔντερον συνεπεία τῆς ἐκ τοῦ πουρὶ γαστρίτιδος ὑπάρχουν εἰς τὸν βλεννογόνον μικρὰ ἢ μεγαλύτερα ἐλκίδια, ἐξ ὧν κατὰ τὴν καθάρσιν μὲ τὸ χλιαρὸ νερὸ καὶ ἀπόπτωσιν τοῦ σάπιου ἐπιθηλίου, μπορεῖ νὰ γίνῃ τυχὸν μεγαλύτερα ἐντερορραγία. Εἰς τέτοιες περιπτώσεις ἡ θεραπεία πρέπει νὰ γίνηται μόνον μὲ τὴν χυλοδίαιτα, ἐντελῶς ἀκίνδυνα.

Ἐν τῇ πολλῇ πείρᾳ μου θεραπείας γαστροπαθειῶν μὲ χυλὸν σίτου δὲν μοῦ συνέβησαν τοιαῦται περιπτώσεις. Ἄλλως τε οἱ περισσότεροι ἄρρωστοι ἐγιατρεύθησαν μόνον μὲ τὴν χυλοδίαιτα, χωρὶς κλύσματα.

Γράφω τὴν περίπτωσιν τοῦ αἵματος, ἰδίως δι' ὅσους μολονότι πάσχοντες χρονίως βαρεῖαν γαστρίτιδα, ἀποφασίζουν μόνοι τους νὰ κάμουν τὴν ἐξηγουμένην φυσιοθεραπείαν.

Ἐν περιπτώσει αἵματος ἐκτὸς τῶν κλύσμάτων ἀπαγορεύονται καὶ τὰ ζεστὰ ποτήματα καὶ ἡ κίνησις. Ὁ θεραπευόμενος πρέπει νὰ εἶνε ἐν κατακλίσει, ὅπως ἐπουλωθῶσι τὰ ταχύτερον αἱ ἐν τοῖς ἐντέροις μικροπληγαί.

Ὅταν τὸ παχὺ ἔντερον ἔχῃ ἄφθονον ἐπικολημένο πουρὶ, ριζικῶς ὠφέλιμα πρὸς διάλυσίν του εἶνε τὰ σταγονοκλύσματα. Δηλαδή, διὰ καταλλήλου ἐκ καουτοῦκ σωλήνος, ἐφωδιασμένου κατὰ τὴν διαδρομὴν του μὲ σωληνίσκον καὶ στενουμένου διὰ πιεστικοῦ κοιλίου, εἰσάγεται τὸ ὑγρὸν τοῦ κλύσματος κατὰ σταγόναν ἐν τῷ ἀπηυθυσμένῳ.

Τὸ στάγδην ἐκχυνόμενο χλιαρὸ ὑγρὸ, εἰς τὸ ὁποῖον τινὲς διαλύουν καὶ γλυκόζην ἢ λακτόζην πρὸς θέρειν τοῦ ἄρρώστου, ὅταν εἶνε ἐξηντημένος, μαλακώνει τὸ πουρὶ τοῦ ἐντέρου καὶ τὸ κάμνει εὐδιάλυτον.

Οὕτω τριπλῶς ὠφελοῦν τὰ σταγονοκλύσματα· δρῶσι καθαριστικῶς εἰς τὸ παχὺ ἔντερον, ξεπλύνουν τὸ ἔντερον καὶ τὸ αἷμα, εἰς δ' ἀπορροφῶνται ἐκ τούτου, τρέφουν τὸ σῶμα, ὥς π.χ. αἱ ἐνέσεις ὀρροῦ γλυκοζέ. Τὰ συνιστῶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἰατροὺς. Εἶνε ἐκτάκτως ὠφέλιμα, ριζικῶς θεραπευτικὰ εἰς τὰς βαρεῖας τοξικώσεις, τὰς εἰς τὴν περιγραφομένην παθογένειαν ὀφειλομένας.

Ὅταν ὁ θεραπευόμενος ἀρχίσῃ νὰ ἔχῃ μόνος του κένωσιν μὲ κόπρα φορμαρισμένα, σημαίνει ὅτι τὸ ἔντερον ἤρχισε νὰ ἀμμη περισταλτικὰς κινήσεις, ἐπανέκτησε τὴν φυσιολογικὴν λειτουργικότητά του. Αὐτὸ γίνεται εἰς τοὺς μετρίας χρονιότητος ἀρρώστους περὶ τὴν 10—20ην ἡμέραν. Τότε τὰ κλύσματα πρέπει νὰ παύσουν.

Συγχρόνως μὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ κλύσμα πρέπει νὰ γίνεται καὶ μασάζ τῆς κοιλίας, κυπητὸ περὶ τὴν ὀμφαλικὴν χώραν, διὰ νὰ τίθεται εἰς κίνησιν τὸ λεπτὸν ἔντερον, καὶ πιεστικὸ κυκλικῶς ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, κατὰ τὴν φορὰν τοῦ παχέος ἐντέρου, ὅπως προάγωνται αἱ περισταλτικαὶ κινήσεις τοῦ Διευκολύνεται οὕτω ἡ ἐπαναλειτουργία τῶν ἐντέρων καὶ ἡ παροχέτευσις τοῦ περιεχομένου των.

Μερικὲς φορὲς εἰς τοὺς διαιτοθεραπευομένους μὲ χυλὸν σίτου παρουσιάζονται πόνοι τῆς κοιλίας. Κατὰ τὸ πλεῖστον ὀφείλονται οὗτοι εἰς ἀέρια, παραγόμενα ἐν τοῖς ἐντέροις, ἀκριβῶς ἐπειδὴ λυώνει τὸ ἐν αὐτοῖς πουρί.

Ἐνα ζεστὸ φασκόμηλο, τίλιο κλπ. καὶ λίγο κυπητὸ μασάζ τῆς κοιλίας εἶνε τίς περισσότερες φορὲς ἀρκετὸ διὰ νὰ ἀπορροφηθῶν ἢ νὰ βγοῦν τὰ ἀέρια καὶ παύσῃ ὁ κοιλόπονος.

Ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν προχείρων τούτων μέσων, κλύσμα μὲ χλιαροζεστὸ νερό, διὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος, ἀποβαίνει ριζικῶς ἀποτελεσματικόν. Καὶ ἐν ἀνάγκῃ καθαριστικόν.

Οἱ φυσιοθεραπευταὶ ἀντιτάσσονται κατὰ τῶν φαρμάκων γενικῶς, ὥς καὶ κατὰ τῶν καθαριστικῶν. Τὰ φάρμακα δὲν ἀπομακρύνουν, λέγουν, τὰς ἀσθενείας καὶ τὰς αἰτίας των, δὲν καταπολεμοῦν οὐσιαστικῶς αὐτάς· οὔτε συντελοῦν εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν ἀνάρρωσιν. Τοῦναντίον, ὥς οὐσαὶ μὴ ἡφομοιώσιμοι διαταράσσουσιν τὴν χημικὴν σύνθεσιν τοῦ σώματος, κατακαθίμενα εἰς τὰ

σπλάγχχνα βλάπτουν τὴν λειτουργικότητά των καὶ γενικῶς ἐπαυξάνουν τὴν ὑπάρχουσαν τοξικότητα τοῦ σώματος.

Σύμφωνοι· ἀλλὰ ὅταν πονῇ δυναιὰ τὸ κεφάλι τοῦ ἀρρώστου εἴτε ἐκ γαστρικῆς τοξινώσεως τοῦ σώματος, εἴτε ἐξ ἀρθριτικῆς ἐχούσης πάλιν τὴν ἴδια ἀρχικὴ αἰτία, διατὶ νὰ μὴ δόσῃ με λίγη ἀσπιρίνη;

Μὲ τὴν διαιτοθεραπεία, τὸ λουτρό, τὸ μασάζ τῆς κεφαλῆς κλπ. θὰ ὑποχωρήσῃ βέβαια ριζικῶς ἡ κεφαλαλγία καὶ ἡ προκαλοῦσα αὐτὴν αἰτία. Διὰ τὸ ὅμως νὰ μὴ ἀναικουφίσωμεν καὶ προσωρινῶς τὸν ἀσθενῆ;

Ὅταν ὁ ἀρρώστος ἔχῃ ὀξείαν γαστρίτιδα μὲ ζάλες ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορῆσεως, θὰ γιαντρενθῇ βέβαια μὲ χυλοστοδίαιταν κλύσματα καὶ ποδόλουτρα. Ἀλλὰ διατὶ νὰ μὴ μεταχειρισθῶμε βοήθητικῶς καὶ ἐν καθαριστικόν, ὅπως διὰ τῆς προκληθισομένης ἀφυδατώσεως ἀπὸ τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα, ὀλιγοστεύσωμεν τὴν συμφορητικὴν κατάστασιν τοῦ ἐγκεφάλου;

Εἶνε λάθος ὅχι μικρὸ νὰ ἀποφεύγοιεν τὴν χρῆσιν καθαριστικοῦ, καὶ ὅταν βεβαία εἶνε ἡ πρὸς τοῦτο ἔνδειξις, ἡ μὲν Φυσιοθεραπεία ἐξ ἀνιπαθείας ἰδεολογικῆς πρὸς τὰ φάρμακα, ἡ δὲ Ἱατρικὴ ἐκ στενῆς σκέψεως καὶ ἐπιστημονικοῦ στομπισμοῦ.

Ὑπάρχουν πλεῖστα παραδείγματα πυρέξεων, λοιμώξεων παθογενετικῶς ἀκαθορίστων διὰ τὴν τωρινὴν Παθολογίαν, αἱ ὁποῖαι ὑπεχώρησαν μὲ ἐν καθάρσιο. Καὶ ἀντιθέτως, ἐπειδὴ δὲν δίδεται καθάρσιο μὲ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀσθενείας, ἡ λοιμώξις ἔχουσα τὴν ἀρχὴν τῆς ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τοξικώσιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκ τῶν ἐντέρων, χρονίζει, ἐξελίσσεται βαρύτερον.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδεται καθάρσιο ὅταν ὁ ἀρρώστος ἔχῃ ἐκδηλώσεις σκωληκοειδίτιδος ἢ ἔλκος γαστρεντερικόν, διότι δυνατόν νὰ προκληθῇ διάτρησις αὐτοῦ. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ γίνεται συχνὴ χρῆσις τῶν καθαριστικῶν, ἵνα μὴ τυχόν παρυσιασθῇ ἐρεθισμὸς εἰς τὰ ἔντερα, σπασμὸς αὐτῶν, κολίτις.

Ἀκριβῶς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου εἶνε προτιμότερον, ἐξαίρετον σύστημα διὰ κάθαρσιν τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος. Ἐνῶ δὲν ἔχει ἡ χρῆσις τῆς κίνδυνον οὐ-

τε καὶ διὰ τὰ ἔλκη κτλ. τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας τῆς εἶνε ριζικώτερον, πολὺ τελειότερον τῶν καθαρτικῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρνησιν τῶν φυσιοθεραπευτῶν διὰ πᾶν φάρμακον, τὰς ἐγχειρήσεις κλπ. καταντοῦν οὕτοι εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον. Δὲν πρέπει βέβαια νὰ γίνωνται ἐγχειρήσεις διὰ μικροαιτίας, ἐφόσον μὲ κατάλληλον φυσικὴν θεραπείαν προλαμβάνονται γιαιτρεύονται καὶ χειρουργικαὶ παθήσεις. Ἀλλὰ ὅταν ἡ πλευρίτις γίνῃ πυώδης, διατὶ νὰ μὴ γίνῃ ἐγχειρητικὴ ἐπέμβασις; Ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἡ διαπυθνεύουσα σκωληκοειδίτις νὰ διαρραγῇ καὶ προκαλέσῃ ὀξείαν περιτονίτιδα, δὲν εἶνε ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐγχειρήσεις;

Εἶνε παραλογισμὸς ὅχι ὀλίγος νὰ ἀρνεῖται ἡ Φυσιοθεραπεία, ὁ νεώτερος καὶ καλλίτερος οὗτος κλάδος τῆς Ἰατρικῆς, ὅλας τὰς προόδους τῆς Ἐπιστήμης, θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς. Μὲ τὴν ἀποκλειστικότητά των, τὴν ἀρνητικὴν στάσιν, οἱ φυσιοθεραπευταί, πρὸς τοῖς ἄλλοις, δυσχεραίνουν τὴν ἀλληλοσυνενόησιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἱατρῶν, ἐξ ἧς μέγιστα ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ Κοινωνία.

II. Λουτρά. Τὰ λουτρά εἶνε ἄριστον μέσον θεραπείας καὶ προλήψεως τῶν νόσων, ἀποτελοῦντα διὰ τὴν Θεραπευτικὴν, κεφάλαιον ἐκ τῶν οὐσιαστικωτέρων. Ἀλλ' εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπως καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα θέματα τῆς Παθολογίας καὶ Ὑγιεινῆς, μεγάλη ἀτυχῶς ὑπάρχει ὑστέρησις.

Ὁ ἄνθρωπος ἀναπνέει ὄχι μόνον μὲ τοὺς πνεύμονας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ δέρμα, ὅθεν προσλαμβάνει ὀξυγόνον ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ ἀποβάλλει ἀνθρακικὸν ὀξύ. Εἶνε τοῦτο ἡ λεγομένη ἁδελος διαπνοή, ἀποτελοῦσα λειτουργίαν δερματικὴν κυριωτάτην.

Μὲ τὰ θερμὰ λουτρά λυώνει τὸ σμῆγμα, τὸ λίπος, τὰ ἄλλα ποὺ φράσσουσιν τοὺς πόρους τοῦ δέρματος, ὁπότε ἡ δερματικὴ ἀναπνοὴ γίνετα κανονικὴ. Ἀποβαλλομένου δὲ ἐκ τοῦ δέρματος τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ ἄλλων παραγῶγων τῶν ἐν τοῖς ἱστοῖς καύσεων, ὁ ὀργανισμὸς ἀποστειρώνεται, ἀπολυμαίνεται.

Κυριωτάτη δερματικὴ λειτουργία εἶνε ἡ ἔκκρισις τοῦ ἰδρώτος. Εἰς τὸ δέρμα ὑπάρχουν 2 ἑκατομμύρια ἰδρωτοποιοὶ ἀδένες, ἐξ ὧν μαζὺ μὲ τὸ νερὸ τοῦ ἰδρώτος, ἀποβάλλονται πολλὰ τοξί-

κὰ ἄλλα καὶ δηλητήρια τοῦ σώματος. Οὕτω ἡ ἐφίδρωσις μετὰ λουτρὸν ἀποτελεῖ οὐσιαστικὴν ἀπὸ τοῦ δέρματος ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ.

Ὅπως καὶ ἡ μηχανὴ ἐργαζομένη παράγει σκουριές, οὕτω καὶ ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς. Αἱ τροφαὶ πεπτόμεναι εἰς τὸν γαστρικὸν σωλῆνα, καίόμεναι ἐν τοῖς ἱστοῖς πρὸς θρέψιν τοῦ σώματος, ἀφίνουν σκουριά, ὑπόλειμμα, ὅπως τὰ κάρβουνα καίόμενα ἀφίνουν στάχτη.

Ἡ περισσοτέρα σκουριά εἶνε τὸ πουρὶ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. Τοῦτο, ὡς ἐξηγήσαμεν, καθαρίζεται μὲ τὴν χυλοσιτοδίαιταν. Αἱ ἄλλαι τοξικαὶ ἀκαθαρσίαι, αἱ ἐξ ἀπορροφήσεων ἀπὸ τὰ ἐντερα, τὰ ἐν τοῖς ἱστοῖς παραγόμενα τοξικὰ ἄλλα, αἱ σκουριγὲς τῆς ἀφομοιώσεως, ἐκτὸς τῶν οὕρων, ἀποβάλλονται καὶ διὰ τοῦ ἰδρώτος. Διὰ ταῦτα ἡ καθαριότης καὶ ἡ περιποίησις τοῦ δέρματος εἶνε πολλῆς σημασίας διὰ τὴν ἐν γένει ὑγείαν.

Ἐκτὸς τῆς ἀποτοξινώσεως, μὲ τὸ λουτρὸν καταπαύει ἡ νευρώσις τοῦ σώματος, ἡ κατὰ τόπους σύσπασις, ποικίλας προκαλοῦσα παθολογανατομικὰς διαταραχάς, ὑποχωρεῖ, τὸ νευροψυχικὸ σφίξιμον παύει, ἡ κόπωσις χάνεται. Γενικῶς εἰπεῖν μὲ τὸ λουτρὸν κανονίζεται ἡ κυκλοφορία, τὸ νευρικὸ σύστημα ξεκουράζεται.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὀφείλεται τὸ ξαλάφρωμα, ἡ εὐχαρίστησις τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τις ὅταν κάμνῃ λουτρό, καθὼς καὶ ἔπειτα κατὰ τὸ ξείδρωμα. Εἶνε τόση πολὺ ἡ ὠφέλειά των εἰς τὴν ὑγείαν καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἀπὸ ἑνα καλὰ γινόμενο λουτροῦ, ὥστε δικαίως θεωροῦνται ταῦτα «μισὴ ζωὴ».

Καὶ προληπτικῶς ὠφελοῦσι τὰ λουτρά κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἐμφανιζομένας τὰς θεραπεύουσι. Ἡ ἀποτοξίνωσις ἦν προκαλοῦν διὰ τῆς ἐφίδρωσεως καὶ διουρήσεως καὶ ἡ τόνωσις τοῦ νευρικοῦ συστήματος εἶνε κυριώτατος συντελεστής τῆς νίκης τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τῆς λοιμώξεώς του. Τέτοια καὶ τόση εἶναι ἡ ὠφελιμότης των, ὥστε ὑπάρχουν παραδείγματα ποὺ ἔπαυσε ὁ πυρετός, κρίθηκε ἡ ἀσθένεια μετὰ ἑνα μόνον καλογενομένο λουτρό.

Δὲν γίνεται ὅμως εἰς τὰ νοσοκομεῖα, εἰς τὰς κλινικὰς ὡς καὶ ἐν τῇ ἰδιωτικῇ ἐργασίᾳ τῶν ἱατρῶν, χρῆσις τῶν λουτρῶν ἀνάλογα πρὸς τὴν ὠφελιμότητά των.

Τὸ αἷτιον;.. Ἡ μεγάλη πίστις, ἡ προσήλωσις πρὸς τὴν ἱατρικὴν τῶν φαρμάκων, τῶν ὀρῶν καὶ ἐμβολίων. Ἀφοῦ ὑπάρχουν σουλφamidες, πενικελίνη καὶ ἄλλαι μυστήριαι ἐφευρέσεις, τί χρειάζεται νὰ σκεφθῇ ὁ ἱατρός διὰ καθάρσιν τοῦ σώματος ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν;..

Ἀλλὰ ἐφόσον ἀπορροφήσεις τοξικὰ ἀπὸ τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος εἶνε τὸ αἷτιον τῶν πλείστων νόσων, ὡς θεωρητικῶς ὑποστηρίζομεν καὶ διὰ παμπληθῶν θεραπειῶν ἀπεδείξαμεν, εὐνόητον ὅτι μὲ ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πλύσιν τοῦ σώματος, κλύσματα καὶ λουτρά, ἐνεργοῦμεν ἱατρικῶς ἀπ' εὐθείας κατ' αὐτοῦ τοῦ παθογόνου αἰτίου καὶ κατὰ τοῦ παθολογικοῦ ἀποτελέσματος του.

Ἴδου διατὶ πλείστοι ἀσθενεῖς πάσχοντες τὴν ἥν περιέγραψα πολύμορφον ἐκ γαστρικῶν ἀπορροφήσεων ἀσθένειαν, μετὰ τὴν διὰ τῆς χυλοσιτοδιαίτης θεραπείαν των, ἀποτοξινώσαντες μὲ λουτρά τὸ σῶμα των, γιαιτρεύθηκαὶν ριζικῶς, ὀλοκληρωτικῶς ἐγιναν τελείως ὑγιεῖς.

Εἰ, τοὺς μὴ ἔχοντας τὰ μέσα νὰ κάμουν λουτρά σὲ μπανιέρα, συνιστῶμεν θερμὰ ποδόλουτρα. Ἐάν ἐπὶ τινος ἡμέρας, κάθε βράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου γίνεται 5 λεπτὰ ποδόλουτρο, μὲ τὴν καθάρσιν τῶν κάτω ἁκρῶν, χάνεται ἡ κόπωση τοῦ σώματος, ἡ γενικὴ κυκλοφορία τακτοποιεῖται, ἡ ἀποτοξίνωσις τοῦ ὅλου σώματος διευκολύνεται.

Ἰδιαιτέρως ὠφελοῦν τὰ ποδόλουτρα εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ζάλες ἢ κεφαλοπόνους, εἰς τοὺς πάσχοντας ἐξ ἐγκεφαλικῆς ὑπεραιμίας. Προκαλοῦντα παροχέτευσιν τοῦ αἵματος ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, χρησιμεύουν ὡς ἄριστον, ριζικῆς θεραπείας φυσιοθεραπευτικὸν φάρμακον.

Οἱ γιαιτρευνθέντες μὲ δίαιταν καὶ ποδόλουτρα ἀπὸ ζάλες, ἱλιγγον κλπ. εἶνε ὄχι ὀλίγοι.

III. Βαθεῖαι εἰσπνοαί Συμπληρωματικῶς δι' ἀποτοξίνωσιν καὶ αὐτοενίσχυσιν τοῦ ὁργανισμοῦ συνιστῶ εἰς τοὺς διαιτοθεραπευομένους καὶ τὰς βαθεῖας εἰσπνοάς.

Μὲ παρατεταμένην βαθεῖαν εἰσπνοὴν μὲ τὴ μύτη καὶ ἐκπνοὴν μὲ τὸ στόμα, ἡ κυκλοφορία εἰς τοὺς πνεύμονας γίνεται ζωηρότερα, τὸ αἷμα ὀξυγονοῦται πληρέστερον καὶ ἡ ἀφομοίωσις εἰς τοὺς ὅ-

στοὺς γίνεται ἔνεκα τούτου τελειότερα. Αἱ βαθεῖαι εἰσπνοαὶ διευρύνουν προσέτι τὸν θώρακα, διὰ τοῦτο εἶνε διὰ τοὺς πνεύμονας ἄριστον φυσικὸν μέσον πρὸς ἀποκάθαρσιν αὐτῶν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς λειτουργίας των.

Μὲ 2—3 βαθεῖας εἰσπνοάς, σχηματιζομένου πυέλου, αὐτοκαθαρίζονται αἱ ἀεροφόροι ὁδοί. Οὕτω εἶνε αὐταὶ ἐκτακτον προληπτικὸν καὶ θεραπευτικὸν μέσον κατὰ τῶν πνευμονικῶν παθήσεων, στάσεων, κυκλοφοριακῶν διαταραχῶν.

Πρέπει ὅμως νὰ γίνωνται πολλὰς φορὰς τὴν ἡμέρα, εἰ δυνατόν 60—70 φορὰς, εἶνε δὲ ὠφελιμότεραι εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ ἰδίως κάτω ἀπὸ δένδρα, πεῦκα, πλατάνια κλπ.

Ὅταν σταθῇ τις κάτω ἀπὸ πεῦκο καὶ κἀν βαθείας εἰσπνοάς, διττῶς ὠφελεῖται, διὰ τοῦ καθαροτέρου ὑπὸ τὰ δένδρα ἀέρος καθαρίζει τὸ αἷμα, εἰς καλλιτέρευσιν τῆς ἀφομοιώσεως ἐν τοῖς ἱστοῖς, καὶ διὰ τῆς ραδιενεργοῦ ἀκτινοβολίας τῶν δένδρων ζωογονοῦνται τὰ κύτταρα τοῦ ὁργανισμοῦ του.

Διὰ τοῦτο ὕστερα ἀπὸ ὀλίγων λεπτῶν παραμονὴν ὑπὸ τὰ δένδρα αἰσθανόμεθα ἐκτακτον ψυχικὴν εὐχαρίστησιν.

Μὲ τὴν ἠλεκτρονιακὴν ζωογόνησιν τῶν κυττάρων τοῦ ὁργανισμοῦ χάνεται καὶ ἡ αἰσθησις τοῦ κόπου, σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ.

Ἴδου ἓν παράδειγμα πόσον ὠφελοῦν αἱ βαθεῖαι εἰσπνοαί. Ἐνας Ἰάπων Otabe λεγόμενος ὅταν ἦτο μικρὸς ἔπασχε ἀπὸ ἀσθένειαν τῆς κνήμης καὶ δὲν μποροῦσε νὰ βηματίσῃ. Ἀρχισε ἀπὸ τότε βαθεῖας εἰσπνοάς, τὰς ὁποίας ἔκαμνε συχνὰ καὶ ὅταν μελετοῦσε καὶ ὅταν πῆγαινε στὸ σχολεῖον καὶ ὅταν ἔπεφε νὰ κοιμηθῇ.

Ὁφελήθη ἐκ τούτων τόσον πολὺ ὥστε εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν εἰς μίαν ἐκδρομὴν μὲ φίλους του, ἀνέβηκε σ' ἓνα βουνὸ τῆς πατρίδος του 4 χιλ. μέτρα ψηλά, πρῶτος αὐτός.

Ὁ νέος οὗτος ἐσπούδασε ἔπειτα ἱατρός καὶ εἰς ἓν βιβλίον του ἐξέθεσε πῶς γιαιτρεύθηκε ὁ ἴδιος μὲ βαθεῖας εἰσπνοάς, καὶ ἄλλους πάσχοντας ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες ἐκαλλιτέρευσεν τὴν κατάστασιν των.

Χυλὸς οἴτου, κλύσματα, ποδόλουτρα καὶ βαθεῖαι εἰσπνοαί,

Εἶνε τέσσαρες ἀλληλοσυμπληρούμενοι τρόποι φυσιοθεραπείας τῶν ἀσθενειῶν, ριζικῆς καὶ βεβαίας. Μὲ τὴν τετραπλὴν τοιαύτην φυσιοθεραπείαν, ὅλαι σχεδὸν αἱ ἀσθένειαι τοῦ στομάχου, ἥπατος, ἐντέρων, νεφρῶν, αἵματος κλπ. ἐντὸς 10—40 ἡμερῶν γιαιατρούνται οὐσιαστικῶς, ριζικῶς, καὶ ὅπερ διὰ πολλοὺς ὄχι δλίγον σημαντικόν, καὶ ἀνεξόδως.

17. ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Ἐν ἄλλο σύστημα φυσιοθεραπείας, ἀξίον ἰδιαιτέρου λόγου, εἶνε ἡ διὰ νηστείας θεραπεία, ὠφελοῦσα διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους. Ὅταν τις ἐπὶ τινας ἡμέρας δὲν λάβῃ τροφήν, ὁ ὁργανισμὸς του ὅπως διατηρηθῇ, ἀφομοιώνει, καίει, τὶς περιττὲς ἐν αὐτῷ οὐσίαι, τὰ ἀχρηστα λίπη, ἄλατα καὶ σκουρῆς τοῦ σώματος. Οὕτω διὰ τῆς νηστείας γίνεται ἐν τῷ ὁργανισμῷ φυσιολογικὴ αὐτοκάθαρσις.

Ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς νηστείας γίνεται ἀμέσως ἐμφανής. Μετὰ τινων ἡμερῶν νηστείας αἰσθάνεται τις μεγάλην ζωηρότητα εἰς τὸ σῶμα. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὰ ἄλατα τῶν μυῶν, ἀρθρώσεων κλπ. καιόμενα ἐλλείπει ἄλλης τροφικῆς ὕλης, ἀπεκκρίνονται τοῦ ὁργανισμοῦ, ὅστις οὕτω ἀποστειρώνεται, φυσιολογικῶς ἐξυγιαίνεται.

Ἡ ὠφέλεια εἶνε εὐνόητον ὅτι εἶνε μεγαλυτέρα εἰς τοὺς παχυσάρκους καὶ λιπωματικούς. Ἡ δύσπνοιά των, τὰ διάφορα ἀρθριτικὰ ἐνοχλήματα ὀλιγοστεύουν, ὑποχωροῦν. Τοιαῦτα παραδείγματα τῆς μεγάλης ὠφελείας τῆς νηστείας εἰς τοὺς παχυσάρκους εἶνε καθημερινὰ καὶ πάρα πολλά.

Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἡ νηστεία ἐπὶ τινι καιρὸν εἶνε ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγείαν. Ὅλοι ἔχετε ἀκούσῃ ὅτι κατὰ τὴν πεῖναν τοῦ 1941 πολλοὶ πάσχοντες ἀπὸ γαστρικῆς ἢ ἀρθριτικῆς ἀσθενείας, αὐτογιάτρευθῆκαν, δὲν ἔχουν ἔκτοτε τὰς προηγήτερα χρονίας ἐνοχλήσεις εἰς τὴν ὑγείαν των. Τὸ αἷτιον εἶνε ὅτι ἔνεκα τῆς μὴ τροφῆς ἐκάθισαν ἐν τῷ ὁργανισμῷ τὰ περιττὰ λίπη καὶ σκουρῆς τοῦ σώματος των.

Τὰς παραμονὰς τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου μὲ τὴν Ἰταλίαν

εἶχα φύγη ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ περιώδευσα εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπου ἐμελέτησα θεωρητικῶς εἰς τὰς βιβλιοθήκας καὶ ἐν τῇ πράξει εἰς τοὺς μοναχοὺς, τὸ ζήτημα τῆς νηστείας. Εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια οἱ καλόγηροι μὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι διὰ κατὰ τὰς σαρκαστικὰς νηστεύουν, αἰσθάνονται ὅτι γενικῶς εἶνε καλλίτερα εἰς τὴν ὑγείαν των.

Εἶνε κοινὴ πεποίθησις παρὰ τοῖς μοναχοῖς ὅτι ἡ νηστεία ὠφελεῖ εἰς τὴν ὑγείαν καὶ συντελεῖ εἰς μακροβιότητα. Τοῦτο ἄλλως τε ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ σχετικῆς στατιστικῆς, καθ' ἃς ὁ μεγαλείτερος ἀριθμὸς ὑγιῶν μακροβίων εἶνε ὄχι πολυφάγοι παχυσάρκοι, ἀλλὰ λιτοδίαιτοι ἰσχυροί.

Εἰς τὸ μοναστήρι μάλιστα Στανρονικήτα, εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω, μοὶ ἀνέφεραν ὅτι ἕνας ἀσκητῆς τοῦ μοναστηρίου των, τρεφόμενος μόνον μὲ χόρτα ἄγρια καὶ καρπούς, εἶχε ζήσει 126 χρόνια.

Ἡ Ὁρησκεία ἢ Χριστιανικὴ, ἢ Μωαμεθανικὴ κλπ. θεσπίσασαι τὴν νηστείαν ἀπέβλεπον κυρίως εἰς ὑγιεινοὺς σκοπούς. Διότι καιομένων διὰ τῆς νηστείας τῶν τοξικῶν ὑγμάτων καὶ περιττῶν λιπῶν, καθαρίζεται ὄχι μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐγκέφαλος, τὸ πνεῦμα.

Διὰ τῆς νηστείας γίνεται ἐξάγνισις τοῦ ἀνθρώπου καὶ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ, κάποια ἐξαγίασις, ἡ ὁποία ἀπελευθερώνει τὴν σκέψιν ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὕλης καὶ τὴν ἐξυψώνει εἰς ἐπίπεδον πνευματικώτερον.

Μέγα τοιοῦτον παράδειγμα εἶνε τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὅστις πρὶν ἀρχίσῃ τὴν περιοδείαν του, ὅπως διδάξῃ τὴν Ἀλήθειαν, ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐνήστευσεν ἐπὶ 40 ἡμέρας.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα παραδείγματα ἐξεχόντων προσώπων, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς νηστείας ἐκαθάρισαν τὸ σῶμα καὶ ὥξυναν τὸ πνεῦμα, ἐπιτυγχόντα πνευματικὰς ἐπιδόσεις ἀνωτέρας. Καὶ «ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ νηστεύσας τὰς τοῦ γραπτοῦ νόμου πλάκας ἐδέξατο» (Ἀσκητικὰ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου).

Ἴδου τινὰ περὶ νηστείας ἀπὸ τοῦ Κυριακοδρόμιον Νικηφόρου Θεοτόκη. «Ὅσοι δὲ φεύγουσι τὴν νηστείαν, φοβούμενοι

μήπως ἐξ αὐτῆς βλάβῃσι τὴν ὑγείαν των, ἐκεῖνοι εἰσὶ ἀμαθεῖς καὶ ὀλιγόπιστοι. Αὐτοὶ μὴ εἰδότες ποία ἐστὶ ἡ ἀληθὴς νηστεία, νομίζουνσι ὅτι νηστεία ἐστὶ ἀποχὴ μόνον τεσσάρων ἢ ἑξ εἰδῶν τροφῆς..... Ἀλλὰ τις ἐδίδαξε αὐτοὺς ὅτι ἡ τοιαύτη πολυποικιλία τῶν τροφῶν, ἡ πολυφαγία ἐστὶ νηστεία· ποῦ ἀνέγνωσαν καὶ ἠκούσαν ὅτι ὅστις ἀπέχει κρέατος καὶ ὀψαρίων, ἐκεῖνος νηστεύει, καὶ τρώγει ἄλλα πολλὰ καὶ πολυποίκιλα βρώματα; Ἄλλο ἢ ποικιλοφαγία. ἄλλο ἢ νηστεία.

Νηστεία ἐστὶ ἡ παντελὴς ἀφαγία ἢ μονοφαγία... Ἡ τοιαύτη δὲ νηστεία οὐ μόνον οὐδὲν βλάπτει, ἀλλὰ πολλὰ ὠφελεῖ. Οἱ ἀσκηταὶ καὶ ἐρημίται τοιαύτην νηστείαν πάντοτε νηστεύουσι καὶ ὅμως καὶ ὑγιεῖς εἰσὶ καὶ μακρόβιοι, γίνονται. Ἡ τοιαύτη νηστεία ἐστὶ δίκαια πολλὰ ὠφέλιμος. Οἱ δὲ σοφοὶ ἱατροὶ εἰς αὐτὴν μᾶλλον ἢ εἰς τὰ βότανα ἐλπίζουσι, καὶ δι' αὐτῆς πάμπολλα θεραπεύουσι ἀρρωστήματα».

Ὁ νεώτερος κλάδος τῆς Ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ἡ Φυσιοθεραπεία, ἤρχισε νὰ μεταχειρίζεται τὴν νηστείαν ὡς θεραπευτικὸν μέσον κατὰ τῶν ἀσθενειῶν. Οἱ πλεῖστοι φυσιοθεραπευταὶ συνιστοῦν αὐτὴν εἰς τοὺς ἀρρώστους, καὶ εἶνε πολλὰ τὰ παραδείγματα πασχόντων ἀπὸ χρόνιες ἀσθένειες, οἱ ὅποιοι ὠφελήθησαν ἐξ αὐτῆς ἢ γιатреύθησαν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας των.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ὅπου εἶνε διαδεδομένη ἡ Φυσιοθεραπεία, ὑπάρχουν ἰδιαιτέραι κλινικαὶ δι' ἐφαρμογὴν τῆς νηστειοθεραπείας. Οἱ ἀρρωστοὶ πηγαίνουν 10—20 ἡμέρας εἰς τὴν κλινικὴν, κάνουν νηστεία ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἱατροῦ καὶ αὐτογιάτρουσιν.

Ὅσοι ἔκαμαν τὴν θεραπείαν τῆς νηστείας εἶνε εὐχαριστήμενοι ἐκ τῆς ὠφελείας εἰς τὴν ὑγείαν των. Στομαχικοί, γαστροπαθεῖς, ἀρθριτικοὶ βλέπουν καλιτερεύουσαν τὴν κατάστασίν των. Ὅλοι δὲ αἰσθάνονται ἓνα ξαλάφρωμα τοῦ σώματος, τὸ ὅποιον ἀπαλλασσόμενον ἀπὸ τὰς σκουργῆς τῶν ἰσθῶν, ἀπὸ τὰ ἀπορρίμματα τῆς διατροφῆς των, κυριολεκτικῶς ξανανοιώνει.

Πολλοὶ ἀναγνώσται, ἐκ τῶν ἀκολουθούντων πιστῶς τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις, ἴσως ἐκπλήττονται, τοὺς φαίνεται σὰν

παράξενο πῶς εἶνε δυνατόν νὰ γιатρεύεται κανεὶς μὲ τὸ νὰ μὴ πέρνει τροφήν.

Καὶ ὅμως εἶνε τοῦτο πραγματικότης, ἡ ὁποία στηρίζεται ἐπὶ πολλῆς ἐπιστημονικῆς βάσεως. Μὲ τὴν νηστείαν γίνεται αὐτοαποτοξίνωσις, αὐτοκάθαρσις τῶν ἰσθῶν τοῦ ὁργανισμοῦ.

Κατ' αὐτὴν δίδεται καιρὸς εἰς τὸν ὁργανισμὸν ὅπως μὴ ἐπιβαρυνόμενος μὲ ἐπὶ πλεόν τροφάς, ἀποκαθαριζόμενος ἀπὸ τὴν ἐπισωρευμένην εἰς τὸν γαστρικὸν σωλῆνα καὶ τοὺς ἰστούς τοῦ σώματος τροφικὴν ὕλην, δυνηθῇ διὰ τῆς εἰσπνοῆς καθάρου ἀέρος, τῆς πόσεως δροσεροῦ νεροῦ κλπ. νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς πέψεως καὶ γενικῶς τῆς ζωικῆς τοῦ ὑποστάσεως.

Ἀπόδειξις ἄλλη τῆς ὠφελιμότητος τῆς νηστείας εἶνε ὅτι γίνεται εἰς τὸ ζωϊκὸν βασίλειον. Τὰ ζῶα, ἄλογα σκυλιὰ κλπ. ὅταν ἀρρωστήσουν δὲν πέρνουν τροφήν. Τὸ ζωϊκὸν ἐνστικτον αὐτοσυντηρησεως τοῖς ἀπαγορεύει τὴν τροφήν, μέχρις ὅτου γιатρεύθωσιν.

Γεννᾶται τὸ ζήτημα, πόσο πρέπει νὰ διαρκῇ ἡ νηστεία; Προτοῦ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν, ποῦ κάνουν πολλοὶ ἀναγνώσται δυσπεπτικοί, ἀρθριτικοί, παχύσαρκοι, σπεύδω νὰ ἐξηγήσω ὅτι ἡ θεραπεία μὲ χυλὸν σίτου εἶνε καλλιτέρα τῆς νηστειοθεραπείας, διὰ τὸν ἑξῆς λόγον

Μὲ τὴν ἀποχὴν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἀπὸ τροφῆν, ψωμί κλπ. ἀφομοιώνονται, καίονται τὰ ἐν τοῖς ἰστοῖς περιττὰ λίπη καὶ σκουργῆς τῆς ἀφαιτεριώσεως καὶ ὠφελοῦνται ἐκ τούτου οἱ ἀρρωστοὶ. Ἀλλὰ τὸ πουρὶ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος, τὸ ὅποιον εἶνε πρωταρχικὴ αἰτία τῆς ἀσθενείας των, τὸ ἀποσκληρυνέμενον, δὲν διαλύεται.

Μὲ τὸν χυλὸν σίτου ὅμως ἡ ἀρρώστεια χτυπιέται εἰς τὴν ρίζαν της. Διηθουμένης τῆς ἀμιλόκολλας τοῦ χυλοῦ εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τοῦ ἐντέρου, τὸ ἐπικολημένο πουρὶ διαλύεται, ἡ κοπρὰ μία σταματᾷ, ἡ νοσογόνος δηλητηρίασις τοῦ ὁργανισμοῦ παύει.

Γίνεται δὲ ἡ τοιαύτη ὠφέλεια γρήγορα ἐκδηλη, ὅχι μόνον εἰς τὸ στομάχι, ἀλλὰ εἰς ὅλο τὸ σῶμα. Τὸ αἷμα τῶν ἀρρώστων,

μέσῳ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ συντήρησις καὶ ἀποκάθαρσις τοῦ ὁργανισμοῦ, τὸ χρῶμα των ἀμέσως ἀρχίζει νὰ καθαρίζει. Ἐνῷ δὲν γίνεται τὸ ἴδιο μὲ τὴν νηστείαν, ὅτε δὲν καθαρίζεται γρήγορα καὶ τέλεια τὸ χρῶμα τοῦ ἀρρώστου, διότι δὲν γίνεται ἀπ' τῆ ρίζα ἀπολύμανσις τοῦ σώματος.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους εἰς ὅλους τοὺς ἀρρώστους συνιστῶ πρωτίστως τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου, ἣτις ὡς θεραπεία εἶνε ἐπιστημονικωτέρα, ἀποτελεσματικωτέρα. Ἐκτελεῖται δὲ ἀκινδύνως ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς δυναμωμένους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀδυνάτους. Μόνον μὲ αὐτὴν καὶ τινὰ φροῦτα ἐπιτυγχίνεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ριζικῆς καθάρσεως τοῦ σώματος. Ἐνῷ ἡ νηστεία, μάλιστα παρατεταμένη καὶ χωρὶς ἱατρικὴν παρακολούθησιν, προτιμότερον νὰ μὴ γίνεται ἀπὸ τοὺς ἀδυνάτους.

Ὅταν ὅμως ὁ ἀρρώστος εἶνε παχύσαρκος, λιπωματικός, ἀρθριτικός κλπ. ἰδιαιτέρως ἐνδείκνυται ἡ νηστειοθεραπεία. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις συνιστῶ αὐτὴν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν πέρνουν καμίαν στερεὰν τροφήν, ἀλλὰ μόνον 2—3 τίλια ἢ φασκόμηλα τὴν ἡμέραν πρὸς αὔξησιν τῆς διουρήσεως ἢ ποριοκαλάδες, βυσινάδες κλπ. Εἰς τινὰς μὲ ἀποσκληρυνμένο δέρμα καὶ μυῶνας ἐκ κατακαθισμένων ἀλάτων συνιστῶ ἄφθονον πόσιν νεροῦ, πρὸς διάλυσιν αὐτῶν, τῇ βοήθειᾳ μασάζ κλπ.

Εἰς τινὰς διστακτικοὺς διὰ τὸ τοιοῦτον σύστημα θεραπείας, συνιστῶ νὰ πέρνουν τὸ πρῶτ' ἐν πιάτῳ ὀπωρικά καὶ ἔπειτα ὅλη τὴν ἡμέραν νηστεία.

Ὁ φόβος τινῶν μήπως ἐκ τῆς νηστείας πάθουν τίποτε εἶνε ἀβάσιμος. Οἱ νηστευταὶ Succì Zetti Tanner Merlatti ἐνήστευσαν ἐπὶ 30—50 ἡμέρας, ὁ δῆμαρχος τοῦ Κορκ φυλακισθεὶς ὑπεβλήθη εἰς ἐκουσίαν νηστείαν πέρνων μόνον νερὸ πλεόν τῶν 40 ἡμερῶν, ὁ Ἰνδὸς ἡγέτης Γκάντι 15 φορὰς ἔκαμε πολυημέρους νηστείας, ὁ ζάπλουτος ἀμερικανὸς Rockefeller ἔκαμε πολλάκις καὶ μάλιστα εἰς μεγάλην ἡλικίαν νηστείαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

Ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς νηστειοθεραπείας εἰς τοὺς παχυσαρκούς εἶναι κυριολεκτικῶς εὐεργετική. Ὅλα τὰ περιττὰ πάχεια λυώνουν

καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ χάνονται καὶ τὰ ἐνοχλήματά των. Ἀποτοξινώνεται ὅλο τὸ σῶμα, ὅτε αἱ ἐπὶ μέρους βλάβαι ἐν τοῖς ἱστοῖς ἀποκαθίστανται ὑπὸ τῆς ἐμφύτου ζωικῆς δυναμικότητος τοῦ ὁργανισμοῦ, αἱ ἀρρώστειες των γιατρεύονται.

Εἰς τὸν ἑαυτὸν μου ἔκαμα πολλὰς φορὰς δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου καὶ ὀπωρικά. Μερικὰς μέρες μονοφαγία ἐξ αὐτῶν. Πάντοτε εὐχαριστοῦμην καὶ ἐκαταλάβαινα ὠφέλειαν. Ἰδιαιτέραν δὲ ἐντύπωσιν μοὶ ἔκαμνε ἡ δροσιά, ἡ φρεσκάδα εἰς τὸν γαστρικὸν σωλήνα ἐκ τῆς χυλοδιαίτης.

Μιά φορὰ ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀδιαθεσίας, ἔκαμα 6 ἡμέρες νηστείας καὶ ἐν συνεχείᾳ 6 ἡμέρες δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου. Δὲν εἶχα αἰσθανθῇ καθόλου κόπωσιν, τοῦναντίον ἐξηκολούθησα τὴν ἐργασίαν μου σωματικὴν καὶ πνευματικὴν καὶ παρετήρησα ὅτι κατὰ τὴν τοιαύτην ἀποτοξινωτικὴν τοῦ σώματος δίαιταν, τὸ πνεῦμα μου ἦτο καθαρώτερον, δξύτερον.

Διὰ ταῦτα ἐφιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν μεγίστων ὠφελειῶν καλῶς γινόμενης διαιτοθεραπείας, νηστειοθεραπείας. Συστηματικῇ, ὅπως ἐγίνεται ἄλλοτε μὲ τὰς σαρκωστές, μεθοδικῇ κατὰ σωματεῖα διαιτοθεραπεία καὶ δὴ μὲ ἐπιστημονικὴν παρακολούθησιν, θὰ ἀποβῇ διὰ τὸν λαὸν ἐκτάκτως μεγάλης ὠφελιμότητος καινοτομία.

Ὅλοι οἱ πάσχοντες ἀπὸ ἀσθένειες χρόνιες, διὰ καλῆς φυσιοθεραπείας, διὰ τῆς διαιτοθεραπείας μὲ χυλὸν σίτου καὶ φροῦτα, συμπληρουμένης μὲ νηστείαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, εἶνε δυνατότατον νὰ γιατρευθοῦν.

«Ἀγαπᾶτε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν» (Προφ. Ἰωήλ).

Τὴν σημασίαν, τὴν ἀξίαν τῆς νηστείας, ἄριστα περιγράφει ὁ Μέγας Βασίλειος εἰς τοὺς περὶ αὐτῆς λόγους του. «Τὸ γὰρ περὶ τὴν πέψιν πλημμελές, ὃ τοῖς τροφῶσι ἀναγκαίως ἀκολουθεῖ, τοῦτο τὰ σφοδρὰ νοσήματα τοῖς σώμασι ἐνεργάζεται... Ἀρχαῖον δῶρον ἡ νηστεία, οὐ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἀλλ' ἀνανεούμενον αἰεὶ καὶ εἰς ἀκμὴν ἐπανθοῦν».

18. Η ΔΙΑΙΤΑ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ ΩΦΕΛΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΓΙΕΙΣ

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου ἔχει κυκλωτερεῖς πτυχὰς τοῦ βλεννογόνου 700—800, αἵτινες κατὰ τὸ τελικὸν μέρος τοῦ εἰλεοῦ ἐλλείπουν. Εἰς τὰς πτυχὰς αὐτάς, αὐξανούσας τὸ μῆκος τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐντέρου, σταματιέται ἡ τροφικὴ ὕλη πρὸς ἐπεξεργασίαν τῆς πέψεως καὶ δι' ἀπορρόφησίν της.

Μὲ τὸν χυλὸν σίτου ὡς ἀποκλειστικὴν τροφήν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ὅστις ὡς ἐξηγήσαμε πέπτεται εὐκολὰ χωρὶς νὰ ἀφίνη περριτωματικὸν ὑπόλειμα, ὅ,τι δύσπεπτοι οὐσίαι ἢ σκουρῆς κατακρατῶνται εἰς τὰς ὡς ἄνω πτυχὰς τοῦ ἐντέρου, διαλύονται ἀπὸ τὰ ἐντερικὰ ὑγρὰ καὶ οὕτω ὁ ἐντερικὸς σωλὴν αὐτοκαθαρίζεται ριζικῶς.

Αὕτη εἶνε ἡ κυριώτερά ὠφέλεια τῆς διαίτης ταύτης καὶ εἰς τοὺς ὑγιεῖς. Γίνεται ἓνα εἶδος σκούπισμα τῶν ἐντέρων ἀπὸ ὅ,τι μὴ εὐπεπτον κατακρατεῖται εἰς τὰς πτυχὰς των. Διὰ ταῦτα, ἡ διαίτα μὲ χυλὸν σίτου. φυσιοθεραπευτικώτατα ἐνεργοῦσα εἰς τὸν ὁργανισμόν, εἶνε ριζικῶς ὠφέλιμος καὶ εἰς τοὺς νομίζοντας ἑαυτοὺς ὑγιεῖς.

Αἱ ἀποδείξεις ἀφθονοῦν. Πλεῖστοι ἔχουν κάμῃ τὴν διαίταν, χωρὶς νὰ ἔχουν ἐκδηλὸν τινὰ πάθησιν καὶ ὠφελήθησαν. Ἡ πέψις των ἔγινε καλλιτέρα, τὸ χρῶμα των διορθώθηκε, τὸ αἷμα, τὸ σῶμα των ἀπετοξινώθη.

Ἐκαμαν τινες τὴν διαίταν ὀλίγες ἡμέρες 3,5,7. Ὅλοι τοὺς ὠφελήθησαν, διότι ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν καθαρίσθηκε κατὰ ἓν ποσοστὸν, καλλίτερα ἀπὸ ὁποιαδήποτε καθαρτικά, τὸ σῶμα των ὅλο κατὰ ἓνα βαθμὸν ἀπετοξινώθη, ἀπελυμάνθη.

Καὶ ἐφέτος τὴν Μεγάλῃν ἐβδομάδα ἔκαμα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου φυσιοθεραπευτικὴν διαίταν, 4, 5 πιάτα χυλὸν σιταριοῦ τὴν ἡμέρα καὶ πορτοκαλάδες. Ψωμί, ἄλλη στερεὰ τροφή, ἐπὶ μιὰ βδομάδα καθόλου.

Ἐκτὸς τῆς φρεσκιίδας στὸν γαστρικὸν σωλὴνα, ἡσθανόμενον

στὸ σῶμα μου καὶ ἐλαστικότητα περισσοτέραν, ὥς ἐκ τοῦ καψίματος ἐν τοῖς ἰστοῖς, συνεπεία τῆς διαίτης, τῶν ἀλάτων καὶ τοξινῶν τοῦ ὁργανισμοῦ. Ἐξάντησιν καθόλου. Τὸ Πάσχα ἐπανήρχισα τὴν κανονικὴν τροφήν μὲ ὄρεξιν καὶ πέψιν ἀρίστην.

Συνιστῶ θερμότατα εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ κάνουν ἡμέρας τινὰς κάθε χρόνον τὴν διαιτοθεραπείαν μὲ χυλὸν σίτου. Ἀποδεικνύεται αὕτη ἄριστον σύστημα καθάρσεως τοῦ σώματος, θεραπείας προληπτικῆς ὅχι μόνον τῶν γαστρικῶν, ἀλλὰ ὅλων τῶν παθολογικῶν κλπ. νόσων, τόσῳ μᾶλλον ὠφέλιμον διὰ τὸν λαόν, καθόσον εἶνε καὶ εὐχρηστον καὶ οἰκονομικόν.

Ἐνῶ δὲν ξοδεύουν κατὰ τὴν διαίταν αὐτὴν τίποτε διὰ φάρμακα κλπ, μὴ πέρνοντες ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἄλλην τροφήν, δὲν κάνουν οὔτε τὰ συνήθη ἔξοδα συντηρήσεώς των. 1)2 ὀκά—300 δράμια σιτάρι, ὀλίγα κάρβουνα διὰ τὸ βράσιμο καὶ μερικὲς κουταλιὰς ζάχαρι εἶνε ὅλο τὸ ἔξοδο διὰ τὴν θεραπείαν αὐτήν, ἥτις ἂν καὶ ἀπλῇ, εἶνε ριζικὴ καὶ οὐσιαστικὴ, ὅσον οὐδὲν ἄλλο ἕως τώρα φάρμακον ἢ σύστημα.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν συνειθίζεται πολὺ ὡς πρωινὴ τροφή τὸ κουάκερ, κάθε πρωὶ τρώγουν ἓν πιάτο Quaker oats ἥτοι πηκτὴν βρώμης, ἀποδίδουν δὲ βασίμως εἰς τοιαύτας τροφὰς τὸ ὅτι στὴν Ἀμερικὴ δὲν εἶνε πολλοὶ οἱ ἀρθριτικοὶ κλπ.

Νομίζω βέβαιον ὅτι ἡ χυλοσιτοθεραπεία μὲ τὰ ὀλοκληρωτικὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα, διαδιδόμενη, θὰ ἐγκριθῇ, θὰ ἐφαρμοσθῇ ὅχι μόνον ἀπὸ φυσιοθεραπευτικὰς ὁργανώσεις, ἀλλὰ ὅμως καὶ γενικώτερον, διότι μὲ τὴν διαίταν αὐτὴν καὶ λοιπὴν φυσιοθεραπείαν, εἶνε δυνατὸν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου νὰ γιαιτρευθοῦν οὐσιαστικῶς οἱ ἄρρωστοι ὅχι μόνον ἀπὸ τὰς λεγομένας νόσους τῆς θρέψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλας παθολογικάς, δερματικάς κλπ. ἀσθενείας.

Τὸ σιτάρι πρῶτον προῖον ποὺ μᾶς δίνει ἡ φύσις ὡς τροφήν, ἔχει καὶ τὴν ιδιότητα νὰ μᾶς θεραπεύῃ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας. Ὀλίγη θέλησις, ἀπόφαισις χρειάζεται καὶ ὁ καθένας μπορεῖ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ καθαρίσῃ, νὰ ἐξυγιάνῃ ριζικῶς τὸν ὁργανισμόν του.

Διὰ τοὺς γεωργοὺς ἰδίᾳ, διὰ τοὺς χωρικοὺς ὑποφέροντας

περισσότερον ὄλων ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκειαν καὶ λοιπὰ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ἢ θεραπεία μὲ σιτάρι, ποὺ τὸ ἔχουν στές ἀποθήκες των, θὰ ὀποτελέσῃ τὴν πιὸ σωτήρια βοήθεια διὰ τὴν ὑγίαν ἑαυτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν οἰκονομίαν των.

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν γῆν γνωρίζουν ὅτι τὰ χωράφια καλλιεργούμενα διὰ νὰ δώσουν καρπὸν, πρέπει νὰ μὴ ἔχουν ἀγριάδα. Οἱ χωρικοὶ προτοῦ τὰ σπείρουν, ἀπαραιτήτως καθαρίζουν ἀπὸ αὐτὴν τοὺς ἀγρούς. Ἄλλως ἢ σπορά, ἢ καλλιέργεια δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Τὸ ἀκάθαρτο πουργι τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος εἶνε ὅπως ἡ ἀγριάδα τῶν χωραφιών, δὲν ἀφίνει νὰ ἀναπτυχθῇ φυσιολογικῶς ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Εἶνε ἀνάγκη διὰ τοῦτο τὰ ἔντερα κάπου κάπου νὰ καθαρίζονται. Καὶ πρὸς τοῦτο ἄριστον μέσον εἶνε ὁ χυλὸς τοῦ πρῶτου προιόντος τῆς γῆς, τοῦ σιταριοῦ.

Κατὰ τὴν δι᾿ ἑξῆς ἐκαμὰ εἰς τὴν Ναυτικὴν βᾶσιν Θεσσαλονίκης, ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ προὔπηρετήσαντες εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἔκαμαν τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν ἐπιτυχοῦς ὁμαδικῆς διαίτης μὲ σιτάρι.

Κατὰ τὸν πόλεμον, ἐνὸς πλοίου μὲ σιτοφορτίον πλέοντος ἐξ Ἀγγλίας δι' Αἴγυπτον εἶχαν σάπισιν αἱ τροφαὶ καὶ τὰς ἔρριξαν εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ ταξεῖδι ἔνεκα πολεμικῶν περιπετειῶν διήρκασε δύο μῆνας, κατὰ τοὺς ὁποίους τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐτρέφοντο μόνον μὲ σιτάρι βρασμένο.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἔφθασε εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, πολλὴν ἐντύπωσιν ἔκαμε εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Λιμεναρχείου ὅτι τὸ χρῶμα τῶν ναυτῶν κλπ. ἦτο διαφορετικόν, πολὺ καθαρότερον ἀπὸ ἄλλοτε, ἀπεδόθη δὲ τοῦτο ἀπὸ ὅλους εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διατροφήν μὲ σιτάρι.

Προφανῶς καθαρισθέντος μὲ τὴν τοιαύτην τροφήν τοῦ στομάχου, ἥπατος καὶ ἐντέρων τῶν ναυτῶν, δὲν ἐγένετο ἐπὶ τινὰς ἑβδομάδας ἀπορρόφησης τοξινῶν εἰς τὸν ὀργανισμόν των, ὅτε τὸ αἷμα καὶ τὸ σῶμα των διὰ τῆς ἀφθόνου οὐρήσεως ποῦ προ-

καλεῖ αὐτὴ ἡ δίαιτα, καθαρίσθηκε. Ἐγένετο δηλ. συστηματικὴ ἀποτοξίνωσις τοῦ ὀργανισμοῦ των.

Τὸ ὁμαδικὸν τοῦτο παράδειγμα εἶνε ἀποδεικτικὸν πειστήριον εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τάγματα, εἰς τὸν λαὸν κατὰ σωματεῖα κλπ. ἢ θεραπεία μὲ χυλὸν σίτου. Ὅλοι οἱ στομαχικοί, ἥπατικοί, οἱ γαστροπαθεῖς κλπ. εἶνε δυνατόν ὁμαδικῶς καὶ ριζικῶς νὰ θεραπευθοῦν καὶ γενικῶς πάντες νὰ ἀποτοξινώσουν τὸν ὀργανισμόν των.

Διὰ τὴν γενίκευσιν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῆς νέας ταύτης θεραπείας, πρέπει τὸ σιτάρι νὰ δίδεται εἰς τοὺς ἀπόρους ἀρρώστους δωρεάν. Οὕτω θὰ παρακινήθωσιν, θὰ θελήσουν ὅλοι νὰ κάμουν τὴν ἀπλὴν αὐτὴν θεραπείαν καὶ νὰ γιαιτρευθοῦν.

Τοιαύτη ἀρχὴ ἔγενετο ἤδη. Τρεῖς κοινότητες τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ Νεάπολις, Ἀμπελόκηποι καὶ Μαινεμένη, ἐγνωστοποίησαν διὰ δημοσιεύσεων ὅτι ὅσοι ἀσθενεῖς των, ἀποροὶ, πάσχοντες ἀπὸ νόσους τοῦ στομάχου ἥπατος, ἐντέρων, νεφρῶν, αἵματος κλπ. θέλουν νὰ γιαιτρευθοῦν διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου, νὰ δηλώσουν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος καὶ θὰ τοῖς δοθῇ τὸ σιτάρι δωρεάν.

Ὁ δὲ Ἀῆμος Σεργῶν ἐνέκρινε αἰτήσιν τοῦ συλλόγου Πολυτέκνων, διαβιβασθεῖσαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας μετὰ συστάσεως, καὶ ἐγνωστοποίησε ὅτι θὰ δόσῃ δωρεάν σιτάρι εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως πάσχοντας ἀπόρους πολυτέκνους, τοὺς θέλοντας νὰ κάμουν τὴν διαιτοθεραπείαν.

Εὐελπιστῶ ὅτι ἡ ἀνακαινιστικὴ προσπάθειά μας θὰ ἐξελιχθῇ γενικώτερον ἐν τῇ ἱατρικῇ, καθόσον εἶνε βέβαιον ὅτι ὅσοι ἀκολουθήσουν τὴν νέαν ταύτην θεραπευτικὴν θὰ γιαιτρευθοῦν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας των καὶ ὅσοι κάμουν τὴν δίαιταν χωρὶς νὰ ἔχουν ἐκδηλὸν τινὰ πάθησιν, πολὺ θὰ ὠφελήσουν προληπτικῶς κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τὴν ὑγίαν των.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ - ΠΡΑΞΙΣ

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ

Ἡ θεραπεία με χυλὸν σίτου δὲν εἶνε ἀπλῶς καλὴ θεωρία, ἀλλ' εἶνε σύστημα θεραπευτικόν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέτυχε ἐν τῇ πράξει. Πρὸ τοῦ πολέμου, κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, χιλιάδες ἄρρωστοι ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἐφήρμοσαν στὴ Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄλλας πόλεις τὴν θεραπείαν αὐτὴν καὶ γιатρεύθηκαν.

Πρὸς τελειοτέραν κατανόησιν τοῦ θέματος, θὰ ἀναπτύξω πῶς ὠφελεῖ ἡ νέα θεραπεία κατὰ συστήματα τοῦ σώματος, καὶ θὰ ἐκθέσω περιπτώσεις τινὰς θεραπειῶν μετὰ τῶν σχετικῶν δηλώσεων τῶν θεραπευθέντων, ὅπως οἱ ἀναγνώσται ἐν πλήρει γνώσει τοῦ ζητήματος ὠφεληθῶσι καὶ πρακτικῶς, ἐφαρμόζοντες τὴν διαιτοθεραπείαν εἰς ἑαυτοὺς ἢ τὰς οἰκογενείας των.

1. ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Συχνότερα ὅλων τῶν νοσημάτων εἶνε τὰ στομαχικά. Ἄλλοι διότι βιάζονται ὅταν τρώγουν καὶ δὲν μασοῦν καλὰ τὴν τροφήν, ἄλλοι διότι ἔχουν χαλασμένα ἢ δὲν ἔχουν καθόλου δόντια, ἄλλοι διότι τρώγουν ἐνῶ εἶνε κουρασμένοι ἢ νευρωμένοι καὶ οἱ περισσότεροι διότι δὲν ἔχουν ἰδέα τί θὰ πῇ δίαιτα τροφῆς, παθαίνουν ἀπὸ τὸ στομάχι.

— Εἶνε κάμποσος καιρὸς ἔχω ξυνίλες καὶ βάρος εἰς τὸ στομάχι. Ὁ γιатρὸς μου εἶπε, εἶνε ὑπερχλωρῶδρῖα. Πῆρα κᾶτι σκονάκια, ἀλλὰ δὲν ἔγινε καλὰ.

— Ὁ σύζυγός μου ἀπὸ τινος δὲν χωνεύει καλὰ. Ἡ ἐξέτασις τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ δὲν ἀπέδειξε τίποτε. Εἶνε φαίνεται νευρική δυσπεψία.

— Ἀπὸ προχθὲς ἔχω πάλι βάσανα ἀπ' τὸ στομάχι μου, εἶνε ταῦτα παρὰ τῷ λαῷ καθημερινὰ παράπονα.

Ἡ ἰσχύουσα Παθολογία, ἡ εἰδικὴ Νοσολογία μελετῶσα τὰς νόσους με ἀναλυτικὸν πνεῦμα, καθορίζουσα τὴν ὄντοτητα αὐτῶν βάσει ἐργαστηριακῶν ἰδίων ἐρευνῶν διὰ τὸ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ κλπ. ἐδημιούργησε διὰ τὰς στομαχικὰς, ὡς καὶ διὰ τὰς νόσους τῶν ἄλλων σπλάγχνων, ἓνα κυκλῶνα δυσπερίγραπτον.

— Δὲν εἶνε ὑποχλωρῶδρῖα, εἶνε ἄχλωρῶδρῖα.

— Δὲν εἶνε ὑπερχλωρῶδρῖα, εἶνε ὑπερσθενικὴ γαστρονεύρωσις.

— Ἄ ὄχι, εἶνε ἄχυλία μεθ' ὑποχλωρίας.

— Ἐγὼ διαφωνῶ, πρόκειται περὶ χρονίας γαστροπαρεσίας. Καὶ τὰ λοιπὰ καὶ λοιπὰ.

Ἐν τῷ μεταξὺ γίνονται εἰς τὸν ἄρρωστον δοκιμαστικὰ γεύματα, κενοῦται διὰ καθετηρισμοῦ ὁ στόμαχος, ὅπως γίνῃ ἐργαστηριακῶς ἡ χημικὴ ἐξέτασις τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ. Κάποτε, διὰ νὰ μελετηθῇ ἀκριβέστερα ἡ ἐκκριτικὴ λειτουργία τοῦ στομάχου, γίνεται καὶ ἡ μέθοδος τοῦ μονίμου καθετηρισμοῦ αὐτοῦ. Καὶ τὰ βάσανα τῶν ἀρρώστων εἶνε ἀνείπωτα.

Πλείστους τέτοιους ἀρρώστους πάσχοντας ἀπὸ δυσπεψίαν ἢ ὑποπεψίαν, ὑπερτονίαν τοῦ στομάχου ἢ ὑποτονίαν, ὑπερχλωρῶδρῖαν ἢ ἄχυλίαν, ἢ γαστροὑδροόρροϊαν, ἐθεράπευσα διὰ τῆς διαίτης με χυλὸν σίτου, καὶ δὴ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ἴδου πῶς:

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ στομάχου ἔχει πτυχάς, ὧν σημαντικώτεραι εἶνε δύο τρεῖς ἐπιμήκεις αὐλακες, ἄγουσαι χωρὶς ἀναστομώσεις ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ στομίου τοῦ στομάχου πρὸς τὸ τελικόν, τὸ πυλωρικόν. Δι' αὐτῶν, κατὰ τὴν Φυσιολογίαν, διέρχονται τὸ σάλιο, τὸ νερὸ καὶ αἱ ὑδαρεῖς γεγόμεναι κατὰ τὴν πέψιν τροφαί.

Ὡς βεβαιοῦται εἰς τὰ εἰδικὰ συγγράμματα, αἱ ὑδατανθρακοῦχοι τροφαὶ πεπτόμεναι πρῶται, φεύγουν γρηγορώτερα ἀπὸ τὸν στόμαχον διὰ τὸ ἔντερον ἢ αἱ λευκωματοῦχοι καὶ τὰ λίπη, τὰ ὁποῖα παραμένουν περισσότερον εἰς τὰς στομαχικὰς πτυχάς δι' ἐπεξεργασίαν.

Αἱ κινήσεις τοῦ στομάχου με κατεύθυνσιν πρὸς τὸ πυλωρι-

κὸν στόμιον γίνονται κατὰ κύματα ὁλονὲν βαθύτερα, οὕτως ὥστε τὰ ἐντονώτερα κύματα, ζυμώνοντα τὴν τροφικὴν ὕλην, συντελοῦν εἰς τὴν λεπτοτέραν κατάτμησιν αὐτῆς. Ἡ δὲ ὅλη διαδρομὴ τοῦ κύματος ἀπὸ τοῦ οἰσοφαγικοῦ στομίου πρὸς τὸ πυλωρικὸν εὐρέθη ὅτι συντελεῖται ἐντὸς 20 δευτερολέπτων.

Ὁ χυλὸς σίτου, οὗ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν εἶνε ἡ εὐπεπτοτάτη ἀμυλόκολλα, ἡ παραγομένη, ὡς ἐξηγήθη, ἐκ τῆς 'κατὰ τὸν βρασμὸν θραύσεως καὶ διαλύσεως τῶν ἀμυλοκόκκων, διαχεόμενος εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ στομάχου δὲν ἔχει ἀνάγκην πολλῆς πέψεως· ζυμωνόμενος διὰ τῶν ρυθμικῶν συστολῶν αὐτοῦ μετὰ τοῦ γαστρικοῦ ὕγρου καὶ τῶν ἐπικαθισμένων εἰς τὰς στομαχικὰς πτυχὰς ἀπέπτων στοιχείων, μεταβιβάζεται ταχέως διὰ τῶν ἐπιμήκων αὐλάκων πρὸς τὸ δωδεκαδάκτυλον.

Οὕτω ὁ οὐδόλως ἀποτελούμενος ἀπὸ στερεὰ συστατικὰ χυλὸς σίτου ξεκουράζει τὸ στομάχι ἀπὸ τὴν δι' αὐτοματισμοῦ γινομένην ἐν αὐτῷ πεπτικὴν ἐργασίαν, σκουπίζει τὴν ἔσω ἐπιφάνειάν του καὶ μεταβιβάζεται σὲ λίγη ὥρα στὸν ἐντερικὸν σωλῆνα, Ἐνεκα τούτων, ἡ ἐλαφρότης ποὺ αἰσθάνονται εἰς τὸ στομάχι ὅσοι κάμνουν αὐτὴν τὴν δίαιταν.

Ξαλαφρωνομένου τοῦ στομάχου, παύει ἡ κυκλοφορικὴ ἐν αὐτῷ διαταραχὴ καὶ στάσις εἰς τοὺς ἀδένες του, ὅτε τὸ πρίξιμό του, τὸ φούσκωμα καὶ βάρος κατὰ τὴν πέψιν χάνονται, Οὕτω διὰ τῆς χυλοδιαίτης, διὰ τῶν φρούτων ἢ χυμοῦ αὐτῶν, διὰ τῆς νηστείας, τακτοποιουμένης τῆς λειτουργικότητος τοῦ στομάχου, αὐτοθεραπεύεται ἡ ἔνεκα τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας του ἀλφρα ἢ βῆτα ἀσθενεία του.

Ἐν τῇ πράξει ἡμῶν πάμπολλοι στομαχικοί, πάσχοντες ἰδιοπαθῆ γαστρικὴν ἀχυλίαν ἢ ἐπίκτητον ἢ συμπτωματικὴν, εἶτε ὑπερσθενικὴν γαστρονέκρωσιν ἢ ὑποσθενικὴν, μὲ μισῆς ὁκάς—τριακόσια δράμια σιταριοῦ τὸν χυλὸν ἐντὸς 5—16 ἡμερῶν γιαιτρεύθησαν ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν των ριζικῶς:

Ἴδου τινὰ παραδείγματα:

Ὁ Χρυσόστομος Καπταΐκης ἀλευρέμπορος δυνὸ χρόνια ἔπαυχε ἀπὸ ὑπερχλωρυδρίαν, δυσπεψίαν, ἡ ὁποία μὴ γιαιτρευθεῖσα

μὲ τὴν φαρμακευτικὴν θεραπείαν ποὺ ἔκαμε, ἔγινε χρονία, καὶ ἤρχισε νὰ τοῦ προκαλῇ καὶ ἀρθριτικοὺς πόνους εἰς ὅλο τὸ σῶμα, ἔνεκα τοξικῶν ἀπορροφήσεων ἐκ τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος.

Διὰ τῆς διαιτοθεραπείας, διὰ τῆς φυσιοθεραπείας ποὺ ἔκαμε ὀλίγας ἡμέρας γιαιτρεύθηκε ριζικῶς καὶ ὁλοκληρωτικῶς καὶ ἀπὸ τὴν στομαχικὴν δυσπεψίαν καὶ ἀπὸ τὸν ἀρθριτισμόν. Ἴδου ἡ δῆλωσις του δημοσιευθεῖσα εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Θεσ|νίκης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δύο ἔτη ὑποφέρων, ἀπὸ βάρος εἰς τὸ στομάχι καὶ τὴν κοιλίαν (δυσπεψία) καὶ πόνους εἰς τὸ σῶμα (ἀρθριτικά) ἐθεραπεύθην ἀπὸ τὸν Ιατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως ὅτι ὁ ἀρθριτισμὸς ὡφείλετο εἰς ἀπορροφήσεις τοξικῶν ἀλάτων ἐκ τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος, ἔνεκα τῆς συνυπαρχούσης γαστρίτιδος. Ἡ θεραπεία ἔγινε μὲ δίαιταν καὶ κλύσματα. Ἡμέρας τινὰς ἔτρωγα μόνον χυλὸν ἀπὸ σιτάρι, ἐς εὖ πολὺ ὠφελήθην, διότι ἡ κατὰ εἰς τὸ στομάχι καὶ ἡ μυρωδιὰ τοῦ στόματος ὕπε. χάρησαν γρήγορα. Ἐπειτα ἔκαμα πέντε ἡμέρας νηστειοθεραπείαν, δὲν ἔπερνα καμμιὰ τροφή, ἀλλὰ μόνον πορτοκαλάδα,

Οὕτω ἔλυωσαν τὰ λίπη τῆς κοιλίας καὶ οἱ σκουριές τοῦ σώματος, αἱ ὁποῖαι βγήκαν δι' ἀφθόνου οὐρήσεως. Ἐκ τῆς γενομένης ἀποτοξίνωσης, ἥτις συνεπληρώθη καὶ μὲ θερμὰ λουτρά, καθάρισε τὸ χρῶμα μου ἀπὸ τὸν ἰκτερον, ἐλάφρωσε τὸ σῶμα, ἡ χώνευσις διορθώθηκε ἐντελῶς καὶ γενικῶς ἡ ἐξυγίανσις τοῦ ὀργανισμοῦ μου ἔγινε ὁλοκληρωτικὴ. Εὐχαριστῶ.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΠΤΣΙΚΗΣ Ἐμπορος
Θεσ|νικῇ Παστέρ 1

Ὁ ἠλεκτρομηχανικὸς Θεοφάνης Γιαμούρογλου τρία χρόνια ἔπασχε βαρεῖα ἀπὸ τὸ στομάχι, δὲν μποροῦσε νὰ χωνεύῃ κατ'ὅλου τὴν τροφήν καὶ ἔκαμνε ἑμετὸ κάθε μέρα. Ἐπὶ πλέον εἶχε καὶ ἰκτερον, ζάλην καὶ μεγάλην ἀδυναμίαν. Πάντα ταῦτα ἦσαν ἀποτελέσματα φλογώσεως τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος, συνεπεία δυσκοιλιότητος.

Μὲ τὰς διαφόρους θεραπείας ποὺ ἔκανε προτιήτερα, κατὰ τὸ ἰσχύν σύστημα τῶν μονομερῶν διαγνώσεων, δὲν μπόρεσε νὰ γιαιτρευθῇ, τοῦναντίον ἡ κατάστασις του ὅλο καὶ ἐχειροτέρευε

Ἀκολουθήσας φυσιοθεραπείαν πρὸς καθάρσιν τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος καὶ ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου σώματος γιαιτρεύθηκε ἀπὸ ὅλας τὰς ἀσθενείας του, ἔγινε ἐντελῶς καλά. Ἴδου ἡ γενο-

μένη δήλωσής του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δύο ἔτη πάσχων ἀπὸ μεγάλην δυσπεψίαν (ξυνίλες, βόρας, πόνους εἰς τὸ στομάχι καὶ κάθε μέρα ἐμετὸ) γιατρεύθηκα διὰ τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας τοῦ κ. Ἀργυρίου Κούζα. Ἡ ἀσθένειά μου, διὰ τὴν ὁποῖαν προτῆτερα εἶχαν γίνῃ διάφορες διαγνώσεις, ἦτο ἀποτέλεσμα φλογώσεως τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος ἕνεκα χρονίας δυσκοιλιότητος. Πρὸς θεραπείαν εἴκοσι ἡμέρας ἔφαγα μόνον χυλὸν σιταριοῦ καὶ ἕξ ἡμέρας ἐνήστευσα ἐντελῶς, Οὕτω ξεφλογίσθηκε ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν, ἔλυωσε τὸ πουρὶ τῶν ἐντέρων, ἐπανεκτέθησαν ταῦτα τὰς περισταλτικὰς τῶν κινήσεις καὶ ἡ πέψις ξανάρχισε κανονικῇ. Ἐντὸς 40 ἡμερῶν γιατρεύθηκα. Ἡ δυσπεψία χάθηκε ὡς καὶ ὁ ἥκτερος, ἡ ζάλη κ.λ.π.

Ἡ συνθετικὴ διάγνωσις τοῦ καὶ φυσιοθεραπεία ἦτο δι' ἐμέ σωτηρία. Διὰ τοῦτο εὐχαριστῶν κατὰ καθῆκον εὐχόμεαι νὰ διαδοῖθῃ τὸ σύστημα περισσότερον ὅπως σώζονται οἱ ἄρρωστοι.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΓΙΑΜΟΥΡΟΓΛΟΥ Ἡλεκτρομηχανικὸς
Θεσσαλονίκη Περδίκκα 7

Ἡ γυναίκα τοῦ παντοπώλου τῆς Καλαμαριάς Μεντεκίδου πολλὰ χρόνια ἔπασχε ἀπὸ δυσπεψίαν στομαχικὴν μετὰ ζάλην κλπ. Παρὰ τὰς πολλὰς θεραπείας ποὺ ἔκαμε κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα δὲν μπόρεσε νὰ γιατρευθῇ, διότι δὲν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψει ἡ πρωταρχικὴ αἰτία τῆς ἀρρώστειας τῆς, ἡ δυσκοιλιότης.

Πιστεύουσα εἰς τὴν Φυσιοθεραπείαν ἠκολούθησε ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὰς ὁδηγίας μου διὰ τὴν ριζικὴν καθάρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος κλπ. καὶ ἐπέτυχε νὰ θεραπευθῇ ριζικῶς ἀπὸ τὴν χρονίαν ἀσθένειάν τῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Χρόνια πολλὰ ὑπέφερα ἀπὸ δυσπεψίαν καὶ δυσκοιλιότητα, βάρος εἰς τὸ στομάχι μετὰ τὸ φαγετὸν κλπ. Ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν με ἐθεράπευσε ὁ ἱατρός κ. Ἀργύριος Κούζας, διαγνώσας ὅτι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοίχωμα τῶν ἐντέρων ὑπῆρχε πουρὶ ἐξ οὗ ἀπερροφῶντο εἰς τὸν ὄργανισμὸν δηλητήρια.

Πρὸς θεραπείαν μοὶ συνέστησε νὰ μὴ τρώγω ἐπὶ τινὰ καιρὸν στερεὰν τροφήν, ἀλλὰ μόνον χυλὸ ἀπὸ σιτάρι, γιουρτί καὶ πεπόνι. Ἀπὸ τὴν δίαιταν ὠφελήθην πολὺ καὶ εἰδικῶς τὴν φρυγοθεραπείαν, τὰ ἔντερα καθαρίσθησαν, τὸ πρῖξιμο τῆς κοιλιᾶς καὶ

τὰ λίπη χάθηκαν καθὼς καὶ ἡ μυρωδιὰ ποὺ εἶχα στὸ στόμα.

Διὰ τῆς φυσιοθεραπείας τὴν ὁποῖαν ἠκολούθησα ὄχι μόνον ἡ χρονία δυσπεψία καὶ δυσκοιλιότης γιατρεύθησαν, ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ ὄργανισμός μου καθαρίσθηκε, διότι ἔλυωσαν οἱ σκουριές τῶν σπλάγχχνων καὶ ἀπεκρῆθησαν δι' ἀφθόνου οὐρήσεως καὶ ἔτσι χάθη, καὶ καὶ ἡ ζάλη ποὺ εἶχα. Τὸν παρακαλῶ διὰ ταῦτα νὰ δεχθῇ τὰς εὐχαριστίας μου.

ΑΝΑΤΟΛΗ ΜΕΝΤΕΚΙΔΟΥ παντοπώλου,
Καλαμοριά στάσις αὐτοκινήτων

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Τσόπελας ἀσθενῆς ἀπὸ δυσπεψίαν κλπ. ἔκαμε δίαιταν, φυσιοθεραπείαν βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ ἐθεραπεύθη Ἡ δήλωσις τοῦ εἶνε ἡ πρώτη δημοσιευθεῖσα ἐν Θεσ)νίκῃ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὑποφέρων ἀπὸ πολλῶν ἔτων ἐκ δυσπεψίας μετὰ δυσκοιλιότητος ἐθεραπεύθη μετὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἱατροῦ κ. Κούζα τοῦ ὁποίου ἤκουσα μίαν διάλεξιν.

Κατὰ τὴν διάγνωσιν τοῦ εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος συνεπεία δυσκοιλιότητος ὑπῆρχε πουρὶ, τὸ ὁποῖον φλογιζόμενον ἐπέφερε τὰ στομαχοεντερικὰ ἐνοχλήματα.

Πρὸς θεραπείαν μοὶ συνέστησε δίαιταν κατάλληλον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, δι' ἧς ὁ ἐντερικὸς σωλὴν ξεφλογίσθη καὶ καθαρίσθηκε, τὸ ἔντερον ἐπανεκτέθη τὴν κινητικότητά του καὶ ἡ δυσπεψία μου ἐθεραπεύθη.

Ἀπὸ τὰς φυσιοθεραπευτικὰς ὁδηγίας τοῦ καὶ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν ὠφελήθην πολὺ καὶ εἰς τὴν ρευματοαρθρίτιδά μου τοῦ δεξιοῦ ποδός.

Τὸν εὐχαριστῶ καὶ τὸν συγχαίρω διὰ τὸ ἄριστον σύστημά του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΠΕΛΑΣ ἀντισυνιχης ἐ. ἀ.
Θεσσαλονίκη Τσιμισκή 67

2. ΕΝΤΕΡΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Τὰ στομαχικὰ νοσήματα εἶνε ἐν τῇ Νοσολογίᾳ τὰ συχνότερα, διότι ὡς τὰ πολλὰ συνυπάρχουν, συνυπονοοῦνται μετ' αὐτῶν καὶ τὰ ἐντερικά.

—Μὴν τὰ ρωτᾶς, ὁ ἄνδρας μου μετὰ τὸ στομάχι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὰ γαστρικὰ συχνὰ ὑποφέρουμε.

Εἶνε δὲ τὰ γαστρικά, τὰ ἐντερικά, νόσοι ἐκ λειτουργικῆς ἀ-

τελείας τῶν ἐντέρων ἢ βλάβης αὐτῶν μὲ συμπτώματα διάφορα : φάρος, ναυτία, πόνοι εἰς τὴν κοιλιά, ἔμετοι, βορβορυγμοί, ἀέρια, ἀκανόνιστοι κενώσεις, διαρροϊκαί, βλεννώδεις, αἱματηραί, δυσπεψία, δυσκοιλιότης.

Ὅλαι αἱ παθολογικαὶ αὗται καταστάσεις, ὅπωςδὴποτε ὀνομαζόμεναι, γαστρικοί πυρετοί, φλόγωσις τῶν ἐντέρων, ἐντερικὴ δυσπεψία, ζυμωτικὴ δυσπεψία, βλεννομεμβρανώδης ἐντεροκολίτις, τυφλατονία, κολίτις, περικολίτις κλπ. βασικὴν παθογενετικὴν αἰτίαν ἔχουσι τὴν ἣν περιεγράψαμεν ἐντερογαστρίτιδα.

Ἡ ἐπικολημένη εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων ἀκαθαρσία ἀπὸ ἀναφομοιώτα λίπη, ἄλατα, σκουργιές εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ νοσογόνος αἰτία τῶν σὺ ἄνω παθήσεων. Πιεζομένου τοῦ ἐντερικοῦ ἐπιθηλίου ἀπὸ τὸ περιττωματικὸν ἐπίστρωμα, ἐμποδίζεται ἡ τοπικὴ τριχοειδὴς κυκλοφορία, βλάπτεται ἡ θρόψις τοῦ ἔσω ὑμένος τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, ὅτε παράγονται παθήσεις τοπικαὶ τῶν ἐντέρων· προσέτι συνεπεῖα ἀπορροφήσεων τῆς ἐντερικῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸ αἷμα, προκαλεῖται καὶ γενικωτέρα λοίμωξις τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ὡς ἐξήγησα εἰς ἄλλο βιβλίον, ὅταν εὗρισκώμεθα εἰς νοσηρὰν ψυχικὴν κατάστασιν, θλίψιν, φόβον, ἀγωνίαν, ὑφιστάμεθα τετανικὴν σύσπασιν εἰς τὸ σῶμά μας. Συνεπῶς, μέ τὸ νευροψυχικὸ σφίξιμο ποὺ παθαίνομε κατὰ τὰς ὀξείας θλίψεις κλπ. ἕνεκα τῆς τετανικῆς σύσπασεως καὶ ἐν τοῖς ἐντέροις, γίνεται περισσotέρα ἀπορρόφησης τῆς ἐπικολημένης ἀκαθαρσίας καὶ ἐκ τούτου τοξικώσεις τοῦ ὁργανισμοῦ,

Ἐχω παρατηρήσῃ πολλάκις ὅτι μετὰ θλίψεις ἐνεφανίσθησαν γενικαὶ λοίμωξεις πυρετικαὶ ἢ μή, μὲ γαστρικὴν ἰδίως ἐντόπισιν. Παρατήρησα συναφῶς ὅτι καὶ ἡ ἀπλὴ ἀλλὰ τόσον παθογόνος δυσκοιλιότης πολλάκις παρουσιάζεται μετὰ θλίψεις ἢ συνεπεῖα αὐτῶν ἐπιτείνεται.

Ὑποβάλλω λοιπὸν τὴν γνώμην νὰ μελετηθῇ ἀπὸ τοὺς παθολόγους, τοὺς βιολόγους, τοὺς ἐργαστηριακούς : ποία ἡ παθογόνος ἐπίδρασις τῶν θλίψεων κλπ. εἰς τὴν ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων· πῶς ἐγκαθίσταται εἰς τὸν ὁργανισμὸν ἡ δυσκοιλιότης· τί συμβαίνει εἰς τὸν γαστρικὸν σωλῆνα καὶ ἔχουν πλεῖστοι, περιο-

δικῶς ἢ συνεχῶς, ταγκίλα στὸ στόμα ἢ ἐκδηλοτέραν γαστρίτιδα.

Πρὸς κατανόησιν τῶν ὡς ἄνω θεμάτων δὲν ἀρκοῦν αἱ ἐκ τῆς Φυσιολογίας γνώσεις ὅτι «ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ πνευμονογαστρικοῦ νεύρου ἐπιφέρει σύσπασιν τοῦ ἐντέρου καὶ ἀντιθέτως ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ συμπαθητικοῦ χαλάρωσιν αὐτοῦ».

Οὔτε ἐννοεῖται πλήρως ἡ παθογένεια τῶν γαστρικῶν νόσων μὲ τὰς βεβαιώσεις τῆς Παθολ. Ἱστολογίας ὅτι «εἰς τὰς ἐντερίτιδας εὗρισκονται μικροσκοπικῶς ἀπόπτωσις τοῦ ἐπιθηλίου καὶ ὑπερπλασία τοῦ διαμέσου συνεκτικοῦ ἱστοῦ, ἐνῶ ἐπὶ ὑπερτροφικῆς μορφῆς λόγῳ παχύνσεως τοῦ βλεννογόνου ἐπιγίνεται ἀπόφραξις τοῦ ἐκφορητικοῦ πόρου τῶν ἀδένων» ἢ ὅτι «παρατηρεῖται στρογγυλοκυτταρικὴ διήθησις τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ τμήματος τοῦ ἐντέρου»

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν σκέψιν τοῦ παθολόγου, τοῦ ἐρευνητοῦ γενικωτέρα συνθετικὴ νοοτροπία, ὅπως οὐσιαστικῶς καὶ ὁλοκληρωτικῶς διαφωτισθῇ τὸ μέγα, καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ζωτικῆς σπουδαιότητος πρόβλημα τῆς ὀντότητος, τῆς παθογενείας τῶν νόσων, ὅχι μόνον τῶν γαστρικῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ σώματος.

Ἡ βάσις ἦν ἀπὸ ἐτῶν ἐθέσαμεν διὰ τῆς θεωρίας τοῦ Ἑννιαίου τῶν νόσων, ἡ εἰς ἐφαρμογὴν ταύτης Συνθετικὴ διάγνωσις καὶ ἡ περιγραφομένη εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο παθογένεια ἐξ ἐντερογαστρίτιδος, νομίζω ὅτι διαφωτίζουν πλήρως τὰ ἱατρικὰ ζητήματα καὶ θεμελιώνουν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἀφειρητὴν στερεάν, ἐπιστημονικῶς ἀληθῆ.

Μελετωμένων τῶν νόσων τοῦ στομάχου ἐντέρων κλπ. μὲ συνθετικὴν νοοτροπίαν, ὁ ἱατρὸς δὲν θὰ δυσκολεύεται, ἀπὸ μικροπαρατηρήσεις ἀβέβαιες, νὰ διαγιγνώσκῃ οὐσιαστικῶς τὴν «ὑπερπεπτικὴν ἢ ὑποπεπτικὴν γαστρίτιδα» οὔτε θὰ πελαγώνῃ εἰς συζητήσεις ἐὰν «πρόκειται περὶ γαστρογενοῦς ἐντεροκυλίτιδος ἢ ἐντερογενοτοξικῆς γαστρίτιδος».

Διαφωτιζομένων, ταξινομουμένων οὕτω κατὰ συστήματα τῶν νοσημάτων τοῦ στομάχου, ἥπατος, ἐντέρων κλπ. θὰ παύσουν αἱ ὄχι σπάνιαι ἐν τοῖς ἱατρικοῖς συγγράμμασι διαπιστώσεις «περὶ τῆς παθογενείας τῆς νόσου οὐδὲν εἶνε εἰσέτι βέβαιον —διὰ τὴν

αιτιολογίαν τῆς παθήσεως αἱ γνῶμαι δίστανται— παρὰ τὰς ἀπειραρίθμους σχετικὰς ἐργασίας δὲν ἐξηκριβώθησαν ἀκόμη τὰ αἷτια τῆς ἀσθενείας».

Βάσει διαγνώσεως συνθετικῆς τῆς ἐκάστοτε νόσου διὰ τῆς ριζικῆς καθάρσεως τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος μὲ τὴν χυλοσιτοδίαιταν, εἶνε δυνατὸν νὰ γιαιτρευθοῦν ὅλαι σχεδὸν αἱ ἐντερικαὶ ἀσθένειαι, ὀξείαι ἢ χρόνιαι, ἐλαφραὶ ἢ βαρύτεραι. Τὰ παραδείγματα εἶνε πολλά.

Ὁ ἀρτοποιὸς Κυριαζῆς πάσχων ἀπὸ βαρείαν στομαχοεντερικὴν δυσπεψίαν πολλὰ χρόνια εἶχε κάμει θεραπείες πολλὰς εἰς ἱατροὺς καὶ κλινικὰς κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτελεσμα. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ χωνεύσῃ τίποτε, εἶχε συνεχῆ λόξιγγα, ἡ κοιλία του ἦτο πολὺ πρησμένη, ἡ γαστρίτις του τύσον πολλή, ὥστε ἀπὸ ἀρκετὰ μέτρα μακρὰ ἡσθάνετό τις τὴν ἀσχημὴ μυρωδιὰ τοῦ στόματός του.

Τὸν ὑπέβαλα εἰς τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου, πορτοκαλάδες κλπ. καὶ κάθε μέρα κλύσμα. Μὲ τὴν διαιτοθεραπείαν αὐτὴν ἐπὶ τινος ἡμέρας, κόπρα νέα δὲν ἐσχηματίζοντο καὶ ἡ ἐπικολημένη εἰς τὰ ἔντερα ἀκαθαρσία, λίπη καὶ ἄλλα ἐλυώσαν. Ἐγίνε οὕτω αὐτοκάθαρσις τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος καὶ μὲ ἀφθονον διούρησιν ἀποτοξίνωσις τοῦ σώματός του. Ὅλα τὰ βαρύτερα δυσπεπτικά συμπτώματα ὑπεχώρησαν.

Ἰατρεύθηκε ἐντὸς 8 ἑβδομάδων ἀπὸ ἀσθενείαν 18 ἐτῶν. Ὁ ἄρρωστος αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος ὑποβληθεὶς εἰς τὴν διαιτοθεραπείαν μὲ χυλὸν σίτου μετὰ τὴν περὶ αὐτῆς γενομένην πρώτην διὰ τοῦ τύπου σύστασιν τοῦ σωματείου τῶν ἀρτοποιῶν Θεογνίκης. Ἡ δημοσιευθεῖσα δὴλωσίς του:

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Πάσχων βαρείαν δυσπεψίαν, τὴν ὁποίαν δὲν μποροῦσα νὰ θεραπεύσω, κατέφυγα εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν καὶ ὑπεβλήθην εἰς φυσιοθεραπείαν βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως. Ἡ ἀσθένειά μου διαρκείας πολλῶν ἐτῶν ἦτο εἰς τὸ στομάχι, τὰ ἔντερα, τὸ ἥπαρ καὶ εἰς ὅλον τὸν ὀργανισμόν, ἕνεκα ἀπορροφῆσεως τοξινῶν ἐκ τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος. Δὲν ἐχῶνευα καθόλου τὴν τροφήν ἔχων ξυνίλες, μεγάλην δυσοσμίαν τοῦ στόματος, πρησμένη κοιλία καὶ ἀκατάπαυστον λόξιγγα.

Κατὰ τῆς δυσπεψίας εἴκοσι ἡμέρας ἔκαστα δίαιταν μόνον μὲ χυλὸν σιταριοῦ καὶ διὰ τὴν δυσκοιλιότητα καθ' ἡμέραν κλύσμα. Ἐπειτα ἡμέρας τινος ἐνήστευσα ἐντελῶς, δὲν ἔπερνα καθόλου τροφήν, ἀλλὰ μόνον πορτοκαλάδες, ἡ μπύρα. Μὲ τὴν φυσιοθεραπευτικὴν δίαιταν καὶ λοιπὰς ὁδηγίας καθαρίσθηκε καὶ ξεφλογίσθηκε τὸ στομαχοηπατοεντερικὸν σύστημα, ἔλυωσαν τὰ φλογισμένα λίπη τῆς κοιλίας καὶ αἱ σκουριές τοῦ σώματος καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν γιαιτρεύθηκα ἀπὸ τὴν χρονίαν 18 ἐτῶν ἀσθενείαν μου.

Τὸν συγχαίρω διὰ τὸ ἀριστον σύστημά του καὶ εὐχαριστῶ τὸ Σωματεῖον τῶν ἀρτοποιῶν διότι μὲ τὴν δημοσιευθεῖσαν σύστασίν του περὶ φυσιοθεραπείας ἔγινε αἷτια νὰ θεραπευθῶ.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ ἀρτοποιὸς
Θεσ)νίκη ὁδὸς Ἀγίου Δημητρίου 60

Ἡ γυναῖκα τοῦ ἐν Ροδοπόλει ἐμποροῦ Φαρδέλα δώδεκα χρόνια πάσχουσα ἀπὸ ἐντερικὴν δυσπεψίαν δὲν μποροῦσε νὰ γιαιτρευθῇ μὲ τὰς διαγνώσεις τῆς τωρινῆς Ἰατρικῆς. Τὰ ἔντερα εἰς δύο μέρη ἦσαν πρησμένα ἕνεκα ἐπικολημένης ἔσωθεν ἀκαθαρσίας. Δὲν ἐλαμβάνετο ὅμως τοῦτο ὑπ' ὄψει κατὰ τὰς διαγνώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο ἐξωπραγματικαὶ καὶ διὰ τοῦτο θεραπεία δὲν ἐπετυγχάνετο.

Διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου κλπ. ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων καθαρίσθηκαν, ξεπρίσθηκαν τὰ ἔντερα, τακτοποιήθηκε ἡ λειτουργία τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, ἡ χρονία ἀρρώστεια τῆς γιαιτρεύθηκε. Ὁ σύζυγός της ἐδημοσίευσε σχετικὴν δὴλωσιν.

Ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου διὰ τοὺς πτωχοὺς εἶνε πλεόν ἢ εὐεργετικὸν σύστημα, διότι μποροῦν νὰ γιαιτρευθοῦν χωρὶς ἔξοδα.

Ἴδου πῶς περιγράφει τὴν θεραπείαν τοῦ ἑνὸς ἀπορος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀσθενῆς πολὺν καιρὸ ἀπὸ γαστρικὰ ἔκαστα τὴν δίαιταν ποδ συνιστᾷ ὁ ἱατρὸς κ. Ἀργύριος Κούζας. Κάθε μέρα ἔβραζα μισὴ ὀκτὰ σιτᾶρι καὶ ξιρώγα το χυλὸ, χωρὶς νὰ πέρνω καμμίαν ἄλλην τροφήν. Παρατήρησα ἀμέσως καλλιτέρευσιν, οἱ ξυνίλες, οἱ πόνοι ἔπαυσαν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν γιαιτρεύθηκα καὶ ἀπὸ τὴν γαστρικὴν δυσπεψίαν καὶ ἀπὸ δυσκοιλότητια. Ἐκτὸς τούτων ὠφελήθηκα καὶ οἰκονομικῶς, διότι ὅσον καιρὸ διήρκεσεν ἡ φυσιοθεραπεία ἔκαμνα οἰκονομίαν εἰς τὰ ἔξοδα τροφῆς.

Τὸν εὐχαριστῶ ἐν πεποιθήσει ὅτι τὸ σύστημά του εἶνε πολὺ ὠφέλιμον.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Θεσ/νίκη Ἀγ. Σοφίας 77

Μία τῶν ἐντερικῶν ἀσθενειῶν χρονία καὶ δυσκολοθεράπευ-
τη μὲ τὴν ἰσχύουσαν ἱατρικὴν εἶνε ἡ ἐντεκολίτις. Οἱ ἄρρωστοι
χρόνια ὑποφέρουν ἀπὸ ἀκαταστασίαν ἐν τῇ πέψει, ἀπὸ ἐντερι-
κὰ ἐνοχλήματα. Μὲ τὴν δίαιταν τοῦ χυλοῦ οἴτου γιαιτρεύθηκαν
ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτῆς πολλοὶ ἄρρωστοι. Δημοσιεύομεν δύο
δηλώσεις θεραπειῶν, τῆς ἀνεπιῆς ἐνὸς ἀρχιμανδρίτου καὶ τῆς
κόρης ἐνὸς ἐργοστασιάρχου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Πάσχουσα ἀπὸ ἐντεροκολίτιδα ἐθεραπεύθη ἡ ἀνεπιὰ μου μὲ
τὸ νέον φυσιοθεραπευτικὸν σύστημα τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀργ. Κούζα.
Ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σιταριοῦ πολὺ τὴν ὠφέλησε· ἀπὸ τὴν πρῶ-
την ἡμέρα τὰ ἐκ τοῦ στομάχου συμπτώματα καὶ ἐντερικὰ ἐνο-
χλήματα ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μόνον μὲ
τὴν τοιαύτην δίαιταν ἡ φλόγωσις τῶν ἐντέρων καὶ ἡ στομαχοεν-
τερικὴ δυσπεψία τῆς ἔπαυσε.

Συγχαίρω καὶ ἐγὼ τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα διὰ τὴν
σοφὴν ἐφεύρεσιν τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ τὴν φυσιοθερα-
πείαν τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει, εἰς σωτηρίαν τῶν πασχόντων.

Ἀρχιμανδρίτης ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
Θεσ/νίκη Νεάπολις, Τιτάνου 14

Ἡ κόρη τοῦ κ. Βρασίδα πάσχουσα ἀπὸ ἐντεροκολίτιδα κα-
τὰ τὴν προτῆτέρα διάγνωσιν, δὲν μποροῦσε νὰ γιαιτρευθῇ καὶ νὰ
ἀναπτυχθῇ καλὰ, παρὰ τὴν ἐπιμελημένην φροντίδα τῶν γο-
νέων τῆς,

Ἡ διαιτοθεραπεία ὀλίγας ἡμέρας μὲ χυλὸν οἴτου τὴν ὠφέλησε
πᾶρα πολὺ. Γιαιτρεύθηκε, δυνάμωσε καὶ ἐγινε ὑγιεινὴ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ κόρη μας πάσχουσα ἀπὸ καιρὸν ἀπὸ γαστρικὰ γιαιτρεύ-
θηκε μὲ τὸ νέον φυσιοθεραπευτικὸν σύστημα, ἀφοῦ εἶχε κάμη προ-
τῆτερα θεραπείαν δι' ἐντεροκολίτιδα, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.
Ὁ ἱατρός κ. Ἀρ. Κούζας βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως ὅτι ἡ
ἀσθένεια ἦτο δυσπεψία στομαχοεντερικὴ μὲ φλογισμένα καὶ πρι-
σμένα ἔντερα, συνέστησε νὰ μὴν πέρνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας στερεὰν
τροφὴν· ἀλλὰ μόνον χυλὸν σιταριοῦ.

Μὲ τὴν δίαιταν αὐτὴν καὶ ἐντεροκλύσματα καθάρισε ὁ γα-
στρικός σωλήν, ἔπεσαν αἱ βλέννες τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑμέρος τῶν ἐν-
τέρων καὶ ἔτσι μαζί μὲ τὴν δυσπεψίαν γιαιτρεύθηκε ἐντὸς τριῶν ἐ-
βδομάδων καὶ ἡ ἐντεροκολίτις, ἣτις ἦτο λεπτομέρεια τῆς γαστρι-
κῆς ἀσθενείας. Τὸν εὐχαριστοῦμεν καὶ τὸν συγχαίρομεν διὰ τὴν
ἀρίστην διάγνωσιν καὶ θεραπείαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΑΣΙΔΑΣ ἐργοστασιάρχης
Θεσσαλονίκη Ὀλύμπου 47

Ἀκόμη σπουδαιότερα εἶνε ἡ θεραπεία ἐνὸς αὐτοκινητιστοῦ
ἀπὸ χρονίαν βαρείαν ἐντερικὴν δυσπεψίαν. Πολλὰ χρόνια δὲν
μποροῦσε νὰ χωνεύσῃ τίποτε, εἶχε ἐνοχλήματα καὶ τοπικὰ γα-
στρικά καὶ γενικὰ τοῦ σώματος.

Μὲ τὴν εἰδικὴν δίαιταν κλπ. γιαιτρεύθηκε τελείως. Τὸ ἰδιαίτε-
ρος ἐνδιαφέρον εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶνε ὅτι ὁ φλογισμέ-
νος ἐσωτερικός ὕμην τοῦ ἐντέρου ἔπεσε ὅχι κατὰ κομματάκια,
ὥς γίνεται συνήθως στὴν ἐντεροκολίτιδα, ἀλλὰ μαζωμένος, καὶ
ἀπὸ τότε κατάλαβε καὶ ὁ ἴδιος ὅτι κόπηκε ριζικὰ ἡ ἀσθένεια
του. Ἴδου πῶς περιγράφει τὴν θεραπείαν εἰς τὴν δῆλωσίν του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀσθενὴς 8 ἔτη ἀπὸ βαρείαν δυσπεψίαν θεραπεύθηκα ἀπὸ
τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν διὰ τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως
καὶ φυσιοθεραπείας, ἣτις ἀφοροῦσε ὅχι μόνον τὸ στομάχι ἢ τὸ ἡ-
παρ, ἀλλ' ὅλον τὸν ὀργανισμόν, δηλητηριασθέντα ἐξ ἀπορροφήσε-
ων ἐκ τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος.

Ἡ θεραπεία ἔγινε μὲ δίαιταν καὶ κλύσματα. Ὡς τροφὴν 3
ἐβδομάδες ἔπερνα μόνον χυλὸ ἀπὸ σιτάρ. Πολὺ ὠφελήθηκα καὶ
ἐγὼ ἐκ τούτου· καθαρίσθηκα τὸ στομάχι, ἦπαρ καὶ ἔντερα, οἱ πό-
νοι ἔπαυσαν, ὁ ἥκτερος χάθηκε καὶ μὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀ-
φθονον δις ὕρσιν καθάρισε καὶ ὅλος ὁ ὀργανισμός ἀπὸ τὰς τοξί-
νας καὶ ἄλατα,

Τὴν 15ην ἡμέραν ἔπεσε ὁ ἔσω ὕμην τοῦ φλογισμένου ἐντέρου,
τὸ ὁποῖον ξεπρίσθηκε καὶ ἀπὸ τότε τὰ βαρὲα δυσπεπτικά ἐνοχλή-
ματα χάθηκαν. Ἡ θεραπεία μου ἐπέτυχε πολὺ καλὰ. Ἐνῶ ἤμην
σὲ κακὴ κατάστασι, μετὰ ἐνὸς μηνὸς φυσιοθεραπείον, γιαιτρεύ-
θηκα τέλεια καὶ ἤρχισα τὴν ἐργασίαν μου. Τὸν εὐχαριστῶ καὶ τὸν
συγχαίρω διὰ τὸ σωτήριο σύστημά του.

Α. ΚΑΨΑΛΟΣ αὐτοκινητιστὴς
Θεσ/νίκη Καλαμαριά ΚΑΤ 43

3. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ

Ἡ κυριώτερα ἁσθένεια ἐν τοῖς ἐντέροις, ἡ παθογενετικὴ πολλῶν, ἡ συνυπάρχουσα μετὰ πλείστων, εἶνε ἡ δυσκοιλιότης. Βλαπτικὴ καθ' ἑαυτήν, γίνεται ἐπικίνδυνος, διότι ἡ πρόληψις καὶ θεραπεία της παραμελεῖται. Οἱ ἱατροὶ καὶ ὁ λαὸς δὲν δίδουν τὴν δέουσαν σημασίαν διὰ τὴν κυριωτέραν ἐνέργειαν τοῦ ὁργανισμοῦ εἰς προφύλαξιν τοῦ ἀπὸ τῶν νόσων, διὰ τὴν τακτικὴν κάθαρόσιν του.

Ἡ σημερινὴ Παθολογία παραδέχεται ὅτι ὑπάρχουν δύο μορφαὶ δυσκοιλιότητος, ἀτονικὴ καὶ σπαστική. Κατὰ τὴν ἀτονικὴν, οἱ δυσκοίλιοι μολονότι δὲν ἔχουν πολλὰ γαστρικὰ ἐνοχλήματα, νοιώθουν ἑαυτοὺς πάσχοντας καὶ αἰσθάνονται τὸν ἑαυτὸν τοὺς ἀναγεννώμενον, ὅταν γίνῃ κένωσις τοῦ ἐντέρου.

Κατὰ τὴν σπαστικὴν μορφήν τὰ ἐνοχλήματα εἶνε περισσότερα· οἱ πάσχοντες θέλουν νὰ ἀποπατήσουν, δὲν γίνεται ὅμως καλὴ κένωσις τοῦ ἐντέρου. Πολλάκις ἡ ἀποπάτησις γίνεται αἰτία ἐπιτάσεως τῶν σπασμῶν, οἱ ὅποιοι φθάνουν μέχρι σωστοῦ κωλικοῦ, διαρκούντος καὶ μετὰ τὴν ἀποπάτησιν.

Ὑπάρχει καὶ μικτὴ μορφή, ἀτονικὴ εἰς ἓν τμήμα τοῦ ἐντέρου, σπαστικὴ εἰς ἄλλο.

Αἱ θεωρίαι περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐξελίξεως τῆς δυσκοιλιότητος δὲν εἶνε ὀλίγαι... Τὴν βάσιν ὅμως τὴν ὁποίαν θέτομεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅτι ἕνεκα τῆς μὴ καθάρσεως τῶν ἐντέρων ἐπικαθῆται εἰς τὸ ἔσω τοίχωμά των χρονίως ἀκαθαρόσια, μετὰ τὸν καιρὸν σκληρύνουσα, ὥς τὸ πούρι στὰ οὖλα μετὰ τῶν δοντιῶν, ἐμποδίζον τὰς περισταλτικὰς κινήσεις τῶν ἐντέρων, τὴν οὐσιαστικὴν αὐτὴν βάσιν διὰ τὴν παθογένειαν τῆς δυσκοιλιότητος, δὲν τὴν ἔχει ὑπ' ὄψει ἡ Παθολογία.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ δὲν ἔχει αὕτη πραγματιστικὴν ἀντίληψιν τῆς ὀντότητος, τῆς παθογενείας τῆς δυσκοιλιότητος, δὲν ἔρει πῶς νὰ τὴν θεραπεύσῃ ἢ αἱ ὁδηγαί της εἶνε ἀντίθετοι τῶν χρειάζομένων, ὅπως ἐπιτευχθῇ θεραπεία.

Ἐφόσον δυσκοιλιότης θὰ πῇ πούρι εἰς τὰς ἐντερικὰς ἑλίκας, εἰς τὸν ἔσω ὑμένα τοῦ παχέος ἐντέρου, εὐνόητον ὅτι διὰ νὰ

λυώσῃ τοῦτο καὶ ἐπαναλάβουν τὰ ἔντερα τὰς περισταλτικὰς κινήσεις των, πρέπει ὁ πάσχων ἐπὶ τινα καιρὸν ἀπαρεγκλίτως νὰ μὴ τρώῃ τροφὰς σχηματιζούσας κόπρα, ὥς πατάτες, μακαρόνια κττ.

Ἀλλὰ ἡ Θεραπευτικὴ, βασιζομένη εἰς τὴν τωρινὴν σκοτεινοτάτην Παθολογίαν, συνιστᾷ εἰς τοὺς δυσκοίλιους ὡς μέσον θεραπείας των νὰ τρώγουν σιταρίσιο ψωμὶ μετὰ τὰ πίτυρα, μετὰ τὴν κυτταρίνην, ἡ ὁποία δὲν πέπτειται. Αἰξάνει οὕτω ὁ ὄγκος τῶν κοπράνων καὶ ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ τούτων εἰς τὸ ἐντερικὸν τοίχωμα ἀναμένεται γιαιρεία τῆς δυσκοιλιότητος.

Ἡ τοιαύτη χονδροειδὴς θεραπευτικὴ ἐὰν ὠφελεῖ κατὰ ἓν ποσοστὸν, κατὰ τὸ πλεῖστον βλάπτει. Ἐκ τῆς αἰξήσεως τοῦ πρὸς κένωσιν ὕλικου, ἀναγκάζονται τὰ ἔντερα νὰ κινηθοῦν, τὸ τοιοῦτον ὅμως ἀποτέλεσμα εἶνε φαινομενικόν, προσωρινόν.

Οὐσιαστικῶς, μετὰ τὴν συνετεία τῆς μὴ πεπτομένης κυτταρίνης κλπ. αὔξῃσιν τῶν κοπράνων, εἰς τὰς 700—800 κυκλοτερεῖς πτυχάς, πού ἔχει ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν ἐντέρων, συγκρατοῦνται περισσότεραι στερεαὶ οὐσίαι, ἐνῶ τὸ εἰς τὸ παχὺ ἔντερον κοπρικὸ πούρι ἐκ νεωτέρων ἐπικαθισμάτων αἰξάνει περισσότερον.

Οὕτω μετὰ τὸν σίταρτον ἢ ὀλόατον πού συνιστοῦν οἱ τωρινοὶ διαιτολόγοι εἰς τοὺς δυσκοίλιους, ἡ πάθησις των οὐσιαστικῶς γίνεται χρονιότερα.

Ἐν ἄλλαις λέξεσι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν γίνεται ὀρηξὴ καὶ ἀνούσια ἢ διάγνωσις καὶ θεραπεία κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα, ὥς καὶ εἰς τὰς πλείστας καθ' ἡμέραν νοσολογικὰς περιπτώσεις.

Ἐν τῇ Φυσιοθεραπείᾳ βασικὴ ἀρχὴ εἶνε ὅτι ἡ θεραπεία καθ' ἑαυτὴν παθήσεως ἢ μᾶλλον καθ' ἑαυτὴν φάσεως τῆς ἁσθενείας γίνεται ἀπὸ πρὸς σύμφυτες ἐσωτερικὰς δυνάμεις τοῦ ὁργανισμοῦ, αὐτομάτως. Ἐπιτυγχάνει τοῦτο ὁ ὁργανισμὸς διὰ τακτοποιήσεως τῆς φυσιολογικῆς λειτουργικότητός του, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἀπὸ ἐπεμβάσεις ἄστοχες τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ θεμελιώδης οὗτος κανὼν ἀποδεικνύεται πραγματικότης ἰδιαίτητα εἰς τὴν θεραπείαν τῆς δυσκοιλιότητος μετὰ χυλὸν σιταρίου. Μετὰ τὴν δίαιταν αὐτὴν, μὴ σχηματιζομένων νέων κόπρων, λυώνει ἡ κολημένη ἀκαθαρόσια εἰς τὰ ἔντερα, ἡ ἐμποδίζουσα τὰς

περισταλτικὰς κινήσεις των, αἵτινες εἶνε βασική λειτουργία των πρὸς πέψιν τῆς τροφῆς καὶ ἀποβολὴν τῶν ἀκαθαρσιῶν,

Οὕτω μόνον διὰ διαίτης (ιὰ κλύσματα καὶ τὸ μασάζ εἶνε βοηθητικὰ μέσα) ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν ἐπανακτᾷ τὴν φυσιολογικὴν λειτουργικότητά του, ἡ δυσκοιλιότης γιатρεύεται φυσιολογικῶς καὶ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα συμπτώματά της, πόννοι, βάρος, δυσφορία, ζάλη ὑποχωροῦν.

Μὲ τὴν τοιαύτην δίαιταν ὀλιγοστεύουν αἱ ἐν τῷ ἐντέρω τῶν δυσκοιλιῶν σηπτικαὶ ζυμώσεις καὶ ὥς ἐκ τούτου τὰ παραγόμενα ἐν τῷ παχφίεντέρω ἄερια, διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, ὑδρόθειον, μεθάνιον, σκορέλαιον, φαινέλαιον, μεθυλομερκαπτάνη κλπ. ἐξ ὧν ἡ ιδιάζουσα βρωμερὰ ὁσμὴ τῶν ἀποχωρημάτων τῶν γαστροπαθῶν, εἶνε ὀλιγωτέρα.

Μὲ τὰ καθαρτικὰ δὲν ἐπιτυγχάνεται θεραπεία τελείῃ τῆς δυσκοιλιότητος, διότι μὲ αὐτὰ βγαίνουν τὰ σκληρὰ κόπρα καὶ ὑγρά, ἐκ τῶν μὴ ἐχόντων κοπρικὸν ἐπικάθισμα τμημάτων τῶν ἐντέρων. Ἡ κυρίως ὁμῶς αἰτία τῆς δυσκοιλιότητος, τὸ πουργί, ἐν μέρει μόνον καθαρίζεται, τὰ ἀτονισμένα ἔντερα μετὰ τὴν προσωρινὴν βίαιαν ἐνεργητικότητά των ἐξακολουθοῦν πάλιν νὰ εἶνε ἄτονα.

Ἐκτὸς τούτου μὲ τὰ καθαρτικὰ, ἰδίως τὰ βίαια, ὑπάρχει κίνδυνος αἱμορραγίας εἰς τοὺς ἔχοντας, χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν, ἔλκωμένον τὸν ἐσωτερικὸν ὕμένα τοῦ ἐντέρου. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ συχνὴ χρῆσις των, τοσοῦτω μᾶλλον ἀφοῦ δὲν γιатρεύεται δι' αὐτῶν ριζικῶς ἡ δυσκοιλιότης.

Ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου ἀποτελεῖ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὸ καλλίτερον σύστημα καθάρσεως τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος. Δι' αὐτῆς ἡ δυσκοιλιότης, ἡ ἀσθένεια αὕτη ἔχουσα σημασίαν διὰ τὴν ὑγείαν, ὅσον οὐδεμία ἄλλη πάθησις, γιатρεύεται οὐσιαστικῶς καὶ ριζικῶς. Οἱ γιатρευθέντες εἶνε πάρα πολλοί. Ἀναφέρω ὀλίγα παραδείγματα.

Ἡ σύζυγος τοῦ ἐμπόρου Δ. Σιδέρη 17 χρόνια ἦτο ἄρρωστη ἀπὸ διάφορες παθήσεις τοῦ στομάχου, ἥπατος, ἐντέρων κλπ. διὰ τὰς ὁποίας εἶχε κάμνη πολλὰς θεραπείας, ἀλλὰ μὲ τὰς γενο-

μένας μονομερεῖς διαγνώσεις δὲν μπόρεσε νὰ θεραπευθῇ. Διαγνώσας ὅτι αἱ ἀσθένειαι τῆς ὠφείλοντο πρωταρχικῶς εἰς τὴν δυσκοιλιότητα, τὴν ὑπέβαλα εἰς τὴν δίαιτα μὲ χυλὸν σιταριοῦ καὶ λοιπὴν φυσιοθεραπείαν, ἡ ὁποία ἦτο ἀποτελεσματικωτάτη· ὅλα τὰ ποικίλα ἐνοχλήματα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα ὑπεχώρησαν. Ἴδου ἡ δῆλωσις τοῦ συζύγου της, ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Θεσ)νίκης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Χρόνια ἄρρωστη ἡ γυναίκα μου ἀπὸ ἀσθένειες τοῦ στομάχου, ἥπατος, ἐντέρων, νεφρῶν κλπ. ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ βλάβαι ἐν τοῖς σπλάχνοις δὲν ἦσαν ξεχωρισταὶ ἀσθένειαι, ἀλλὰ συνεξαργζόμεναι ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην. Πρωταρχικὴ αἰτία αὐτῶν ἦτο χρόνια γαστρίτις ἐκ δυσκοιλιότητος, τὴν ὁποίαν ἐθεραπεύσαμε διὰ διαίτης μὲ χυλὸν ἀπὸ σιτάρι, διὰ νηστείας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας καὶ ἐντεροκλυσμάτων. Ξεπρίσθηκαν οὕτω τὰ ἔντερα, τὰ ὁποῖα σὲ πολλὰ μέρη ἦσαν πρισμένα καὶ τὰ κοιλιακὰ ἐνοχλήματα ἔπαυσαν.

Θεραπευθείσης τῆς γαστρεντερικῆς δυσπεψίας καὶ φλογώσεως, ἔπαυσε ἡ ἀπορρόφησις τοξινῶν εἰς τὸ σῶμα καὶ τὰ ἄλλα ἐνοχλήματα, ζάλη, ἀναιμία, κατὰ, μουδιάσματα κλπ. χάθηκαν, καθάρισε τὸ χρῶμα τῆς ἀπὸ τὸν ἱκτερον καὶ δυνάμωσε πολὺ καλά.

Τὸν εὐχαριστῶ καὶ τὸν συγχαίρω διότι πολὺπλοκὸν ἀσθένειαν, τὴν ὁποίαν δὲν μπορέσαμε τόσα χρόνια νὰ γιатρέψουμε μὲ τὰς μονομερεῖς διαγνώσεις, τὴν ἐθεράπευσε ριζικῶς ἐντὸς δύο μηνῶν.

ΔΗΜ. ΣΙΔΕΡΗΣ ἔμπορος
Θεσ)νικὴ Φιλίππου 111

Ἐνας παντοπώλης στὴν Κατερίνη 16 χρόνια εἶχε δυσκοιλιότητα μὲ δυσπεψίαν χρονίαν καὶ πολλὰ ἐνοχλήματα. Γὸ χρῶμα του, ἀπὸ τὰς τοξικὰς ἀπορροφήσεις ἐκ τῶν ἐντέρων ἦτο νοσηρότατον, τὸ αἷμα ἐντελῶς ἀκάθαρτον. Γιатρεύθηκε διὰ τῆς χυλοδιαίτης, διὰ τῆς φυσιοθεραπείας ἐντελῶς καλά. Ἡ δημοσιευθεῖσα δῆλωσίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Πάσχων 16 χρόνια ἀπὸ δυσκοιλιότητα, ξυνίλες εἰς τὸ στομάχι, κατὰ, ζάλες κλπ. ἐθεραπεύθηκα ριζικῶς ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ.

*Αργύριον Κούζαν διὰ φυσιοθεραπείας. Κατὰ τὴν διάγνωσίν του, εἰς τὸν γαστρικὸν σωλῆνα εἶχε ἐπικαθίση πουρί, ἐμποδίζον τὰς περισταλτικὰς κινήσεις τῶν ἐντέρων, τὰ ὅποια εἶχον πάθει χρονίαν φλόγωσιν,

Πρὸς θεραπείαν 20 ἡμέρες δὲν ἔφαγα στερεὰ τροφή, ἀλλὰ μόνον χυλὸν ἀπὸ σιταρίου, ἐξ οὗ καθαρίσθησαν τὰ ἔντερα καὶ ἐπανήρχισαν τὴν κανονικὴν ἐργασίαν τῶν πρὸς πέψιν τῆς τροφῆς. Πολύ μὲ ὠφέλησε εἰς τὸ νὰ ξεφλογισθῇ ὁ γαστρικὸς σωλὴν καὶ ἡ φρουτοθεραπεία (πεπόνι, ροδάκινα κλπ.).

Διὰ τῆς ἀκολουθηθείσης διαίτης καὶ ἐντεροκλυσμάτων ὄχι μόνον ἡ πολυετής δυσκοιλιότης γιατρεύθηκε, ἀλλὰ καθάρισε καὶ ὅλο τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ἀπορροφηθείσης ἐκ τῶν ἐντέρων χολᾶς καὶ ἄλατα, τὰ ὅποια βγῆκαν δι' ἀφθόνου οὐρήσεως. Οὕτω ἡ θεραπεία μου ἔγινε γενικὴ δι' ὅλον τὸν ὁργανισμόν. Τώρα ὄχι μόνον δὲν ἔχω κανέν ἐνόχλημα γαστρίτιδος, ἀλλὰ χάθηκε καὶ ὁ ἱκτερος καὶ ἡ ζάλη καὶ δυνάμωσα πολὺ καλά. Τὸν εὐχαριστῶ θερμῶς.

ΑΘΑΝ. ΤΑΒΑΝΤΖΗΣ Παντοπώλης
Κατερίνη

Πάμπολλαι εἶνε αἱ ἀσθένειαι αἱ προκαλούμεναι, ὥς ἀνεφάραμεν, ἐκ τῆς δυσκοιλιότητος, ποικίλων μορφῶν καὶ ἐντολίσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικὴ ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου.

*Ἰδοὺ ἐν παράδειγμα θεραπείας χρονίας δηλητηριάσεως τοῦ ὁργανισμοῦ ἐξ αὐτῆς μὲ ἀτροφίαν καὶ δυσκινησίαν τῶν ποδῶν. Ἡ δις Παλαμάρη χρόνια πολλὰ ὑποφέρουσα ἀπὸ δυσκοιλιότητα καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἐνοχλήματα δὲν εἶχε θεραπευθῇ μὲ τὰ γνωστὰ θεραπευτικὰ μέσα. Τοῦναντίον ἔπαθε ἀτροφίαν καὶ δυσκινησίαν τῶν κάτω ἄκρων. Δὲν μποροῦσε νὰ βηματίσῃ ἐλεύθερα. Πρὸς θεραπείαν πῆγε εἰς πολλὰ μέρη καὶ εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου τὴν εἶπαν ὅτι εἶχε χρόνιαν δηλητηρίασιν τοῦ ὁργανισμοῦ ἐξ ἀπορροφήσεων ἀπὸ τὰ ἔντερα συνεπείᾳ τῆς δυσκοιλιότητος.

Ἡ ἄρρωστη αὕτη μολονότι 20 χρόνια δυσκοίλια, ἀκολουθήσασα τὸ σύστημά μας γιατρεύθηκε καὶ ἀπὸ τὴν κακὴν λειτουργίαν τῶν ἐντέρων καὶ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν δηλητηρίασιν τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τῶν κάτω ἄκρων.

4 ἑβδομάδες ἔκαμε δίαιταν μὲ χυλὸν σιταριοῦ, ροδάκινα, πεπόνι, κλύσμα, κάθε μέρα μασάζ τῆς κοιλίας κατὰ μῆκος τοῦ παγέος ἐντέρου τὸ ὅποion ἦτο πρισμένο, βαθεῖες εἰσπνοὲς κλπ.

*Ὅλα τὰ νοσηρὰ συμπτώματα ἀπὸ τῆς κοιλίας ὑπεχώρησαν τὸ χρώμα τῆς καθαρίσθηκε, ἡ ἐσωτερικὴ δηλητηρίασις ἔπαυσε καὶ τὸ σπουδαιότερον περπατᾷ τώρα ἐλεύθερα χωρὶς μπάστοῦνι, τὸ ὅποion ἐπὶ χρόνια μετεχειρίζετο. Ἡ δημοσιευθεῖσα δῆλωσίς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Καθῆκον θεωρῶ νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Κούζαν, ὅστις μὲ ἐθεράπευσε ἀπὸ χρόνιαν δυσκοιλιότητα, ἡ ὁποία μοῦ ἐπροξένησε ἐσωτερικὴν δηλητηρίασιν. Ὑπέφερα ἀπὸ 20 χρόνια, καὶ μὲ ὅλας τὰς θεραπείας ποδὺ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Εὐρώπην, δὲν ἔφεραν ἀποτέλεσμα. Ἐθεραπεύθη τελείως χάρις εἰς τὴν θεραπείαν διὰ χυλοῦ σιταριοῦ. Τὸν συγκαίρω θερμότατα.

Ε. ΠΑΛΑΜΑΡΗ
Θεσ/νίκη Μαυρομιχάλη 4

Κατὰ παρατηρήσεις μου κλινικάς, τὸ αἷτιον καὶ ἀποτέλεσμα τῆς δυσκοιλιότητος κοπρικό πουρί, ἐπικαθίται περισσότερον εἰς τὸ τυφλὸν καὶ ἀνιὸν ἔντερον καὶ δευτερευόντως εἰς τὸ κατιὸν καὶ ἐγκάρσιον. Διὰ λόγους ἀνατομοφυσιολογικοῦς εἰς τὰ τμήματα αὐτὰ παρατηροῦνται συχνότερα σκληρὲς ἐπώδυνες καὶ πριξήματα.

Ξεχωρίζει μάλιστα σχετικῶς ἡ ἀναλυτικὴ Παθολογία καὶ εἰδικὴν ἀσθένειαν τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου, τὴν τυφλατονίαν.

Μία ἰδιαιτέρα ἀσθένεια τοῦ λαοῦ συνηθέστατη ἰδίᾳ εἰς τοὺς γαστροπαθεῖς, εἶνε ἡ χρονία σκωληκοειδίτις.

*Ὅταν εἰς τὸ ὀρθὸν ἔντερον εἶνε ἐπικολημένο κοπρικό πουρί ἐμποδίζον τὴν τοπικὴν κυκλοφορίαν καὶ προκαλοῦν πριξίμο καὶ φλεγμονὴν τούτου, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε ἀμέτοχος τοιαύτης φλογώσεως καὶ ἡ ἀποτελοῦσα μέρος αὐτοῦ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις.

Συνεπῶς, διὰ νὰ εἶνε καλὴ καὶ τελεία ἡ θεραπεία τῆς σκωληκοειδίτιδος, πρέπει νὰ ἀφορᾷ καὶ τὴν πάθησιν τοῦ παγέος κλπ. ἐντέρου. Γιατρευομένης μὲ χυλὸν σίτου τῆς γαστρίτιδος τούτου, εὐνόητον ὅτι καλλιεφεύει καὶ ἡ σκωληκοειδίτις, ἡ ὁποία πολλὰς φορὰς οὕτω καὶ γιατρεύεται ριζικῶς.

*Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ διάγνωσις, ἡ θεραπεία καὶ τῆς σκωληκοειδίτιδος πρέπει νὰ γίνεται συνθετικῇ. Εἴτε παθολογι-

κῶς εἴτε χειρουργικῶς ἀναληφθῇ ἡ θεραπεία της, πρέπει συγχρόνως νὰ γιαιτρεύεται καὶ ἡ χρονία γαστρίτις τοῦ ἀρρώστου, νὰ καθαρίζεται ὁλος ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν διὰ τῆς χυλοσιτοδιαίτης, φρούτων κλπ.

Τότε μόνον ἡ θεραπεία εἶνε ριζικὴ καὶ τελεία. Ἐὰν ἐξαιρεθῇ ἐγχειριτικῶς ἡ ἀπόφυσις καὶ μείνῃ ἀκάθαρτος ὁ γαστρικὸς σωλὴν, ὁ ἄρρωστος ἀπαλλάσσεται μὲν ἀπὸ τὰ δξέα συμπτώματα καὶ τὸν ἄμεσον κίνδυνον, ἀλλὰ ἡ λοιπὴ χρονία γαστρίτις μὲ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐνοχλήματα, ἐκδηλᾷ ἢ ἀβληχρά, συνεχῇ ἢ περιοδικά, ἐξακολουθεῖ.

Ἴδου ἓν παράδειγμα μιᾶς κόρης ἡ ὁποία ἔκαμε ἐγχείρισιν σκωληκοειδίτιδος, ἀλλὰ δὲν γιαιτρεύθηκε ἀπὸ τὴν γαστρεντερικὴν ἀσθένειάν της, ἐνῶ διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου ἐθεραπεύθη ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων ριζικῶς καὶ ὁλοκληρωτικῶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Καθῆκον θερῶ νὰ γνωστοποιήσω σπουδαίαν θεραπείαν τῆς ἀνεψιάς μου, ἀσθενοῦς πολὺν καιρὸ ἀπὸ τὸ στομάχι, ἥπαρ, ἔντερα καὶ περιτόναιον· 8 χρόνια πάσχουσα εἶχε κάμη θεραπείας ἐδῶ καὶ στὰ Γιαννισά, βάσει μονομερῶν διαγνώσεων, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα (ἀπὸ τὴν ἐγχείρισιν σκωληκοειδίτιδος κατὰ ἓν ποσοστὸν μόνον ὠφελήθη).

Συνεβουλεύθημεν τότε τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν, Ἡ συνθετικὴ διάγνωσις τοῦ ἤτο ὅτι ἡ δυσπεψία, ἡ κίτρινάδα, ἐντερικὴ φλόγῳσις, περιτονίτις κλπ. δὲν ἦσαν ξεχωριστὲς ἀσθένειαι, ἀλλ' ἐνιαία νόσος μὲ διαφόρους ἐντοπίσεις, ἀποτέλεσμα μεγάλης δυσκοιλιότητος.

Πρὸς θεραπείαν, 20 ἡμέρες ἔφαγε μόνον χυλὸν σιταριοῦ καὶ ὀλίγες ἡμέρες ἐνήστευσε ἐντελῶς. Μὲ τὴν φυσικοθεραπευτικὴν διαίταν καὶ ἄλλας ὁδηγίας, ξεπρίσθησαν τὰ ἔντερα, ἔπαυσε ὁ κεφαλόπονος καὶ, ὅλα τὰ νοσηρὰ συμπτώματα ὕπεχώρησαν. Σὲ 40 ἡμέρες γιαιτρεύθηκε ἐντελῶς. Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμῶς διὰ τὴν τελείαν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν, ὡς καὶ τὸν συμφωνήσαντα ἐν συμβουλίῳ ἱατρὸν κ. Γ. Πατέναν.

ΕΥΘ. ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ αὐτοκίνητιστῆς
Θεσσαλονίκη Πτολεμαίων 19

Ἄλλη πάθησις τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος συχνωτάτη, αἱ αἱμορροῖδες, ἥτοι ἀνεύρυνσις τῶν φλεβῶν τοῦ κατωτέρου τμήματος τοῦ ἀπηυθυσμένου, ὁφείλεται ὡσαύτως κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν

δυσκοιλιότητα, Μὲ τὸ τάνισμα κατὰ τὴν ἀποπάτησιν, γινομένης στάσεως κυκλοφοριακῆς εἰς τὸ ἀπηυθυσμένον, αἱ φλέβες διογκοῦνται, ὅτε παρίγουνται αἱ αἱμορροῖδες, ἐσωτερικαὶ ἢ ἐξωτερικαί, μὲ τὰ γνωστὰ ἐνοχλήματα.

Διὰ τελείαν θεραπείαν τῶν ἐνδείκνυται ἡ θεραπεία τῆς συνυπαρχούσης δυσκοιλιότητος. Ἄλλως δὲν εἶνε ριζικῶς ἀποτελεσματικὴ οἰαδήποτε ἱατρικὴ ἐπέμβυσις, φαρμακευτικὴ ἢ ἐγχειρητική.

Ὁ χυλὸς σίτου καὶ εἰς τὴν πάθησιν αὐτὴν εἶνε ἄριστον μέσον θεραπείας. Ἴδου ἓν παράδειγμα θεραπείας ἐνὸς σσιφῆρ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Πάσχων ἀπὸ αἱμορροῖδες πολὺν καιρὸ, θεραπεύθηκα ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ. Α. Κούζαν βάσει διαγνώσεως ὅτι αἰτία τῆς ἀσθενείας μου ἦτο ἡ δυσκοιλιότης. Μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ γιαιτρεψα ταῦτην διὰ διαίτης μὲ χυλὸν σιταριοῦ κλπ. γλύτωσα καὶ ἀπὸ τῆς αἱμορροῖδες καὶ ἀπὸ τὴν ἐγχείρισιν ποῦ μοὶ συνίσταν. Εἰς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου, διότι μὲ ἀπῆλλαξε ἀπὸ χρονίαν βασανιστικὴν ἀσθένειαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΗΜΟΥ σσιφῆρ
Θεσ)νίκη Μσυροκορδάτου 3

4. ΕΛΚΟΣ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ

Μεταξὺ τῶν γαστρικῶν νόσων ἀξία ἰδιαιτέρου λόγου εἶνε τὸ ἔλκος τοῦ στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου. Καὶ αἱ δύο εἶνε ἀσθένειαι σοβαραὶ καθ' ἑαυτάς, καὶ διὰ τὰς προκαλουμένας κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν ἐπικινδύνους ἐπιπλοκάς, αἱμορραγία ἢ διάρρηξις.

Παρουσιάζονται τὰ ἔλκη ὅταν εἰς τμήμα τοῦ στομάχου ἢ δωδεκαδακτύλου συμβῇ κάκωσις ἀπὸ σκληρὰν δύσπεπτον τροφήν ἢ ξένον σῶμα (καρβουνάκια, ἀγκαθάκια) ἢ γίνῃ συνεπείρ διαταραχῆς τῆς τοπικῆς αἱματώσεως, ἀγγειακοῦ σπασμοῦ, ἐμφράξεως κλπ. τοπικὴ βλάβη τοῦ βλεννογόνου, διάβρωσις αὐτοῦ, νέκρωσις.

Εἰς τὸ δωδεκαδάκτυλον μολονότι μήκους 30 μόνον ἑκατοσσιῶν, παρατηροῦνται πολλὰ ἔλκη, διπλάσια τῶν τοῦ στομάχου.

Τούτο συμβαίνει διότι τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ ἐντέρου ἔχει ἐσωτερικῶς πολυπληθεῖς ἐγκαρσίας πτυχάς, εἰς αἷς συγκρατοῦνται στερεὰ συστατικά τῆς τροφῆς. Ἐξ ἄλλου ἔχει ἀνώμαλον πορείαν μὲ ἀποτόμους κάμψεις, ὅπου τυχὸν σκληρὰ στοιχεῖα τῶν σιτίων ἐρεθίζουν ἐντόνως τὸ ἔσω τοίχωμά του, καὶ κατὰ τρίτον λόγον διότι τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ ἐντέρου ὑφίσταται συμπίεσιν ἀπὸ τὸ σφίξιμο τῶν ρούχων κλπ.

Κατὰ τὴν νοοτροπίαν τοῦ Ἑνιαίου τῶν νόσων, ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω παθογενείας, τὰ ἔλκη τοῦ δωδεκαδακτύλου δὲν ἔχουν οὐσιαστικῶς ἄλλην διαφορὰν ἀπὸ τὰ τοῦ λοιποῦ ἐντέρου ἔλκη, ἐντεροκολιτικά, δυσεντερικά κλπ. ὧν ἡ θεραπεία, εὐλόγως, κατὰ τὸν αὐτὸν πρέπει νὰ γίνεται τρόπον.

Ἡ διάγνωσις θετικῶς γίνεται διὰ τῶν ἀκτίνων Röntgen. Ἄλλ' ἐν προκειμένῳ πολλὴ κατάχρησις γίνεται ἐν τῇ πράξει. Τοπικαὶ διηθήσεις, παχύνσεις τοῦ βλεννογόνου, ἐπάρματα περιγεγραμμένα, θεωροῦνται ὑποπτα, λογαριάζονται ὡς ἀρχόμενα ἔλκη, μολονότι οὐδαμῶς αἱμορραγοῦν, Καὶ συνιστᾶται εἰς τέτοιους ἀρρώστους χειρουργικὴ ἐπέμβασις, ἐνῶ εἶνε δυνατόν καὶ εὐκόλον νὰ γιαιτρευθοῦν καὶ χωρὶς ἐγχειρίσιν.

Ἡ παθολογικὴ θεραπεία τῶν παθήσεων τούτων πρέπει νὰ ἀφορᾷ ὄχι μόνον τὸ ἔλκωτικὸν τμήμα τοῦ στομάχου ἢ δωδεκαδακτύλου κλπ. ἀλλ' ὅλον τὸν γαστρικὸν σωλήνα, ὡς τὰ πολλὰ συμπάσχοντα.

Θεραπευτικὴ ἐνέργεια γινομένη μόνον διὰ τὸ ἔλκος, ἡ μὲν παθολογικὴ ἀποτυγχάνει βεβαίως, ἡ δὲ χειρουργικὴ εἰς τὰ πλεῖστα περιστατικά δὲν εἶνε ὀλικῆς ἀποτελεσματικότητος.

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον Bispebjerg τῆς Στοχόλμης ἐνοσηλεύθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1931—38 ὑπερεξακόσιοι ἀρρώστοι ἀπὸ ἔλκος τοῦ στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου· ἡ δίαίτα ἦτο γάλα, χυλὸς βρώμης καὶ βαθμιαίως πουρέδες· ἀνάπαυσι ἐπὶ πλίνης 4 ἑβδομάδες, παραμονὴ στὸ νοσοκομεῖον περίπου ἕνα μῆνα.

Εἰς τοὺς οὕτω θεραπευθέντας παρατηρήθη ὑποτροπὴ 860]ο διὰ τὰ ἔλκη τοῦ στομάχου, 800]ο διὰ τὰ τοῦ δωδεκαδακτύλου (Presse med 17 Ἰουλ. 1946).

Ἡ τόση ὑποτροπὴ σημαίνει ὅτι ἡ θεραπεία, ἡ ὅλη διά-

γνωσις τοῦ γαστρικοῦ ἔλκους, μολονότι καὶ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιουμένη, εἶνε ἀτελής. Ἐμφανίζονται πάλι ἐνοχλήματα, πόνοι, δυσπεψία, ὄχι μόνον διότι μὲ τοὺς πουρέδες κλπ. δὲν γίνεται συστηματικὴ διαιτοθεραπεία τῆς ἔλκωτικῆς ἐπιφανείας, ἀλλὰ διότι καὶ ὅλος ὁ φλογισμένος ἐσωτερικὸς ὕμην τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος δὲν γιαιτρεύεται μὲ τὴν ὡς ἄνω δίαιταν μὲ γάλα, πουρέδες κλπ.

«Πρὸ τῆς τόσον μετρίως ἀποτελεσματικότητος τῆς λατρικῆς θεραπείας τοῦ ἔλκους, συμπεραίνει ὁ ἀρθρογράφος, ἐνδείκνυται περισσότερον προσφυγὴ εἰς τὴν ἐγχειρίσιν, ἐκτομὴν τοῦ ἔλκους, ἔξ ἧς, τό γε νῦν, προσδοκᾶται περισσότερον ἐπιτυχία».

Ἡ ἐγχειρίσις ἀποτελοῦσα τὴν ριζικωτέραν τοπικὴν θεραπείαν τοῦ ἔλκους, ὠφελεῖ βεβαίως, τὶς περισσότερες φορὲς ὅμως δὲν παύει οὕτω ἡ ὅλη ἀσθένεια. Διότι μὲ τὴν ἐγχειρίσιν γιαιτρεύεται μὲν ἡ ἔλκωτικὴ μοῖρα, ἀλλ' ὁ ἄλλος γαστροεντερικὸς σωλήν, ἰδίᾳ τὰ ἔχοντα πονεῖ τμήματα μένουσιν ὅπως ἦσαν φλογισμένα. Ἐχὼ ἰδῆ ἀρρώστους οἱ ὅποιοι δύο φορὲς ἔκαμαν ἐγχειρίσιν δι' ἔλκος δωδεκαδακτύλου, ὅμως πάλιν εἶχαν δυσπεπτικά ἐνοχλήματα.

Διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου ἐπιτυγχάνεται ριζικὴ θεραπεία καὶ εἰς τὰς ἀσθενείας αὐτάς. Καθαρίζεται τὸ ἔσω τοίχωμα τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, ὅτε πέφτει τὸ πονεῖ καὶ ὁ σάπιος βλεννογόνος, καὶ ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη τροφή δὲν ἐρεθίζει τὴν ἔλκωτικὴν ἐπιφάνειαν, διευκολύνεται ἡ ἐπούλωσις τοῦ ἔλκους, γινομένη κυρίως διὰ τῆς ἐμφύτου ἀναπλαστικῆς ἱκανότητος τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἰνα δὲ ἡ τροφή, ὁ χυλὸς μὴ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ἔλκος, συνιστᾷ εἰς τοὺς ἀρρώστους μετὰ τὴν λήψιν τῆς νὰ ξαπλῶνουν εἰς τὸ κρεβάτι ἐπὶ τινα ὥραν, πλαγιασμένοι εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τῆς θέσεως τοῦ ἔλκους. Ἡ ἐπούλωσις γίνεται οὕτω ταχύτερον.

Εἰς ἀσθενεῖς καλοθεμένους συνιστᾶται καὶ ἡ νηστεία ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἔξ ἧς ὠφελοῦνται ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔλκος, τὸ ὁποῖον οὕτω οὐδόλως ἐρεθίζεται ἀπὸ τροφήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὅλην ὑγείαν τοῦ σώματός των, καθὼς εἰς τὸ περὶ νηστειοθεραπείας κεφάλαιον ἐξηγήσαμεν.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, 15 περίπου, χυλοδαίταν, οἱ ἔλκωπαθεῖς ἄρρωστοι πρέπει νὰ πέρνουν ὡς τροφήν μόνον χυμὸν ἢ ζωμὸν φρούτων, βυσινάδες, πορτοκαλάδες, μηλόζωμο κ. λ. π. καθ' ὥραν ἐν κρασοπότῳ.
Μὲ τὴν τοιαύτην τροφήν ἡ ἔλκωτική ἐπιφάνεια οὐδόλως ἐρεθίζεται, τουναντίον ξεπλύνεται, ὅτε ἡ ἐπούλωσις τῆς διευκολύνεται (ὅπως εἰς τὰ ἔλκη τοῦ δέρματος, ὅταν τὰ πλύνομεν, καθαρίζονται, γιατρεύονται, εὐκολώτερα).

Γενικῶς εἰπεῖν εἰς τὴν θεραπείαν ἔλκωτικῶν καταστάσεων τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος περισσότερα πρέπει νὰ εἶνε ἡ προσοχή καὶ τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ ἀρρώστου, ἢ δαίτα νὰ γίνεται αὐστηρότερον.

Καὶ νὰ μὴ ἀγνοῖται ποσῶς ὁ Ἱπποκρατικὸς ἀφορισμὸς «Ρᾶον πληροῦσθαι ποτοῦ ἢ σιτίου» εἰδικῶς ἰσχύων εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἔλκων τοῦ στομάχου, τοῦ δωδεκαδακτύλου κλπ.

Κατὰ τὸ μετὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ βλεννογόνου στάδιον τῆς ἐπούλωσης τοῦ ἔλκους. ὅτε ἡ τροφή εἶνε, ὡς εἴπομεν, μόνον χυμὸς ὀπωρικῶν, ἐπ' ἀνάγκης ὁ ἄρρωστος νὰ εἶνε ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ξαπλωμένος.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ κλίνῃ ἡσυχίαν, ἐπειδὴ δὲν γίνονται ζωηραὶ καύσεις εἰς τὸ σῶμα, ὀλιγοστεύουν αἱ εἰς θερμίδας ἀνάγκαι τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ 25—400]ο Ὡς ἐκ τούτου κάλιστα ἡμπορεῖ νὰ συντηρηθῇ ὁ ὀργανισμὸς μόνον μὲ ζωμοὺς φρούτων ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅταν κάμνη 50—60 βαθείας εἰσπνοᾶς τὴν ἡμέραν, δι' ὧν ἐνισχύεται ἡ θρέψις ἐν τοῖς ἰστοῖς.

Μετὰ τὴν 30ὴν ἡμέραν, ἀφοῦ μετ' ἀκτινοσκόπησιν ἐξακριβωθῇ ἂν ἔγινε ἐπούλωσις τοῦ ἔλκους, ἐπιτρέπεται στερεοτέρα τροφή. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ δίδεται ἀποτόμως ἀφθονος καὶ σκληρὴ τροφή, ὅπως μὴ ἐρεθισθῇ ἡ μόλις ἐπουλωθεῖσα ἔλκωτική ἐπιφάνεια.

Ἡ τροφή πρέπει νὰ αὐξάνη βαθμιαίως, ἐφόσον χωνεύεται χωρὶς ἐνόχλημα κρέμες, πουρὲ χόρτων, μυαλὰ βραστά, πискότα, ψάρι βραστό, ψωμὶ παπάρρα κλπ. Τὰ φρούτα μαλακὰ καὶ ξεφλουδισμένα εἶνε πάντοτε προτιμότερα τροφή.

Μὲ τὴν ὥς ἄνω διαιτοθεραπείαν ἐγιάτρεψα ἄρκετους ἔλκω-

παθεῖς. Ἴδού τινὰ παραδείγματα.

Ὁ κ. Πιρελόγλου βιομήχανος Θεσ/νίκης χρόνια ἔπασχε ἀπὸ δυσπεψίαν μὲ ἔλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου καὶ ἡτοιμάζετο νὰ κάμῃ ἐγγείρησιν. Γιατρεύθηκε ριζικῶς διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου καὶ ὀπωρικά καὶ εἶνε ἔκτοτε ὑγιέστατος, χωρὶς καμμίαν ἐνόχλησιν. Ἡ θεραπεία του ἐβεβαιώθη καὶ ἀκτινοσκοπικῶς. Ἴδού ἡ δῆλωσίς του, ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Θεσ/νίκη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Πάσχων ἀπὸ ἔλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου ἐθεραπεύθην ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν διὰ τοῦ νέου φυσιοθεραπευτικοῦ συστήματος. Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν τοῦ μοῦ ἔκαμε, τὸ ἔλκος δὲν ἦτο ἡ ὅλη ἀσθένεια, ἀλλὰ ὁ γαστρεντερικὸς σωλήν ὅλος ἦτο φλογισμένος ἐνεκα χρόνιᾶς δυσκοιλιότητος καὶ εἰς ἓν τμήμα εἶχε βλάβην ἔλκωτικὴν. Πρὸς θεραπείαν ἡμέρας τινὰς ἔφαγα μόνον χυλὸν σιταριοῦ. Ἡ δαίτα αὕτη πολὺ μὲ ὠφέλησε, διότι καθαρίσθηκε ὁ ἐντερικὸς σωλήν. Ἐπειτα ἔκαμα νηστειοθεραπείαν, ὀλίγας ἡμέρας ἔπερνα ὡς τροφήν μόνον πορτοκαλάδες καὶ μηλόζωμο. Οὕτω βγῆκα καινούργιος ἐσωτερικὸς ὑμὴν τῶν ἐντερων, ὅτε ἐθεραπεύθη ριζικῶς καὶ τὸ ἔλκος.

Τώρα δὲν ἔχω καθόλου ἐνόχλημα δυσπεψίας. Ἐντὸς 40 ἡμερῶν γιατρεύθηκα, ἡ θεραπεία μου δὲ ἐβεβαιώθη καὶ ἀκτινοσκοπικῶς, διότι ἡ γενομένη ἐξέτασις ἀπέδειξε ὅτι ἔλκος δὲν ὑπάρχει πλέον.

Γράφω ταῦτα ὄχι ἀπλῶς διὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν διακεκριμένον ἱατρὸν, ἀλλὰ διότι πιστεύω ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ συστήματος του εἶναι πολὺ ὠφέλιμος εἰς τὴν Κοινωνίαν.

MIX. ΠΙΡΕΛΟΓΛΟΥ βιομήχανος
Θεσ/νίκη, Ἀμπελόκηποι Ἡρώδης 63

Ὁ κ. Πυριτίδης υπάλληλος ἐν Θεσ/νίκη, ἐπὶ 3 χρόνια δυσπεπτικός, ἔπαθε καὶ ἔλκος τὸ ὅποῖον δὲν μποροῦσε νὰ γιατρέψῃ παθολογικῶς. Μὲ διαιτοθεραπείαν βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως γιατρεύθηκε ριζικῶς. Ἐκτοτε δυνάμωσε πολὺ καλὰ, ὧν τῶρα ὑγιέστατος. Ἡ γενομένη δῆλωσίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Τρία ἔτη πάσχων ἀπὸ πόνους εἰς τὸ στομάχι βάρος καὶ ξυνίλας, ἀφοῦ ἔκαμα θεραπείας βάσει διαγνώσεως ἔλκους τοῦ δωδεκαδακτύλου, ἀνευ ἀποτελέσματος, κατέφυγα εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν ὅστις μὲ ἐθεράπευσε διὰ συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας.

Κατ' αὐτὴν συνεπείᾳ χρονίας περιοδικῆς δυσκοιλιότητος ὅλος ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν ἦτο φλογισμένος· τὸ ἔλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου δὲν ἀπετέλει τὴν ὅλην ἀσθένειαν, ἀλλὰ μίαν λεπτομέρειαν αὐτῆς· εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ἡ βλάβη τοῦ ἐντέρου ἦτο μεγαλυτέρα, ἐλκωτικὴ. Πρὸς θεραπείαν εἴκοσι ἡμέρας ἔφαγα μόνον χυλὸ ἀπὸ σιτάρι καὶ ἡμέρας τινὰς ἐνήστευσα ἐντελῶς. Διὰ τοιαύτης διαίτης καὶ ἐντεροκλυσμάτων, καθαρίσθηκε, ξεφλογίσθηκε ὁ γαστρικὸς σωλὴν, βγῆκε καινούργιος βλεννογόνος ἐσωτερικὸς ὄμην τοῦ ἐντέρου καὶ τὰ δυσπεπτικά ἐνοχλήματα ἔπαυσαν.

Τώρα τρώω ἐλευθέρως καὶ δυνάμωσα. Τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν θεραπείαν ἀπὸ τὴν χρονίαν ἀσθένειάν μου καὶ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιωμένην.

ΚΩΝ. ΠΥΡΙΤΙΔΗΣ ὑπάλλ. Ὁργανισμοῦ ὕδρευσεως
Θεσσαλονίκης Παπαγεωργίου 38

Ὁ Δίκαλφας, ἔμπορος, ὑπέφερε πολλὰ χρόνια ἀπὸ δυσπεψίαν μετὰ δυσκοιλιότητος, εἶχε γαστρίτιδα ἔντονον, πρισιμένα ἔντερα καὶ ἔλκος δωδεκαδακτύλου. Θεραπείες εἶχε κάμῃ πολλές, χωρὶς ἐπιτυχίαν. Γιατρεύθηκε βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως τῆς ἀσθενείας του. Ἐκτοτε εἶνε ἐντελῶς ὑγιής. Ἡ δὴλωσίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Χρόνια πολλὰ ὑπέφερα ἀπὸ δυσπεψίαν μετὰ δυσκοιλιότητος παθὼν καὶ ἔλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου. Θεραπείες εἶχα κάμῃ πολλές, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχίαν. Γιατρεύθηκα διὰ τοῦ φυσικοθεραπευτικοῦ συστήματος τοῦ ἱατροῦ κ. Κούζα βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως τῆς ἀσθενείας μου, κυρίως διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου. Ἡ θεραπεία μου ἐβεβαιώθη καὶ ἀκτινοσκοπικῶς. Ἐκ καθηκόντος τὸν εὐχαριστῶ δημοσίᾳ.

Ν. ΔΙΚΑΛΦΑΣ
Θεσ/νίκη Α. Παπαδοπούλου 78

Β. ΑΜΟΙΒΑΔΩΣΙΣ ΑΣΚΑΡΙΔΙΑΣΙΣ ΚΛΠ,

Ἡ ἀμοιβάδωσις, νόσος συχνή, ὀφείλεται εἰς ζωϊκὰ μικροβία, τὰς ἀμοιβάδας, αἵτινες εἶνε πρωτόζωα μονοκύτταρα, ζῶντα εἰς νεκρὰ ἰδίως φυτὰ. εἰς σάπια νερὰ κλπ. Ἀναπτύσσονται καὶ εἰς τὰ ἔντερα τῶν ἀνθρώπων, ὕγιων καὶ ἀρρώστων, εὐρεθέντα ἐν αὐτοῖς εἰς ἀναλογίαν 20—60οο. Ζοῦν καὶ πολλαπλασιάζονται εἰς τὸ ἀκάθαρτο πούρι τῶν ἐντέρων, εἰς τὰς βλέννας καὶ τὰ τοιχώματα τοῦ παχέος ἐντέρου.

Τὰ συμπτώματα τῆς ἀμοιβαδώσεως εἶνε τὰ τῆς δυσπεψίας, ἦτοι βάρος κατὰ τὴν χώνευσιν, πόνοι, ἀέριαι, πριξήματα στομάχου καὶ ἐντέρων, ἀκανόνιστοι κενώσεις.

Ἡ διάγνωσις τῶν γίνεται διὰ τοῦ ἐργαστηρίου, ὡς ἐκ τούτου αὐτονόητον εἶνε ὅτι ὅσῳ περισσότεραι αἱ ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δυσπεψίαν τῶν γαστροπαθῶν, τόσῳ συχνότερα βρίσκεται ἡ ἀμοιβάδωσις, πλεονάζουσα διὰ τοῦτο εἰς τὰς πόλεις. Κατὰ τινα δημοσιογραφικὴν συζήτησιν μεταξὺ ἱατρῶν («Ἑλληνικὴ Ἱατρικὴ» Σεπτ. 1947) ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν κατὰ τοὺς μετρίους ὑπολογισμοὺς 525 χιλιάδες ἀμοιβαδοπαθεῖς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν, κατὰ τὴν ἰσχύουσαν Νοσολογίαν καὶ Θεραπευτικὴν, γίνεται αὕτη ὅχι διὰ τὴν κυρίως ἀσθένειαν, τὴν γαστρικὴν δυσπεψίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀποτέλεσμά της, τὴν ἀμοιβάδωσιν. Πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς δίδονται τὰ διάφορα φάρμακα.

Ἄλλ' εἶνε δυνατόν νὰ καταστραφοῦν αἱ ἀμοιβάδες μὲ τὰ οἰαδήποτε κατ' αὐτῶν ἐφευρισκόμενα φάρμακα, ἐὰν δὲν καθαρῶσθῃ πρῶτα τὸ κοπρικὸν ὑπόστρωμα, ὅπου αὐταὶ ἀναπτύσσονται. Βεβαίως ὅχι. Γιατὸ οἱ ἄρρωστοι ὑποφέρουν χρόνια. Πέρνουν ἑμετίνην, δὲν ἐπιτυγχάνουν, ἐνιεροβοιοφόρμ πάλιν ἀποτυχία, γιατί ἐν ἐπίσης.

Ἄλλ' εἶνε φυσικὸν τοῦτο. Ἐὰν εἰς ἓνα μέρος ὑπάρχη κοπρία μὲ σκουλήκια, τί εἶνε καλλίτερον νὰ κάμωμεν πρὸς κάθαρσιν, νὰ ρίξουμε γιαντρικὸ ὅπως σκοτωθοῦν τὰ σκουλήκια ἢ νὰ πετάξωμε μακριὰ καὶ τὴν κοπρίαν καὶ τὰ σκουλήκια; Βεβαίως τὸ δεύτερον εἶνε προτιμότερον.

Ἡ τωρινὴ ὁμως Ἱατρικὴ διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀμοιβάδωσιν, ἀναπτυσσομένην εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν ἐντέρων, μὲ φάρμακα προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στοιχειώδη λογικὴν, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ οὕτω ἀποτέλεσμα, ἐφόσον μένει τὸ ἐντερικὸ πούρι, εἰς τὸ ὅποιον ἀναπτύσσονται αὐτὰ ἢ ἄλλα πρωτόζωα καὶ παράσιτα.

Ὁ Πετσετάκης ἀσχοληθεὶς ἰδιαιτέρως μὲ τὴν ἀμοιβάδωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου γενικῶς τὰ γαστρεντερικὰ νοσήματα εἶνε

πολλά, διὰ λόγους κλιματολογικούς, γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀμοιβάδωσις εἶνε νόσος φοβερή, ἐπιφέρουσα ἀναιμίαν καὶ καχεξίαν, χρονία, ὑποτροπιάζουσα, δυσθεράπευτος, ἂν μὴ ἀνιάτος, τουλάχιστον εἰς τὰ τροπικὰ κλίματα.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διαμονῆς μου ἐνόμιζα ὅτι θεραπεύω πάσας τὰς περιπτώσεις τῆς ἀμοιβαδικῆς δυσεντερίας, κατὰ τὸ δεύτερον πορευτήρησα ὅτι θεραπεύω τὰς ἡμίσεις καὶ τέλος μετὰ 9 ἔτων πείραν καὶ συστηματικὴν ἐρευναν νομίζω ὅτι οὐδεμίαν θεραπεύω.»

Εἶνε ὧντως ἀλήθεια τοῦτο, ὅχι ὁμως διότι, ὥς λέγει «ἡ θεραπεία πρέπει νὰ εἶνε μακρὰ καὶ ἀπαιτεῖ τὴν κατὰ διαστήματα ἐπανάληψιν τῆς ὅπως ἀποστειρώσωμεν τὸν ὁργανισμόν καὶ ἀποφύγωμεν οὕτω τὰς ὑποτροπὰς τὰς τόσῃ συνήθεις καὶ τὰς ἐπιπλοκάς» ἀλλὰ διότι ἡ ἀμοιβάδωσις δὲν εἶνε ἡ κυρίως ἀσθένεια, ἀλλ' ἀποτελεσματῶν, λεπτομέρεια τῆς ὅλης ἀσθενείας.

Ἡ χρονία γαστρίτις, ἡ διηθητικὴ κολίτις ἀπὸ τὸ κοπρικὸ πουργὶ τὸ ἀπεσκληρωμένο καὶ φλογισμένο, ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν ἀσθένειαν, ἔχουσιν παθογόνον ἐπίδρασιν εἰς τὸ ἥπαρ, εἰς τὸ αἷμα, εἰς ὅλο τὸ σῶμα. Αὐτὴν κυρίως πρέπει νὰ ἀφορεῖ ἡ διάγνωσις καὶ θεραπεία.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν τίθεται οὕτω ἐν τῇ ἰσχυροῦσῃ νοσολογίᾳ.

Διὰ τοῦτο ὅσες ἐνέσεις ἐμετίνης κιὰν κάμη, ὅσα χάπια γιὰ τρεὺν κιὰν πάρη ὁ ἄρρωστος ἢ ἄλλα μοντέρνα φάρμακα ὥς ἰωδοχλωροξυκινολίνη μὲ στεαριλαμινο-φαινυλοθειομεθυλικὸν ἀμμόνιον ἄδिका τῶν ἁδίκων παιδεύεται· φορτώνει ἁπλῶς τὸν ὁργανισμόν του μὲ ἀναφομοίωτες δηλητηριώδεις οὐσίες, αἱ ὁποῖαι τὸν βλάπτουν.

Μὲ τὴν φυσιοθεραπείαν, ἣν ἐφαρμόζομεν, γιαιτρεύεται ριζικῶς ἡ ἀμοιβάδωσις, διότι τὸ ὑπόστρωμα τῶν πρωτοζώων, τὸ κοπρικὸ πουργὶ, λυώνει καὶ πετιέται μὲ τὰ κλύσματα ἔξω τοῦ ὁργανισμοῦ. Οὕτω καθαριζομένων τῶν ἐντέρων ριζικῶς, αἱ ἀμοιβάδες δὲν εὐρίσκουν πλέον εἰς αὐτὰ ἔδαφος κατάλληλον πρὸς ἀνάπτυξιν, χάνονται ὁριστικῶς.

Ἡ ἀμοιβάδωσις εἶνε ἡ συχνότερον διαγιγνώσκομένη παρα-

σιτικὴ ἀσθένεια. Ὑπάρχουν ὁμως εἰς τὰ ἔντερα καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὁμοιοὶ ἀσθένειαι ἐκ πρωτοζώων, παρασίτων, εἰς αὐτὰ ἐγκαθισταμένων, πολλαπλασιαζομένων: βαλαντίσις, διστομιάσις, λαμβλίαςις, ἀγκυλοστομιάσις, ἀσκαριδιάσις, δξουουριάσις, στρογγυλοειδίσις, τριχουριάσις.

Προκαλοῦνται ἐκ τούτων ὅχι μόνον γαστρεντερικαὶ ἀσθένειαι, ἀλλὰ καὶ γενικώτεραι νοσηραὶ καταστάσεις τοῦ ὁργανισμοῦ. Καὶ ἐπειδὴ τὰ παρασίτα κάποτε καὶ μεταναστεύουν ἐκ τῶν ἐντέρων εἰς τὸ σῶμα, δυνατόν νὰ προκαλέσουν καὶ παθήσεις τοῦ ἥπατος, περιτοναίου, ἐγκεφάλου.

Μὲ τὸν χυλὸν σίτου ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὥς τροφήν, κλύσματα πρὸς πλύσιν τῶν ἐντέρων καὶ εἰς τινὰς περιπτώσεις μὲ χρῆσιν καθαριτικοῦ, ὅλαι οὐταὶ αἱ παρασιτικαὶ ἀσθένειαι γιαιτρεύονται ριζικῶς, ἀποτελεσματικῶς. Πάμπολλαι εἶναι αἱ γενόμεναι οὕτω θεραπείαι καὶ εἰς μεγάλῃς ἡλικίας ἄρρώστους καὶ εἰς μικρὰς.

Εἰς πολλοὺς κατὰ τὴν διὰ κλύσμάτων κάθαρσιν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος συνιστῶ νὰ βλέπουν κάθε μέρα τὰς κενώσεις εἰς τὸ ἄγγειον. Πλεῖστοι βγάζουν σκουλήκια, τὰ ὁποῖα οὐτε ἤξεραν εἶχαν στὴν κοιλιά τους. Ἐχὼ ἰδῆ εἰς τινὰ περιστατικὰ γαστροπαθειῶν ὅτι ὁλόκληρος χοῦφτα σκουληκιῶν ἔπесαν ἀπὸ τὰ ἔντερα.

Πόσῃν σημασίαν ἔχει ἡ κάθαρσις τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος ἀπὸ τὸ πουργὶ, εἰς ὃ ἐμφωλεύουν τὰ ἐντερικὰ παρασίτα, σχηματίζει τις ἰδέαν ἐὰν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν ἀσκαριδιάσιν κάθε θήλυ παράγει 27 ἑκατομ. αὐγάς.

Ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου καθαρίζουσα τὰ ἔντερα γιαιτρεύει αὐτὰ ριζικῶς καὶ προφυλάσσει τὸν ὁργανισμόν ἀπὸ ὅλες τὰς ἐκ τῶν ἐντέρων ἀσθενείας. Κιστώδεις σκώληκες, νηματώδεις, τριματώδεις κλπ. χάνουν τὸ θεμέλιόν των, καταπολεμοῦνται ἀποτελεσματικῶς.

Πλεῖστοι εἶνε οἱ θεραπευθέντες διὰ τῆς διαίτης ταύτης ἀπὸ ἀμοιβάδωσιν, λαμβλίαςιν καὶ ἄλλας παρασιτικὰς ἀσθενείας. Ἡ θεραπεία ἔγινε ριζικὴ, βεβαιωθεῖσα καὶ μὲ τὴν γενομένην εἰς τὸ τέλος ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν διὰ τὰ πρωτόζωα κλπ. ἥτις ἀ-

πεδείχθη ἀρνητική. Ἴδου τινὰ παραδείγματα.

Ἡ Δ)νὶς Ἀγγελίδου ἦτο ἀσθενὴς πολὺν καιρὸν ἀπὸ ὑπερχλωρουδρίαν καὶ ἀμοιβάδωσιν, τὰς ὁποίας δὲν μπορῶσε νὰ θεραπεύσῃ μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα τῶν μονομερῶν διαγνώσεων, δι' ὃ μὲ συνεβουλεύθησαν νὰ τὴν θεραπεύσω μὲ φυσιοθεραπείαν βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως. Αὕτη ἐπέτυχε τελείως καὶ μάλιστα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ἴδου πῶς ἐξέθεσε ἡ μητέρα της τὴν θεραπείαν εἰς τὴν δῆλωσίν της πρὸς τὸν τύπον Θεο)νίκης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Καθῆκον μου θεωρῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἰατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν διότι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐθεράπευσε ριζικῶς τὴν κόρην μου πάσχουσαν ἐξ ὑπερχλωρουδρίας, ἀμοιβαδώσεως κλπ. Προτῆτερα αἱ θεραπείαι τὰς ὁποίας ἐκάναμε δὲν ἦσαν ἀποτελεσματικά, διότι ἐγένοντο ἀποκλειστικῶς κατὰ τῶν παρασίτων, ἐνῶ οὐτὰ δὲν ἦσαν ἡ ὅλη ἀσθένεια. Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν ἕνεκα χρονίας δυσκοιλιότητος εἰς τὸν γαστρικὸν σωλῆνα ὡπῆρχε πούρι, τὸ ὁποῖον φλογιζόμενον προκαλοῦσε τὰ δυσπεπτικά ἐνοχλήματα, εἰς τοῦτο ἀνεπτύχθησαν αἱ ἀμοιβάδες.

Πρὸς θεραπείαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἔκαμε δίαιταν μὲ χυλὸν σιταριοῦ, καὶ καθ' ἡμέραν ἐντερόκλυσμα. Καθαρίσθηκε οὕτω καὶ ξεφλογίσθηκε ὁ γαστρικὸς σωλῆν, δεῖ ὅλα τὰ νοσηρὰ ἐνοχλήματα ταῖς ἔπαυσαν καὶ αἱ ἀμοιβάδες χάθηκαν ὀριστικῶς, μὴ εὐρίσκουσαι ἔδαφος κατάλληλον πρὸς ἀνάπτυξιν. Ἡ θεραπεία ἐβεβαιώθη καὶ ἐργαστηριακῶς, διότι ἡ γενομένη εἰς τὸ τέλος ἐξέτασις διὰ τὰς ἀμοιβάδας ἀπεδείχθη ἀρνητική.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Συν. 40 Ἐκκλησιῶν, ἡδὸς 40 Ἐκκλησιῶν

Ἀκόμη βαρυτέρα περίπτωσις ἦτο τῆς δ)δος Ἀράπη, μαθητρίας γυμνασίου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἡ ὁποία ἔπασχε 4 χρόνια ἀπὸ ἀμοιβάδες λάμβλιες καὶ τριχομονάδες, μὲ πολλὰ ἐνοχλήματα ἀπὸ τὸ στομάχι ἦπαρ καὶ ἔντερα, ἐπὶ πλέον εἶχε καὶ ἔντονον ἱκτερον ἀπὸ συνυπάρχουσαν χολοκυστίτιδα.

Μὲ τὴν δίαιταν χυλοῦ σίτου καὶ λοιπὴν φυσιοθεραπείαν ὅλα τὰ νοσηρὰ συμπτώματα ὑπεχώρησαν. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἡ κόρη γιατρεύθηκε ἐντελῶς καλὰ, ὡς ἐξηγεῖται ἐν τῇ γενομένῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας δηλώσει τοῦ πατρὸς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Τέσσαρα χρόνια ἡ κόρη μας εἶχε στομαχοεντερικὰς διατα-

ραχὰς, πόνους κοιλιακοὺς, ἀνορεξία, ζαλάδες καὶ μεγάλην ὥχρωση. Γενομένης διαγνώσεως ὅτι εἰς τὸ ἔντερον ὑπῆρχον ἀμοιβάδες, λάμβλιες καὶ τριχομονάδες ἔκαμε σχετικὴν θεραπείαν, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτελέσματος. Προσκαλέσαμεν ἔπειτα τὸν ἰατρὸν κ. Ἀ. Κούζαν, ὅστις εἶχε θεραπεύσει γνωστοὺς μας ἀπὸ παρόμοιες ἀσθένειες.

Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν ἕνεκα συνυπαρχούσης χολοκυστίτιδος ἡ χολὴ ἐκ τοῦ ἥπατος δὲν ἔρρεεν εἰς τὸ ἔντερον, ἀλλὰ ἀπερροφᾶτο εἰς τὸν ὀργανισμόν ἐπιφέρουσα ἱκτερον καὶ εἰς τὸ ἔντερον εἶχε γίνῃ γαστρίτις μὲ μυρῶδιὰ εἰς τὸ στόμα καὶ λοιπὰ δυσπεπτικά ἐνοχλήματα. Τὰ σκουλήκια δὲν ἀπετέλουν τὴν ὅλην ἀσθένειαν, ἀλλὰ ἦσαν μία λεπτομέρεια τῆς νοσήσεως.

Αἱ προτῆτεραι θεραπείαι τῶν ἰατρῶν δὲν ἔφεραν ἀποτέλεσμα, διότι ἐστρέφοντο ἀποκλειστικῶς κατὰ τῶν παρασίτων, χωρὶς σύγχρονον θεραπείαν τῶν σπλαχνικῶν βλαβῶν.

Ὁ κ. Κούζας διὰ καταλλήλου διαίτης (χυλὸς σιταριοῦ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας κλπ.) καὶ ἐντεροκλυσμάτων καθάρισε πρῶτα τὸ ἥπαρ καὶ ἔντερον ἀπὸ τὴν χολοκυστίτιδα καὶ γαστρίτιδα καὶ οὕτω μὲ ὀλίγα φάρμακα κατέστρεψε ριζικῶς τὰ παράσιτα τὰ ὁποῖα δὲν εὗρισκον πλέον εἰς τὸ ἔντερον ἔδαφος κατάλληλον πρὸς ἀνάπτυξιν.

Ἡ ὅλη θεραπεία διήρκεσε περὶ τὰς 30 ἡμέρας, μετὰ τὰς ὁποίας ἡ κόρη μας δὲν εἶχε κανέν ἀπὸ τὰ προτῆτερα ἐνοχλήματα, ἔγινε τελείως ὕγιης, ὡς ἀπεδείχθη καὶ ἀπὸ τὴν ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν διὰ τὰς ἀμοιβάδας κλπ. ἥτις ἦτο ἀρνητική. Τὸν εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜ. ΑΡΑΠΗΣ

Θεο)νίκη, Δικαστηρίων 4

6. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΩΝ

Τὸ ἥπαρ ἀποτελεῖ τὸν ὀγκωδέστερον καὶ λειτουργικῶς σπουδαιότερον ἄδενον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἀντιστοιχοῦν εἰς βάρος πρὸς τὸ 1)33 αὐτοῦ. Φυσιολογικῶς χρησιμεύει ὡς κεντρικὴ ἀποθήκη, ὅπου ἡ προσαγομένη ἐκ τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος θρεπτικὴ ὕλη μετατρέπεται εἰς καταλληλότεραν πρὸς ἀφομοίωσιν, εἰς θρέψιν τοῦ σώματος.

Ὑδατάνθρακες, λευκώματα, λίπη, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ τροφή μας, μετὰ τὴν ἐν τῷ γαστρικῷ σωλῆνι πέψιν, ὑφίστανται εἰς τὸ ἥπαρ περαιτέρω βιοχημικὴν ἐξαλλοίωσιν, καὶ ἔπειτα ἡ τρο-

φική ύλη στέλλεται εις τοὺς πνεύμονας, ὅπου διὰ τῆς ἀναπνοῆς μετατρέπεται εἰς αἷμα, ποτίζον καὶ τρέφον τοὺς ἱστούς.

Περὶ τῆς καθ' ἑκάστα βιοχημικῆς λειτουργίας τοῦ ἥπατος, παρὰ τὰς πολλὰς σχετικὰς ἐργασίας, δὲν κατέχει ἀκόμη ἡ ἐπιστήμη μας θετικὰς λεπτομερειακὰς γνώσεις. Ποῖαι αἱ ἐν αὐτῷ ἀλλοιώσεις τῆς τροφικῆς ὕλης, συγκεκριμένως δὲν γνωρίζομεν.

Παραδέχονται ὅτι εἰς τὸν ἀδένα τοῦτον σχηματίζεται ἐκ τῶν ὕδατανθράκων γλυκογόνον, ἐναποθηκευόμενον εἰς ποσότητα ἐν αὐτῷ, καὶ ὅτι ἐκ τούτου μετατρέπομένου εἰς σάκχαρον, ἐφοδιάζεται ὁ ὄργανισμός δύναμιν ζωϊκὴν, ἐξ ἧς ποράγει θερμότητα κ.λ.π.

Ἐκτὸς τῆς ἀφομοιωτικῆς λειτουργίας, παραδέχονται ὅτι ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ προφυλάσῃ τὸν ὄργανισμόν ἀπὸ τοξικὰς οὐσίας, ἐξ αὐτοῦ διερχομένας, διὰ μεταστοιχειώσεως αὐτῶν. Εἰδικῶς τὰ ἐκ τῶν ἐντέρων δηλητήρια φαινόλη, κρεζόλη κλπ. συντιθέμενα ἐν αὐτῷ μετὰ θειικοῦ ὀξέος σχηματίζουνσι θειούχους ἐνώσεις, μὴ τοξικὰς, αἵτινες ἀπεκκρίνονται διὰ τῶν νεφρῶν.

Ἰδιαίτερα λειτουργία τοῦ ἥπατος εἶνε ὅτι παράγει τὴν χολήν, περίπου 1 λίτρο κατὰ 24ωρον. Ἡ τοιαύτη ἐκκρίσις ἀρχομένη ἐκ τῶν ἥπατικῶν κυττάρων καὶ διοχετευομένη διὰ χοληδόχου πόρου εἰς τὸ ἔντερον, εἶνε διττῆς χρησιμότητος· συντελεῖ εἰς τὴν πέψιν τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν καὶ εἰς τὴν ἀποβολὴν ἐκ τοῦ ἥπατος βλαπτικῶν διὰ τὸν ὄργανισμόν στοιχείων.

Τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων μέσῳ τῶν ἀπειραγίμων ἀπομυζητικῶν στομιῶν τοῦ ἔσω τοιχώματός του ἀπορροφουμένη τροφικὴ ὕλη, καθαρὴ ἢ ἀκάθαρτη, πρῶτα εἰς τὸ ἥπαρ ἔρχεται καὶ ἀποθηκεύεται, ἀναμφιβόλως ἔχει σημασίαν διὰ τὴν ὑγιεινὴν ἢ παθολογικὴν τοῦ σπλάχνου τούτου κατάστασιν.

Μεταφερομένη εἰς τὸ ἥπαρ μετὰ τοῦ τροφικοῦ χυλοῦ ἡ ἀπὸ τῶν ἐντέρων ἀκαθαρσία, βεβαίως ἐπιδρᾷ βλαπτικῶς εἰς τὴν φυσιολογικὴν κατάστασιν, εἰς τὰς συντελουμένας ἐν αὐτῷ ἐπεξεργασίας.

Εἰς τοῦτο ἔγκειται, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ παθογενετικὴ ἀρχὴ τῶν πολυπληθῶν ἥπατικῶν ἀσθενειῶν. Ἡ τοξικὴ ἐπίδρα-

σις τῆς ἐκ τοῦ ἐντέρου ἀκαθαρσίας εἰς τὸ ἥπατικὸν κύτταρον, εἶνε ἡ βασικὴ παθογενετικὴ αἰτία τῶν ἥπατοπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι, μετὰ τὰς γαστρικὰς, εἶνε αἱ συχνότεραι τῶν νόσων.

Ἡ μᾶλλον ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι [ἐκτὸς τῶν ἐλαχιστοτάτων ποῦ καθαρίζονται κάποτε μὲ διαιτοθεραπείαν] ἔχουν ἀκαθαρσίαν εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων των, ἡ ὁποία ἀπορροφουμένη περὶ πρῶτα ἀπὸ τὸ ἥπαρ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἓνα βαθμὸν ἥπατοπαθείας.

Τοιαύτη ἡ αἰτιολογία τῆς συχνὰ διαγιγνωσκομένης ἥπατικῆς ἀνεπαρκείας κλπ.

— Καρὸ ὑποφέρω ἀπὸ γαστρικά, λέγει παραπονεμένα ὁ ἄρρωστος, ἀλλὰ τελευταίως μοὶ ἔκαμαν διάγνωσιν ὅτι ἔχω καὶ ἀνεπάρκειαν τοῦ ἥπατος.

Ἡ ἀνεπαρκεστάτη αὕτη διάγνωσις εἶνε αἰτία τῆς μὴ θεραπείας τοῦ ἀρρώστου. Πάσχει τὸ ἥπαρ του ἐλαττωματικὴν λειτουργίαν, διότι ὑφίσταται χρονίως τοξικὴν ἐπίδρασιν κοπρικῆς ἐκ τῶν ἐντέρων ἀκαθαρσίας, πρῶτα εἰς αὐτὸ ἐγκαθισταμένης, διότι ἔχει χρονίαν ἐντερογαστρίτιδα, ἐκδηλωμένην ἢ ἀνεκδήλωτον, τὴν ὁποίαν ποσῶς δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψει οἱ ἱατροί.

Μὲ τοιαύτην παθογένειαν καὶ διάγνωσιν συνθετικὴν τῶν ἥπατικῶν παθήσεων [ἥπατικὴ ἀνεπάρκεια, ἥπατικὴ ὑπολειτουργία, ἥπατίτις, ἕκτερος, χολαγγεΐτις, χολοκυστίτις κλπ.] ἡ θεραπεία των ἐπιτυγχάνεται μετὰ βεβαιότητος.

Καθαριζομένων τῶν ἐντέρων ἀπὸ τὸ πουργί των διὰ τῆς χυλοδιαίτης, κλυσμάτων καὶ ἐνίοτε καθαρτικῶν, ὁ ἥπατικὸς ἱστός μὴ παραλαμβάνων πλέον ἀκαθάριστον τροφικὴν ὕλην, αὐτοκαθαριζόμενος διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ φυσιολογικῆς λειτουργίας, ριζικῶς αὐτογιατρεύεται.

Εἶνε γεγονός ὅτι ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου ἀπεδείχθη ἐν τῇ πράξει ἀρίστη μέθοδος φυσιοθεραπείας τῶν ἥπατικῶν νόσων. Τὰ ἥπατικά κύτταρα μὴ λαμβάνοντα ἀκάθαρτον τροφικὴν ὕλην, μὲ τὴν ἀξιοθαύμαστον λειτουργικότητά των, συντελοῦν ὅπως διὰ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀρχομένων χοληφόρων σωληναρίων, ἀποβάλλονται μετὰ τῆς χολῆς τοξικαὶ οὐσίαι τοῦ ὄργανισμοῦ.

Ἡ τοιαύτη ἀπολύμανσις ἐκδηλώνεται ἀμέσως εἰς ὅλο τὸ σῶμα. Τὸ ὑπικτερικόν, τὸ ἐλαφρῶς μαυροπρασινοκίτρινο χρῶμα ποῦ ἔχουν οἱ πλείστοι γαστροπαθεῖς, δυσκοίλιοι, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀρχίζει νὰ ὑποχωρῇ. Ὁ χρόνιος ἵκτερος τῶν ἥπατοπαθειῶν διαλύεται, χάνεται.

Ἐν ταύτῃ διαλυομένων τῶν κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ χοληδόχου πόρου κλπ. ἐπικαθισμένων ἀλάτων, τῶν ἐμποδιζόντων τὴν χολὴν εἰς τὸν δρόμον τῆς, ἐπαναρχίζει ἡ φυσιολογικὴ ροὴ αὐτῆς πρὸς τὸ ἔντερον, ὅτε τὸ ἐκ τοιούτων μηχανικῶν λόγων πρίξιμο τοῦ ἥπατος, ὑποχωρεῖ, μαζὺ δὲ μὲ αὐτὸ χάνονται καὶ τὰ συναφῇ νοσηρὰ συμπτώματα.

Τοιοῦτος ὁ μηχανισμὸς τῆς θεραπείας τῶν ἥπατικῶν νόσων διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου. Δι' αὐτῆς καὶ τῆς νηστειοθεραπείας, καθ' ἣν καίονται τὰ κατακρατούμενα εἰς τὸ ἥπαρ κλπ. λίπη, πλείστοι ἄρρωστοι γιαιτρεύθηκαν ὁλοκληρωτικῶς.

Ὅσον ἐπιστημονικῶς θετικὴ, βάσει τῆς ἐξηγηθείσης παθογενείας, καὶ βεβαία εἶνε ἡ θεραπεία τῶν ἥπατικῶν νόσων διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου κλπ, τόσω ἀντιθέτως ἀνούσια καὶ ἀβέβαια εἶνε ἡ διὰ φαρμάκων θεραπεία· πλὴν τῆς διὰ καθαρτικῶν, παροχετευτικῶν τῆς χολῆς. Ἰδοὺ περὶ τούτου μία ἐπιβεβαίωσις στατιστικῇ.

Εἰς 200 περιπτώσεις λοιμώδους ἥπατίτιδος θεραπευθείσας μετὰ πάσης παρακολούθησως ἐργαστηριακῆς, βιοχημικῆς κλπ. ἐν τῇ νοσοκομείῳ Rockefeller τῆς Νέας Ὑόρκης, παρατηρήθη, ὡς γράφει ἡ Journal of American medical Association 9 Μαρ. 1946 ὅτι οὐδὲν τῶν φαρμάκων τῶν νομιζομένων ὅτι ἔχουν εὐνοϊκὴν δράσιν εἰς τὰς ἥπατικὰς λειτουργίας ὡς ἡ μεθυονίνη, χολίνη, ἐνδοφλέβιοι ἐνέσεις ἥπατικοῦ παρεγχύματος, δὲν μετέβαλε τὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας, δὲν ἐπετάχυνε εἰς οὐδὲν περιστάτικόν τὴν εἰς τὸ φυσιολογικὸν ἐπ'ἀνὸδον τῆς ἥπατικῆς ἀνεπαρκείας.

Οἱ πάσχοντες ἐξ ἥπατικῶν νόσων δὲν χρειάζονται, νομίζω, περισσότερα ὅπως πεισθῶν ὅτι θὰ γιαιτρευθῶν μὲ τὴν περιγραφομένην φυσιοθεραπείαν, ἣν ὅλοι ὅσοι ἔκαμαν ὠφελήθηκαν, γιαιτρεύθηκαν. Ἐὰν τινὲς δὲν ἐπέτυχαν ὀλίκην θεραπείαν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἔκαμαν τὴν δίαιταν κλπ. ὅσον καιρὸ ἔ-

χρειάζετο, καὶ δὴ μὲ παρακολούθησιν, ἀλλὰ ὀλιγώτερες ἡμέρες ἀπὸ ὅσον ἀπαιτεῖτο διὰ νὰ διαλυθῶν αἱ βλάβαι τοῦ στομάχου, ἐντέρων, ἥπατος κλπ. ἡ μαζὺ μὲ τὸν χυλὸν ἔπερναν καὶ ἄλλην τροφήν, μὴ ἐπιτυγχανομένου οὕτω τοῦ σκοποῦ τῆς αὐτοκαθάρσεως τῶν πεπτικῶν σπλάγχχνων, τοῦ σώματος.

Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι ὀλιγόπιστοι, μὴ κατανοήσαντες τὸ θέμα ἢ ἀπὸ χαρακτῆρος ἀντιδραστικοὶ εἶνε ἐλαχιστότατοι, ἐναντι τῶν πάρα πολλῶν ριζικῶς θεραπευθέντων. Ἰδοὺ τινὰ παραδείγματα.

Ὁ κ. Τσίτσης ἔμπορος ἐν Θεσ/νίκῃ, πάσχων ἀπὸ χολοκυστίτιδα καὶ δυσκοιλιότητα ἔκαμε 20 ἡμέρες δίαιταν καὶ ἄλλην φυσιοθεραπείαν γιαιτρευθεὶς πολὺ καλά. Ἐδημοσίευσεν τὴν κάτωθι δήλωσιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀσθενὴς ἀπὸ χολοκυστίτιδος, δυσκοιλιότητος καὶ τὰ νεφρὰ ἐ-θεραπεύθην ἐντὸς 40 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀργυρίου Κούζα διὰ συνθετικῆς διαγνώσεως. Βάσις τῆς θεραπείας ἦτο ἡ δίαιτα· τρεῖς ἐβδομάδες ἔτρωγα μόνον χυλὸ ἀπὸ σιτάρι, καρπούζι καὶ πεπόνι καὶ ὀλίγας ἡμέρας ἐνήστευσα ἐντελῶς. Διὰ τῆς φρουτοθεραπείας καὶ ἀφθόνων ποτημάτων ξεπλύθηκε τὸ ἥπαρ, διὰ τῆς νηστειοθεραπείας καὶ τῶν ἐντεροκλυσμάτων καθαρίσθηκε τὸ ἔσω τοίχωμα τῶν ἐντέρων, τὰ ὅποια ἐπανεέκτισαν οὕτω τὴν ἐνεργητικότητά των καὶ ἡ δεκαετὴς δυσκοιλιότης ἔπαυσε.

Μαζὺ μὲ τὴν θεραπείαν τῆς χολοκυστίτιδος κλπ. διὰ τῆς φυσιοθεραπείας τὴν ὁποίαν ἠκολούθησα καὶ τῶν λουτρῶν ἔγινε καὶ γενικὴ ἀποτοξίνωσις τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς χολῆς καὶ ὀξέως, τὰ ὅποια βγήκαν ἀπὸ τὸ δέρμα καὶ τὰ νεφρὰ· οὕτω καθάρισε τὸ ἱκτερικὸν χρῶμα, ἔπαυσαν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐνοχλήματα.

Τὸν εὐχαριστῶ καὶ τὸν συγχαίρω διότι τὸ οὐσιγίμα τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας ἐπέτυχεν καὶ εἰς ἄλλους γνωστούς μου ἀσθενεῖς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΤΣΗΣ

Θεσ/νικὴ Βαλαωρίτου 25

Ἡ σύζυγος ἐνὸς ἐνωμοτάρχου Πάζα εἶχε πρισμένο ἥπαρ μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ δυσπεπτικὰ ἐνοχλήματα ἐπὶ χρόνια. Διὰ διαιτοθεραπείας κλπ. καὶ νηστείας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἔγινε ἐντελῶς καλά. Ἰδοὺ ἡ δημοσιευθεῖσα δήλωσις τῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πέντε χρόνια ἤμην ἀσθενὴς ἀπὸ στομαχικὴν δυσπεψίαν μετὰ

δυσκοιλιότητος καὶ ἀπὸ τὸ ἥπαρ τὸ ὁποῖον ἦτο πρσιμένο μέχρις ὀμφαλοῦ, σκληρὸν σάν ὄγκος καὶ μέ πονοῦσε συχνά. Ἀφοῦ ἠκολούθησα διάφορες λατρικὲς ὁδηγίαι κατέφυγα εἰς τὸν λατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν ὅστις ἔκαμε διάγνωσιν διὰ αἱ παθήσεις στομάχου ἥπατος καὶ ἐντέρων δὲν ἦσαν αὐτοτελεῖς, ἀλλὰ ἡ μία ἀποτέλεσμα τῆς ἄλλης.

Πρὸς θεραπείαν μοὶ ἀπηγόρευσε πᾶσαν στερεάν τροφήν συστήσας ὀπωρικὰ καὶ ὕγρα ὅπως ξεπλυθῇ τὸ ἥπαρ καὶ ὀλίγας ἡμέρας ἐνήστευσα ἐντελῶς. Διὰ τῆς διαίτης, τῆς φυσιοθεραπείας ἐντὸς δύο μηνῶν ἐθεραπεύθην. Τὸν εὐχαριστῶ.

ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΖΑ

Θεσ)νίκη Φαληρέως 5

Ἡ δις Μαρτίνη μαθήτρια τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου ἔκαμε τὴν θεραπείαν δι' ἀσθένειαν τοῦ ἥπατος κλπ. γιατρευθεῖσα ἐντελῶς καλά. Ἡ δῆλωσις τοῦ πατρὸς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κόρη μας πόσχουσα ἀπὸ τὸ στομάχι (δυσπεψία) ἥπαρ (χολοκυτίτις) ἔντεραι (δυσκοιλιότης) ἐθεραπεύθη ριζικῶς βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως τοῦ λατροῦ κ. Α. Κούζα. Κατ' αὐτήν, ἔνεκα χρονίας δυσκοιλιότητος ἦσαν φλεγμονήματα τὸ στομάχι καὶ ἔντερα, τὸ ἥπαρ πρσιμένο καὶ εἰς τὸν ὀργανισμόν εἶχαν ἀπορροφηθῇ χολές καὶ ἅλατα. Πρὸς θεραπείαν 20 ἡμέρας ἔφαγα μόνον χυλὸν σιταριοῦ, ὠφεληθεῖσα πολὺ, διότι καθαρίσθησαν τὰ σπλάγχνα καὶ ὅλο τὸ σῶμα ἀπατοξινώθη. Διὰ τῆς φυσιοθεραπείας τὴν ὁποίαν ἔκαμε, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὰ δυσπεπτικά ἐνοχλήματα ἔπαυσαν ἐντελῶς, τὸ ἥπαρ ξεπρίσθη, τὸ χρῶμα της καθάρισε καὶ τώρα εἶνε καλλίτερα ἀπ' ὅτι ἦτο πρὶν ἀρρωστήσῃ. Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμῶς διὰ τὴν ἐπιτυχὴ διάγνωσιν καὶ θεραπείαν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΑΡΤΙΝΗΣ ἄρτοποιός

Θεσ)νίκη Μοναστηρίου 97

Ἰδιαιτέρως ἀξιόλογος εἶνε ἡ θεραπεία τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Σιδηροπούλου πάσχοντος βαρὺν ἱκτερον. Τὸ χρῶμα του βαθύως πρασινοκίτρινο. Μὲ τὸν χυλὸν σίτου ὥς τροφήν—φάρμακο γιατρεύθησαν συγχρόνως αἱ παθήσεις τοῦ στομάχου, ἥπατος καὶ ἐντέρων, αἱ προκαλέσασαι τὸν ἱκτερον, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου χρόνου χάθηκε ἐντελῶς. Τὴν δῆλωσίν του συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἱκτερικούς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάσχων ἀπὸ βαρὺν ἱκτερον μὲ πρσιμένο ἥπαρ σπλήνα καὶ

ἔντερα ἐθεραπεύθην ἀπὸ τὸν λατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν διὰ τοῦ νέου συστήματος τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως. Σωτηρία ὠφέλεια βρῆκα ἀπὸ τὴν διαίταν μὲ χυλὸν σιταριοῦ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησα 20 ἡμέρας καὶ ὀλίγας ἡμέρας ἔκαμα νηστειοθεραπείαν. Οὕτω γιατρεύθηκε ἡ γαστρίτις καὶ δυσκοιλιότης ποῦ εἶχα πολὺν καιρὸ, ἔπαυσε ἡ ἀπορρόφησης τοξικῶν ἀλάτων εἰς τὸ σῶμα, ξεπρίσθησαν τὰ πρσιμένα σπλάγχνα, μὲ ἀφθονον οὐρῃσιν καθαρίσθησαν οἱ ἱστοὶ καὶ τὸ αἷμα, ὁ πυρετὸς ποῦ μὲ βασάνιζε 6 μῆνες ἔπαυσε καὶ ὁ ἱκτερος χάθηκε ἐντελῶς. Πέρασαν 7 μῆνες ποῦ δὲν ἔχω οὔτε πυρετόν, οὔτε οἰονδήποτε νοσηρὸν ἐνόχλημα. Διὰ τῆς φυσιοθεραπείας ἔγινα ὑγιέστατος καὶ ἐπινέλαβα τὴν ἐργασίαν μου. Γράφω ταῦτα ὄχι τυπικῶς, ἀλλὰ διότι εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὸ νέον σύστημα εἶναι ὠφελιμότερον διὰ τοὺς πάσχοντας. Ὅποιος θέλει περισσότερες πληροφορίες ἄς ἔλθῃ νὰ τὸν εἰπῶ καὶ προφορικῶς.

Π. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ὑποδηματοποιός

Θεσ)νίκη Κων)τίνου Παλαιολόγου 20

Ἄλλη πολὺ ἀξιόλογος θεραπεία εἶνε τῆς συζύγου τοῦ Ἰορδανίδη ἐμπόρου. Εἶχε βαρείαν καὶ πολύπλοκον ἀσθένειαν γαστρικήν, τοῦ ἥπατος, ἐντέρων κλπ πριξήματα εἰς τὰ ἔντερα καὶ τὸ ἥπαρ, ἱκτερον ἔντονον, δυσπεψίαν μεγάλην. Ἐθεραπεύθη ριζικῶς βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως τῶν παθήσεών της, καθαρισθέντος μὲ χυλὸν σίτου τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ γυναίκα μου ἀσθενῆς πολὺν καιρὸ ἀπὸ γαστρικά, πριξήματα ἥπατος καὶ ἐντέρων, ἱκτερον, λεύκωμα κλπ. ἀφοῦ ἔκαμε θεραπείας διὰ νόσους τοῦ στομάχου, ἥπατος, ἐντέρων καὶ νεφρῶν ἀνευ ἀποτελέσματος, ἐθεραπεύθη βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως. Κατ' αὐτήν ἔνεκα χρονίας δυσκοιλιότητος, τοξιναι καὶ ἅλατα ἀπορροφηθέντα εἰς τὸν ὀργανισμόν ἐπέφερον βλάβας εἰς τὰ σπλάγχνα, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθημεν νὰ θεραπεύσωμεν μὲ τὰς γενομένας προγῆτερα μονομερεῖς διαγνώσεις, διότι ἐνῶ καταπολεμοῦσαμε τὴν μίαν ἀσθένειαν, ἡ ἄλλη ἐχρόνιζε ἡ ἐχειροτέρευε. Ὁ κ. Κούζας πρὸς θεραπείαν τῆς ἐνιάας ἀσθενείας συνέστησε διαίταν κατάλληλον, ἰδίως χυλὸν σιταριοῦ, κλύσματα καθ' ἡμέραν καὶ νηστείαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἡ νηστειοθεραπεία πολὺ ὠφέλησε, διότι μὴ λαμβανομένης τροφῆς ὁ ὀργανισμὸς ἔκαυσε τὰ περιττὰ λίπη χολές καὶ ἅλατα, τὰ ὁποῖα βγῆκαν δι' ἀφθόνου οὐρήσεως. Μὲ τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν φυσιοθεραπείαν ἐντὸς δύο μηνῶν ὅλαι αἱ βλάβαι ὑπεχώρησαν, τὰ πριξήματα τῶν ἐντέρων διελύθησαν, οἱ πόνοι εἰς τὸ ἥπαρ καὶ τὰ νεφρὰ χάθηκαν, ὁ ἱκτερος καὶ ἡ ἀναι-

μία έλειψαν. Τὸν εὐχαριστῶ θερμῶς.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ ἔμπορος
Θεο)νίκη Ὀλυμπίου Διαμαντῆ 19

Σπουδαιότατη εἶνε ἡ θεραπεία τοῦ ὑφασματεμπόρου Ἀβραμίδου τέως γεν γραμματέως τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης. Πάσχων ἀπὸ χολοκυστίτιδα μὲ ἵκτερον καὶ ἐντομὴν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ἀνιόντος καὶ κατιόντος ἐντέρου, εἶχε κάμῃ πολλὰς θεραπείας ἐδῶ, στὰς Ἀθήνας καὶ στὴ Βιέννη, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχίαν.

Μὲ φυσιοθεραπείαν ἐπιμελημένην ὑπὸ παρακολούθησίν μου (φρουτοθεραπείαν, νηστειοθεραπείαν, λουτροθεραπείαν) γιατροῦ-θήκε ἐντελῶς καλὰ. Ὅλα τὰ νοσηρὰ συμπτώματα ὑπεχώρησαν καὶ ἡ ἀκτινοσκόπησις ἔδειξε ὅτι ἡ ἐξέλκωσις δὲν ὑπῆρχε πλέον. Ἡ θεραπεία του ἔγινε πρὸ τοῦ πολέμου, ἔκτοτε εἶνε ὑγιέστατος καὶ διαπρήσιος κῆρυξ τῆς φυσιοθεραπείας. Ἴδου ἡ δημοσιευθεῖσα ἔκθεσίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάσχων ἐπὶ καιρὸν ἀπὸ τὸ ἥπαρ χολοκυστίτιδα ἵκτερον κλπ. ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ. Κούζαν διὰ συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας. Μὲ δίκαιαν κατάλληλον καθαρίσθηκε ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν καὶ ἔπαυσε ἡ δυσκοιλιότης, μὲ λουτρά καὶ ἀφθονον διούρησιν ἀπετοξινώθη ὅλο τὸ σῶμα ὡς καὶ τὸ ἥπαρ ἀπὸ τὰ ἄλλα καὶ χολές καὶ ἔπαυσαν οὕτω αἱ ἡπατογαστρικαὶ ἐνοχλήσεις. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, εἰς τὴν καμπὴν τοῦ ἀνιόντος καὶ ἐγκαρσίου ἐντέρου διὰ τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως διέγνωσε βλάβην εἰς τὸ ἔσω τοίχωμα τοῦ ἐντέρου ἔνεκα τῆς δυσκοιλιότητος, ἐκ τῆς ὁποίας βλάβης ὁ πόνος συνεχέετο μὲ τὸν πόνον τῆς χολοκυστίτιδος τοῦ πρισμένου ἥπατος. Μὲ νηστειοθεραπείαν δέκα ἡμερῶν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα κατὰ σύστασίν του, γιατροῦθήκε καὶ ἡ τοπικὴ ἐντερικὴ βλάβη. Δὲν ἔχω πλέον πόνους οὐτε εἰς τὸ ἥπαρ οὐτε εἰς τὰ ἔντερα, χωνεύω καλὰ καὶ δυνάμωσα.

Τὸν εὐχαριστῶ δημοσίᾳ διὰ τὴν σπουδαίαν διάγνωσίν του διὰ τῆς ὁποίας ἐθεραπεύθησαν ὅλαι αἱ βλάβαι τοῦ ὀργανισμοῦ μου. Ὅποιος θέλει περισσότερες πληροφορίες ἄς ἔλθῃ νὰ τὸν εἰπῶ καὶ προφορικῶς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ ὑφασματέμπορος
Θεσσαλονίκη

7. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΝΟΣΩΝ ΤΩΝ ΝΕΦΡΩΝ

Ἡ φυσιολογικὴ ἀποστολὴ τῶν νεφρῶν εἶνε ἡ ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ ἀποβολὴ προϊόντων τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὕλης, προσκομιζομένων εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ αἵματος ἐκ τῶν ἱστῶν. Εὐνόητον ὅτι μετὰ τούτων ἀποβάλλονται καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐντέρων ἀπορροφώμενα τοξικά στοιχεῖα.

Ἡ ἀλέκτρισις τῶν οὕρων ἀπὸ τὰ νεφρὰ δὲν εἶναι ἀπλῶς λειτουργία αὐτῶν μόνον, ἀλλ' ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην τῆς καθ' ἑκάστον ἀπεκκριτικῆς λειτουργίας τῶν ἱστῶν. Ἴτιοι, εἰς ὅλους τοὺς ἱστοὺς ξεχωρίζονται ἄχρηστα προϊόντα τῆς ἀφετεριώσεως, τὰ ὁποῖα παρoχρεύονται πρὸς τὰ νεφρὰ καὶ τελικῶς δι' αὐτῶν ἀπεκκρίνονται.

Εἰς τὸ πολὺπλοκον τῆς τοιαύτης ἐν ὅλῳ τῷ ὀργανισμῷ ζωικῆς λειτουργίας, ἔγκειται ἡ δυσκολία τῆς ἐν λεπτομερείαις νοήσεως τοῦ πῶς σχηματίζονται ἐν τῷ σώματι τὰ πρὸς ἀπέκκρισιν οὖρα.

Ὡς ἀνεφέραμεν διὰ τὸ ἥπαρ, δὲν γνωρίζει ἀκόμη ἡ ἐπιστήμη λεπτομερειακῶς τὴν θαυμασιῶς πρωτότυπον λειτουργίαν καὶ τοῦ νεφροῦ. «Ἡ λειτουργία τῆς παραγωγῆς τῶν οὕρων πόρῳ ἀπέχει τῆς διευκρινίσεως» (Φυσιολογία Δοντᾶ).

Παραδέχονται ὅτι φυσιολογικῶς συντελεῖται ἐν τοῖς ἱστοῖς διόγκωσις καὶ ρίκνωσις τῶν κολλοειδῶν.* Κατὰ τὴν διόγκωσιν παραλαμβάνουν ταῦτα ὕδωρ ἐκ τῶν ἱστῶν καὶ κατὰ τὴν ρίκνωσιν ἀποδίδουν εἰς αὐτοὺς τοιοῦτον. Ἐπίσης ἐν τῷ αἵματι, τὸ ἐκ τῶν ἱστῶν ὕδωρ προσλαμβάνεται ὑπὸ τῶν διογκωμένων κολλοειδῶν, τὰ ὁποῖα ὅταν ρικνοῦνται ἀποβάλλουν τοῦτο.

Γίνεται τοιούτῳ ἐν τῷ ζῶντι ὀργανισμῷ ρυθμικὴ, διαδοχικὴ διόγκωσις καὶ ρίκνωσις τῶν κολλοειδῶν μετ' ἀποδόσεως ὕδατος καὶ ἀπεκκριτέων οὐσιῶν ἐκ τῶν ἱστῶν, εἰς τὸ αἷμα, εἰς τὰ νεφρὰ. Τοιοῦτος ἐν τοῖς ἱστοῖς ὁ βασικὸς μηχανισμὸς τοῦ

* Κολλοειδῆ, κατὰ τὴν νεωτέραν Χημείαν, δὲν εἶνε ὠρισμένα σώματα, ἀλλὰ εἰδικὴ φυσικοχημικὴ κατάσταση τῆς ὕλης, ὑπὸ μορφὴν τεμαχιδίων διαμέτρου ἀπὸ 0,000001 ἕως 0,0001 τοῦ χιλιοστομέτρου.

σχηματισμοῦ τῶν οὖρων

Κατὰ τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου, εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀρρώστους αὐξάνει ἡ διούρησις καὶ δὴ ἀπὸ τῆς πρῶτης ἡμέρας. Εἶνε τοῦτο πραγματικότης διαπιστωθεῖσα κατὰ τὴν θεραπείαν. Ἀλλὰ διατὶ συμβαίνει τοῦτο.

Προφανῶς ἡ μὲ χυλὸν σίτου καθαρίσις τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἥπατικῶν κυττάρων κλπ. δοῦν τροποποιητικῶς, ἐπωφελῶς διὰ τὴν ὅλην ἀφομοίωσιν ἐν τῷ σώματι. Βελτιουμένης ταύτης ἀποκαθίσταται ἀρτίως ὁ κατὰ τὴν ἀναφερθεῖσαν λειτουργίαν τῶν κολλοειδῶν φυσιολογικὸς ροῦς τοῦ ὕδατος ἐκ τῶν ἱστῶν εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐκ τούτου εἰς τοὺς νεφροὺς.

Μὲ ἄλλα λόγια, διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου γίνεται τελειότερα, ζωηρότερον ἡ ἀφομοίωσις ἐν τῷ ὀργανισμῷ καὶ ξεπλύνεται οὗτος. Τῆς τοιαύτης δὲ ζωϊκῆς ἐντάσεως καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ πλυσίματος τοῦ ἀποτελέσμα εἶνε ἡ παρατηρουμένη περισσότερα ἀποβολὴ ἀλάτων, τοξινῶν, οὖρων, τουτέστι ἡ ριζικὴ ἀποτοξίνωσις

Τὰ οὖρα εἶνε τοξικά ἐκ τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων των. Ἐκ πειραμάτων εὐρέθη ὅτι 45 κυβ. ἑκατοστ. φυσιολογικῶν οὖρων ἐνιέμενα θανατώνουν κόνικλον βάρους ἐνὸς χιλιογράμμου. Καὶ ἐπειδὴ σὲ 24 ὥρες ἐκκρίνονται περίπου 30 φορές περισσότερα οὖρα, ὀρίζουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει 30 οὐροτοξικότητας· δηλ. μπορεῖ νὰ δηλητηριάσῃ μὲ τὴν οὐρικήν ἐκκρίσιν του ἐντὸς 24 ὥρου 30 κόνικλους.

Ἐκ τούτου καταδείκνυται πόσον ὠφέλιμος εἶνε ἡ γινομένη μὲ τὸν χυλὸν σίτου διὰ τῆς ἀφθόνου οὐρήσεως ἀποτοξίνωσις τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὅπως μιὰ μηχανὴ ὅταν καθαρισθῇ, ξεσκουριασθῇ ἐν τῷ συνόλῳ της, ἐργάζεται καλλίτερα, ἔτσι καὶ ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμός, καθαριζόμενος διὰ τῆς διαίτης αὐτῆς καὶ εἰς τὰ τελευταῖα κύτταρα τῶν ἱστῶν του αὐτογιάτρευται φυσιολογικῶς, ἀνακαινίζεται.

Σχετικῶς πρὸς τὴν νοσολογίαν τῶν νεφρῶν, μὲ τὴν ἰσχύουσιν ἐν τῇ παθολογίᾳ ἀναλυτικὴν νοοτροπίαν καὶ τὴν ὑπερκατά-

χρησιν τῶν ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν, ἔχει δημιουργηθῇ διὰ τὴν μελέτην καὶ ταξινόμησιν των ἑνας ἰδιαίτερος χαώδης λαβύρινθος.

Θὰ γράψωμεν σχετικῶς ὀλίγα διὰ νὰ μὴ φύγωμεν ἀπὸ τοῦ κυρίως θέματος. Ἀλλοτε ἐξητάζετο ἂν οἱ ἄρρωστοι ἔχουν λεύκωμα εἰς τὰ οὖρα (τὸ ὁποῖον πολλάκις ἐμφανίζεται μετ' ἀπλὴν ὀρθοστασίαν καὶ χάνεται).

Μὲ τὴν γενομένην πρόοδον εἰς τὰς ἐργαστηριακὰς ἐρεῦνας, ἡ λευκωματουρία δὲν ἔχει πλέον τὴν παλῆα διαγνωστικὴν ἀξίαν. Τώρα μελετᾶται ἡ ὑφαλατουρία, ὑποσθενουρία, ὠζωθαιμία κ. λ. π.

Καὶ ἀντὶ τῶν παλαιότεραιν διαγνώσεων ὀξείας ἢ χρονίας νεφρίτιδος, διὰ νόσους ὧν ἡ ἐντόπισις καὶ συμπτώματα ἀφορῶσι, ὥς τὰ πολλά, ἄλλα σπλάγχνα, τώρα διαγιγνώσκουν σπειραματονεφρίτιδα ἐστιακὴν ἢ διάχυτον, νέφρωση ὀξείαν ἢ χρονίαν, ἐμβολικὴν νεφρίτιδα κλπ.

Ἀλλ' ἡ ἐπίχριστος γλῶσσα, ἡ φλόγωσις τῶν ἐντέρων, τὰ ἐκ τῆς κοιλίας συμπτώματα μαρτυροῦν ὅτι πρόκειται περὶ γαστρίτιδος ἐν παροξύνσει αἱ ναυτιίσεις, οἱ ἔμετοι ἀποτελοῦν προσπάθειαν τοῦ ὀργανισμοῦ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς συσσωρευθείσας τοξίνας, διὰ καύσιμο τῶν ὀνείων παράγεται ὁ πηρετός· ἐλάχιστα ἢ ἀσήμαντα εἶνε τὰ ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐνοχλήματα.

Ἀλλ' ὁ ἱατρὸς τῆς νῦν Ἰατρικῆς, μὲ τὴν στενοτάτην νοοτροπίαν της, μελετῶν ἐργαστηριακῶς τὴν ἀσθένειαν, ἐρευνᾷ τὶ κίλυνδροι λευκώματος, ἐκ τῶν ἐσπειραμένων σωληναρίων τοῦ νεφροῦ, ὑπάρχουν εἰς τὰ οὖρα, βασιίζεται θεμελιωδῶς εἰς τοιαῦτα ἀνουςιώτατα εὐρύματα καὶ θέτει πρόγνωσιν.

— Ἡ νεφρίτις σας εἶνε σοβαρά, διότι εἰς τὰ οὖρα εὐρίσκονται κίλυνδροι ὑαλοκοκκώδεις.

Κατὰ τὴν παραμονὴν μου προπέρουσι εἰς τὸν Βόλον, ἐθεράπευσαν καὶ μία ἄρρωστη ἀπὸ ὀξείαν νεφρίτιδα βαρείας μορφῆς. Ἡ μητέρα τῆς ἀρρώστου ἦτο ἀπογοητευμένη διότι ὁ θεράπων ἱατρὸς δύο φορές τὴν εἶχε πῇ ὅτι δύσκολα νὰ σωθῇ ἡ κόρη της, ἐπειδὴ εἰς τὰ οὖρα ὑπῆρχαν κίλυνδροι,

Τοῖς ἐξήγησα πρὶν ἀναλάβω, ὅτι θὰ κάμω φυσιοθεραπείαν

βάσει συνθετικής διαγνώσεως, ἡ ὁποία διαφέρει ὀλοκληρωτικῶς. Ἦτοι γαστρίτις χρονία εἶχε ἐπιφέρει ἀναιμίαν συνεπείᾳ τοξικῶν ἀπορροφήσεων ἐκ τῶν ἐντέρων· ἔνεκα ταύτης ἡ πολλὴ ὥχρότης τοῦ προσώπου, ἡ ζάλη κλπ.

Τὰ νεφρά, ἐφόσον ἔβγαζαν ἄρκετὰ οὖρα δὲν εἶχαν ἀσθενεῖαν ἰδιαιτέρως ἀξιοπρόσεκτον, καὶ ὅτι ἦτο ἐντελῶς λανθασμένη ἡ γενομένη διαγνωστικὴ ἐξέταση, ἡ τεθεῖσα πρόγνωσις.

Ἐπεισθησαν ὅτι ἡ διάγνωσίς μου ἦτο καλλιτέρα, ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἀκολουθήσουν τὸ σύστημα χωρὶς ἀντιρροήσεις καὶ ἀνώφελες ἐργαστηριακὰς ἐξετάσεις καὶ ἀνέλαβα τὴν παρακολούθησιν τῆς θεραπείας, ἡ ὁποία ἔγινε μὲ χυλὸν σίτου 4 πιάτα τὴν ἡμέρα, ἐν κλύσμα καθ' ἑκάστην καὶ βαθείας εἰσπνοῆς πολλές φορὲς τὴν ἡμέρα.

Μὲ τὴν τοιαύτην φυσιοθεραπείαν καθαρίσθηκε ριζικῶς ὁ γαστρεντερικὸς σωλήν, ὁ πυρετὸς ἔπαυσε, τὸ ἀναιμικώτατο χρῶμα τῆς κόρης διορθώθηκε.

Σὲ 16 ἡμέρες ἡ καταδικασμένη ἄρρωστη γιатρεύθηκε ἐντελῶς καλά. Ἐκαμε τότε καὶ ἐξέτασιν οὖρων διὰ τοὺς κιλύνδρους (μολοντί δὲν ἐχρειάζετο) οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπῆρχον πλέον. Ἴδου ἡ δῆλωσις τῆς μητρὸς της, δημοσιευθεῖσα εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Βόλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κόρη μου ἔπασχε ἀπὸ βαρεῖα νεφρίτιδα μὲ πολὺ λεύκωμα καὶ κιλύνδρους, διὰ τὴν ὁποῖαν ἡ γνωμάτευσις τοῦ θεράποντος ἦτο ὅτι δὲν θὰ γιатρευθῇ. Κατεφύγασμε τότε εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Κούζαν, ὅστις ἔκαμε συνθετικὴν διάγνωσιν ὅτι αἰτία τῆς ἀσθενείας ἦσαν τοξικαὶ ἀπορροφήσεις ἀπὸ τὸν ἐντερικὸν σωλήνα συνεπείᾳ δυσκοιλιότητος.

Πρὸς θεραπείαν 16 ἡμέρες ἔπερνε ὡς τροφὴν χυλὸν σίτου καὶ ζωμὸν ὀπωρικῶν. Μὲ τὴν δίαιταν αὐτὴν καὶ τινὰς ἄλλας ὁδηγίας, καθαρίσθησαν τὰ ἔντερα, χάθηκε ἡ μεγάλη ἀναιμία καὶ μὲ ἀφθονον οὖρησιν καθαρίσθησαν καὶ τὰ νεφρά, ὡς ἐβεβαίωσε καὶ τὸ ἐργαστήριον. Τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν σωτήριον διάγνωσιν καὶ θεραπείαν.

ΖΩΗ ΣΜΠΟΡΟΥ Βόλος

Εὐνόητον ὅτι ἐὰν ἐξηκολουθεῖτο ἡ πρόωγὴ διάγνωσις καὶ θεραπεία, ἡ κατάστασις της θὰ ἐχειροτέρευε ἀκόμη περισσότε-

ρον, ὅχι ἔνεκα τῶν κοκκωδῶν ἢ κηρωδῶν κιλύνδρων, ἀλλὰ διότι μὲ τὴν ἐξωπραγματικὴν καὶ ὑποτιποτένιαν τοιαύτην διάγνωσιν, ἡ ἱατρικὴ ἐπέμβασις θὰ ἐγίνετο ἀλλ' ἄντ' ἄλλης.

Ὁ τροχιοδρομικὸς ὑπάλληλος ἐν Θεσ/νίκῃ Καρατζᾶς τρία ἔτη ἔπασχε ἀπὸ λεύκωμα, πρίξιμο ὅλου τοῦ σώματος καὶ ἀρθριτισμόν.

Μὲ τὴν διαιτοθεραπείαν καὶ θερμὰ λουτρά γιатρεύθηκε ριζικῶς, γενομένης τελείας ἀποτοξινώσεως τοῦ σώματος του. Ὁ ἄρρωστος αὐτὸς εἶχε 3 1)2 κιλὰ οὖρα στὸ 24ωρον, Ἴδου ἡ δῆλωσις του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τρία ἔτη ὑπέφερα ἀπὸ πόνους εἰς τὰ νεφρά καὶ τὰ πόδια καὶ ἤμην πρισμένος εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Οἱ ἐξετάσαντές με ἱατροὶ ἐγνωμάτευον ὅτι ἔχω λεύκωμα καὶ ἀρθριτικά. Διὰ ριζικὴν θεραπείαν ἐκάλεσα τὸν ἱατρὸν κ. Κούζαν, μὲ συνθετικὴν διάγνωσιν ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀρρώστους ἀπὸ βαρεῖας ἀσθένειας.

Τὸ σύστημά του πολὺ μὲ ὠφέλησε. Μὲ κατάλληλον δίαιταν μὲ θερμὰ λουτρά καὶ ἀφθονον διούρησιν (3 1)2 κιλὰ στὸ 24ωρον) ἔπαυσαν οἱ πόνοι. Ἐπερίσθη καὶ τὸ σῶμα μου, καθαρίσθηκε ἀπὸ τὰ ἄλατα κλπ. καὶ ἔγινε καλὰ. Τὸν εὐχαριστῶ δημοσίᾳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Θεσ/νικῇ, Κατακουζηνῶ 65

Ἡ Φ. Χατζηθεοδωρίδου εἰς τὴν Μηχανῶνα ἔπασχε ἀπὸ χρονίαν νεφρίτιδα, ὡς ἐχαρακτήρισαν τὴν ἀσθενείαν της οἱ ἱατροὶ Θεσ/νίκης, λεύκωμα, ἀναιμίαν καὶ ἦτο πρισμένη εἰς ὅλο τὸ σῶμα. Αἱ θεραπείαι ποὺ ἔκαμε προτιέτερα δὲν ἐπετύγγανον, διότι δὲν διεγινώσκετο ἡ κυρία αἰτία τῆς νοσήσεώς της, ἡ χρονία γαστρίτις.

Ἀναλαβὼν νὰ τὴν θεραπεύσω ἐπήγαينا 1 φορὰ τὴν ἑβδομάδα στὴ Μηχανῶνα ὅπου παρηκολούθησα τὴν θεραπείαν γενομένην σπιτι της, κυρίως μὲ δίαιταν, θερμὰ ποδόλουτρα κλπ. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς θεραπευθείσης τῆς γαστρίτιδος δὲν εἶχε πλέον ζάλες, ἀναιμίαν καὶ πρίξήματα. Ἡ δῆλωσις της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ δύο ἔτη ὑπέφερα ἀπὸ πόνους εἰς τὰ νεφρά καὶ λεύκωμα εἰς τὰ οὖρα καὶ ἤμουν πρισμένη εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Ἐκαμα θεραπείαν καὶ δίαιταν, μόνον γάλα καὶ γιανούρι, ἀλλὰ δὲν ἐγινό-

μουν καλά. Ἐπειτα ἔμαθα ὅτι ὁ ἱατρός κ. Ἀργύριος Κούζας συνέγραψε καὶ ἐφαρμόζει νέον σύστημα διαγνώσεως καὶ θεραπείας καὶ τὸν προσεκάλεσα νὰ μὲ γιατρεύῃ μετὰ τὴν ἰδικήν του θεραπευτικὴν μέθοδον. Ὁ ἐπισιτήμων οὗτος ἐθερόπευσε πάθησίν μου στομαχοεντερικὴν, ἣ νόσος ἐξαφανίσθηκε, εἶμαι τώρα πολὺ καλά. Δὲν ἔχω πόνους εἰς τὰ νεφρά, οὐτε ζάλην καὶ πρίξιμο. Τρώω ἐλευθέρως ὅπως οἱ σπιτικοὶ μου καὶ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο εὐχαριστῶ δημοσίᾳ τὸν λαμπρὸν αὐτὸν ἱατρὸν, διότι μὲ ἔσωσε ἀπὸ τὴν χρονίαν ἀσθένειάν μου.

ΦΩΤΙΚΑ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ
Μηχανιῶνα Θεο)νίκης

Εἷς τινὰς ἀρρώστους μαζεύεται εἰς τὸ νεφρὸν πύον, εἴτε τοπικῶς παραγόμενον ἢ συλλεγόμενον ἀπὸ πυοσφαίρια, προερχόμενα ἐξ ὅλου τοῦ ὁργανισμοῦ. Εἶνε ἡ πυελονεφρίτις, διὰ τὴν ὁποίαν κυριώτερα θεραπεία συνίσταται, ὥς τὰ πολλά, ἡ ἐγχείρισις.

Πολλοὺς τέτοιους ἀρρώστους, εἰς οὓς εἶχε συστηθῇ ἐξαίρεσις τοῦ νεφροῦ, ἐγιάτρεψα διὰ τῆς φυσιοθεραπείας. Καθαρισθέντος τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, ἀποτοξινωθέντος δι' ἀφθόνου οὐρήσεως τοῦ σώματος, καθαρίσθηκε, γιατρεύθηκε ὡς μέρος τοῦ ὅλου καὶ ὁ νεφρός.

Ἡ γυναῖκα τοῦ Ἀθανασιάδου ἐργοστασιάρχου, πολὺν καιρὸ ἀρρωστητὴ ἀπὸ τὰ νεφρὰ μὲ πόνους εἰς αὐτὰ καὶ πυοσφαίρια, μὴ θεραπευθεῖσα μὲ τὴν ἰσχύουσαν διαγνωστικὴν καὶ θεραπευτικὴν, ἔκαμε ἐβδομάδας τινὰς δίαιταν διὰ τὴν γαστρίτιδα καὶ γενικὴν φυσιοθεραπείαν δι' ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου σώματος, γιατρευθεῖσα ριζικῶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ σύζυγός μου ἦτο ἀσθενὴς ἐκ πυελονεφρίτιδος, εἶχε πόνους εἰς τὰ νεφρὰ καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος καὶ πυοσφαίρια εἰς τὰ οὖρα. Διὰ τὴν θεραπείαν τῆς προσκαλέσαμε τὸν ἱατρὸν κ. Κούζαν. Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάνωσίν του, ἡ νόσος ὡφείλετο πρωτίστως εἰς ἀπορρόφησιν δηλητηρίων ἀπὸ τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος καὶ δι' αὐτὸ ὑπῆρχε μυρωδιὰ εἰς τὸ στόμα. Μὰ κατάλληλον θεραπείαν (καθαριστικά, δίαιτα ἐπιστημονικὴ, διούρησιν ἀφθονὴν κλπ.) καθαρίσθηκε ὁ ὁργανισμὸς τῆς ἀπὸ τὰς τοξίνας, ἅλα καὶ πύον καὶ ἐγινε καλά, χωρὶς τὰ βάσανα καθετηρισμῶν καὶ ἐγχειρίσεων. Δὲν ἔχει πλέον πόνους εἰς τὰ νεφρὰ, ἐργάζεται ἀκόπως καὶ δυνάμωσε τελείως.

Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
Θεο)νίκη, ὁδὸς Ἀσκητοῦ 38

Ἀκόμη βαρύτερα ἦτο ἡ περίπτωσις τῆς Α. Βεργίνης ἡ ὁποία εἶχε δυνατὸν πυρετὸν, ἐμετοὺς, πόνους εἰς τὴν κοιλίαν καὶ τὰ νεφρὰ καὶ πύον εἰς τὸ μπουκάλι 3 δάκτυλα ἀνάμικτο μὲ αἷμα. Εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅπου ἐθεραπεύετο εἶχαν θέσει πρόγνωσιν βαρυντάτην, συστήσαντες ἄμεσον ἐγχείρισιν. Αὐτὴ ἔχουσα ὑπ' ὀψει ἄλλους θεραπευθέντας ἐπροτίμησε νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον ὅπως κάμῃ φανοιοθεραπείαν βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ ἐσώθη. Ἰδοὺ ἡ δημοσιευθεῖσα δὴλωσίς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ μῆνας εἶχα πόνους εἰς τὰ νεφρὰ καὶ τὰ οὖρα 3 δάκτυλα πύον καὶ αἷμα. Εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ὅπου μετέφερθην μοι εἶπαν ὅτι σάπισε τὸ νεφρὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ βγάλουν μὲ ἐγχείρισιν. Συνεχῶς δὲ ἡ κατάστασίς μου ἐχειροτέρευε, πυρετός, ἐμετός, πόνοι εἰς τὴν κοιλίαν κλπ. Προσκαλέσαμε τότε τὸν ἱατρὸν κ. Κούζαν ὅπως μὲ θεραπεύσῃ μετὰ τὸ νέον σύστημα. Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάνωσίν του, ἡ βλάβη τοῦ νεφροῦ ἦτο ἀποτελεσματικὴς λοιμώξεως ἐν τῷ ὁργανισμῷ καὶ ἰδίως γαστρίτιδος ἣν ἔπασχα ὡς ἐκ τῶν τροφῶν ποὺ ἔτρωγα διὰ νὰ δυνάμωσω. Μὲ κατάλληλον θεραπείαν καὶ δίαιταν καὶ διούρησιν ἀφθονὴν ἐγινεν ἀποτοξίνωσις τοῦ ὁργανισμοῦ ἀπὸ τὰ ἅλα καὶ πύον κλπ. καὶ ἐντὸς 3 μηνῶν ἐθεραπεύθην. Δὲν ἔχω πλέον πόνους εἰς τὰ νεφρὰ, καθάρισαν τὰ οὖρα, χάθηκε καὶ ἡ μυρωδιὰ ἀπὸ τὸ στόμα καὶ δυνάμωσα. Ἡ θεραπεία μου ἦτο πολὺ σπουδαία, διότι ἐνῶ οἱ ἱατροὶ ἐβεβαίωναν ὅτι καὶ ἂν γίνῃ ἐξαίρεσις τοῦ νεφροῦ πάλιν δὲν θὰ ζήσω πολὺ, ὅχι μόνον δὲν πέθανα, ἀλλὰ ἔσωσα καὶ τὸ νεφρὸ μου.

ANNA ΒΕΡΓΙΝΗ
Θεο)νίκη, Συνημὸς Ἀγ. Φωτεινῆς 143

8. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΝΟΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Αἷμα εἶνε τὸ ζωϊκὸν ρευστὸν, τὸ ὁποῖον διαρρέει τὸ σῶμα μας. Ἡ ποσότης του εἰς βάρους εἶνε τὸ 1)12 τοῦ σώματος, ἥτοι 6 χιλιόγραμμα περίπου. Μικροσκοπικῶς ἐξεταζόμενον συνίσταται ἐξ ὕγρου πυκνορρευστοῦ καλοιομένου πλάσμα καὶ ἐξ ἐμμόρφων στερεῶν στοιχείων, τῶν αἰμοσφαιρίων καὶ αἰμοπεταλίων.

Τὸ αἷμα διτιῶς χρησιμεύει, ἅψ' ἐνὸς προσάγει εἰς τοὺς ἱστοὺς τὰ ἐκ τῆς πέψεως στοιχεῖα τροφῆς καὶ ὀξυγόνον ἐκ τοῦ ἀέρος, ἅψ' ἐτέρου ἀπάγει ἐκ τῶν ἱστών τὰ καταστάνα ἀνωφε-

λῆ ἢ ἐπιβλαβῇ στοιχεῖα καὶ τὸ παραγόμενον ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν καύσεων ἀνθρακικὸν δέξυ, τὸ ὁποῖον μεταφέρει εἰς τοὺς πνεύμονας δι' ἐκπνοήν.

Τὰ αἰμοσφαίρια εἶνε δύο εἰδῶν, ἐρυθρὰ, 5 ἑκατομμύρια κατὰ κυβικὸν χιλιοστόμετρον καὶ λευκά, 7 χιλιάδες. Χρησιμοποιούμενα ταῦτα διὰ τὴν θρέψιν τοῦ σώματος φθείρονται. Ὑπολογίζεται δὲ ἡ διάρκεια τοῦ βίου των 3—4 ἑβδομάδες.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι τὸ αἷμα ἐν τῷ ὁργανισμῷ μας ἀνανεοῦται συνεχῶς.

Τὸ ὑλικὸν διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἐν αὐτῷ διαλελυμένων ρευστῶν οὐσιῶν καὶ τῶν αἰμοσφαιρίων παρέχουσι αἱ ἀπὸ τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος διὰ τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων ἀμέσως καὶ διὰ τῶν χυλοφόρων ἀγγείων ἀπορροφῶμεναι θρεπτικαὶ οὐσίαι,

Ἡ τοιαύτη στενὴ σχέσις τοῦ αἵματος μὲ τὴν τροφικὴν ὕλην, δικαιολογεῖ διατὶ ἡ κάθαρσις τοῦ ἐντέρου ἐπιδρᾷ ἀμέσως εἰς τὴν σύστασιν τοῦ αἵματος. Διότι καθαριζομένου τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος δὲν ἀπορροφῶνται εἰς τὸ αἷμα ἐντερικὲς χολές, κοπρικὲς σκουργιές προΐόντια κυτταρολυσίας, συντελουμένης οὕτω αὐτοκαθάρσεως τούτου.

Ἐκ τούτων συμπεραίνεται διατὶ ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου ἀποδεικνύεται ἄριστον φάρμακον διὰ τὸ αἷμα. Δι' αὐτῆς ἐπιτυγχάνεται ἡ καλλιτέρα ἀπολύμανσις αὐτοῦ. Ἰίνεται δὲ ἡ ὠφέλεια ἀμέσως ἐμφανῆς. Γὺ χρώμα ὅλων τῶν ἀρρώστων ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρχίζει νὰ καθαρίζῃ. Ἡ μουντιή, ὑπικτερικὴ ἐπιδερμὶς των ἀρχίζει νὰ γυαλίζῃ.

Κατὰ τὰ νενομισμένα ἐν τῇ Διαγνωστικῇ, ἡ ἐξέτασις τοῦ αἵματος περιλαμβάνει προσδιορισμὸν τῶν ἐρυθρῶν καὶ λευκῶν αἰμοσφαιρίων, τοῦ λευκοκυτταρικοῦ τύπου, τῆς αἰμοσφαιρίνης, τῶν αἱμοπεταλίων, τοῦ ὅγκου τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων καὶ τῆς εὐθραυστότητος αὐτῶν, τοῦ χρόνου καθιζήσεως τῶν ἐρυθροκυττάρων κλπ.

Μὲ τὰς προόδους τῆς Φυσικῆς Χημείας γίνονται πρὸς τοῖς καὶ βιολογικαὶ μελέται διὰ τὴν ἰσοιοντίαν, τὴν ἰσοτονίαν του κλπ. Γενικῶς αἱ διὰ τὴν μελέτην αὐτοῦ χημικαὶ ἔρευναι καὶ

ἐργαστηριακαὶ δοκιμασίαι ἐπληθύνθησαν τοσοῦτον, ὥστε ἐδημιουργήθη καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἕνας ἰδιαίτερος κυκεῶν.

Ὅσονδῆποτε ὅμως καὶ ἂν μελετᾶται ἐργαστηριακῶς ἡ ἀναιμία, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα τελεία διάγνωσις, διότι ἡ ἀναιμία δὲν εἶνε ἡ ὅλη ἀσθένεια, ἀλλ' ἀποτελεσμα [ἐκτὸς τῶν μεθαιμορραγικῶν ἀναιμιῶν].

Ἡ κυρίως ἀσθένεια εἶνε χρονία λοίμωξις τοῦ ὁργανισμοῦ ἐκ τοξικῶν ἀπορροφήσεων ἀπὸ τὰ ἔντερα [εἰς προηγούμενα βιβλία ἐπραγματεύθη περὶ τοῦ μὴ ὀξυγονούχου ἀέρος, περὶ τῆς χημικοτοξικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀνθρακικοῦ δξέος εἰς τὴν θρέψιν τῶν ἱστῶν]. Ἡ ἐκ τούτων δηλητηρίασις εἶνε ἡ προκαλοῦσα τὴν ἀναιμίαν, τὴν χλώρωσιν, τὴν λευχαιμίαν κλπ. [εἰς τὰς ἀναιμίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων ἀπὸ 5 ἑκατομμύρ κατέρχεται εἰς 2 1)2—1 1)2].

Ἡ σημερινὴ Παθολογία ὅσω καὶ ἂν ἐξετάζῃ ἐργαστηριακῶς τὰ βασεόφιλα καὶ ἑωσινόφιλα, τὰ πολυπύρρηνα ἢ πολυμορφοπύρρηνα κύτταρα τοῦ αἵματος, δὲν ἐπιτυγχάνει τελείαν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν, διότι ἡ τοιαύτη ἐξέτασις ἀφορᾷ τὴν λεπτομέρειαν, τὸ ἀποτέλεσμα, ὅχι τὴν ἀρχικὴν, τὴν συνόλην ἀσθένειαν.

Πρὸς θεραπείαν, δίδει σταγόνες ἀρσενικοῦ καὶ χάπια σιδήρου, προσδοκᾷ δ' ἐκ τούτων νὰ καλλιτερεύσῃ τὸ αἷμα, νὰ δυναμώσῃ ὁ ἄρρωστος. Ἀλλ' εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθοῦν ταῦτα, ἐφόσον δὲν παύει ἡ προκαλοῦσα τὴν δηλητηρίασιν τοῦ αἵματος αἰτία, ἡ ἀπὸ τῶν ἐντέρων τοξικὴ ἀπορρόφησις; Ἡ λογικὴ τῶν πραγμάτων λέγει, ὅχι.

Μὲ τὸν χυλὸν σίτου ὡς δίαιταν —φάρμακον, ἡ ἐπιτυχία τῆς θεραπείας εἶνε βεβαία καὶ ταχεῖα. Οἱ θεραπευθέντες εἶνε πάμπολλοι.

Ἡ ἀδελφὴ ἐνὸς ἱατροῦ εἶχε βαρεῖαν ἀναιμίαν, τὴν ὁποίαν παρὰ τὰ σπесиαιλιτὲ φάρμακα, τὰς δυναμωτικὰς ἐνέσεις καὶ τὴν καλὴν τροφήν, δὲν μπορούσαν νὰ θεραπεύσουν, διὸ μὲ συνεβουλεύθησαν.

Κατὰ τὴν διάγνωσίν μου, τοξικὴ ἀπορρόφησις ἐκ τῶν ἐντέρων ἦτο τὸ αἷτιον τῆς ἀναιμίας, συνεπῶς πρὸς θεραπείαν ἔ-

πρεπε νὰ παύσουν τὶς δυναμωτικὰς τροφὰς μπριζόλες, αὐγά κλπ. ὅπως καταστῇ δυνατόν νὰ λυώσῃ διὰ τῆς χυλοδιαίτης τὸ ἔντερικὸ πουρὶ. Ὅπερ καὶ ἔκαμαν.

Παρατηρήσαμε τότε μὲ τὸν ἀδελφόν της τὸ ἔξῃς ἀντιφατικὸν διὰ τὴν ἰσχύουσαν ἐπιστημονικὴν λογικὴν. Μολονότι ἡ ἄρρωστη δὲν ἔπερνε τροφήν, ἀλλὰ μόνον χυλὸν σίτου καὶ ζωμὸν δ-πωρικῶν, τὸ χρῶμα της κάθε μέρα ἔκαλλιτέρευε.

Ὁλος ὁ κόσμος νομίζει ὅτι διὰ νὰ γιαιτρευθῇ ἕνας ἀναιμικός, πρέπει νὰ καλοτρώγῃ. Γι' αὐτὸ πηγαίνουν οἱ ἄρρωστοι καὶ εἰς τὴν ἑξοχή, ὅχι τόσον διὰ τὸν καθαρόν ἀέρα, ὅσον διὰ νὰ ἔχουν μεγαλειτέραν ὄρεξιν τροφῆς.

Ἡμεῖς ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἔσταματήσαμεν τὴν νομιζομένην δυναμωτικὴν τροφήν, ἐθρέψαμε τὴν ἄρρωστη κυρίως μὲ χυλὸν σίτου καὶ τὴν θεραπεύσαμε καὶ μάλιστα ριζικῶς. Ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀναιμία δὲν ὑπῆρχε. Ἐπειτα συνεστήσαμε τροφήν στερεοτέραν, δυναμωτικὴν, ἡ ὁποία ἀφομοιώνετο τελείως. Ἡ κόρη ἐντὸς μηνὸς ἀπέκτησε αἷμα καὶ χρῶμα ὑγιεινόν, ἔγινε τελείως ὑγιής.

Γιατρεύθηκε μόνον μὲ δίκαιαν, ὀλίγα κλύσματα καὶ βαθείας εἰσπνοάς, χωρὶς νὰ πάρῃ κανὲν φάρμακο, χωρὶς ταξιῖδι ἀναρρώσεως ἢ παραθερισμοῦ. Κοντολογῆς, γιαιτρεύθηκε ἐντελῶς καλά, χωρὶς καθόλου ἔξοδα.

.....

Εἰς τὰ συγγράμματα τῆς Παθολογίας περιγράφεται ὅτι πλεῖστοι ἄνθρωποι ἔχουν «ῥιπλὴν διαθεσικὴν ἀναιμίαν» μὲ δέκατα, κεφαλόπονον, ἀδυναμίαν, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη κατάστασις ὑποτίθεται «μεταξὺ ὑγείας καὶ νόσου».

Ἡ ὄντως συχνὴ τοιαύτη κατάστασις τοῦ αἵματος, τοῦ σώματος ὀφείλεται κυριώτατα εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐντερογαστρίτιδα. Ἀποτελοῦσα ἐκ τῆς ὑγείας εἰς τὴν νόσον τὸν πρῶτον βαθμὸν λοιμώξεως, παρατηρεῖται αὕτη εἰς τοὺς ἔχοντας μὴ καθαρόν τὸν πεπτικὸν σωλήνα, οἷτινες εἶνε σχεδὸν ἡ ὁλότης τῶν ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ἔχοντας πουρὶ εἰς τὰ ἔντερα των, εἰς τοὺς γαστροπαθεῖς.

Ὅλοι οἱ τέτοιοι ἄρρωστοι, ἀναιμικοὶ ἢ χλωρωτικοὶ κλπ. οἱ

δαπανῶντες ἀμέτρητα χρήματα διὰ φάρμακα, δυναμωτικὰς τροφὰς καὶ παραθερισμούς, ὅλοι εἶνε δυνατόν νὰ θεραπευθοῦν οὐσιαστικῶς καὶ ριζικῶς διὰ τῆς χυλοσιτοδιαίτης, διὰ φυσιοθεραπείας.

Πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ γνωρίσουν, νὰ πιστεύσουν ὅτι ἡ ἀναιμία των δὲν εἶνε ἡ κυρίως ἀσθένεια, ἀλλ' ἀποτέλεσμα. Συνεπῶς ὅ,τι θεραπευτικὰ μέσα κιὰν μεταχειρισθοῦν δὲν μποροῦν νὰ τὴν γιαιτρέψουν οὐσιαστικῶς, ριζικῶς, ἐφόσον ἡ αἰτία της ἢ ἐκ τῶν ἀκαθάρτων ἐντέρων τοξίκωσις τοῦ ὁργανισμοῦ ἑξακολουθεῖ.

Ἐνῶ μὲ 10—15 ὁκάδες σιτάρι καὶ ἀπόφασιν νὰ ἀγνοήσουν λίγον καιρὸ τὰς συστάσεις τοῦ ἱατροῦ των ὅτι «πρέπει νὰ καλοτρώγουν διὰ νὰ δυναμώσουν» ὅλοι οἱ τέτοιοι ἄρρωστοι εἶνε δυνατόν, διὰ τῆς φυσιοθεραπείας, ἣν περιέγραψα, νὰ καθαρίσουν, νὰ γιαιτρέψουν τὸν ὁργανισμόν των, ὅτε καὶ δυναμώσουν ἔπειτα πραγματικῶς.

Ὅνομαστικά παραδείγματα περιτεύουν. Ὅλοι σχεδὸν οἱ θεραπευθέντες ἀπὸ οἰαοδήποτε παθήσεις, ὅσοι ἐδημοσίευσαν ἢ ὅχι δηλώσεις, ὅσοι ἔπασχον τοξίκωσιν τοῦ ὁργανισμοῦ ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων, εἶχον κατὰ τινὰ βαθμὸν καὶ ἀναιμίαν, ἡ ὁποία, ἀποτοξινωθέντος τοῦ ὅλου σώματος, γιαιτρεύθηκε.

9. ΝΟΣΟΙ ΤΗΣ ΘΡΕΨΕΩΣ

ΑΡΘΡΙΤΙΣΜΟΣ ΨΑΜΜΙΑΣΙΣ ΛΙΘΙΑΣΙΣ

Ὁ τροφικὸς χυλὸς ἀπορροφούμενος ἐκ τῶν ἐντέρων, ἀπὸ τὰ ὑπερδέκα ἑκατομ. ἀπομυζητήρια στόμια, τὰς λεγομένας λάχνας, ποὺ βρίσκονται εἰς τὰ τοιχώματά των, παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ μεταφέρεται μέσα ἀπὸ μικρὰς φλέβες σὲ μιὰ ἄλλη μεγάλη, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ εἰς τὸ ἥπαρ.

Μετὰ τὴν κατεργασίαν τῶν τροφῶν ἐκεῖ, μεταφέρονται αὐταὶ διὰ μιᾶς μεγάλης φλεβὸς εἰς τοὺς πνεύμονας, ὅπου γίνεται ἄλλη σπουδαία ζωικὴ λειτουργία, ἡ ἀναπνοή, δι' ἧς αἱ τροφαὶ παραλαμβάνουσιν ὀξυγόνον ἐκ τοῦ ἀέρος μετατρέπονται εἰς αἷμα.

Ἀπὸ τοὺς πνεύμονας τὸ αἷμα προχωρεῖ εἰς τὴν καρδίαν,

θῖεν ἀποστέλλεται εἰς ὅλα τὰ ὄργανα καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος γὰρ νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς φθαρμένους ἱστοὺς μὲ ἄλλους καινούργιους καὶ νὰ μαζέψῃ τὰ φθαρμένα κύτταρα καὶ ἄλλα ἄχρηστα προϊόντα, πρὸς ἀπέκρισίν των διὰ τῶν οὖρων, ἰδρώτων κλπ.

Ἡ τοιαύτη μέσφ τοῦ αἵματος θρέψις τοῦ σώματος διὰ τῶν τροφῶν λέγεται ἀφομοίωσις καὶ ἡ διάσπασις τῶν ἐν τοῖς κυττάροις οὐσιῶν εἰς ἀπλουστεράς ἐνώσεις πρὸς ἀποβολὴν τῶν ἀχρήστων ἐκ τοῦ ὁργανισμοῦ, λέγεται ἀφετεροίωσις. Ἀφομοίωσις καὶ ἀφετεροίωσις συναποτελοῦν τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ὕλης, ἣτις εἶνε βασικὴ ιδιότης τῶν ζώντων ὁργανισμῶν.

Ἀχρηστα στοιχεῖα τῆς ἀφετεροίωσεως εἶνε τὸ ἀνθρακικὸν δὲ ἐκπνεόμενον ἀπὸ τοὺς πνεύμονας, τὰ οὖρα περιέχοντα διάφορα δηλητήρια, οὐρίαν, οὐρικὸν δὲ κλπ., τὰ κόπρα ἐπικαθίσματα τῶν ὀπείων εἰς τὰ ἔντερα προκαλοῦν τὴν ἐξηγηθεῖσαν χρομίαν δηλητηρίασιν τοῦ ὁργανισμοῦ, κτλ.

Ὅταν ἡ ἀφετεροίωσις γίνεται ἀτελής, μαζεύωνται εἰς τοὺς ἱστοὺς σκουρῆς, ἄλατα οὐρικά, τὰ ὁποῖα κατακαθίμενα ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀρθρώσεις ὀνομάζονται ἀρθριτικὰ ἄλατα καὶ ἡ νοσηρὰ διάθεσις ἐν ἡ πλεονάζουν ταῦτα, ἀρθριτικὴ κατάσταση, ἀρθριτισμός.

Κατὰ τὰς ἰσχυροῦσας ἰδέας, τὸν ἀρθριτισμὸν προκαλεῖ πλουσία τροφή εἰς κρέας, ἀμυλοῦχα καὶ οἶνοπνευματώδη. Συνεπῶς ἡ ἀσθενεία αὕτῃ ἐμφανίζεται ἰδίως εἰς τρεφομένους περισσότερο μὲ λευκωματώδεις καὶ λιπαρὰς οὐσίας καὶ διάγοντας καθιστικὸν βίον ἢ εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ χειρῶνακτας.

Τὰ λίπη, τὰ λευκώματα ἀτελῶς ἀφομοιούμενα σχηματίζουν ἐν τῷ σώματι χολοστεαρίνην, οὐρικὸν δὲξύ, δξαλικὸν δὲξὺ καὶ λοιπὰ ἄλατα, ἐναποτιθέμενα εἰς τοὺς θυλάκους τῶν ἀρθρώσεων, εἰς τοὺς χόνδρους κλπ. διότι ἐλλεῖπει ἀγγείων ἐν αὐτοῖς, ἡ θρέψις των συντελεῖται βραδέως, τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν διαδιδόμενων μέσφ τῶν χασμάτων τῶν ἱστῶν, διὰ διαχύσεως.

Εἰς τὸ 24ωρον ἐκκρίνει ὁ ἐνήλικος κατὰ μέσον ὅρον 1200 κυβ. ἑκατοστ. οὖρα, ἔχοντα εἰδικὸν βάρος 1020. Ἐκτὸς τοῦ ὕδαρου τοῦ στοιχείου περιέχουν ταῦτα στὸ 24ωρον οὐρίαν 31 γραμμάδια, οὐρικὸν δὲξὺ 0,60, χλωριούχα ἄλατα 13,65, φωσφορικά 2,85,

θεικὰ 3 γραμμάδια κλπ. ὧν ἀποβαλλομένων ὁ ὁργανισμὸς ἀποτοξινώνεται.

Τὰ ἄλατα ταῦτα κατακρατούμενα ἐν τοῖς ἱστοῖς ἀποτελοῦν τὸ ἀνατομοπαθολογικὸν ὑπόστρωμα τῆς οὐρικής ἀρθρίτιδος. Σχηματισμὸς ἐν τῷ σώματι μεγαλειτέρων συγκριμάτων ἄμμου, ἀποβαλλομένης ἀπὸ τὰ ἔντερα, ἀπὸ τὰ νεφρὰ κλπ. λέγεται ψαμμίασις. Ὅταν δὲ πολλὰ ἄλατα κατακρημνίζονται εἰς τὸ ἥπαρ καθὼς καὶ εἰς τὰ νεφρὰ, σχηματίζεται καὶ λίθος, ἡ χολολιθίασις, νεφρολιθίασις κλπ.

Κατὰ τὰ παραδεδεγμένα, ἡ πλημμελής ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης γίνεται αἰτία καὶ ἄλλων πολλῶν νόσων, τῶν καλουμένων νόσων τῆς θρέψεως, ὡς ἡ ποδάγρα, διαβήτης, ὑπερλίπωσις κ.λ.π. Διὰ τὴν θεραπείαν τούτων ὡς καὶ τοῦ ὅλου ἀρθριτισμοῦ, κυρία σημασία ἀποδίδεται εὐλόγως, εἰς τὴν τροφικὴν δίαιταν. Διὰ κανονισμοῦ τοῦ εἵδους τῆς τροφῆς γίνεται ἡ καταπολέμησις, ἡ θεραπεία τῶν τοιούτων νόσων τῆς θρέψεως.

Ἄλλ' ἐν τῇ νῦν Παθολογίᾳ τῶν πλείστων, ὅλων σχεδὸν τῶν νόσων ἡ πραγματικὴ παθογένεια ἀγνοεῖται. Ἐνεκα τούτου, ἡ γινόμενη πρὸς διαφώτισιν τῶν νοσολογικῶν προβλημάτων κατὰ χρησις χημικῶν, ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν, ἔφερε εἰς φῶς καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν νόσων τῆς θρέψεως, νέας ἀσθενείας. Ἀναφέρομεν τινάς· φωσφορικοῦρία, δξαλουρία, ἀλκαπτονουρία, κυστινουρία, ἀσβεστίωσις, γλυκογονίασις κλπ. κλπ.

Εὐνόητον ὅτι μὲ τὰς ἐργαστηριακὰς ταύτας ἐφευρέσεις καθὲ ἄλλο ἢ διαφωτίζεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς Νοσολογίας. Τοῦναντίον, ἀποδιδόμενης σημασίας κυριώδους εἰς τὴν λεπτομέρειαν, εἰς τὸ ἐργαστηριακὸν εὖρημα, ἡ διάγνωσις ἀπομακρύνεται περισσότερον ἀπὸ τὴν νόησιν τῆς πραγματικῆς, τῆς συνόλης ἀσθενείας. Ὡς ἐκ τούτου ἡ θεραπεία γίνεται ἀτελής ἢ δὲν ἐπιτυγχάνει καθόλου.

Ἡ ἐντερογαστρικὴ παθογένεια, ἣν προτείνομεν, συμπληρουμένη μὲ τὴν ἐκτεθεῖσαν εἰς ἄλλα βιβλία θεωρίαν περὶ λοιμώξεως τοῦ ὁργανισμοῦ ἐκ τοξικῆς ἔσω ἐκκρίσεως κατὰ τὰς νοσηρὰς ψυχικὰς καταστάσεις, θλίψιν, φόβον κλπ. ἐξηγεῖ πλήρως τὰ πλείστα προβλήματα τῆς Παθολογίας. Τὰ νοσήματα τοῦ στομάχου,

ήπατος, εντέρων, νεφρών, αίματος και τών ιστών του σώματος θετικώς δια τής τοιαύτης παθογενείας εξηγοῦνται, αἰτιολογοῦται.

Αἱ τοξικαὶ ἀπορροφήσεις ἀπὸ τὰ έντερα μολύνουν χρονίως τὸ αἷμα, τὰ σπλάγχνα, τοὺς ιστούς, γινόμεναι αἰτία νοσήσεως αὐτῶν. Ἡ τοιαύτη χρονία λοίμωξις τοῦ σώματος ἀφ' ἑαυτοῦ, γινομένη ἐπὶ καιρὸν, εἶνε ἡ βασικὴ αἰτία τῶν ἀσθενειῶν, τῶν παθήσεών του.

Τιθεμένης τοιαύτης γενικῆς παθογενείας, εἰς τὸν ἀρθριτισμόν, εἰς τὰς νόσους τῆς θρέψεως πρέπει νὰ δοθῇ εὐρυτέρα έννοια. Ἐφόσον ἀτέλεια ἐν τῇ ἀφομοιώσει ἀποτελεῖ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν βασικὴν νοσηρὰν κατάστασιν, ὅλαι αἱ ἀσθένειαι πρέπει νὰ θεωροῦνται, ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω έννοιαν, νόσοι τῆς θρέψεως.

Εἰς τὰ ἀγγεῖα δι' ὧν προσάγεται εἰς τοὺς ιστούς τὸ αἷμα, ἡ τροφή, κατακάθεται πολλάκις εἰς τὸ ἔσω τοίχωμά των, ὑποκίτρινος πολτός, μῦγμα εἰς χολεπερίνης, λιπαρῶν ὀξέων κλπ τὸ ἀθήρωμα, ἡ «σκουριά τῆς ζωῆς» ὅπως ἐχαράκτηρισε ὁ Peter τὸ προῖόν τοῦτο τῆς ἀφαιερωιώσεως.

Ἐχον τὴν ἀρχὴν του εἰς τὴν περιγραφεῖσαν έντερογενῇ αὐτοδηλητηρίασιν, ἐξ ἧς κατὰ τὸν Metschnikoff προέρχεται καὶ τὸ πρόωρον γῆρας, ἐκτὸς τῶν ἀγγείων, ἐδράζεται καὶ εἰς ὅλα τὰ σπλάγχνα, προκαλοῦν ποικίλας διαταραχὰς αὐτῶν.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Παθολογία ἀποδεχομένη ὅτι ἡ ὡς ἄνω κατάστασις ἐν τοῖς ἀγγείοις, ἐκ τοῖς ιστοῖς ἔχει γενικὴν νοσολογικὴν σημασίαν, θὰ ἔχη ὅχι μόνον διὰ τὸν ἀρθριτισμόν ἢ τὴν ἀρτηριοσκληρώσιν, ἀλλὰ διὰ πᾶσαν λοίμωξιν καὶ νόσον ἐνιαίαν καὶ θετικὴν, ἀρτίαν περὶ τῆς παθογενείας των ἀντίληψιν, . . .

Κατὰ τῆς τοιαύτης νοσογόνου καταστάσεως, ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου ἀπεδείχθη ἀριστον φάρμακον, Καθαριζομένου τοῦ εντέρου σταματᾷ, παύει ἡ μόλυνσις τοῦ σώματος ἀπὸ τοξικὰς ἀπορροφήσεις, ὅτε δι' ἀφθόνου οὐρήσεως, συνεπεία τῆς ζωογυμένης ἀφομοιώσεως, ὁ ὅλος ὁργανισμὸς ριζικῶς ἀποτοξινώνεται.

Οἱ θεραπευθέντες ἀπὸ ἀρθριτικὰς ἀσθενείας ἀρρωστοὶ εἶνε πλεῖστοι. Ἡ σύζυγος τοῦ συνταγματάρχου κ. Δούκα πάσχουσα ψαμμίασιν ἐθεραπεύθη ἐντὸς 3 ἐβδομάδων. Μὲ ἀφθονα οὖρα

βγήκε ἡ ψάμιμος, οἱ πόνοι τῶν νεφρῶν ἔπαυσαν, ὁ ὁργανισμὸς τῆς καθαρίσθηκε. Ἰδοὺ ἡ δῆλωσις τοῦ συζύγου τῆς δημοσιευθεῖσα εἰς τὸν τύπον Θεσσαλονίκης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κυρία μου πάσχουσα ἀπὸ ψαμμίαςιν ἐθεραπεύθη διὰ τῆς φυσιοθεραπείας τοῦ ἱατροῦ κ. Α. Κούζα βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως ὅτι ἡ νεφρική ἀσθένειά τῆς ἦτο ἀποτέλεσμα ἀπορροφῆσεως τοξικῶν ἀλάτων ἀπὸ τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος. Ἡ θεραπεία ἔγινε διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου, διὰ τῆς ὁποίας καθαρίσθηκαν τὰ σπλάγχνα καὶ δι' ἀφθόνου οὐρήσεως βγήκαν τὰ χῶματα καὶ ἄλλατα ἀπὸ τὰ νεφρά καὶ τὸ σῶμα. Τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴν θεραπείαν καὶ τὸν συγχαίρω θερμότατα, καθόσον καὶ ἄλλοι γνωστοί μου γιатρεύθηκαν ἀπὸ χρόνιες ἀσθένειες διὰ τῆς ἀποτοξινωτικῆς διαίτης, τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΟΥΚΑΣ Συνηχης πεζικοῦ
Θεσνίκη Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου 14

Ὁ ἔμπορος Ἀγγελίδης πάσχων ἀπὸ βαρεῖαν πολυαρθρίτιδα ἀφοῦ ἔκαμε στὴ Δράμα καὶ Θεσνίκη θεραπείες μὲ φάρμακα καὶ ἀκτίνας ἀνεπιτυχῶς, γιатρεύθηκε διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου, διὰ τῆς φυσιοθεραπείας. Ἀπὸ τὸν ὑδραρθρον ποὺ εἶχε στὸ γόνυ δὲν μπορούσε καθόλου νὰ βηματίσῃ. Σὲ 4 ἐβδομάδες πέραξε τὰς πατιρίτσες, τελείως ὑγιής. Ἡ δῆλωσις του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

6 χρόνια ἀσθενῆς ἀπὸ πολυαρθρίτιδα τοῦ σώματος εἶχα πάθῃ τελευταίως καὶ πρίξιμο τοῦ γόνατος μὴ δυνάμενος ἀπὸ τοὺς πόνους νὰ περπατήσω. Ἀφοῦ αἱ θεραπείαι δι' ἐνέσεων καὶ ἀκτίνων δὲν ἐπέτυχον, κατέφυγα εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Α. Κούζαν ὅπως μὲ θεραπεύσῃ μὲ τὸ νέον σύστημα. Ἡ συνθετικὴ διαγνώσις τοῦ ἦτο ὅτι ὁ ἀρθριτισμὸς ὡφελιστο εἰς ἀπορροφήσεις τοξικῶν ἀλάτων ἀπὸ τὸ στομαχοπατοεντερικόν σύστημα καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ έντερα ἐνεκα χρονίας δυσκοιλιότητος, καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἡ θεραπεία τοῦ ἀρθριτισμοῦ ἀποτελεσματικὴ πρέπει νὰ γιатρευθῇ πρῶτα ἡ γαστρίτις. Πρὸς τοῦτο 20 ἡμέρας ἔφαγα μόνον χυλὸν σιταριοῦ. Μὲ τὴν δίαιταν αὐτὴν καθαρίσθηκε ὁ γαστρικὸς σωλὴν καὶ δι' ἀφθόνου οὐρήσεως (3 κιλά στὸ 24 ὥρον) βγήκαν τὰ ἀρθριτικὰ ἄλλατα τοῦ σώματος. Συγχρόνως ἔκασμα θερμὰ ποδόλουτρα καὶ κατάλληλο μασσάζ πρὸς διάλυσιν τοῦ ὕγρου τῆς ἀρθρώσεως. Γνωστοποιῶ κατὰ καθῆκον ὅτι τὸ σύστημα τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως, μὲ τὸ ὁποῖον ἕως τώρα πολλοὶ γιатρεύθηκαν, εἰς ἐμέ-

να έθουματούργησε. Έντός δύο μηνών γλύτωσα τὸ πόδι μου ἀπὸ τὴν χωλότητα, καθάρισαν τὰ σπλάγχνα ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ, ἔγινε τελείως καλὰ ἀπὸ τὸν ἀρθριτισμὸν κλπ. καὶ ἐργάζομαι. Τὸν εὐγνωμονῶ ἀπείρως διὰ τὴν σπουδαίαν ἐφεύρεσιν τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ τὴν φυσιοθεραπείαν τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει.

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ἔμπορος
Θεο)νίκη Σπάρτης 45

Ἐὰν ὁ ἄρρωστος αὐτὸς ἔκαμνε θερμὰ λουτρά τοῦ ὅλου σώματος, ὡς κάμνουν συνήθως οἱ ἀρθριτικοί, δὲν θὰ ἐπιτύγχανε θεραπείαν καλὴν. Διότι μὲ τὴν καθ' ἡμέραν θερμότητα τῶν λουτρῶν, θὰ ἐψήνετο τὸ ἐν τοῖς ἐντέροις πουρὶ — αἷτιον τῆς ἀσθενείας καὶ ὡς ἐκ τούτου αὕτη θὰ ἐχρόνιζε περισσότερον.

Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον πολλοὶ τέτοιοι πάσχοντες ἀπὸ ἀρθριτισμὸν, ψαμίσιν, ποδάγραν κλπ, μολονότι κάθε χρόνο πηγαίνουν εἰς τὰ καλλίτερα λουτρά, δὲν ἐπιτυχαίνουν ριζικὴν θεραπείαν. Ὡφελοῦνται μὲν κατὰ ἓν ποσοστὸν ἀπὸ τοὺς ἰδρωτὰς δι' ὧν ἀποτοξινώνεται τὸ δέρμα καὶ οἱ μυϊκοὶ ἱστοί, ἀλλὰ ἡ ἐν τοῖς ἐντέροις ριζικὴ αἰτία τῆς ἀσθενείας των χρονίζει, χειροτερεῖ, ἰδίᾳ ὅταν κατὰ τὴν λουτροθεραπείαν τρώγουν ὅλο μπιφτέκια καὶ παστίτσια.

Ὅσοι ὅμως τέτοιοι ἄρρωστοι, ἀκολουθήσαντες τὰς ὁδηγίας μου, ἐκαθάρισαν πρῶτα τὸν γαστρικὸν σωλῆνα διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου, ἐξεφλόγισαν τὰ ἔντερα μὲ φροῦτα καὶ κλύσματα καὶ ἔπειτα ἔκαμαν λουτρά εἰς τὰ σπίτια των ἢ εἰς λουτροπόλεις, ἐπέτυχαν νὰ θεραπευθοῦν ριζικῶς, Μία φορὰ ἔκαμαν συστηματικῶς τὴν δίαιταν τὴν φυσιοθεραπείαν των καὶ γιатρεύθηκαν ριζικὰ καὶ ὀριστικῶς.

Ὁ ταγματάρχης κ. Μεταξᾶς ἦτο 12 χρόνια ἀσθενὴς ἀπὸ γαστρικὴν δυσπεψίαν, φλόγωσιν τῶν ἐντέρων, ἵκτερον καὶ ἀρθριτισμὸν βαρύτερον. Ὅταν τὸν πρωτοεπεσκέφθην δὲν μποροῦσε νὰ κινηθῇ εἰς τὸ κρεβάτι ἀπὸ τοὺς πόνους. Αἱ προτῆτερα γενόμεναι θεραπείαι δὲν εἶχαν ἐπιτύχη, διότι ἀφοροῦσαν μονομερῶς τὰς ἐντοπίσεις τῆς ἀσθενείας του.

Ἀφοῦ διὰ τῆς καταλλήλου διαίτης κλπ. καθαρίσθησαν τὰ ἔντερα καὶ ξεπρίσθηκε ἡ κοιλία καὶ τὸ ἥπαρ, ἔκαμε θερμὰ λουτρά στὸ σπίτι του, τὰ ὁποῖα αὐτοπροσώπως παρηκολούθησα, Μὲ τὴν

ἄφθονον ἐφίδρωσιν κλπ. βγῆκαν ὅλα τὰ χολικά καὶ οὐρικά ἅλατα τοῦ σώματος, ὁ ἵκτερος χάθηκε τελείως. Ἐντὸς ἑβδομάδων τινων γιатρεύθηκε ριζικῶς καὶ ἀπὸ τὴν πολὺπλοκὸν ἀσθένειάν του καὶ ἀπὸ τὸν ἀρθριτισμὸν. Ἡ θεραπεία ἔγινε πρὸ τοῦ πολέμου. Ἐκτοτε εἶνε τελείως ὑγιής. Ἡ δὴλώςίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Δώδεκα ἔτη ὑποφέρων ἀπὸ ἀσθένειαν τοῦ στομάχου, ἥπατος καὶ ἐντέρων ἐθεραπεύθην ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ. Κούζαν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀκολουθήσας τὸ σύστημά του. Ἡ στομαχικὴ δυσπεψία, τὸ πρίξιμο τοῦ ἥπατος, ἡ χρονία δυσκοιλιότης, ὁ ἵκτερος, ὁ πόνος εἰς τὴν νεφρικὴν χώραν ἦσαν κατὰ τὴν διάγνωσίν του ἐνιαῖα νόσος, τὴν ὁποίαν δὲν μποροῦσα νὰ θεραπεύσω μὲ τὰς προτῆτερα ξεχωριστὰς διὰ κάθε ἐντόπισιν διαγνώσεις. Ἡ συνθετικὴ διάγνωσις τοῦ κ. Κούζα ἦτο ἡ σωτηρία μου. Κατ' αὐτὴν ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀσθενείας ἦτο ἡ δυσκοιλιότης ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπεροφῶντο εἰς τὸν ὀργανισμὸν δηλητήρια ἐπιφέροντα τὰς τοπικάς εἰς τὰ σπλάγχνα βλάβας. Ἡ θεραπεία μου ἔγινε κυρίως μὲ κατάλληλον δίαιταν. Πολὺ μὲ ὠφέλησε ἡ φρουτοθεραπεία καὶ μὲ τὴν ὁδηγίαν του θερμὰ λουτρά στὸ σπίτι. Προτῆτερα δὲν μποροῦσα νὰ κινηθῶ εἰς τὸ κρεβάτι ἀπὸ τοὺς πόνους στὴ μέση. Μὲ τὴν φυσιοθεραπευτικὴν δίαιταν καὶ τὰ ἀποτοξινωτικά λουτρά χάθηκε ὁ ἵκτερος, καθαρίσθηκε τὸ σῶμα μου ἀπὸ τὰς τοξίνας καὶ τὰ νεφρὰ ἀπὸ τὰ ἅλατα καὶ τώρα εἶμαι ὑγιής καὶ ἐργάζομαι. Τὸν εὐχαριστῶ.

ΑΡΙΣΤΟΜ. ΜΕΤΑΞΑΣ ταγ)ρχης ἐ. ἀ.
Θεο)νίκη Χορτατζήδων 60

Τὸ κάτωθι περιστατικὸν θεραπείας βαρέος ἀρθριτισμοῦ εἶνε ἰδιαιτέρως ἀξιόλογον. Ἡ γυναῖκα τοῦ ἀλευρομυλωνᾶ Ἀποστολίδη στὴ Βέρροια χρονίως δυσκοίλια καὶ ἀρθριτικὴ εἶχε πάθη βαρεῖαν ἀρθρίτιδα τοῦ δεξιοῦ ἄκρου ποδός, ἡ ὁποία ἐπεξετάθη εἰς ὅλο τὸ σκέλος. Πονοῦσε, δὲν μποροῦσε νὰ κινήσῃ καθόλου τὸ πόδι, τὸ ὁποῖον ἦτο πρισιμένο καὶ μαυρισμένο ἀπ' τὴ κακὴ κυκλοφορία, σὰν ἀρχὴ γαγγραινῆς.

Οἱ ἱατροὶ τῆς πόλεως ἀπεφάνθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φυματιώδους παθήσεως τοῦ σκέλους καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ ἄρρωστος νὰ τρέφεται καλὰ διὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ ἡ φυματίωσις· καὶ νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει τὴν ἐγγείρησιν τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ ὡς θεραπευτικὸν μέσον.

Ἡ συνθετικὴ διάγνωσίς μου ἦτο ὅτι ἡ δυσκοιλιότης μὴ κα-

ταπολεμηθεῖσα ἔφερε τὸν ἀρθριτισμὸν καὶ ὁ ἀρθριτισμὸς μὴ θεραπευόμενος κατέληξε εἰς τὴν φλεγμονὴν τοῦ ἄκρου ποδός, ἐπεκταθεῖσαν εἰς ὅλο τὸ σκέλος. Συνεπῶς ἡ θεραπεία πρέπει νὰ γίνῃ γενικὴ μὲ κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος—ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ τοπικὴ διὰ νὰ ξεφλογισθῇ τὸ πόδι.

Ἀναλαβὼν νὰ τὴν θεραπεύσω μὲ τὸ σύστημά μου ἐπήγαινα κάθε ἑβδομάδα στὴ Βέρροια. Ἡ γενικὴ θεραπεία ἔγινε μὲ χυλὸν σιταριοῦ 4 πιάτα τὴν ἡμέρα ἐπὶ 20 ἡμέρας καὶ ὀπωρικά. Γιατρεύθηκε ἡ συνυπάρχουσα γαστρίτις καὶ μὲ ἀφθονον οὔρησιν καθαρίσθηκε καὶ ὅλο τὸ σῶμα. Τοπικῶς μετεχειρίσθην ὑγρὲς κομπρέσες, βδέλλες, ἐλαφρὸ μασάζ καὶ κινήσεις κάμψως καὶ ἐκτάσεως τοῦ ἄκρου ποδός πρὸς διευκόλυνσιν τῆς τοπικῆς κυκλοφορίας.

Ἀπὸ τὰς πρῶτες ἡμέρες παρατηρήθη καλλιτέρευσις. Οἱ πόνοι τοῦ σκέλους, τὸ πριξίμο, τὸ μελανὸ χρῶμα ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν. Αἱ τοξικαὶ οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι κατακρατηθεῖσαι εἰς τὸν ἄκρον πόδα εἶχαν προκαλέσῃ τὴν φλεγμονὴν του, ἀπερροφήθησαν εἰς τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν καὶ βγήκαν μαζὺ μὲ τὰ ἀρθρικά ἅλατα τοῦ ὅλου ὁργανισμοῦ.

Ἐντὸς 3 ἑβδομάδων ἡ ἀρξαμένη γάγγραινα ὑπεχώρησε. Ἡ ἀρρωστη, παρὰ τοὺς περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμοὺς πρῶν θεραπευόντων της, ἔγινε ἐντελῶς καλά. Τὸ κυρίως φάρμακον καὶ εἰς τὴν πολύπλοκον καὶ σοβαροτάτην αὐτὴν ἀσθένειαν ἦτο ὁ χυλὸς σιταριοῦ.

Προπέρουσι εὐρισκόμενος στὴν Αἰδηψὸ διὰ λουτρά, εἰς διὰ λέξιν μου ἐξήγησα εἰς τοὺς λουομένους ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καλὰ ἡ θεραπεία των πρέπει νὰ γίνῃ κάθαρσις τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος, καθόσον ἐκεῖθεν προέρχεται τὸ αἷτιον τῆς ἀσθενείας των, ὁ ἀρθριτισμὸς, ἡ ψαμμίασις κλπ.

Τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ εἶχαν κάμη τοῦτο σπίτι των διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου καὶ ἔπειτα νὰ γίνῃ ἡ λουτρικὴ κοῦρα· ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἤρχισαν τὰ λουτρά, πρέπει νὰ ἀποφεύγουν κρεατῶδεις καὶ στερεὲς τροφές, σχηματιζούσας περιττώματα, καὶ νὰ προτιμοῦν φρούτα ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερον· καὶ ὅταν ἐπιτρέψουν σιὰ σπίτια των νὰ κάμουν τὴν διαίταν μὲ χυλὸν σιτα-

ριοῦ μερικὲς ἡμέρες πρὸς κάθαρσιν καὶ ἐξυγιάνσιν τοῦ σώματος των.

Ἐὰν δὲν ἀκολουθήσουν τὰς τριαύτας ὁδηγίας, ἀλλὰ κάμουν λουτρά χωρὶς ἐσωτερικὴν κάθαρσιν, θὰ ὠφεληθοῦν μόνον μερικῶς, ἡ κυρίως αἰτία τῆς ἀσθενείας των ἢ χρονία ἐντερογαστρίτις, ἐκδηλωμένη ἢ ἀνεκδήλωτος, φλογιζομένου ἀπὸ τὰ λουτρά τοῦ ἐντερικοῦ πουρὶ, θὰ χρονίσῃ περισσότερον, θὰ χειροτερεύσῃ.

Μετὰ τὴν διάλεξιν, πρῶτος ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς ὑπηρεσίας μὲ ἐκάλεσε νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν σύζυγόν του. Ἐκαμνε λουτρά καὶ ἐτρέφετο μὲ κρέας, ψάρια, ψωμὶ, μακαρόνια χωρὶς διαιτητικὴν μέριμναν. Ἀλλ' ἀρρώστησε, πρὶσθῆκε ἡ κοιλία της, εἶχε πόνους καὶ ἐμετοί.

Διαπιστώσας ὅτι ἔπαθε ὀξείαν γαστρίτιδα, συνεπεῖα φλογώσεως τοῦ ἐν τοῖς ἐντέροις πουρὶ ἀπὸ τὴν καθ' ἡμέραν θερμότητά των λουτρῶν, συνέστησα νὰ παύσῃ προσωρινῶς τὰ λουτρά, καὶ νὰ κάμῃ διαίταν μὲ χυλὸν σίτου ὅπως ξεφλογισθοῦν τὰ ἔντερα καὶ ἔπειτα νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν λουτροθεραπείαν, ὅπερ καὶ ἔγινε.

Τέτοιους ἀρρώστους εἶδα καὶ ἄλλους. Πάσχοντες ἀπὸ διαφορὰς παθολογικὰς ἀσθένειαι, ὧν ἀρχικὴ αἰτία εἶνε, ὡς ἐξηγήσαμεν, ἡ ἐντερογενὴς τοξίκωσις τοῦ σώματος, ἐξοικονόμησαν ὀλίγα χρήματα διὰ νὰ νὰ κάμουν λουτροθεραπείαν, νὰ γιαντρέψουν τὴν ἀσθένειάν των.

Ἀλλὰ μὲ τὰ γκιουβετζάκια καὶ κεφτέδες, μὲ τὰς μακαρονάδας καὶ λουκμάδες, χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν, ἐχρόνιζαν, ἐχειροτέρευαν τὴν ἐν τοῖς ἐντέροις πρωταρχικὴν αἰτίαν τῆς ἀσθενείας των. Γιατὸ δὲν γιαντρέυνται ριζικῶς οἱ ἀρῶστοι καὶ ἀναγκάζονται κάθε χρόνῳ νὰ πηγαίνουν νὰ κάμουν λουτρικὴν θεραπεία. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν πιστεύσαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐξηγουμένης παθογενείας, ἐφήρμοσαν τὰς ὑποδείξεις περὶ διαίτοθεραπείας, περὶ συστηματικῆς ἀποτοξινώσεως τοῦ σώματος, γιαντρέυθηκαν πολὺ καλά. Τινὲς τούτων ἀργότερα μοὶ τὸ ἐγνωστοποίησαν.

Ἀξία ἰδιαιτέρου λόγου εἶνε ἡ θεραπεία λιθιάσεων. Ὅταν ὑπάρχει λίθος ἢ λίθοι εἰς τὴν χοληδόχον κύστιν ἢ τὸ νεφρὸν,

δὲν εἶνε διάγνωσις τελεία ὁ καθορισμὸς τοῦ λίθου, οὔτε ἀποτελεῖ ριζικὴν θεραπείαν ἢ ἐξυίρεσις αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν, διὰ τὰ ἐπιτύχη καλὰ ἢ θεραπεία, πρέπει νὰ βγοῦν καὶ τὰ ἐν τῷ ὁργανισμῷ χρώματα καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα κατασταλάζοντα σχηματίζουν τὸν λίθον. Ἐὰν δὲν γίνῃ τοῦτο, μετὰ τὴν ἐγχείρισιν πάλιν μπορεῖ νὰ σχηματισθῇ λίθος εἰς τὸ ἴδιον ἢ ἄλλο μέρος, ἢ παρουσιάζεται ἄλλη συγγενὴς ἀσθένεια, ὡς ἡ ψαμμίασις, ἀρθρίτις κλπ.

Ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου εἶνε τὸ καλλίτερον θεραπευτικὸν μέσον κατὰ τῆς νοσηρᾶς ἀρθριτικῆς καταστάσεως, ἢ ὁποῖα κάμνει τοὺς λίθους, διότι ριζικῶς τοὺς καταπολεμεῖ καὶ θεραπεύει. Ἰδοὺ ἐν παραδείγματι θεραπείας χολολιθιάσεως, τῆς συζύγου ἐνὸς ἀξιωματικοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ γυναῖκα μου, πάσχουσα ἐκ χολολιθιάσεως καὶ χρονίας δυσκοιλιότητος, γιατρεύθηκε διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σιταριοῦ καὶ φρουτοθεραπείας βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως τοῦ ἱατροῦ κ. Α. Κούζα. Μετὰ φυσιοθεραπείαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἡ ἡπατική καὶ ἐντερικὴ ἀσθένεια ἔπαυσε τελειωτικῶς, οἱ χολόλιθοι βρέθηκαν εἰς τὰς κενώσεις. Ἀφ' οὗτο ἔκαμε τὴν φυσιοθεραπευτικὴν δίαιταν δὲν ἔχει πλέον κωλικοὺς ἢ ἄλλα ἐνοχλήματα. Τόσον πολὺ ἐπέτυχεν ἡ θεραπεία της, γενομένη μὲ ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου ὁργανισμοῦ, ὥστε χάθηκαν καὶ αἱ πανάδες περὶ εἶχε στὸ πρόσωπο. Εἰς τὸν διαπρεπέστατον ἐπιστήμονα ἐκφράζω θερμὰς εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια.

Ι. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ (ταγ)χης ἐ. ἀ.
Θεσπίακη Μητσαίων 7

Εἰς τὰς λιθιάσεις, ψαμμιάσεις, ἀσβεστιώσεις κλπ. μετὰ τὴν χυλοσιτοδίαιταν, διὰ καθάρσιν πληρεστέραν τοῦ ὅλου σώματος, συνιστῶ ἰδιαιτέρως καρπουζοφαγίαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, στὴν ἐποχὴ τους, ἕνα φιλὶ κάθε 1—2 ὥρες. Πλυνομένου οὕτω τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος καὶ ὅλων τῶν ἱστών, γίνεται διὰ τῆς ἐπακολουθούσης ἀφθόνου οὐρήσεως τελειότερα ἢ ἀποτοξίνωσις τοῦ σώματος.

Γενικῶς μετὰ τὸ λουτρό, εἴτε μόνον 1—2 μπάνια τὴν ἑβδομάδα γίνονται, εἴτε ἐπὶ ἡμέρας λουτρικῆς κούρα, ὅτε εὐνόητον ὅτι φλογίζεται κάπως ὁ γαστρικὸς σωλήν. ἔαν 1—2 ὥρες μετὰ τὸ

λουτρὸ φάγῃ τις ἄφθονα ροδάκινα, βερύκοκα ὄριμα ξεφλουδισμένα, καρπούζι, ἀχλάδια χρυστάλια. πεπόνι κλπ. διπλασίως ὠφελεῖται. Μὲ τὴν τοιαύτην φρουτοθεραπείαν γίνεται καὶ ἐσωτερικὸ λουτρὸ ξεφλογιστικὸ τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος. Τὸ στομάχι, τὰ ἔντερα δροσίζονται καὶ ὅλος ὁ ὁργανισμὸς ξεπλύνεται, αὐτοκαθαρίζεται.

10 ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΝΟΣΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ἀφότου πρὸ 25ετίας ἐξέδοσα τὴν θεωρίαν περὶ Ἑνιαίου τῶν νόσων καὶ οἱ καλλίτεροι ἱατροὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι αἱ ἰδέαι αὐταὶ θὰ ἐπικρατήσουν, ἀπησχόλει τὴν σκέψιν μου ἡ εὐρεσις καὶ ἑνιαίου φαρμάκου ἢ μᾶλλον συστήματος ἑνιαίου διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν.

Ἐφόσον ὑποπεψία καὶ ὑποχλωροδρία δὲν εἶνε ἄλλοῖα ἀσθένεια, γαστρικὸς πυρετὸς καὶ παράτυφος, ἢ πέμφιξ καὶ ἔρπης οὐσιαστικῶς δὲν διαφέρουν, ἐνὸς αἱ παθήσεις τοῦ ἥπατος, αἱματος, νεφρῶν, ἱστών, δέρματος νοοῦνται πολὺ καλλίτερα—ἐκτὸς τῶν τραυματικῶν ἢ παρασιτικῶν—ὡς ἑνιαία σύνολα, διαφέροντος ἐκίςτοτε τοῦ βαθμοῦ τῆς παθολογανατομικῆς βλάβης, ἢ περὶ ἑνιαίας θεραπείας ἰδέα κάθε ἄλλο, νομίζω, ἢ ἀβάσιμος εἶνε.

Οἱ πολὺ συντηρητικῶς σκεπτόμενοι γνωρίζω ὅτι δὲν ἐγκρίνουν ταῦτα. Πῶς εἶνε δυνατόν μὲ ἐν φάρμακο νὰ γιατρεύωνται διάφοροι ἀσθένειαι! Αὐτὸ ἀντίκειται, νομίζουν, πρὸς τὴν κοινὴν λογικὴν. Ἀφοῦ ἄλλη ἀσθένεια εἶνε ὁ ἕκτερος καὶ ἄλλη ἡ δοσιγῶσις, ἄλλη ἡ νεφρίτις καὶ ἄλλη τὸ ἔκζεμα, πῶς εἶνε δυνατόν μὲ τὸ ἴδιο φάρμακο νὰ γιατρευθοῦν τόσῳ διαφέρουσαι ἀσθένειαι;..

Ἐτσι σκέπτονται οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν ἰσχύουσαν νοσηροπρίαν τῆς Ἱατρικῆς καὶ δυσπιστοῦν ὅτι μὲ τὸ ἑνιαῖον φάρμακόςστημα τῆς χυλοσιτοδιαίτης γιατρεύθηκαν πλεῖστοι διαφορετικαὶ ἀσθένειαι.

Διὰ τὰς στομαχικὰς ἀσθενείας, διὰ τὰς δυσπεψίας συναινοῦν ἄλλὰ δι' ἀσθενείας τῶν ἄλλων σπλάχνων καὶ ἱστών, πῶς εἶνε δυνατόν ὁ ἀπλὸς χυλὸς σίτου νὰ ἀποτελῇ φάρμακον καὶ δὴ ριζικόν; Ἐτσι σκέπτονται πολλοὶ πιστεύοντες εἰς τὴν ὁρθόδοξον

ιατρικὴν καὶ...δὲν θεραπεύουν τὴν ἀσθενείαν των.

Ὑπενθυμίζομεν διὰ συγγραμμάτων ἔχω ἐξηγήσῃ θεωρητικῶς καὶ διὰ τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως εἰς τοὺς ἀρρώστους ἀπέδει-
ξα ἐμπράκτως ὅτι ἡ νοοτροπία τῆς τωρινῆς Παθολογίας κατὰ τὸ
πλεῖστον εἶνε ἀβάσιμος, λανθασμένη. Αἱ διαγνώσεις, αἱ προγνώ-
σεις, ἐφόσον γίνονται βάσει τῆς ἀναλυτικῆς νοοτροπίας εἶνε ἀ-
τρεῖς ὡς τὰ πολλὰ, ἐσφαλμένοι.

Θὰ ἡδυνάμην νὰ ἀποδείξω καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν πόσον
ἀτελεῖς κτλ. εἶνε αἱ διαγνώσεις, γινόμεναι κατὰ τὸ ἰσχύον σύστη-
μα, εἰς τὰ νοσοκομεῖα, εἰς τὰς κλινικάς, εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πε-
λατείαν, ἀντιθέτως δὲ πόσον τελεία καὶ ἐπιτυχάνουσα ἡ συν-
θετικὴ διάγνωσις τῶν νόσων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὐτὸ ὁ κύριος σκο-
πὸς τοῦ βιβλίου τούτου.

Μὲ τὴν παθογένειαν ἐξ ἐντερογενοῦς αὐτοδηλητηριάσεως, τί-
θεται νέα βάσις διὰ τὸ Ἑνιαῖον τῶν νόσων, σημασίας γενικῆς
ἀδιαμφισβητήτου, ἥτις ἐξηγεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον, τὸ πολυμερές
πρόβλημα τῶν ἀσθενειῶν. Συνεπῶς μὲ τὴν τοιαύτην ἐνδογενῆ
παθογένειαν, κάθε ἄλλο ἢ λογικῶς ἀβάσιμον εἶνε ὅτι διὰ τῆς δι-
αίτης μὲ χυλὸν σίτου θεραπεύονται ἀσθενεῖαι ἐντελῶς ἀνόμοιαι
τῶν σπλάγχων, τῶν ἱστών, τοῦ ὅλου σώματος.

Ἄλλως τε τοῦτο εἶνε ἡδη πραγματικότης Ἡ διὰ τῆς χυλο-
σιτοδιαίτης θεραπεία παθήσεων τοῦ ὅλου ὁργανισμοῦ ἐπέτυχε
διὰ τὸν θεμελιώδη λόγον ὅτι μὲ τὴν καθάρσιν τοῦ γαστρικοῦ
σωλήνος, ἀπολυμαινομένου τοῦ αἵματος ἀπὸ τὰς τοξίνας, αὐ-
τοκαθαρίζεται καὶ ὅλο τὸ σῶμα ὅτε ὁ ὁργανισμὸς μὲ τὰς ἐμφύ-
τους ἀναπαραγωγικὰς ἰδιότητάς του (κατὰ τὴν Βιολογίαν τὰ κύτ-
ταρα τοῦ σώματος μέχρι γήρατος ἀναπαράγονται) ἀποκαθιστᾷ
τὴν λειτουργικὴν βλάβην εἰς τὸ α ἢ β σπλάγχνον καὶ ἐπιφέρει
αὐτομάτως, φυσιοθεραπευτικῶς, τὴν ἴασίν του.

Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ βοηθεῖται κάπως ὁ ὁργανισμὸς εἰς τὸ
ἔργον τῆς αὐτοθεραπείας του ἢ τουλάχιστον νὰ μὴ ἐμποδίζεται
ἀπὸ τὴν ἱατρικὴν ἐπέμβασιν, ἢ ὅποια ὅμως μὲ τὰς μονομερεῖς
διαγνώσεις, τὰ περιττὰ φάρμακα κλπ. ἐμποδίζει τὴν φυσικὴν αὐ-
τοθεραπείαν, βλάπτει τὸν ἀρρώστον ἐνῶ ὠφελεῖν, μὴ βλά-

πτειν» παρήγγειλε ὁ πατὴρ τῆς ἐπιστήμης μας.

Θὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο θεραπείας διαφόρων
νόσων τοῦ σώματος, γενικῶν καὶ τοπικῶν.

Ζάλη—Πάθησις συνηθησάτη. Πλεῖστοι, ἴσως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι
ἔχουν πάθη κάποτε ζάλην, καὶ πολλοὶ ἔχουν χρονίως. Ἐὰν ἐργα-
σθῇ τις ἐντατικὰ πολὺν καιρὸν, ὅτε συγκεντρώνεται εἰς τὸν ἐγ-
κέφαλον αἷμα περισσότερο, ἐὰν στενοχωρηθῇ ἢ φοβηθῇ, ὅτε γί-
νονται ἀνάλογοι ἀγγειοκινητικαὶ διαταραχαί, παθαίνει ζάλην. Εἰς
τοὺς ἔχοντας χρονίως ἐπικολημένην ἀκαθαρσίαν εἰς τὰ ἔντερα,
εἰς τοὺς δυσκοιλίους, ἢ πάθησις μετὰ συνυπαρχούσης πολλῆς ἢ
ὀλίγης ἱκτεροαναιμίας, παρατηρεῖται συχνότερον.

Διὰ φυσιοθεραπείας, διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου ἐγιά-
τρεψα πολλοὺς πάσχοντας ζάλην. Καθάρσις τῶν ἐντέρων ὅπως
παύση ἡ ἐξ αὐτῶν τοξίνωσις τοῦ ὁργανισμοῦ, θερμὰ ποδόλουτρα
ὅπως παροχευθῇ ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς τὰ κάτω ἄκρα τὸ πλεο-
νάζον αἷμα καὶ ἄλατα, ὠφελοῦσι θετικῶς καὶ βεβαίως. Εἰς τοὺς
πληθωρικοὺς ἀφαίμαξις πίσω ἀπὸ τὰ αὐτιά μὲ κοφτεῖς βεντού-
ζες ἢ βδέλες. Ἡ ἀνακούφισις, ἡ θεραπεία εἶνε ἀσφαλὴς καὶ τα-
χεία. Ἰδοὺ τινὰ παραδείγματα.

Ἡ κυρία Παπαευαγγέλου πάσχουσα ἀπὸ ζάλην ἔκαμνε θε-
ραπείαν διὰ πίεσιν. Ἐν συμβουλίῳ μὲ τὸν ἱατρὸν κ. Προδρομί-
δην τῇ συνεστήσαμεν φυσιοθεραπείαν, δίδαιταν μὲ χυλὸν σίτου,
καὶ γιатреύθηκε. Ἰδοὺ ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὰς ἐφημερίδας δῆ-
λωσίς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ μητέρα μας ἀσθενὴς πολλὰ χρόνια ἀπὸ στομαχικά, ζά-
λην κλπ. ἀφοῦ ἔκαμε θεραπείας, βάσει διαγνώσεων ὅτι εἶχε πίε-
σιν, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα, γιатреύθηκε μὲ τὴν συνθετικὴν διά-
γνωσιν καὶ φυσιοθεραπείαν τοῦ κ. Ἀργυρίου Κούζα.

Κατ' αὐτὴν αἰτία τῆς δυσπεψίας ἦτο γαστρίτις ἐκ δυσκοι-
λιότητος, ἢ δὲ ζάλη ὠφείλετο εἰς ἀπορροφήσεις τοξικῶν ἀλάτων
ἐκ τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος εἰς τὸ σῶμα. Πρὸς θεραπείαν 15 ἡμέ-
ρας ἔκαμε δίδαιταν μὲ χυλὸν σιταριοῦ, διὰ τῆς ὁποίας καθαρίσθη-
κε τὸ στομάχι, ἦπαρ, ἔντερα καὶ τὰ δυσπεπτικά ἐνοχλήματα ἐ-
παυσαν. Συγχρόνως δι' ἀφθόνου οὐρήσεως καὶ ποδολούτρων βγῆ-
καν πολλὰ ἄλατα καὶ τοξίναι ἀπὸ τὸν ὁργανισμόν, ὅτε ἔπαυσε ἡ
ζάλη. Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἔκαμε καὶ φρουτοθεραπείαν μὲ βερούκοκα

ή όποία επίσης ώφέλησε διότι ξεφλογίσθηκε τό γαστροηπατοεντερικόν σύστημα καί όλον τό σώμα καθαρίστηκε Πέρασε ένα έτος μετά την φυσιοθεραπείαν ταύτην όπου δέν έχει ούτε δυσπεψίαν ούτε ζάλην. Τόν εύχαριστούμεν θερμώς διά την καλήν διάγνωσιν καί θεραπείαν ώς καί τόν κληθέντα εις συμβούλιον καί συμφωνήσαντα Ιατρόν κ. Ν. Προδρομίδην.

Οικογένεια ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
Θεογνίκη Παύλου Μελά 12

Διά τής φυσιοθεραπείας, διά διαιτοθεραπείας γιατρεύθηκε καί ό άρτοποιός κ. Δημόπουλος δημοσιεύσας πρό τοῦ πολέμου την κάτωθι δήλωσι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάσχων από μεγάλην ζάλην κατέφυγα πρός θεραπείαν εις τόν Ιατρόν κ. Α. Κούζαν όστις έκαμε διάγνωσιν ότι αύτη ώφέλιετο εις δυσκοιλιότητα, ένεκα τής όποίας εις τό έσω τοίχωμα τών έντέρων ύπήρχε πουρί έξ οδ έγίνοντο εις τόν όργανισμόν τοξικά άπορροφήσεις. Πρός θεραπείαν μοι άπηγόρευσε επί τινας ήμέρας νά τρώω ψωμί καί γενικώς στερεάς τροφάς, όπως μή σχηματίζονται εις τά έντερα κόπρα, παραγγέλλας μόνον κρέμα όπωρικά καί γιαούρτι. Διά ταιαύτης διαίτης καί κλυσμάτων έλυωσε τό πουρί τών έντέρων, επανέκτησαν ταύτα τός περισταλτικός τών κινήσεις καί ή δυσκοιλιότης έπαυσε. Πολύ ώφελήθην επίσης από τά ποδόλουτρα. Κάθε βράδυ έβαζα τά πόδια μου σέ λεκάνη μέ ζεστό νερό καί έχυνα άπ' αυτό σιά γόνατο, ούτως ώστε ή έν τώ έγκεφάλω ύπραιμία κατέβαινε πρός τά κάτω άκρα. Συγχρόνως δι' άφθόνου γόρήσεως καθαρίσθηκε όλος ό όργανισμός από τά διάφορα δηλητήρια καί ούτω καθάρισε τό χρώμα μου, χάθηκε ή ζάλη. Τόν εύχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ άρτοποιός
Θεσσαλονίκη Δουμπώτη 23

Ίδιαιτέρως αξιόλογος είναι ή θεραπεία τής Μαριάννας Άρσένη εις Άγιον Νικόλαον τής Χαλκιδικής. Ύπέφερε από δυνατή ζάλη τόσο πού δέν μπορούσε νά βλέπη Τά πόδια της ήσαν πρισμένα, είχε καί άλλα ένοχλήματα.

Γιατρεύθηκε από αυτά διά φυσιοθεραπείας, διά τής νηστευθεραπείας. Όλίγες ήμέρες έκαμε άπλότον νηστείαν, δέν έπερνε καθόλου τροφήν όπως λυώσουν τά περιττά λίπη τοῦ σώματος καί αί σκουργές τών σπλάγχων. Κάθε βράδυ έκαμνε ποδόλουτρο θερμό όπως κατέβη έκ τοῦ έγκεφάλου αίμα κλπ. πρός τά κάτω

άκρα. Ή ζάλη της έντός όλίγων ήμερών χάθηκε, ή όλη υγεία της έκαλιτέρευσε.

Έναν άλλον πάσχοντα από ζάλην τόν κ. Μαντζανίδην έθεράπευσα πρό τοῦ πολέμου, μέ μαρούλια. Ή ζάλη του ήτο μεγάλη, τό πρωτ' δέν μπορούσε νά σηκωθῇ από τό κρεβάτι, είχε καί ίκτεροαναιμίαν, όλα άποτελέσματα δηλητηριάσεως τοῦ όργανισμού έκ δυσκοιλιότητος.

Δέν είχα τότε άκόμη συστηματοποίηση την δίαιταν μέ χυλόν σίτου. Όταν τόν έκούραρα ήτο έποχή τών μαρουλιών καί τόν εγιάτρευσα κυρίως μέ αυτά. Έτρωγε 2—3 μαρούλια την ήμέραν, καλομασημένα, χωρίς άλλην στερεάν τροφήν, όπως μή σχηματίζονται περιττώματα, καί κάθε μέρα έκαμνε έν κλύσμα. Καθάρισαν ούτω τά έντερα του, ή ζάλη χάθηκε, γιατρεύθηκε πολύ καλά.

Ουρία—Άσθένεια εργαστηριακή, προΐδον όπως καί άλλαι, τής εις τό χάος όπισθοδρομικής προόδου τής Παθολογίας. Οί άρρωστοι άν έχουν γαστρίτιδα, δυσπεψίαν, ίκτερον, αναιμίαν ή οίδηματα, δέν λαμβάνονται ύπ' όψει πόση ή ουρία εις τό αίμα των, αυτό άποτελεί διά την διάγνωσιν τό σπουδαίον εύρημα.

Έννοείται ότι μέ τέτοια, μή χειρότερη διάγνωσι, καθ' ήν δέν μελετάται, δέν αντιμετωπίζεται δεόντως ή κατάσταση τών σπλάγχων καί ιστών τοῦ όλου σώματος, άλλ' άπαντον τής άσθeneίας θεωρεΐται τό άσταθές καί άβέβαιον εύρημα τής ουρίας, ή Ιατρική μέριμνα είναι άφ' έαυτής καταδικασμένη εις άποτυχίαν. Δέν θεραπεύονται έτσι οί άσθενείς, τούναντίον, τών πλείστων ή κατάσταση χρονίζει, χειροτερεύει.

Πολλούς τέτοιους άρρώστους εγιάτρεψα βάσει συνθετικής διαγνώσεως τής άσθeneίας των, δι' άποτοξινώσεως τοῦ όλου όργανισμού των διά φυσιοθεραπείας. Κατωτέρω δημοσιεύομεν την δήλωσιν τοῦ ποιητοῦ κ. Πωγωνίτη, όστις τρία χρόνια βαρέως άσθενής από γαστρίτιδα, ίκτερον καί ουρίαν έθεραπεύθη ριζικώς διά τοῦ συστήματός μου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τόν Γενάρη τοῦ 1945 άρρώστησα, οί γιατροί μοῦ είπανε πως

είχα ούρια και νεφρίτιδα. Ἀφοῦ ἄφισα στὴ διάθεσί τους τὸν ἐαυτόν μου πέντε ὁλόκληρους μῆνες, ἀντὶ νὰ θεραπευθῶ ξοδεύοντας χρήματα, γινόμεουν χειρότερα. Ἡ ἀσθένειά μου εἶχε προχωρήσει τόσο πού ὅλο τὸ αἷμα εἶχε δηλητηριασθῇ, τὸ στομάχι εἶχε πάθει ἀκίνησία, τὰ νεφρά μου πρὶσθήκανε, προεβλήθηκα ἀπὸ ἱκτερο καὶ ὀξεία δυσκοιλιότητα.

Ἀφοῦ εἶχα τελείως ἀπελπισθῇ κατέφυγα στὸν κ. Κούζαν, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἀλάθητη συνθετικὴ διάγνωσί του καὶ τὴ χυλοσιτο-θεραπεία κατόρθωσε νὰ μὲ θεραπεύσει τελείως. Ἐνῶ δεν μποροῦσα νὰ σκεφθῶ, αἱ ἐξάψεις μὲ τυραννοῦσαν καὶ ὅλοι ἦσαν βέβαιοι γιὰ τὸν θάνατό μου, μόνον ὁ κ. Κούζας εἶχε ἀντίθετον γνώμην. Ὅταν πῆγα ἐξουθενωμένος καὶ σκιά τοῦ ἑαυτοῦ μου, μοῦ εἶπε «θὰ γίνῃς καλὰ» καὶ ἔγινε. Γιαυτὸ τὸν εὐχαριστῶ καὶ παροκαλῶ κάθε ἀμφιβάλλοντα νὰ συζητήσῃ μαζί μου.

Α. ΠΩΓΩΝΙΤΗΣ
Θεογνίκη Ἱπποδρομίου 11

Εἶνε τόσον πειστικὴ ἡ δῆλωσις τοῦ κ. Πωγωνίτη, μὲ προσοχὴν καὶ ὑπομονὴν ὑποβληθεὶς εἰς τὴν συσταθεῖσαν θεραπείαν ἐπέτυχε νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὴν βαρεία καὶ πολύπλοκη ἀρρώστια του καὶ μάλιστα ἐντὸς μηνὸς μόνον, ὥστε περιτετεύει διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς οὐρίας ἄλλη δῆλωσις.

Ἀδενίτις — Ἀσθένεια συνηθεστάτη, ἰδίως εἰς τοὺς νέους διαγιγνώσκομένη. Ὅταν ἔχουν πυρετὸν ὀλίγας ἡμέρας, ὁ ὁποῖος δὲν πέφτει μὲ τὴν κινίνη κλπ. ὅταν κάπου εἰς τὸν τράχηλον, εἰς τὸν θώρακα, ὑπάρχουν διογκωμένοι ἁδένες, σὰν ρεβιθάκια, ἡ μονομερῶς μελετῶσα τὰς νόσους Παθολογία καὶ ὡς ἐκ τούτου δημιουργήσασα ἐν τῷ λαβυρίνθῳ τῆς ἀπειρίας ἀσθενειῶν, θέτει τὴν τρομάζουσαν τοὺς γονεῖς διάγνωσιν.

—Τὸ παιδί σας ἔχει ἁδενίτιδα, ἡ ὁποία, ξέρετε, σημαίνει προφυματίωσιν. Νὰ τὸ τρέφετε καλὰ καὶ νὰ πέρνῃ αὐτὸ τὸ σιροπάκι. Ἀμα τελειώσῃ θὰ σᾶς δόσω κάτι σταγόνες.

Καὶ ἀρχίζουν οἱ καυμένοι γονεῖς μὲ πᾶσαν ἀφοσίωσιν τὴν δίαιταν ὑπερσιτισμοῦ, τὸ μουρουνέλαιον κλπ. τὰ ὅποια χαλνοῦν τὸ στομάχι, φλογίζουν τὸν πεπτικὸν σωλήνα, αὐξάνουν τὸ πουργὶ τῶν ἐντέρων, αἱ ἀπορροφήσεις εἶνε τὸ αἷτιον τῆς ἀσθενείας.

Ἀπειροὶ εἶνε οἱ ἔχοντες τὴν χρονίαν ταύτην λοίμωξιν τὴν διαγιγνώσκομένην ὡς ἁδενίτις καὶ ὅλοι μὲ τὴν ἀκολουθοῦμένην-θεραπευτικὴν δὲν γιαιτρεύονται.

Μὲ τὸν καθαρότερον ἁέρα τῆς ἐσοχῆς, ὅπου πηγαίνουν τινες, καθαρίζεται τὸ αἷμα, μὲ τὴν ἀφθονωτέραν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τροφήν δυναμώνει ὁ ὀργανισμός, ἀλλὰ ἡ ριζικὴ αἰτία τῆς ἀσθενείας, ἡ χρονία γαστρίτις ἐξακολουθεῖ. Καὶ ἂν πᾶσουν τὰ δέκατα ἡ ὀλιγοστέψῃ ἡ ἀναιμία, μετὰ καιρὸν ἐπανέρχονται ταῦτα ἡ ἐμφανίζεται ἄλλη ἀσθένεια.

Ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου ἀπεδείχθη λαμπρὸν θεραπευτικὸν μέσον καὶ διὰ τὴν συνηθεστάτην αὐτὴν ἀσθένειαν, τῆς ὁποίας ριζικῶς θεραπεύει καὶ τὸ αἷτιον καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Μὲ τὴν καθάρσιν τῶν ἐντέρων ἡ ἐξ ἀπορροφήσεων λοίμωξις καταπαύει καὶ μὲ τὴν ἀποτοξίνωσιν τοῦ σώματος διὰ τῆς ἀφθόνου οὐρήσεως βγαίνουν τὰ ἄλατα καὶ λοιπὰ σηπτικὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια κυκλοφοροῦμενα διὰ τοῦ αἵματος κατακρατοῦνται εἰς τοὺς ἁδένες, τοὺς ἐρεθίζουν καὶ ἐπιφέρουν τὴν διόγκωσιν των.

Οἱ θεραπευθέντες οὕτω ἐξ ἁδενίτιδος εἶνε πλείστοι. Ἴδου ἓν παράδειγμα ἐκτιθέμενον εἰς γενομένην δημοσίευσιν τοῦ πατρὸς τοῦ ἀρρώστου. Ἡ θεραπεία αὕτη ἔγινε μὲ μίαν μόνον ἐπίσκεψιν τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὴν ἐσοχὴν ὅπου παρεθέρριζε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ παιδί μου εἶχεν ἁδενίτιδα μὲ πυρετὸν ἐπίμονο καὶ πρὸς θεραπείαν, κατὰ σύστασιν ἱατρικὴν, ἐπήγαμε εἰς τὸ Ἀσβεστοχωρὶ ὅπου ἐξακολουθήσαμε νὰ τοῦ δίνουμε δυναμωτικὴ τροφή, ἀλλ' ὁ πυρετὸς ἐπέμενε. Προσκαλέσαμεν τότε τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν ὅπως κάμῃ συνθετικὴν διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας. Κατ' αὐτὴν ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν ἦτο φλογισμένος καὶ ἐπειδὴ ἡ πέψις τῆς τροφῆς δὲν ἐγένετο καλῶς, ἀπερροφῶντο εἰς τὸν ὀργανισμόν τοξίνοι αἱ ὁποῖαι ἐντοπισθεῖσαι εἰς τοὺς ἁδένες ἐπέφεραν διόγκωσιν των. Πρὸς θεραπείαν ἀπηγόρευσε τὴν δυναμωτικὴν τροφήν συστήσας μόνον βυσινάδα, πεπόνι κλπ.

Ἐπειδὴ καὶ ἐνὸς συναδέλφου μου ἡ σύζυγος παθοῦσα περιτονίτιδα φυματιώδη καὶ ὕγρὰν πλευρίτιδα ἐθεραπεύθη πολὺ καλὰ βάσει τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως, ἀπεφασίσαμε καὶ ἡμεῖς νὰ ἀκολουθήσωμε τὸ διαγνωστικὸν τοῦτο σύστημα.

Κατὰ καθῆκον γνωστοποιῶ δὲ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φυσιοθεραπευτικῶν ὁδηγίων ἤρχισεν ἀμέσως καλλιτέρευσιν. Ξεφλογισθέντος τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, ὁ πυρετὸς ἐπεσε, οἱ πόνοι ἔλειψαν, ἡ ἀσθένεια ἔπαυσε. Ἐπειτα δόσαμε τροφήν περισσοτέρα, τὴν ὁποίαν τὸ παιδί ἐχώνευε καὶ δυνάμωσε πολὺ καλὰ. Τὸν εὐχαριστῶ

βιδί με μίαν επίσκεψιν ἐθεράπευσε τὸν ἄρρωστόν μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ἔμπορος
Θεσ)νίκη Ρογκότη 4

Πολὺ ἀξιόλογος εἶνε ἡ θεραπεία καὶ τοῦ τροchioδρομικοῦ Καλιάνη, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἓνα χρόνον ἔκαμε θεραπείες κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα, μὴ λογαριάσας τὴν ὑπηρεσιακὴν ὑποχρέωσιν, ἠκολούθησε τὴν φυσιοθεραπεῖαν ἣν τῷ συνέστησα καὶ γιατροῦ-θηκε ριζικῶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀσθενὴς πλέον τοῦ ἔτους ἀπὸ ἀδενίτιδα, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὡς φυματιώδους αἰτίας, ἔκαμα θεραπείες μὲ ἀσβέστιον καὶ καλὴν τροφήν, ἀλλὰ ὁ πυρετὸς ἐξηκολούθει καὶ ἡ κατάστασις ἐχειροτέρευε. Συνεβουλευέθημεν τότε τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν, ὁ ὁποῖος διέγνωσεν ὅτι ἡ κυρίως ἀσθένεια ἦτο ἡ χρονία δηλητηρίασις τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκ τοξικῶν ἀπορροφήσεων ἀπὸ τὰ ἔντερα, ἡ ἀδενίτις ἦτο λεπτομέρεια, καὶ ὅτι πρὸς θεραπείαν ἔπρεπε νὰ καθαρισθῇ ὅλον τὸ σῶμα ἀπὸ τὰ ἄλατα τὰ ὁποῖα ἠρέθιζον τοὺς ἀδένους.

Πεισθεὶς ὅτι ἡ διάγνωσις τοῦ κ. Κούζα εἶνε ἐπιστημονικώτε-ρα, ἠκολούθησα τὰς ὁδηγίας του. Ἐπαύσα τὴν δυναμωτικὴν τρο-φήν, μπριτζόλες κλπ, ἐπὶ 10 ἡμέρας ἔπερνα μόνον χυλὸν σιταριοῦ, ἔπειτα προσέθεσα καὶ μῆλα. Ξεφλογίσθηκα οὕτω ὁ γαστρικὸς σω-λὴν καὶ δι' ἀφθόνου οὐρήσεως καθαρίσθηκε ὅλο τὸ σῶμα ἀπὸ τὰς τοξίνας, ὁ πυρετὸς ποὺ μὲ βασάνιζε 4 μῆνες ἔπεσε, ἡ ἱκτε-ροαναιμία χάθηκε καὶ σ' ἓνα μῆνα γιατρεύθηκα ἐντελῶς καλὰ. Ἐὰν ἐξηκολούθουν τὴν προτερινὴν θεραπείαν, ὁ ὀργανισμὸς μου θὰ ἐγέμιζε περισσότερα δηλητήρια καὶ θὰ ἐπάθαινα ὅτι ἐφοβοῦ-μεθα, συνεπεία κακῆς θεραπείας τῆς ἀσθενείας. Τώρα οὕτε πυ-ρετὸ ἔχω οὕτε πόνους ἢ ἀδυναμίας. Ἡ ἀποτοξίνωσις ποὺ ἔκαμα μὲ ἔσωσε. Εὐχαριστῶ τὸν διάσημον ἐπιστήμονα ὡς καὶ ὅσους μὲ παρεκίνησαν νὰ ἀκολουθήσω τὸ σύστημα τῆς συνθετικῆς δια-γνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΚΑΛΙΑΝΗΣ τροχ)κός
Θεσ)νίκη Κηφισίας 28

Περιτονίτις—Περιτόναιον εἶνε μία πέτσα, ἡ ὁποία περι-κλείει τὰ ἔντερα ἐντὸς τῆς κοιλίας. Ὄταν παθαίνουν ταῦτα φλό-γωσιν ἐκ τοῦ περιγραφέντος κοπρικοῦ πουργί, μεταδίδεται αὕτη κατὰ ἓνα βαθμὸν καὶ ἔκτασιν εἰς τὸ περιτόναιον, ἐξ οὗ παράγε-ται ἡ περιτονίτις ὀξεῖα ἢ χρονία.

Ἡ ἀκολουθοῦσα μονομερὴ νοοτροπία Παθολογία, ὅπως διὰ τὰς παθήσεις ὄλων τῶν σπλάγχων κλπ., δὲν διαγιγνώσκει ἀριῶς, δὲν θεραπεύει καλῶς καὶ τὴν περιτονίτιδα. Τοῦναντίον, θεωροῦσα τὴν χρονίαν μορφήν της ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φυματι-ώδους φύσεως, μὲ τὴν δυναμωτικὴν τροφήν ποῦ συνιστᾷ, τὴν χειροτερεύει.

Διότι μὲ τὰς μπριτζόλες, κοτόπουλα καὶ αὐτὰ αὐξάνει τὸ πουργὶ τῶν ἐντέρων, φλογίζεται ὁ γαστρικὸς σωλὴν περισσότερο, ὅτε ὁ πυρετὸς καὶ τὰ κοιλιακὰ ἐνοχλήματα συνεχίζονται ἐπὶ μῆνας.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ἡ ἡλιοθεραπεία βλάπτει στὴ περι-τονίτιδα, διότι αὐξάνεται ἡ γαστρεντερικὴ φλόγωσις. Ὄταν ὁ-μως ἡ ἡλιοθεραπεία γίνεται, ἀφοῦ καθαρισθῇ καὶ ξεφλογισθῇ ὁ γαστρικὸς σωλὴν, ὠφελεῖ πολὺ.

Διὰ τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως γίνεται πλήρης καὶ οὐσια-στικὴ ἡ διάγνωσις καὶ τῆς νόσου ταύτης. Οὕτω πολλοὺς πάσχον-τος ἐξ ὀξείας ἢ χρονίας περιτονίτιδος ἐγιάτρεψα διὰ φυσιοθερα-πείας, ἥς βάσις δίδαιτο μὲ χυλὸν σίτου. Ἴδου παραδείγματα.

Ὁ Φλωρίδης τελωνειακὸς ὑπάλληλος Θεσ)νίκης ἔπαθε φλό-γωσιν τοῦ περιτοναίου μὲ πόνους δυνατοὺς καὶ λοιπὰ γαστρικὰ ἐνοχλήματα. Καὶ ἡ γαστρίτις του καὶ ἡ περιτονίτις ἦσαν συνέ-πεια μεγάλης δυσκοιλιότητος, Ὄταν τὸν ἐξήτασα εἶχε 10 μέρες νὰ ἐνεργηθῇ.

Τὸν ἐθεράπευσα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μὲ νηστείαν καὶ δίδαιταν μὲ χυλὸν σίτου, δι' ἥς καθαρίσθηκε ὁ γαστρικὸς σωλὴν, ξεφλο-γίσθηκε καὶ τὸ περιτόναιον. Ἡ δημοσιευθεῖσα δὴλωςίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀσθενήσας βαρέως ἀπὸ ὀξείαν περιτονίτιδα μὲ πόνους δρι-μεῖς, πρίξιμο τῆς κοιλίας κλπ. γιατρεύθηκα ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν διὰ φυσιοθεραπείας βάσει συνθετικῆς διαγνώ-σεως. Κατ' αὐτὴν ἕνεκα μεγάλης δυσκοιλιότητος εἶχε φλογισθῇ ὁ γαστρεντερικὸς σωλὴν καὶ φλόγωσις μετεδόθη εἰς τὸ περιτόναιον, ἐξ οὗ ἡ κατάστασίς μου εἶχε γίνει κρίσιμος.

Κατὰ τὰς ὁδηγίας του πρὸς θεραπείαν ἐπτά ἡμέρας ἐνήστευ-σα ἐντελῶς, δὲν ἔπερνα καμμίαν τροφήν, ἔπειτα ἤρχισα νὰ τρώω μόνον χυλὸ ἀπὸ σιτάρι. Μὲ τὴν δίδαιταν αὐτὴν καὶ καθ' ἡμέραν ἐντερόκλυσμα, ξεφλογισθέντος τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος ὅλα

τά νοσηρά συμπτώματα από τὸ στομάχι ἔντερα, περιτόναιον καὶ καρδίαν ὑπεχώρησαν. Σὲ 15 ἡμέρας ἔγινε ἐντελῶς καλὰ, ἀποφυγὼν τὴν ἐγχείρησιν. Τὸν εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διότι μὲ ἔσωσε ἐκ βεβαίου κινδύνου.

ΜΙΧΑΗΛ ΦΛΩΡΙΔΗΣ τελων)κὸς ὑπάλληλος
Θεσσαλονίκη Κοντογούρη 17

Ἡ Εὐτέρπη Γοράρη (Ἀγίας Θεοδώρας 13) παθοῦσα περιτονίτιδα μὲ ἄφθονον ὑγρὸν εἰς τὴν κοιλίαν ἔκαμε ἐν τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ τὰς συνήθεις θεραπείας μὲ ἐνέσεις καὶ ἀκτίνες, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχίαν. Ἡ διάγνωσις ὅτι εἶχε φυματιώδη περιτονίτιδα καὶ ἡ σύστασις νὰ τρέφεται καλὰ ὥπως ὁ ὁργανισμὸς μπορέσῃ νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς φυματιώσεως, τὴν ἐβλαψε ἀντὶ νὰ τὴν ὠφελήσῃ. Ὅταν βγῆκε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον εἶχε κάθε μέρα πυρετὸν 39, πόνοὺς εἰς τὴν κοιλίαν, 7 ὀκτάδες ὑγρὸν ἐν αὐτῇ, δὲν ἔχωνε τίποτε, δὲν μπορούσε νὰ ἐνεργηθῇ. Τὴν ἐθεράπευσα διὰ τῆς διαίτης μὲ χυλὸν σίτου καὶ κλυσμάτων, βάσει διαγνώσεως ὅτι ἡ περιτονίτις ἦτο ἀποτέλεσμα φλογώσεως τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος ἐκ τῆς δυσκοιλιότητος. Τρεῖς ἐβδομάδες ἔπερνε ὡς τροφὴν μόνον χυλὸν σίτου καὶ ροδάκινα ὠριμα ξεφλουδισμένα, ἕνα κάθε ὥραν. Ξεφλογίσθηκε οὕτω τὸ ἔντερον, ξεπρίσθη καὶ ἡ κοιλία, ἔπεσε ὁ πυρετὸς καὶ μὲ ἄφθονα οὖρα βγῆκε ὅλο τὸ περιτοναϊκὸν ὑγρὸν. Ἐντὸς τινων ἐβδομάδων γιαιτρεύθηκε ἐντελῶς καλὰ, τῆς θεραπείας βεβαιωθείσης καὶ ἀκτινοσκοπικῶς. Ἐὰν ἐξηκολούθει τὴν ἄφθονον τροφὴν καὶ ἐνέσεις ἀσβεστίου, ἡ κατάστασις τῆς ἀναμφιβόλως θὰ ἐχειροτέρειε καὶ θὰ κατέληγε εἰς τὴν φυματίωσιν, καθόσον αἱ ἀπορροφώμεναι ἐκ τοῦ μὴ καθαροῦ πεπτικοῦ σωλῆνος τοξικαὶ ὕλαι θὰ ἐσάπιζαν εἰς τοὺς ἀδένας, τοὺς πνεύμονας κλπ.

Οἱ γιαιτρευθέντες ἀπὸ φυματιώδη περιτονίτιδα διὰ φυσιοθεραπείας βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως εἶνε πολλοί, πλέον τῶν 30 ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Ἡ σύζυγος τοῦ πλοιάρχου Ἀλεξιάδη (Ἀλατίνι 47) πάσχουσα ἀπὸ φυματιώδη περιτονίτιδα μὲ ὑγρὸν εἰς τὴν κοιλίαν, ἡτοιμάζετο δι' ἐγχείρησιν. Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν αἰτία τῆς ἀσθενείας ἦτο ἡ συνυπάρχουσα χρονία γαστρίτις κλπ. Πεισθεῖσα ὅτι ἡ τοιαύτη διάγνωσις ἦτο καλλιτέρα, ἔκαμε τὴν σχετικὴν δίαιταν καὶ γιαιτρεύθηκε ἐντὸς 4 ἐβδομάδων καὶ ἀπὸ τὴν γαστρίτιδα καὶ ἀπὸ τὴν περιτονίτιδα, ἀποφυγοῦσα

τὴν ἐγχείρησιν. Τὴν θεραπείαν παρηκολούθησα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς.

Μίαν ἄλλην ἄρρωστη, τὴν κόρην τοῦ ἐμπόρου Παπᾶ ἐκ Πτολεμαΐδος πάσχουσαν ἐκ τῆς ἰδίας ἀσθενείας, μὲ ὑγρὸν εἰς τὴν κοιλίαν, μίαν φορὰν μόνον ἐξήτασα καὶ ἔδωσα τὰς σχετικὰς οδηγίας. Ἡκολούθησε ταύτας στὸ σπῆι τῆς καὶ γιαιτρεύθηκε ἐντελῶς καλὰ.

Ὑγρὰ πλευρίτις—Ἐκ τῶν σοβαρωτέρων κοινῶν ἀσθενειῶν, θεωρεῖται καὶ αὕτη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὡς προφυματίωσις· διὰ τοῦτο πρὸς θεραπείαν συνιστᾶται ἀσβέστιον, δυναμωτικὸς ἐνέσεις καὶ θρεπτικὴ τροφή, ἔστω καὶ ἂν εἶνε δυναμωμένος ὁ ἄρρωστος ἢ παχύσαρκος.

Ἄλλ' ἡ συνθετικὴ διάγνωσις μελετᾷ κάθε ἀσθένειαν ὄχι ὡς μονομερῆ νόσον, ἀλλ' ἐν τῇ ὁλότητι αὐτῆς, ὡς συνεπακολούθημα τῆς νοσήσεως τοῦ ὅλου σώματος. Morbus totiorum substantia. Οὕτω καὶ ἡ ὑγρὰ πλευρίτις δὲν εἶνε ἅπαντον νοσολογικόν, ἐδραζόμενον εἰς τὸν θώρακα μόνον, ἀλλ' ὡς τὰ πολλὰ, ἔχει τὴν ἀρχὴν, τὰς ρίζας τῆς εἰς ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, εἰς ὅλον τὸν ὁργανισμόν.

Τὴν ἐξηγήσιν, ἀναγομένην εἰς τὸ μέγα θέμα τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως, θὰ ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις διὰ τινων παραδειγμάτων θεραπειῶν

Ἡ Γραμματοῦλα Παπαδοπούλου παθοῦσα ὑγρὰν πλευρίτιδα εἰσῆχθη εἰς τὸ Δημ. Νοσοκομεῖον ὅπου τῆς ἔγινε ἡ νεομισμένη θεραπεία μὲ ἀσβέστιον κλπ. καὶ ἔπειτα ἐστάλη σὲ βουνο νὰ δυναμώσῃ. Ἡ κυριώτερα ἱατρικὴ σύστασις ἦτο νὰ τρώγῃ καλὰ, καὶ ὁ πατέρας τῆς, ποὺ τὴν εἶχε μοναχοκόρη, τῆς ἔστελνε τὶς καλλίτερες τροφές.

Ἄλλ' ἔπαθε ἐκεῖ ἡπατίτιδα καὶ μετ' ὀλίγον παρουσιάσθησαν πριζήματα καὶ εἰς τὸ περιτόναιον. Ξαναπῆγαν στὸ νοσοκομεῖον, ὅπου ὁ πατέρας τῆς διεμαρτυρήθη ὅτι μολονότι ἔκαμαν ἐπιμελῶς τὴν ὀρισθεῖσαν θεραπείαν παρουσιάσθησαν καὶ ἄλλαι παθήσεις.

—Εἰς τὴν ἀσθένειαν αὐτὴν, τὸν εἶπαν, γίνονται πολλὰς φορὰς μεταστάσεις. Ἡ προκαλέσασα τὴν πλευρίτιδα φυματιώδης βλάβη μετεδόθη, φαίνεται, καὶ εἰς ἄλλα σπλάγχνα. Νὰ ἐξακολουθήσῃς τὴν θεραπείαν καὶ δίαιταν ποὺ σοῦ εἶπαμε.

Ὅπερ καὶ ἔκαμαν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον παρουσιάσθη καὶ ἔντερίτις, καὶ σὺν τῷ τέλει ἐγένετο πάλιν ὑγρὰ πλευρίτις.

Ὡς ἐκ τούτων πεισθέντες—εἰς τὴν γειτονίαν τῶν εἶχε γαστροντεντὴ ἀπὸ βαρυτάτην πλευρίτιδα καὶ περιτονίτιδα ἡ Μαρίκα Μικετζίκου, τὴν ὁποίαν εἶχαν βγάλη ἀπ' τὸ νοσοκομεῖον νὰ τελειώσῃ σπῆνι της—ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη τακτικὴ ἦτο ἐσφαλμένη, ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθετικῆς διαγνωσεως καὶ φυσιοθεραπείας.

Πρῶτιστα συνεστήσαμεν κάθαρσιν τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, ἐπιτευχθεῖσαν κυρίως μὲ κατὰλληλον δίαιταν καὶ ὡς ὁπωρικὰ ὀλίγες μπανάνες, δι' ἧς τροφῆς δὲν σχηματίζονται νέα κόπρα, τοῖσιναντίον ὑποβοηθεῖται ἡ διάλυσις τοῦ ἐντερικοῦ πούρου. Βοηθεία καὶ ἄλλης φυσιοθεραπείας, ξεφλογισθέντος τοῦ ἐντέρου ἔπεσε ὁ πυρετός, ξεπρίσθηκε τὸ ἥπαρ καὶ ἀφοῦ βγήκε μὲ τὰ πρῶτα οὗρα ἕνα μπουκάκι ἅλατα κτλ. ἐπληκολούθησε ἀφθονος διούρησις, ὅτε βγήκε καὶ τὸ πλευριτικὸν ὑγρὸν. Ἡ ἄρρωστη ἐντὸς διμήνου γαστρεύθηκε τελείως. Ὁ πατέρας της ἐδημοσίευσεν σχετικὴν δῆλωσιν.

Ἀκόμη σπουδαιότερον εἶνε ἕν ἄλλο περιστατικὸν πλευρίτιδος καὶ διὰ τὰς πολλὰς ἐπιπλοκάς ποῦ εἶχε καὶ διὰ τὰς κακὰς προγνώσεις ὅλων τῶν ἰατρῶν ποῦ ἐκλήθησαν.

Ἡ ἄρρωστη ἦτο ἡ Εὐαγγελία Παπαδοπούλου τελειόφοιτος τοῦ γερμανικοῦ γυμνασίου καὶ ἡ ἀσθενεία της ὑγρὰ πλευρίτις μὲ γαστρίτιδα, περιτονίτιδα, μυοκαρδίτιδα ἀμυγδαλίτιδα, ἀδενίτιδα, νεφρίτιδα. Αὐταὶ ἦσαν αἱ διαγνώσεις 8 ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐν συμβουλίῳ καὶ κατ' ἰδίαν ἐγνωμάτευσαν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ σωθῇ.

Κατὰ προτροπὴν ἐνὸς διδασκάλου θείου τῆς ἄρρώστου προσεκληθῆναι νὰ ἀναλάβω τὴν θεραπείαν βάσει συνθετικῆς διαγνωσεως, περὶ ἧς εἶχεν οὗτος γνῶσιν ἀπὸ μίαν διδάξιν μου πρὸς τοὺς διδασκάλους Θεονίκης.

Ἡ γνωμάτευσίς μου ἦτο ὅτι αἱ διαγνωσθεῖσαι ἀπὸ τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἰατροὺς ἀσθενεῖαι ἦσαν ἐνιαία νόσος μὲ ἀρχικὴν αἰτίαν γαστρίτιδα ἐκ δυσκοιλιοτήτος, τὴν ὁποίαν οὐδόλως ὑπελόγιζαν καὶ δὲν ἐφρόντιζαν νὰ θεραπεύσουν, καὶ ὅτι ἂν γαστρεντὴ αὐτὴ θὰ ὑποχωρήσουν καὶ αἱ ἐπιπλοκαὶ της.

Ἀνέλαβα τὴν θεραπείαν. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς τροφικῆς διαίτης ἐγένετο τὸ μεγαλύτερον λάθος. Ἐνῶ δὲν μποροῦσε νὰ χωνεύσῃ τίποτε, τὴν παρακινουῦσαν νὰ τρώγῃ μπριτζολάκια καὶ μπόλικα αὐγά, διὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ ἡ φυματιώσις.

Ἀπαγορεύσας τὰς δυναμωτικὰς τροφὰς συνέστησα νὰ πέρνῃ μόνον ἕν ροδάκινο ὥριμο ξεφλουδισμένο κάθε ὥρα καὶ λίγη βυσινάδα. Ἀπηγόρευσα πᾶσαν βιαιάν κίνησιν τῆς ἀρρώστου, ἀκόμη καὶ τὴν ὁμιλίαν, ὅπως μὴ κουράζεται ἡ καρδιά της, ὡς ἔκαμα καὶ εἰς ἄλλους καρδιοπαθεῖς, συστήσας ἰδιαιτέρως εἰς αὐτὴν μερικὰς ἀσκήσεις κάμψεως καὶ ἐκτάσεως τῶν ἄκρων χειρῶν καὶ ποδῶν, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς καρδιᾶς εἰς τὸ κυκλοφορικὸν ἔργον της.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ γαστρίτις ἐκαλιτέρευσε, ἡ μυοκαρδίτις ἤρχισε νὰ ὑποχωρῇ. Διὰ τῆς ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διαίτης μὲ χυλὸν σιταριοῦ καθαρίσθηκε ὁ πεπτικὸς σωλήν, ἐνῶ μὲ ἀφθονον οὕρησιν βγήκαν τὰ ἅλατα καὶ ὑγρὰ ἀπὸ τὸν θώρακα καὶ τὴν κοιλίαν. Ἡ ἄρρωστη, παρὰ τὰς ἀντιρροήσεις τῶν θεραπόντων διὰ τὴν ἐκβασιν τῆς ἀσθενείας, ἐγένετο καλὰ. Ἡ δῆλωσις τοῦ πατρὸς της δημοσιευθεῖσα εἰς τὸν τύπον τῆς Θεονίκης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κόρη μου παθοῦσα φυματιώδη περιτονίτιδα, ὑγρὰν πλευρίτιδα καὶ μυοκαρδίτιδα, εἶχε περιέλθει εἰς κατὰστασιν ἀπελπιστικὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν ἰατρῶν σωτηρία δὲν ἦτο δυνατὴ. Προσκαλέσαμε τότε τὸν ἰατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν ὅστις ἐγνωμάτευσε οὕτω. "Ενεκα χρόνιαν δυσκοιλιοτήτος εἶχε γίνει εἰς τὴν ἄρρωστον κατ' ἀρχὰς γαστρίτις μὲ πόνους καὶ πρίξιμο τῆς κοιλίας. Ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἐθεωρήθησαν ταῦτα ὡς φυματιώδης περιτονίτις, δι' ὃ συνεστήθη τροφὴ δυναμωτική. Ἐκ τούτου ὁμως ἡ φλόγωσις ἐν τοῖς ἐντέροις καὶ ὁ πυρετὸς ἤρξαντο. Ἐκ τῶν γαστρικῶν διαταραχῶν ἐκουράσθη ἡ καρδιά καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐγένετο κυκλοφορικὴ στάσις εἰς τοὺς πνεύμονας μὲ ἐξιδρώμα. Τοῦτο ἐνομήσθη ὑγρὰ πλευρίτις φυματιώδους αἰτίας καὶ συνεστήθη πάλιν ὑπερσιτισμός, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς ἀρρώστου, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ χωνεύσῃ τὴν τροφήν. Οὕτω ἡ κατὰστασις ἐχειροτέρευε καὶ ἐγένετο κινδυνωδεστάτη. Ὁ κ. Κούζας ἀποδόσας τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν τῆς νοσήσεως εἰς γαστρίτιδα ἀπηγόρευσε πᾶσαν τροφήν, ἐπitrέψας νὰ τρώγῃ μόνον ροδάκινα, συνέστησε θερμὰ ποδόλουτρα κάθε βράδυ κ.λ.π. Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποῦ ἤρχισαμε τὰς φυσιοθεραπευτικὰς ὁ

θηγίας του παρετηρήθη καλλιτέρευσις. Ὁ πυρετὸς ἔπαυσε, ἡ δυσπεψία ἔπαυσε, ὁ γαστρικὸς σωλὴν ξεφλογίσθηκε, ἡ καρδία ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνη, τὸ πλευρικὸν ὑγρὸν ἀπερροφήθη καὶ βγήκε μὲ τὰ οὖρα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ 30 δράμια ποῦ ἦσαν στὸ 24ωρον ἔγιναν δύο κοιλὰ. Ἐνῶ ὅλοι ἦσαν ἀπηλπισμένοι, ἡ συνθετικὴ διάγνωσις καὶ φυσιοθεραπεία ἐθαυματουργήσῃ. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἐθεραπεύθη ἡ γαστρίτις, ἡ περιτονίτις, ἡ μυοκαρδίτις, ἡ πλευρίτις, νεφρίτις καὶ ἀδενίτις, τὴν ὁποῖαν διέγνωσε εἰς τῶν 8 ἰατρῶν οὗς ἐκαλέσαμε, συστήσας καὶ οὗτος ὑπερσιτισμόν. Ἐκφράζω θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήριά μου εἰς τὸν διακρεπῆ ἐπιστήμονα διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν μεταρρύθμισιν τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας. Ὅποιος θέλει περισσότερες πληροφορίες ἄς ἔλθῃ νὰ τὸν εἰποῦμε καὶ προφορικῶς.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ἔμπορος
Θεσσαλονίκη Ἀριανοῦ 84

Ὑδρωπικία.—Ἀπὸ τίς δυσκολώτερες ἀσθένειες, σχεδὸν ἀγίατευτὴ θεωρούμενη ὅταν μαζεύεται νερὸ στὴ κοιλιά, ἔνεκα οἷας δῆποτε αἰτίας ἡπατικῆς ἢ περιτοναϊκῆς καὶ συνηθέστατα γαστροεντερικῆς, κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐξάγεται τοῦτο μὲ ἐνέσεις ὑδραργύρου, διουρητικῆς, μὲ παρακέντησιν καὶ κάποτε μὲ ἐγχείρησιν.

Δὲν εἶνε ὅμως ἡ τοιαύτη θεραπεία ριζικὴ. Διότι βγαίνει τὸ ὑγρὸν, ἀλλὰ δὲν διορθώνεται ἡ προκαλοῦσα τὴν διῆδρυσιν αὐτοῦ ἀλφα ἢ βῆτα τοπικὴ βλάβη, ἡ ὁποία ἄλλως τε κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν, μπορεῖ νὰ μὴ εἶνε μονομερῆς, πάντως δὲ ὄχι αὐτοτελής. ἀλλὰ συνεπακολούθημα γενικότερας βλάβης τοῦ σώματος.

Πρωταρχικὴ αἰτία τῆς τοιαύτης παθήσεως εἶνε ἡ περιγραφεῖσα χρόνιά ἐντερογαστρίτις, τὸ πουρὶ τῶν ἐντέρων. Ἐμποδίζον τοῦτο κατὰ τόπους τὴν τριχοειδῆ κυκλοφορίαν γίνεται αἷτιον ἐκχύσεως ὑγροῦ εἰς τὸ περιτόναιον, ὅτε προκαλεῖται ἡ ὑδρωπικία, ἣν ἡ μονομερῶς μελετῶσα τὰς νόσους ἀναλυτικὴ Παθολογία ἀποδίδει ἄλλοτε εἰς ἡπατικὴν βλάβην, ἄλλοτε εἰς περιτοναϊκὴν κλπ, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα συνυπάρχουν εἰς τὰ σπλάγχνα μικροβλάβαι.

Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ παθολογικὴ κατάσταση τοῦ ἐντερικοῦ τοιχώματος, καὶ ἐπειδὴ ὡς τροφὴ δίδεται πουρὲ πατάτες καὶ μακαρόνια, δι' ὧν αὐξάνει τὸ ἐντερικὸν ἐπι-

κάθισμα, θεραπεία δὲν ἐπιτυγχάνεται. Δι' αὐτὸ ὁ ντρόπικας θεωρεῖται ἀγίατευτὴ ἀσθένεια.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βιβλίου περὶ Ἐνιαίου τῶν νόσων, δι' οὗ ἐξήγησα ὅτι ἡ νοσοτροπία τῆς Παθολογίας καὶ Θεραπευτικῆς εἶνε λανθασμένη, ἐγιάτρεψα διὰ φυσιοθεραπείας στὰ Σέρρας μετ' ἄλλων ἀρρώστων καὶ ἀρκετοὺς ὑδρωπικούς. Πολλοὶ ποῦ δὲν μπορούσαν νὰ γιαιτρευθοῦν μὲ τὰ ἰσχύοντα συστήματα κατέφυγαν ἀπελπισμένοι σὲ μένα καὶ γιαιτρεύθηκαν χωρὶς παρακεντήσεις, χωρὶς ἐνέσεις σαλιγκᾶν, νοβοφρίτ κλπ.

Εἰς τὴν συνοικίαν Κατακονδῆς ἡ Ἀσπασία Τόλιουτζικ εἶχε ὑδρωπικίαν καὶ μεγάλην ἐξάντησιν. Ἡ διάγνωσις τῶν ἰατρῶν ἦτο ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φυματιώσεως τοῦ περιτοναίου. Γιαιτρεύθηκε διὰ διαίτης, διὰ τῆς φυσιοθεραπείας, ἐγινε ἐντελῶς καλὰ καὶ παντρεύθηκε.

Εἰς τὴν Καμενίκην ὁ Θωματικός καὶ Κανελλόπουλος, εἰς τὴν Ὀμόνοϊαν ὁ Πολυζῶης καὶ ἡ Παπαγεωργίου, εἰς ἄλλας συνοικίας ἄλλοι γιαιτρεύθηκαν χωρὶς παρακεντήσεις ἢ ἐγχείρησιν, ἀλλὰ μόνον μὲ κάθαρσιν καλὴν τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλῆνος καὶ ἀποτοξίνωσιν τοῦ σώματος δι' ἀφθόνου οὐρῆσεως, φυσιοθεραπευτικῶς προκαλουμένης.

Ἐδημοσιεύθησαν εὐχαριστήριοι δηλώσεις τῶν ἀρρώστων εἰς τοπικὰς ἐφημερίδας, ὡς καὶ ἄλλων ἀπὸ ἄλλες βαρεῖες ἀσθένειες. Ἡ φυσιοθεραπεία ἦν ἐφήρμοζα διεδόθη εὐρύτερον καὶ ἤρχισα νὰ καλοῦμαι εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν, ὅπου ἡ πρώτη βαρεῖα ἀσθένεια ἦν ἐγιάτρεψα ἦτο ὑδρωπικία ἐκ περιτονίτιδος.

Εἰς τὴν Κοραλίαν Ἀμπατζῆ, μὴ γιαιτρευθεῖσαν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν αὐτὴν διὰ τῆς παθολογικῆς θεραπείας, οἱ ἰατροὶ εἶχαν συστήσῃ ἐγχείρησιν. Ἡ γνωμάτευσίς μου ἦτο ὅτι τὸ αἷτιον τῆς παραγωγῆς τοῦ ὑγροῦ εὐρίσκετο ἐν τῇ κοιλιακῇ κυκλοφορίᾳ καὶ ὅτι πρωτίστως πρέπει νὰ καθαρισθῇ ὁ γαστρικὸς σωλὴν μὲ κατάλληλον δίαιταν κλπ. Ἡ θεραπεία ἐγινε μὲ παρακολούθησίν μου. Σὲ 4 ἑβδομάδες ἡ ἀρρώστη γιαιτρεύθηκε. Τὸ ὑγρὸν ἀπερροφήθη καὶ βγήκε μὲ τοὺς ἰδρώτας καὶ οὔρα. Ὅλα τὰ γαστρικὰ καὶ περιτοναϊκὰ ἐνοχλήματα χάθηκαν.

Μετὰ 6 χρόνια ἔπαθε ὑγρὰν πλευρίτιδα χαρακτηρισθεῖσαν

πάλιν φυματιώδους αϊτίας καὶ τῇ ἐγένετο θεραπεία μὲ ἀσβέσιον καὶ καλὴν τροφήν, πάλι χωρὶς ἐπιτυχίαν, ὅτε ξαναπροσεκλήθη.

Μὲ κατάλληλον δίαιταν, κλύσματα καὶ θερμὰ λουτρά καθαρίσθηκε ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὅλο τὸ σῶμα ἀπὸ τὰ τοξικά ἄλατα, τὰ ὅποια κατακαθίσαντα εἰς τὸν θώρακα ἠμπόδιζαν τὴν τοπικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἐπροκάλεσαν τὴν διίδρωσιν τοῦ ὕγρου.

Μὲ τὴν δευτέραν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς πλευρίδος, γενικὴν φυσιοθεραπείαν ποὺ ἔκαμε, καθαρίσθηκε τέλεια ὁ ὁργανισμὸς τῆς. Ἀποτοξινωθέντων ὅλων τῶν κυττάρων ἐγένε ἀνακαίνισις τῶν ἰσθμῶν ὅλου τοῦ σώματος.

Ἐκτοτε ἡ δις ὡς προφυματικὴ θεωρηθεῖσα αὐτὴ ἄρρωστη ὄχι μόνον δὲν ἠσθένησε ἀπὸ τίποτε, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐγένε ὑγιεινότης καὶ εὐρωστη, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα πόσον ἀποτελεσματικῶς ὠφέλιμη εἶνε ἡ φυσιοθεραπεία.

Ἰσχυαλγία—Ἀσθένεια ρευματοαρθριτικὴ ἀρκετὰ συχνή. Πάσχει κατ' αὐτὴν τὸ ἰσχυαδικὸν νεῦρον, ὅτε ὁ ἄρρωστος πονεῖ κατὰ τὴν διαδρομὴν αὐτοῦ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περπατήσῃ. Ἡ ἀσθένεια εἶνε μακρῶς διαρκείας καὶ δυσκολοθεράπευτη μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα τῶν μονομερῶν διαγνώσεων.

Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν διὰ νὰ θεραπευθῇ καλῶς ἡ ἰσχυαλγία πρέπει νὰ καθαρισθῇ ὅλο τὸ σῶμα ἀπὸ τὰς ἐν αὐτῷ τοξίνες καὶ ἄλατα, τὰ ὅποια κατακρατοῦμενα εἰς τὸ ἰσχυαδικὸν νεῦρον γίνονται αἰτία χρονίας φλεγμονῆς αὐτοῦ, ἐπιτεταμένης συνεπείᾳ τοπικῆς ψύξεως, κόπου κλπ.

Ὁ καλλίτερος δὲ τρόπος καθάρσεως τοῦ ὅλου σώματος ἀπὸ τὰς τοξίνες ἐκ τῶν ἐντέρων ἀπορροφουμένας καὶ ἐν τοῖς ἰστοῖς παραγομένας, εἶνε δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου, ἡ φυσιοθεραπεία. Δι' αὐτῆς ἐγιατρεύθησαν καὶ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς ριζικῶς.

Ὁ ὑποδηματοποιὸς Ἐφραιμίδης 12 χρόνια ὑπέφερε ἀπὸ ἰσχυαλγίαν στὴ Δράμα, ὅπου ἔκαμε θεραπείας μὲ ἐνέσεις καὶ ἀκτίνας, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἐλθὼν στὴ Θεσπλίαν ἔκαμε κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ὀρθοδόξου ἰατρικῆς καὶ ἄλλας θεραπείας, πάλιν ματαίως. Τέλος κατέφυγε εἰς ἐμέ.

Ἡ διάγνωσίς μου καὶ εἰς αὐτὸν ἦτο ὅτι ἡ ἀπὸ ἐτῶν δυσκοιλιό-

της ἦτο ἡ αἰτία τῆς χρονίας τοξικώσεως τοῦ ὁργανισμοῦ του, τῆς ἀποτέλεσμα ἡ ἰσχυαλγία, καὶ ὅτι διὰ νὰ γιατρευθῇ ἔπρεπε πρωταρχικῶς νὰ θεραπεύσῃ τὴν χρονίαν δυσκοιλιότητα.

Ὅπερ καὶ ἐγένε μὲ χυλὸν σίτου. Σὲ τρεῖς ἐβδομάδες καθαρισθέντος τοῦ ἐντέρου χάθηκε ὁ ἔκτερος καὶ ἡ ἀναιμία, οἱ ἰσχυαδικοί πόνοι ὀλιγώστευσαν. Συγχρόνως ἔκαμε θερμὰ ποδόλουτρα κάθε βράδυ καὶ ἀκολουθῶς γενικὰ λουτρά δι' ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου σώματος. Σὲ 40 ἡμέρας γιατρεύθηκε ἐντελῶς καλὰ. Ἴδου ἡ δὴλωσίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάσχων χρόνια δώδεκα ἀπὸ ἐνοχλήσεις τοῦ στομάχου, ἐντέρων καὶ ἰσχυαλγίαν, εἶχα κάμει θεραπείας στὴ Δράμα καὶ ἐδῶ μὲ ἐνέσεις κλπ. ἀλλὰ οἱ πόνοι ἐξηκολούθουν, τὸ πόδι μου εἶχε πάθη ἀτροφίαν καὶ δὲν μποροῦσα νὰ περπατήσω. Ἀκολουθήσας τὸ σύστημα τοῦ ἱατροῦ κ. Κούζα, μὲ τὸ ὁποῖον γιατρεύθηκε καὶ ἕνας ἄλλος Δραμινὸς ἀπὸ βαρεῖαν πολυαρθρίτιδα, θεραπεύθηκα καὶ ἐγώ. Ἡ διάγνωσίς μου ἦτο ὅτι αἰτία τῆς ἀσθενείας μου ἦσαν ἀπορροφήσεις τοξινῶν ἀπὸ τὸν γαστρικὸν σωλήνα καὶ ὅτι ὅπως θεραπευθῇ ὁ ἀρθριτισμὸς ἔπρεπε πρῶτα νὰ γιατρευθῇ ἡ γαστρίτις. Πρὸς τοῦτο τρεῖς ἐβδομάδες ἔπερνα ὡς τροφήν μόνον χυλὸν σιταριοῦ (1/2 ὀκά τὴν ἡμέραν) ἔκαμνα κλύσματα καὶ κάθε μέραν θερμὰ ποδόλουτρα. Μὲ ἀφθονον διούρησιν, συνεπείᾳ τοῦ χυλοῦ, καθαρίσθηκε ὅλο τὸ σῶμά μου ἀπὸ τὰ ἄλατα καὶ ἐντὸς μηνὸς γιατρεύθηκα ἀπὸ τὴν γαστρίτιδα, τὴν ἀρθρίτιδα καὶ τὴν ἰσχυαλγίαν. Τώρα δὲν ἔχω πόνους καὶ βαδίζω ἐλεύθερα. Τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν θαυματουργὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας.

ΝΕΣΤΩΡ ΕΦΡΑΙΜΙΔΗΣ ὑποδηματοποιὸς

Θεσσαλονίκη Καστριτοῦ 2

Δερματικά—Ἐνεκα τοῦ ἰσχύοντος ἐν τῇ Παθολογίᾳ ἀναλυτικοῦ πνεύματος ἔχει δημιουργηθῇ καὶ στὴ Δερματολογία ἰδιαίτερος κυκεὼν. Κάθε μικροπάθησις δερματικὴ, κάθε ἀλλοίωσις εἰς τὴν ἐπιδερμίδα θεωρεῖται ἰδιαιτέρα ἀσθένεια. Οὕτω, ἐρυθήματα καὶ ἐρυθράσματα, πέμφιγες καὶ ἔρπητες, λειχήνες καὶ ἐφηλίδες, κνήφη κνύζα ἢ κνίδωσις, καὶ τὰ ποικίλα ἐκζέματα διαγιγνώσκονται ὡς ἄλλοιαι ἀσθένειαι.

Ἡ θεραπεία των γίνεται τὸ πλεῖστον μὲ ἀλοιφὰς καὶ ἐπιθέματα, σὰν νὰ εἶνε αὗται τοπικαὶ μόνον ἀσθένειαι, ἡ ἐσωτερι-

κῶς συνιστάται εἰς τοὺς πολλοὺς μουρουνέλαιον. Διότι θρέψις περισστέρα, τόνωσις, νομίζει ἡ Ἐπιστήμη, ὅτι χρειάζεται καὶ εἰς τέτιους ἀσθενεῖς ὅπως ἀντεπεξέλθουν κατὰ τῆς παθήσεώς των.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη θεραπευτικὴ τῶν δερματικῶν νόσων εἶνε διττῶς λανθασμένη. Αἱ βλάβαι τοῦ δέρματος δὲν εἶνε αὐτοτελεῖς ἀσθένειαι, ἀλλ' ἐπακολούθημα τῆς συνόλης χρονίας λοιμώξεως τοῦ σώματος, ὅπερ ἐμποτισμένο ἀπὸ τοξίνης καὶ ἄλατα ἐκ τῶν ἐντέρων ἀπορροφώμενα καὶ εἰς τοὺς ἱστούς κατὰ τὴν ἀφαιτεροίωσιν παραγόμενα, παθαίνει τὴν δερματικὴν ἀλλοίωσιν σὰ ξέσπασμα, ὅθεν ἐκκρίνονται τοξικά ὑγρὰ καὶ ἄλατα.

Συνεπῶς ἡ ἱατρικὴ ἐπέμβασις κεφαλαιωδῶς πρέπει νὰ σκοπῇ κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ, διὰ νὰ καταπολεμηθῇ καλὰ ἡ ἀσθένεια καὶ τοῦ δέρματος. Τοῦτο ὅμως δὲν γίνεται Ἀντιθέτως, ἐξ ἀνιλήψεως τῶν πραγμάτων ἐσφαλμένης δίδεται εἰς τοὺς ἀρρώστους μουρουνόλαδο, ὡς γίνεται καὶ εἰς τοὺς ἀδανοπαθεῖς κλπ. διὰ νὰ καλιτερεύσῃ τάχα ἡ θρέψις των.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὡς τὰ πολλὰ εἶνε ἀντίθετον. Φλογίζεται ὁ γαστρικὸς σωλήν, ἡ ἀπορρόφησις καὶ παραγωγή τοξινῶν εἰς τὸ σῶμα συνεχίζεται, ἡ δερματικὴ πάθησις χρονίζει. Εὐνόητον ὅτι ὠφέλεια ἀπὸ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἀλοιφήν εἶναι τοπικῆς σημασίας, προσωρινή.

Διὰ τῆς διαιτοθεραπείας μὲ χυλὸν σίτου καὶ ὀπωρικά, μὲ κλύσματα πρὸς κάθαρσιν ἐσωτερικὴν τοῦ σώματος καὶ λουτρὰ διὰ κάθαρσιν ἐξωτερικὴν, ἐπετύχαμεν ριζικὴν θεραπείαν πολλῶν δερματικῶν παθήσεων. Δοθιῆνες, σπειράκια, σταφυλοκοκκιάσεις, ἐκζέματα κλπ. ἀποτοξινουμένου τοῦ ὀργανισμοῦ, ριζικῶς γιατρεύθηκαν.

Ὁ ἀπόστρατος ταγματάρχης κ. Πασᾶς (Μεγ. Ἀλεξάνδρου 64) πάσχων ἀπὸ σπιράκια, ἐρύθημα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ἐκζεμαστὰ χέρια, ἔκαμε θεραπείαν περὶ τὰς 3 ἑβδομάδας μὲ χυλὸν σίτου καὶ ὀπωρικά πρὸς κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ ἀποτοξίνωσιν τοῦ αἵματος, τοῦ σώματος. Τοπικῶς ἔβαλε ἀνάλογα ἐπιθέματα. Γιατρεύθηκε σὲ ἓνα μῆνα πολὺ καλὰ, δημοσιεύσας εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ δῆλωσιν.

Μία μαθήτρια Γυμνασίου εἶχε σπιργιά, ἀναιμίαν καὶ στομαχοπατικὰ ἐνοχλήματα, μὴ θεραπευθέντα μὲ τὰς ὁδηγίας τῆς ἰσχυροῦς ἱατρικῆς.

Τὴν ἐθεράπευσα διὰ τοῦ νέου συστήματος ἐντελῶς καλὰ, χωρὶς καὶ νὰ διακόψῃ τὰ μαθήματα κατὰ τὴν θεραπείαν της. Ἴδου ἡ δῆλωσις τοῦ ἀδελφοῦ της ἐπίσης θεραπευθέντος ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν κλπ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀδελφή μου ἀσθενὴς ἐπὶ καιρὸν ἀπὸ στομαχικά, πρισμένο ἥπαρ, ἀναιμίαν καὶ σπιργιά ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὸν ἱατρὸν κ.Α. Κούζαν διὰ συνθετικῆς διαγνώσεως, καθ' ἣν ταῦτα ὀφείλοντο εἰς χρονίαν δυσκοιλιότητα. Πρὸς θεραπείαν ἡμέρας τινὰς ἔκαμε δίαιταν μὲ χυλὸν ἀπὸ σιτάρη καὶ ἐξ ἡμέρας ἐνήστευσε ἐντελῶς. Ἡ νηστειοθεραπεία τὴν ὠφέλησε ἰδιαιτέρως, διότι ὁ ὀργανισμὸς μὴ πέρων τροφὴν ἔκαυσε τίς σκουριὲς τῶν σπλάγχχνων, τὰ περιττὰ λίπη καὶ οὕτω αὐτοεκαθαρίσθη. Μὲ τὴν διὰ διαίτης θεραπείαν τῆς γαστρίτιδος, ἔπαυσε ἡ ἀπορρόφησις τοξινῶν εἰς τὸ σῶμα καὶ συγχρόνως μὲ θερμὰ καθ' ἡμέραν ποδόλουτρα κλπ. γενομένης ἀποτοξινώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, καθάρισε τὸ χρῶμα της, χάθηκαν τὰ σπιργιά τοῦ δέρματος καὶ ἐγινε ἐντελῶς καλὰ. Ἐθεράπευσε ἐπίσης ἐμὲ ἀπὸ στομαχοεντερικὴν δυσπεψίαν καὶ νεφρά. Ὁ χυλὸς σιταριοῦ ἀπέτέλεσε τὴν βάσιν καὶ διὰ τὴν ἰδικὴν μου θεραπείαν, δι' ἧς ξεφλογίσθηκα τὸ στομάχι καὶ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰ ἔντερα πριζίματα χάθηκαν. Μὲ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν δίαιταν καὶ τὴν φρουτοθεραπείαν καθάρισθηκα δι' ἀφθόνου οὐρήσεως ὅλον τὸ σῶμα καὶ ἰδίως τὰ νεφρά ἀπὸ τὰ ἄλατα καὶ τοξίνης καὶ οὕτω ἔπαυσαν καὶ οἱ πόνοι εἰς τὰ νεφρά. Καὶ ἄλλοι συγγενεῖς μας ἀκολουθήσαντες τὸ διαγνωστικὸν καὶ θεραπευτικὸν τοῦτο σύστημα γιατροῦ θηκαν ἀπὸ χρόνιες ἀσθένειες, διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸν λαμπρὸν ἐπιστήμονα νὰ δεχθῇ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ ἔμπορος
Θεσ/νικὴ Βαλσωρίτου 26

Ἐνας ἔμπορος βαφικῶν εἰδῶν ἔλασχε ἀπὸ ἐκζεμα τῶν χειρῶν, τὸ ὁποῖον δὲν μπόρεσε νὰ γιατρεύῃ μὲ τὰ γνωστὰ μέσα. Ἐκαμε φυσιοθεραπείαν ὅπως τῷ συνέστησα καὶ δίαιταν καὶ γιατρεύθηκε. Ἡ δῆλωσις περὶ τῆς θεραπείας του ἔγινε μετὰ 5 χρόνια, ἀφοῦ ἐβεβαιώθηκεν ὅτι ἐπέτυχε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τρία χρόνια ὑπέφερα ἀπὸ ἐκζεμα τῶν χειρῶν ὑγρόν, ἡ θε-

ραπείες τὰς ὁποίας ἕκαστα μὲ ἀλοιφὰς δὲν ἔφεραν ἀποτέλεσμα. Προσέφυγα τότε εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Κούζαν ὅστις μὲ ἐθεράπευσεν διὰ φυσιοθεραπείας. Μὲ δίδαιταν κατὰλληλον ξεφλογίσθηκα ὁ γαστρικός σωλὴν καὶ τὸ ἥπαρ ἀπὸ τῆς χολῆς κλπ. καὶ μὲ λουτρὰ καὶ ἄφθονον διούρησιν καθαρίσθηκα ὅλος ὁ ὀργανισμὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα καὶ χάθηκε τὸ ἔκζεμα. Ἐπερίμενα πολὺν καιρὸν νὰ ἴδω ἂν τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο τελειωτικὸν καὶ ἐπειδὴ πραγματικῶς ἀφ' οὗτου πρὸ πενταετίας ἕκαστα τὴν θεραπείαν τῆς ἀποτοξινώσεως τοῦ σώματος δὲν παρουσιάσθη ἔκζεμα, κατὰ καθήκον δημοσιεύω τὰς εὐχαριστίας μου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΒΑΤΣΗΣ
Θεογνίκη Βερροίας 8

Φλεβίτις—Μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα πολὺ ἀτελὴς γίνεται καὶ αὐτῆς τῆς ἀσθενείας ἡ διάγνωσις. Τὸ πρίξιμο τοῦ ποδιοῦ, ἡ κατὰ τόπους φλεβικὴ βλάβη θεωρεῖται ὡς ἡ κυρία ὑπόστασις τῆς ἀσθενείας εἰς τὰς συνυπαρχούσας ἄλλας βλάβας τοῦ ὅλου σώματος δὲν δίνεται σημασία, ὡς εἶνε φυσικὸν ὑπὸ τοιούτους ὁρῶνς θεραπείαι δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ.

Κατὰ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν θεωρουμένης τῆς φλεβίτιδος ὡς ἀποτέλεσμα, ἡ θεραπεία πρέπει νὰ ἀφορᾷ ὅλων τῶν ὁργάνων καὶ ἰσθμῶν, ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ τὴν φυσιολογικὴν ἀποκατάστασιν, τὴν ἐξυγίανσιν. Ἴδου ἓν παράδειγμα ἀξιολογώτατον.

Ἡ Χρυσούλα Κτενοπούλου (Δεσπεραί 27) εἶχε πρίξιμο εἰς τὰ πόδια μὲ πόνους κλπ. Διηγώσθη φλεβίτις καὶ εἰσῆχθη εἰς νοσοκομεῖον ὅπου τῆς ἔγινε ἡ νενομισμένη θεραπεία, ἐνέσεις ἀσβεστίου κλπ. χωρὶς καθόλου ἐπιτυχίαν.

Μετὰ καιρὸν ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐξηκολούθησε θεραπείαν σπίτι της. Τροφὴν ἔπερνε ἀναρρώσεως, μολονότι δυναμωμένη πολὺ. Ὅτι ἐνεργεῖτο κάθε 8 ἡμέρες οὔτε κἀν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν θεραπόντων της.

Ὅταν τὴν πρωτοεξήτασα, τὰ πόδια της ἦσαν τελείως πρησμένα σὰν ξύλο σκληρά, 4 μῆνες τὰ εἶχε στηλωμένα ψηλὰ σὲ μαξιλάρι στὸ κρεβάτι, ἀκίνητα. Ἡ κοιλία της ἦτο διογκωμένη, τὸ ἔντερο ἰδίως τὸ παχὺ πρησμένο καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν του ἀπὸ ἐπικολημένους ἀκαθαρσίες ἔνεκα τῆς δυσκοιλιότητος. Τὸ δέρμα τῆς κοιλίας της πεπαχυμένο καὶ σκληρότατο ἀπὸ κατακρατημένα ἄλλα. Οἱ μυῶνες ξυλιασμένοι ἀπὸ σκληρίαν. Οὖρα ἐλάχιστα, 70

δράμια τὴν ἡμέραν. Ἡ νεφρική χώρα πρησμένη, γλῶσσα ἀκάθαρτη. Γαστρικός σωλὴν φλογισμένος. Ἡ χρονία γαστρικὴ δυσπεψία μὲ ὅλα τὰ συμπτώματά της βάρος, πόνοι κλπ πλέον ἢ ἔκδηλη.

Καὶ ὅμως ἡ τοιαύτη συνθετικὴ ἀσθένεια, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἀρχὴν της εἰς τὴν δυσκοιλιότητα, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἐφλογίσθη καὶ πρίσθηκα ὁ γαστρεντερικός σωλὴν, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἀπορροφῆσεις τοξικῶν ἀλάτων εἰς τὸ σῶμα εἶχαν προκαλέσῃ σκληρύνειν τῶν μυῶνων, πρίξιμο τοῦ δέρματος κλπ. ἔθεωρήθη ὡς φλεβίτις διὰ τὴν ὁποίαν, ὡς ἦτο ἐπόμενο, ἡ ἐπιστήμη δὲν μποροῦσε νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα.

Ἐφόσον ἀτελέστατα ἐγίνετο ἡ διάγνωσις—ἔτσι συμβαίνει μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα εἰς ὅλας τὰς ἀσθενείας—πῶς νὰ ἐπιτευχθῇ θεραπεία...; Ἐὰν ἐξηκολούθει ἡ ἴδια τροφή, τὸ πρίξιμο τῶν ποδῶν, τῆς κοιλίας, τῆς ὀσφύος θὰ ἡϋξανε, θὰ ἦνοιγαν ἐκ τῆς ἀκινήσεως πληγὲς εἰς τὸ δέρμα, ἡ γυναῖκα θὰ εἶχε τέλος οἰκτρότατον.

Μὲ τὴν συνθετικὴν διάγνωσιν καὶ φυσιοθεραπείαν καὶ αὐτὴ γινεατρεύθηκα. Ἀπηγόρευσα πᾶσαν τροφὴν συστήσας μόνον 2—3 πιᾶτα χυλὸ σιταριοῦ, λίγο πεπόνι, ροδάκινα καὶ κλύσμα καθ' ἡμέραν. Ξεπρίσθηκα τὸ ἔντερο, τὰ πόδια, οἱ γοφοὶ ἤρχισαν νὰ μαλακώνουν. Τὰ οὖρα ἡϋξησαν 100—200 δράμια ἕως 2 ὀκάδες στὸ 24ωρον. Ἄλλα ἀσβέστια βγῆκαν πάμπολλα, τὰ ὁποῖα κατακαθισμένα εἰς τοὺς μυῶνας, εἰς τὸ δέρμα ἦσαν τὰ αἷτια τῆς σκληρίας των.

Σὲ 20 μέρες ἤρχισε νὰ κινῇ, νὰ κάμπη τὰ πόδια, ὅτε συνέστησα νὰ πέρνῃ ὡς τροφὴν καὶ χόρτα καὶ νὰ πίνῃ ἄφθονο νερό, σύνηθες καὶ ἰαματικὸ (σουρωτὴ) διὰ πλύσιμο τῶν ἰσθμῶν ἀπὸ τὰ ἄλλα, καρπούζι διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν, κάθε δύο ὥρες ἓνα φιλί, μασάζ τοῦ σώματος ἰδίᾳ τῶν ποδῶν 3 φορές τὴν ἡμέρα καὶ κάθε βράδυ θερμὸ ποδόλουτρο.

Μὲ τοιαύτην φυσιοθεραπείαν ἔλυσαν τὰ ἄλλα, ἡ ἐπιδερμὶς τῆς κοιλίας καὶ τῶν ποδῶν ἔπεσε καὶ βγῆκε καινούργιο δέρμα, μαλάκωσαν οἱ ἰστοί, ἡ δυσκαμψία τῶν ἀρθρώσεων χάθηκε, σηκώθηκε στὰ πόδια καὶ σιγὰ σιγὰ ἤρχισε νὰ περιπατῇ.

Γιατρευθείσης τελείως τῆς γαστρίτιδος, τῆς δυσκοιλιότητος, σὲ 2

μήνες ἀπετοξινώθη ὅλο τὸ σῶμα της καὶ γιатρεύθηκε τελείως ἀπὸ ἀσθενείαν τὴν ὁποίαν ἦτο ἀδύνατον νὰ θεραπεύσῃ ἡ ὀρθόδοξος Ἱατρικὴ, μὲ τὴν ἣν ἀκολουθεῖ διαγνωστικὴν καὶ θεραπευτικὴν νοοτροπίαν.

Παχυσαρκία— Ὅλιγοι δὲν εἶνε οἱ πάσχοντες ἐκ παχυσαρκίας. Ἄλλοι διότι πολυτρῶγουν, ἄλλοι διότι ἔχουν κατὰ τόπους· ἄλλατα ἐμποδίζοντα τὴν περιφερικὴν κυκλοφορίαν, ὅλοι διότι πάσχουν ἐκ καρδιονεφρικής κλπ. ἀνεπαρκείας καὶ ἄλλοι διότι ἔνεκα τῆς μὴ καθάρσεως τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος ἔχουν εἰς τὸ σῶμα των τοξικά ἄλλατα ἐμποδίζοντα τὴν ὁμαλὴν ἐν τοῖς κυττάρους ἀφομοίωσιν, παθαίνουν ἀπὸ παχυσαρκίαν, ὑπερλίπωσιν κλπ.

Οἱ παχύσαρκοι ἐκτὸς τῆς ἀκαλαισθήτου διασκευῆς των ἔχουν καὶ πολλὰ ἐνοχλήματα, δυσπεπτικά, ἀρθριτικά, δύσπνοϊαν, ἔλλειψιν ἐλαστικότητος τοῦ σώματος, ἀρτηριοσκήρωσιν, μὲ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα συμπτώματα, ζάλην, πίεσιν κλπ. Ἡ χρονία γαστρίτις μὲ τὰ ἐπικολημένα εἰς τὰ ἔντερα λίπη καὶ ἀκαθαρσίες εἶνε ἡ ἰδιαιτέρα βασικὴ πάθησις.

Εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀρρώστους ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σιταριοῦ πρὸς κάθαρσιν τῶν ἐντέρων, ἡ νηστεία ἐπὶ τινα καιρὸν δι' ἀποτοξίνωσιν τοῦ σώματος εἶνε πραγματικῶς εὐεργετικὴ. Κατὰ τὴν διαιτοθεραπείαν των τὰ λίπη εἰς τὰ ἔντερα, εἰς τὴν κοιλίαν, εἰς τὸ σῶμα των καίονται πρὸς θρέψιν τοῦ ὁργανισμοῦ, καὶ ἐνφθὺν δὲν πίνουν νερό, καθόσον ὀλιγοστεύει ἡ φλόγωσις εἰς τὰ ἔντερα των, ἔχουν ἀφθονα οὖρα, δι' ὧν ἐκκρίνονται αἱ τοξίναι καὶ ἄλλατα τῶν ἰστών.

Ὅλα τὰ κύτταρα τοῦ σώματος των ἀπαλλασσόμενα διὰ τῆς νηστείας ἀπὸ τὰς ἐπισωρευμένους δηλητηριώδεις οὐσίες, αὐτοκαθαρίζονται καὶ ἐπανακτοῦν τὴν κινητικότητά των, ἥτις κατὰ τὴν Βιολογίαν εἶνε κύριον γνώρισμα τῶν κυττάρων, περισσότερον ἀπὸ τὴν χημικὴν σύστασιν των. Οὕτω ὁ ὅλος ὁργανισμὸς ἀνακαινίζεται.

Γνωρίζω ὅτι πολλοὶ δυσπιστοῦν εἰς ταῦτα, εἶνε ἐν τούτοις γεγονὸς τὸ ὅποιον ἡ Ἐπιστήμη θὰ ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἡ νηστεία ἐπὶ τινος ἡμέρας ὄχι μόνον ἐξυγιαίνει, ἀλλὰ ξανανοιώνει. Δοκι-

μὴ ὀλίγων ἡμερῶν θὰ πείσῃ καὶ τοὺς πλέον δυσπίστους περὶ τῆς βασικῆς ὠφελιμότητος τῆς τοιαύτης αὐτοθεραπείας. Ὅλα τὰ ἐνοχλήματα ὀλιγοστεύουν, χάνονται.

Τὰ παραδείγματα θεραπείας εἶνε πολλά, Δημοσιεύομεν τὴν δῆλωσιν τῆς κυρίας Φωτίου συζύγου τοῦ τμηματάρχου τοῦ Δήμου Καλαμαριάς, ἡ ὁποία μὲ τὴν χυλοθεραπείαν καὶ νηστειοθεραπείαν ἀπὸ 120 κιλὰ ποῦ ἦτο ἔγινε 60 κιλά. Μὲ τὸ βάρος τοῦ σώματος ποῦ ἔχασε, ἔλειψε καὶ ἡ δύσπνοια, ἡ ζάλη, τὸ ὠχροκίτρινο χρῶμα, τὰ καρδιακὰ ἐνοχλήματα.

Μετὰ τὴν θεραπείαν τὴν συνήντησα μιὰ μέρα στὸ δρόμο. Ἐβάδιζε ἐλεύθερα μὲ ζωηρότητα, ἀποτελοῦσαν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν παλαιὰν κατάστασιν τῆς ἀρθριτικῆς παχυσαρκίας, τῆς προῶρου ἀρτηριοσκληρώσεως.

— Σὲ εὐχαριστῶ, μοὶ λέγει, γιатρέ, ἀπ' τὴν καρδιά μου. Ἡμὴν εὐχάρις καὶ ἐπανεῦρον μὲ τὴν διαιτοθεραπείαν τὴν ὑγείαν μου. Αἱ συμβουλαι σὰς μοὶ ἦσαν πολύτιμοι. Κινοῦμαι τώρα ἐλεύθερα, ἐργάζομαι μὲ εὐχαρίστησιν καὶ ἀπολαμβάνω τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάσχουσα ἐπὶ καιρὸν ἀπὸ δυσπεψίαν μὲ ἡπατίτιδα καὶ δυσκοιλιότητα θεραπεύθηκα τέλεια μὲ τὸ νέον διαγνωστικὸν καὶ θεραπευτικὸν σύστημα τοῦ κ. Κούζα. Ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν ἀπὸ σιτάρη πολὺ μὲ ὠφέλησε, διότι καθάρσθηκε τὸ γαστροηπατοεντερικὸν σύστημα καὶ ἰδίᾳ ἡ νηστειοθεραπεία, τὴν ὁποίαν ἐξηκολούθησα νὰ κάμνω κάπου κάπου καὶ μετὰ τὴν θεραπείαν ἀπὸ τὴν χρονίαν ἀσθενείαν μου. Ὅσάκις αἰσθάνομαι ἀδιαθεσίαν δὲν τρώγω ἐπὶ τινος ἡμέρας, ἀλλὰ πέρνω μόνον 2—3 τίλια.

Ἀφότου ἤρχισα τὴν τοιαύτην φυσιοθεραπευτικὴν δίαιταν μεγίστην ὠφέλειαν εἶδα εἰς τὴν ὑγείαν μου. Ἡμὴν 120 κιλά, δὲν μποροῦσα νὰ περπατήσω, ἀσθμαίνουσα γρήγορα. Τώρα εἰμαι 60 κιλά καὶ ἐργάζομαι μὲ ὀρεξιν. Μὲ εἶχαν εἰπῇ ὅτι ἐκτὸς τῆς ἡπατικής κλπ. εἶχα καὶ καρδιακὴν πάθησιν δυσκελοθεράπευτον. Καὶ ὅμως βάσει τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως συγχρόνως γιатρεύθηκα καὶ ἀπὸ αὐτὴν, διότι μὲ τὴν νηστειοθεραπείαν ἔλυωσαν τὰ ἀφθονα ὕγρα τοῦ σώματος καὶ βγήκαν μὲ τὰ αὐξηθέντα οὖρα, ὅτε ἡ καρδιά μὴ κουραζομένη εἰς τὸ νὰ κυκλοφορῇ ταῦτα ξαλάφρωσε καὶ γιатρεύθηκε. Τώρα εἰμαι ἐντελὼς ὑγιής.

Γράφω τὴν εὐχαριστήριον δῆλωσιν μὲ βεβαιότητα ὅτι τὰ νέα συστήματα τῆς φυσιοθεραπείας διαδιδόμενα θὰ ὠφελήσουν

πολύ τοὺς πάσχοντας καὶ τὴν Κοινωνίαν. Ὅποιος θέλει περισσότερες πληροφορίες ἄς ἔλθῃ νὰ τὸν εἰπῶ καὶ προφορικῶς.

ΑΙΜΙΛΙΑ Φ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Θεσ/νίκη Β. Πέτρου 3

Φρενίτις—Πρὸ ἐτῶν ἐπεσκέφθην στὴν Ἱερὶσσὸ μίαν ἄρρωστη, ἐκτάκτου ἱατρικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὴν γυναῖκα τοῦ Μαντζῶνα. Πάσχουσα ἀπὸ οὐρίαν εἶχε πάθῃ στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου ἔκαμε θεραπείαν, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτελεσμα. Ὅταν ἐπέστρεψε ἡ ἀσθενεία της ἐχειροτέρευσε, τὰ νευρικά συμπτώματα ἐγιναν ἐντονώτερα.

Εἶχε φλόγωσιν ἐσωτερικὴν μεγάλην, ἤθελε ὅλο νὰ πίνη νερό, δὲν μπορούσε νὰ κοιμηθῇ, εἶχε νευρικὴν καὶ ἐγκεφαλικὴν διέγερσιν, ἔσχιζε τὰ ρούχα της, πῆγε στὴ θάλασσα νὰ πνιγῇ.

—Ἐδῶ εἶνε ὁ διάβολος, ἔλεγε, καὶ κτυποῦσε τὴ κοιλιά της. Δύο ἱατροὶ τοῦ τόπου διέγνωνσαν ὅτι εἶχε πάθῃ φρενίτιδα καὶ τὴν ἐτοίμασαν τὰ χαρτιά νὰ εἰσαχθῇ εἰς φρενοκομεῖον.

Ὅταν τὴν ἐπεσκέφθην σηκώθηκε νὰ μὲ ὑποδεχθῇ εὐλαβῶς, με φίλησε τὰ χέρια καὶ δείχνουσα τὴ κοιλιά της μονολογοῦσε· ἔδῳ εἶνε ὁ διάβολος.

Ἐνόησα ὅτι εἶχε φλόγωσιν τῶν ἐντέρων ἐντονον, ἡ ὁποία μεταδοθεῖσα εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἐπροκάλει σύγχυσιν τοῦ μυαλοῦ της. Ἡ γλῶσσα της ἀκάθαρτη. Ἡ κοιλία ὀγκωμένη. Εἶχε νὰ ἐνεργηθῇ 10 ἡμέρες.

Διέταξα ἀμέσως νὰ γίνῃ κλύσμα καὶ μετ' αὐτὸ ἐν δυνατὸ καθάρσιο. Ἐνεργήθηκε ὑπεράφθονα. Τὸ βράδυ τῆς ἔγινε ἐν καλὸ θερμὸ ποδόλουτρο με χύσιμο ζεστοῦ νεροῦ στὰ γόνατα, ὅπως ἡ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ὑπεραιμία καὶ φλόγωσις παροχετευθῇ πρὸς τὰ κάτω ἄκρα. Τὴν ἰδίαν νύκτα ἡσύχασε.

Τὴν ἐπομένην δεύτερο κλύσμα καὶ τροφὴ καθόλου· μόνον λίγο νερό. Σὲ δυὸ μέρες τὰ ὀξέα φρενικά συμπτώματα, ἡ τρέλλα ὑπεχώρησε. Δὲν τὴν πῆγαν σὲ φρενοκομεῖο. Ἐκαμε σπίτι της ὀλίγην ἀκόμη δίαιταν πρὸς κάθαρσιν τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος καὶ ἀποτοξίνωσιν τοῦ ὅλου σώματος. Ἐντὸς ἡμερῶν τινων διὰ τῆς διαίτης, διὰ τῆς ἡν συνέστησα φυσιοθεραπείας, γιαιτρεύθηκε ἀπὸ τὴν ἐξ ἀπορροφήσεων ἐκ τῶν ἐντέρων ἀσθενείᾱν της,

ἥτις στὴν ἀρχὴν ἐλλειπέστατα εἶχε χαρακτηρισθῇ ὡς οὐρία καὶ ἔπειτα πλημμελέστατα ὡς ὀξεία φρενίτις.

Πόσοι δυστυχεῖς, ἀπὸ τὴν τέτοια μηδαμινότητα τῆς Παθολογίας, καταδικάζονται καὶ μένουσιν χρόνια ζωντανοὶ νεκροὶ μέσα σὲ νοσοκομεῖα, σὲ ἄσυλα, σὲ φρενοκομεῖα.

Νευρασθένεια—Ἡ πλέον γενικὴ καὶ πλέον ἀκαθόριστη ἀσθένεια ἐν τῇ Παθολογίᾳ. Ὅταν ὁ ἄρρωστος ἔχῃ ἐνοχλήσεις περιοδικῶς ἀπὸ τὸ στομάχι ἢ ἔντερα, ὅταν ἔχῃ συμπτώματα ἐσωτερικῆς αὐτοδηλητηριάσεως, ζάλες, κεφαλοπόνους, μελαγχολίες, ψυχικὲς διεγέρσεις καὶ καταπτώσεις, ἔχει νευρασθένειαν, τοῦ λέγει ὁ ἱατρός Ὅταν ἔχῃ ἀδυναμικὴν κατάστασιν ἐξ ἀτελοῦς θρέψεως ἢ πόνους πλάνητας εἰς διάφορα μέλη τοῦ σώματος καὶ αὐτὸς ἔχει νευρασθένειαν κτλ. κλπ.

Ἐνθυμοῦμαι ὅταν ὡς φοιτητὴς ἤμην ὑποβοηθὸς εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμὸς» τῶν Ἀθηνῶν, αἱ συχνότεραι διαγνώσεις πού κάμναμε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἱατρεῖον ἦσαν, νευρασθένεια. Κάθε φορὰ πού δὲν μπορούσαμε νὰ θέσουμε διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας τῶν προσερχομένων ἀρρώστων—καὶ ἦσαν συχναὶ τοιαῦται περιπτώσεις—διεγινώσκαμε, νευρασθένεια.

Ἐτσι οἱ ἄρρωστοι ἂν δὲν πετύχαιναν θεραπείαν ἢ μίαν καλὴν ὁδηγίαν κατὰ τῆς ἀσθενείας των, μαζὺ μὲ μίαν συνταγὴν δυναμωτικὴν μὲ κολα κοκα ἄρσενικὸν κλπ. ἔπερναν τὴν βεβαίωσιν ὅτι εἶχαν νευρασθένειαν καὶ ἔφευγαν ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦλθαν νὰ βροῦν θεραπείαν, μὲ ἐνσταλαγμένην μέσα των βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀσθενεία των εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸ εἶναι των, δυσκολογιάτρευτη.

Πλεῖστοι ὑπάρχουν, ἰδίᾳ εἰς τὰς πόλεις, τέτοιοι ἄρρωστοι. Μὴ ἐπιτυγχάνοντες καλὴν διάγνωσιν, θεραπείαν τῆς ἀσθενείας των, ἡ ὁποία πλεῖστες φορὲς εἶνε ἢ ἔχει τὴν ἀρχὴν της εἰς χρόνιαν γαστρικὴν δυσπεψίαν, γυρίζουν ἀπὸ γιαιτρὸ σὲ γιαιτρὸ διὰ νὰ καθορισθῇ ἡ ἀσθένεια των καὶ ἀφοῦ πάρουν πολλῶν εἰδῶν φάρμακα καὶ κάμουν δεκάδες ἀντινευρασθενικὲς ἐνέσεις, καταλήγουν μισοῦποχόνδριοι.

Ἡ φυσιοθεραπεία μελετῶσα, ἐκτιμῶσα τὴν ὑγιεινὴν κατά-

στασιν τοῦ α ἢ β ἀτόμου βάσει τῶν πραγματικῶν δεδομένων τῆς ζωῆς του, τοῦ περιβάλλοντος κλπ., μὴ ἐπηρεαζομένη ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς ἀναλυτικῆς Παθολογίας, ἐπιτυγχάνει νὰ θεραπεύσῃ καὶ τέτοιους ἀρρώστους.

Μετὰ κάθαρσιν ῥιζικὴν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος ὅπου καὶ ὁθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἡ τοξίνωσης τοῦ σώματος, ἀποκιδιστάμενης τῆς κανονικῆς λειτουργικότητος τοῦ ὁργανισμοῦ, διὰ κατὰλλήλων φυσικῶν ὁδηγίων, ἡλιοθεραπείας, γυμναστικῆς κλπ. ἐπιτυγχάνεται τόνωσις αὐτοῦ. Πολλὰ εἶνε τὰ παραδείγματα γι-ατρευθέντων διὰ τῆς φυσιοθεραπείας νευρασθενῶν.

Ὁ τυπογράφος Ὑψηλάντης πλέον τῶν 10 ἔτῶν πάσχων ἀπὸ δυσπεψίαν καὶ ἔνεκα ταύτης ἀναιμίαν καὶ μεγάλην σωματικὴν ἐξάντλησιν, εἶχε κάμη διάφορες φαρμακευτικὰς θεραπείας, ἐνέσεις κλπ. ἀλλὰ χωρὶς νὰ γιатρευθῇ ἔχασε διὰ τοῦτο τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον τῆς υγείας του, ἔγινε νευρασθενής. Εἶχε ὅμως θέλῃσιν καλὴν καὶ ἐπιμονὴν πολλήν· ἔκαμε τὴν δίαι-ταν, τὴν φυσιοθεραπείαν πού τοῦ καθώρισα μὲ πᾶσαν ἐπιμέ-λειαν πρὸς κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος, ἀποτοξίνωσιν τῶν ἱστών τοῦ σώματος καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ὁργανισμοῦ του, ἐπιτυ-χῶν νὰ γίνῃ μετὰ τινὰς ἑβδομάδας ἐντελῶς καλὰ.

Ὅταν ἐτελείωσε ἡ θεραπεία του καὶ ἀνέρρωσε ἐξηκολούθησε ἐπὶ καιρὸν κατὰ φύσιν ζωὴν, ἔκαμνε ἡλιοθεραπείαν, ἀεροθερα-πείαν, ἐκδρομὰς στὴν ἐξοχὴ καὶ κατόρθωσε νὰ κάμῃ τὸν ὁργα-νισμόν του ὑπόδειγμα υγείας.

Κατὰ σύστασιν του ἐθεράπευσα ἀργότερα καὶ τὴν νύφη του ἀπὸ ἵκτερον μὲ δυσκοιλιότητα καὶ τὸ ἀνεψάκι του ἀπὸ γασ-τρίτιδα καὶ δερματοπάθειαν. Ὅλη ἡ οἰκογένειά των εἶνε ἔκτο-τε φανατικοὶ ὁπαδοὶ τῆς φυσιοθεραπείας, τὴν ὁποίαν κάμνουν καὶ προληπτικῶς κατὰ περιόδους, διατηροῦντες υγείαν καλὴν. Ἡ δημοσιευθεῖσα δὴλωσίς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀσθενὴς πολὺν καιρὸ ἀπὸ νευρασθένειαν ἔκαμα πολλὰς थे-ραπείας, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχαινα νὰ γιатρευθῶ, καταφυγὼν ἐν τέ-λει εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Α. Κούζαν ὅπως μὲ θεραπεύσῃ βόσει συν-θετικῆς διαγνώσεως. Κατ' αὐτὴν, ἀρχικὴ αἰτία τῆς ἀσθενείας ἦτο

κυρίως χρονία γαστρίτις ἔνεκα τῆς ὁποίας τοξικαὶ ἀπορροφήσεις εἰς τὸν ὁργανισμόν ἐπροκάλεσαν χρονίαν δηλητηρίασιν καὶ τὴν ἀναιμίαν. Μὲ τὰ φάρμακα ὅμως καὶ τὰς δυναμωτικὰς τροφὰς ἡ ἀσθένεια, ἡ ὁποία δὲν ἦτο μονομερὴς τῶν νεύρων, μᾶλλον ἐχει-ροτέρευε καὶ ἐπειδὴ τοῦτο δ ἤκεσε πολλὰ χρονία εἶχα καταντή-ση νευρασθενικός. Πρὸς θεραπείαν μου κατὰ τὸ συνθετικὸν σύ-στημα ἔκαμα πρῶτα διαίταν μὲ χυλὸν σιταριοῦ διὰ τῆς ὁποίας καθαρίσθηκε ὁ γαστρικός σωλήν, τὸ αἷμα καὶ ὅλο τὸ σῶμα ἀπὸ τὰς σκουρὰς καὶ τοξίνες. Μὲ τὴν διαίταν αὐτὴν ἔπαυσε ἡ δυσ-σκοιλιότης καὶ ἡ ἔνεκα ταύτης χρονία δυσπεψία, ὅτε ἤρχισεν ἡ θρέψις τοῦ σώματος νὰ γίνεταί καλλίτερα. Συγχρόνως ἐφήρμοσα καὶ τὰς ἄλλας ὁδηγίας του, βαθείας εἰσπνοῆς, ἡλιοθεραπείαν, γυμναστικὴν, οἱ ὁποῖαι μὲ ὠφέλησαν πάρα πολύ. Δὲν ἔχω πλέον ζάλας ἢ τρεμοῦλας, ὁ ὁργανισμός μου ἀνεκαινίσθη διὰ τῆς φυ-σιοθεραπείας καὶ δυνάμωσα πολὺ καλὰ. Θερμὰς εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια διὰ τὴν σωτήριον μεταρρύθμισιν τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως καὶ φυσιοθεραπείας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Θεσ/νικὴ τυπογράφος

11. ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ὁ ἄνθρωπος, τὸ πλέον πολύπλοκον σύνολον ἀπὸ ὅλας τὰς μορφὰς τῆς Ζωῆς, ἀποτελεῖ ἓνα ἐνιαῖον μηχανοχημικὸν ἐργοστά-σιον, αὐτορρυθμιστικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ εὐρυθμία καὶ ἀρμονι-κὴ συλλειτουργία τῶν ἐπὶ μέρους ὁργάνων καὶ συστημάτων του, ἀποτελεῖ τὴν υγείαν.

Ἐν τῷ ἐντελῶς ἰδιοτύπῳ ἀνθρωπίνῳ ὁργανισμῷ ἡ πέψις, ἀναπνοή, κυκλοφορία, ἀφομοιώσεις, ἀφετεροιώσεις, διούρησις, ἀ-ποπάτησις ἄδηλος διαπνοή κλπ. εἶναι ζωικαὶ λειτουργίαι ἀλλη-λοδιαδόχως συνεργοῦσαι, ἐπὶ τῷ σκοπῷ συντηρήσεως τῆς ζωῆς τοῦ σώματος, διατηρήσεως τῆς υγείας του.

Κατὰ ταῦτα, ἡ καλὴ κατάστασις, ἡ υγεία τοῦ ὁργανισμοῦ ἐξαρτᾶται ὅχι μόνον ἐκ τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν καθ' ἕκαστα ὁργάνων, μονομερῶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συνολικῆς φυσιολογικῆς συλλειτουργίας ὅλων τῶν σπλάγχων καὶ ἱστών.

Συνεπῶς, εἰς τὸν βιολογικῶς ἐνιαῖον ἀνθρώπινον ὁργανι-

σμόν, ἐὰν γίνη βλάβη, μονομερῆς διαταραχὴ τῆς λειτουργίας σπλάγχνου τινος, ἐκτὸς τῆς τοπικῆς παθολογονατομικῆς ἀλλοιώσεως, ἐπιδρᾷ αὐτῇ νοσογόνως καὶ εἰς τὸν ὅλον ὁργανισμόν. Ὅπως εἰς ἕνα ὥρολόγι ἐὰν καθήσῃ κἄπου σκόνῃ ἢ γίνη μικροβλάβη, βλάπτεται ἢ σταματᾷ ὅλος ὁ μηχανισμός του.

Κατὰ ταῦτα ἡ νόσος δὲν πρέπει νὰ μελετᾶται ὡς ἀφορῶσα μονομερῶς τὸ εἰς ὃ σπλάγχνον ἐμφανίζεται, ἀλλὰ τὸ σύνολον τοῦ ὁργανισμοῦ, προσπαθούντος ἐν τῇ ὑπερφυᾷ ζωϊκῇ διασκευῇ του, νὰ ἐπιφέρῃ νέαν προσαρμογὴν τῶν λειτουργιῶν του, εἰς συντήρησιν τῆς ζωῆς, εἰς διατήρησιν τῆς υγείας.

Ἡ τωρινὴ Παθολογία, ἡ Διαγνωστικὴ κλπ. ξεχωρίσασαι τὰς ἀσθενείας εἰς ἰδιαιτέρας ὀντότητας, δὲν ἡμποροῦν νὰ συλλάβουν τὸ νόημά των ἐν τῇ ὁλότητι καὶ πραγματικότητι αὐτῶν. Ἡ Νοσολογία ἔτσι ὅπως διδάσκεται, ὅπως τὴν ξέρει καὶ ὁ κόσμος, εἶναι οἰκοδόμημα ἀτελές, κατὰ τὸ πλεῖστον ἔξω τῆς πραγματικότητος, μακρὰν τῆς ἀληθείας.

Διὰ τοῦτο ἡ γινόμενη κατὰ τὰς ἰσχυράς ἰδέας Θεραπευτικῇ, παρὰ τὰς προσπαθείας τοῦ ἱατροῦ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φέρῃ ριζικόν, ὁλοκληρωτικὸν ἀποτέλεσμα. Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ τοῦτο καλὰ ἀπὸ ὅλους, θεραπεύοντας καὶ θεραπευομένους. Δὲν γι-
ατρεῦονται ὀλικῶς, δὲν εἶνε δυνατόν μὲ τὴν ἰσχύουσαν Ἐπιστήμην νὰ γι-
ατρευθοῦν πραγματικῶς, ὁλοκληρωτικῶς αἱ ἀσθένειαι, ἐφόσον μελετῶνται αὗται μονομερῶς, ὅπως μελετῶνται.

Ἄλλ' ἐξέφυγα πάλιν εἰς τὸ μέγα θέμα τῆς συνθετικῆς διαγνώσεως τῶν νόσων.

Ἡ ἐξηγηθεῖσα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐντερογενὴς παθογένεια ἐὰν εἰς ὅλας τὰς νοσηρὰς καταστάσεις πρωταρχικῶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, πλεῖσται παθήσεις τοπικαὶ καὶ γενικαί, πολλαὶ λοιμῶ-
ξεις ὀξείαι καὶ χρόνιαι θὰ εὗρουν τὴν πραγματικὴν ἐξήγησιν, διάγνωσιν, τὴν θεραπείαν των.

Μὲ ριζικὴν καθάρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος καὶ συνεπεῖα ταύτης ἀποτοξίνωσιν τοῦ σώματος εἶνε δυνατόν νὰ θεραπευθοῦν

ὄχι μόνον τῶν ἐντέρων ἢ τοῦ ἥπατος ἀπλαῖ νόσοι, ἀλλὰ καὶ πολυπλοκώτεροι τοῦ ὅλου σώματος. Ἐγιναν ἤδη χιλιάδες τοιαῦται θεραπείαι.

Αἱ δημοσιευθεῖσαι εὐχαριστήριοι δηλώσεις εἶνε ἐλάχισται ἐναντι τοῦ ποσοῦ τῶν γενομένων θεραπειῶν. Πλέον τῶν 10 χιλ. ἄρρωστοι γι-
ατρεύθηκαν.

Πόσον πραγματικὴ εἶνε ἡ ἐξηγηθεῖσα παθογένεια καὶ οὐσιαστικὴ ἢ μὲ χυλὸν σίτου θεραπεία ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν ταχύτητα τοῦ θεραπευτικοῦ ἀποτελέσματος.

Δύο πάσχοντες ἀπὸ παράτυφον, ὁ ἕνας στὴ Θεσ)νίκη, ἡ ἄλλη στὴν Ἀρναία, μὲ μίαν μόνον ἐπίσκεψιν— διάγνωσιν ὅτι εἰς τὸ ἐντερόν των εἶχαν φλογισμένο πουργὶ προκαλοῦν τὰ γαστρικὰ ἐνο-
χλήματα, διὰ τῆς ἐνδεικνυομένης διαίτης καὶ κλύσμάτων γι-
ατρεύθηκαν.

Τῆς δευτέρας μάλιστα ἄρρώστου συζύγου τοῦ ἐστιάτορος. Παπαγιάννη, ἣν ἐτοιμαζομένην κατὰ σύστασιν τῶν τοπικῶν ἱα-
τρῶν νὰ κατέβῃ στὴ Θεσ)νίκη, ἐξήτασα περνώντας διὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος, ἐντὸς 24ώρου ἔπασσε ὁ πυρετός, ἔπαυσαν τὰ γαστρικὰ ἐνο-
χλήματα καὶ γλύτωσε ἀπὸ τῆς αἰμοκαλιέργειας καὶ ἐμβολιοθερα-
πείας, ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ ἔξοδα.

Ἐνας ἄλλος ἄρρωστος ὁ Οὐζούνης ἐξ Ὁσσης τρεῖς μῆνας ἐθεραπεύετο στὴ Θεσ)νίκη εἰς κλινικὴν δι' ἀσθένειαν, ἣν εἰς τὰ ἱατρικὰ συμβούλια ἐχαρκτήρισαν ὡς μελιταῖον πυρετόν. Αἱ ἄ-
πειροι ἐνέσεις καὶ ἀντιμικροβιακὴ θεραπεία ἦτο χωρὶς ἀποτέλε-
σμα. Ἐπέστρεψε σπίτι του μὲ πυρετὸν κάθε μέρα.

Κληθεὶς τοῦ ἔκαμα διάγνωσιν ὅτι εἶχε χρόνιαν λοίμωξιν, δηλη-
τηρίασιν τοῦ ὁργανισμοῦ ἐξ ἀπορροφήσεων ἀπὸ τὰ ἐντερα, τὰ ὅ-
ποια ἦσαν φλογισμένα καὶ ὅτι καθαρίζομένου ριζικῶς τοῦ γασ-
τρικοῦ σωλῆνος μὲ χυλὸν σίτου καὶ κλύσματα θὰ γι-
ατρευθῇ. Ἐντὸς ἑβδομάδος ὁ πυρετὸς ἔπαυσε, τὰ γαστρικὰ καὶ λοιπὰ ἐ-
νοχλήματα χάθηκαν.

Εἰς τὴν Deutsche Med. Vochenschrift 21 Ἰαν. 1944 ἀ-
ναφέρεται στατιστικὴ ἑκατὸ περιστατικῶν γαστρικῶν ἐλκῶν εἰς
παιδιὰ μικρότερα τοῦ ἔτους, συχνότερων εἰς τὸ δωδεκαδάκτυλον
ἢ τὸν στόμαχον καὶ πολλαπλῶν εἰς τὸ τρίτον τῶν περιπτώσεων.

Ἡ διάγνωσις των ἐτέθη κατὰ τὴν αὐτοψίαν καὶ ἡ παθογένειά των ἀπεδόθη εἰς δυστροφίαν, σπασμὸν τοῦ πυλωροῦ κτλ.

Ἀπὸ τὴν στατιστικὴν αὐτὴν εἰς μικρότατα παιδιὰ περὶ τῆς σοβαροτέρας κοινῆς παθήσεως τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος ἐξυπονοεῖται πόσον συχνότερα εἶνε ἡ ἑλκωτικὴ προδιάθεσις, ἡ ἑλκωσις εἰς τὰς μεγαλειτέρας ἡλικίας, ὅτε ὁ γαστρικὸς σωλὴν ἔχει ἔσωτερικὸν ὑμένα φλογισμένον, κοπρικῶς διηθημένον.

Ἰδού διατὶ ἡ δίαιτα μὲ χυλὸν σίτου, δι' ἧς γαστρικοὶ πυρετοί, παράτυφοι κλπ. ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν γιαιτρεύονται, εἶνε σωτήριοιον θεραπευτικὸν σύστημα, ἰδιαίτατα διὰ τὰς γαστρεντερικὰς ἀσθενείας.

Καθαριζομένης ριζικῶς τῆς ἔσω ἐπιφανείας τῶν ἐντέρων βγαίνει καινούργιος βλεννογόνοσ ὑμὴν, ὅτε ἡ συνηθεστάτη προελκωτικὴ κατάστασις εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα, ἡ τόσας προκαλοῦσα ἐντερορραγίας κατὰ τὸν λεγόμενον κοιλιακὸν τύπον κλπ. θεραπύεται ἀφ' ἑαυτῆς.

Συστηματικὴ ἐφαρμογὴ τῆς διαιτοθεραπείας ταύτης εἰς νοσοκομεῖα, εἰς τοὺς θαλάμους τῶν τυφικῶν κλπ. θὰ ἀποδείξῃ ἐμπράκτως τὴν βασιμότητα τῆς ἐντερογενοῦς παθογενείας τῶν ὡς ἄνω νόσων καὶ θὰ πιστοποιήσῃ ὁμαδικῶς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποτελεσματικότητα τῆς νέας θεραπευτικῆς των.

Διὰ τῆς χυλοδιαίτης, διὰ φυσιοθεραπείας βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως γιαιτρεύθηκαν καὶ πολὺπλοκοὶ ἀσθενεῖαι.

Ἡ Μπεκιάρη (Θεσ)νίκη Προμηθέως 37) τέσσαρα χρόνια ἀσθενῆς ἀπὸ πίεσιν, ἀρθριτικά, βρογχίτιδα, ἱκτεροαναιμίαν κλπ. γιαιτρεύθηκε ἐντὸς ἐνὸς μηνός. Τὶς πρώτες 15 ἡμέρες ἔκαμε δίαιταν μὲ χυλὸν σιταριοῦ, ἔπειτα γενικωτέραν φυσιοθεραπείαν. Ἐγινε ἐντελῶς καλὰ.

Ἡ Χαριζοπούλου (Καμβουνίων 17) δέκα χρόνια ἀσθενῆς ἀπὸ τοῦ στομάχι, ἦπαρ, ἔντερα, νεφρά, ἔκαμε θεραπείες διὰ τὰς παθήσεις της, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Διὰ τῆς καταλλήλου διαίτης, διὰ τῆς φρουτοθεραπείας καὶ νηστειοθεραπείας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας γιαιτρεύθηκε ἀπὸ τὴ πολὺπλοκὴ ἀσθένειά της, γλύτωσε καὶ ἀπὸ τὴν ἐγχείρησιν ποὺ τῆς εἶχαν συστήσῃ διὰ τὸ νεφρὸ.

Ἡ Γιόβου (Σιατίστης 6) πάσχουσα βαρέως ἀπὸ τὸ νεφρὸν περὶ τὸ ὅποιον εἶχε σχηματισθῇ ὄγκος, δι' ὃν ἡτοιμάζετο δι' ἐγχείρησιν, γιαιτρεύθηκε διὰ τῆς χυλοσιτοδιαίτης. Μὲ ἀφθονον οὖρησιν βγήκαν τὰ ἄλατα τοῦ σώματος καὶ τὸ πύον τοῦ νεφροῦ, ὁ ὄγκος διελύθη. Δηλώσεις καὶ τῶν τριῶν ἐδημοσιεύθησαν.

Ἰδού καὶ ἄλλη θεραπεία ἀκόμη χειροτέρας ἀσθενείας. Ἡ κόρη τοῦ ταγματάρχου Καραβία ἐκ τῆς συνεπείᾳ 10ετοῦς δυσκοιλιότητος ἐντερογαστρίτιδος ἔπαθε ἀπόστημα εἰς τὴν κάτω κοιλίαν, δις ἐν τῷ νοσοκομείῳ παρακεντηθέν. Ἀλλ' ἡ κατάστασις της ἐχειροτέρευε. Οἱ πόνοι τῆς κοιλίας, ὁ πυρετός, τὸ πρῆξιμο, ἡ περιτονίτις, ἠῦξανον, ἡ γαστρικὴ δυσπεψία εὐρίσκετο εἰς ἐντασιν. Τίποτε δὲν μπορούσε νὰ χωνεύσῃ. Κατὰ τὴν διάγνωσιν ὅμως τοῦ νοσοκομείου ἡ ἀσθένεια ἦτο εἰδικῆς φύσεως, ἦτοι φυματιώδους. Τροφὴ λοιπὸν καλή, ἦτο ἡ κυριώτερα σύστασις, νὰ μὴ προχωρήσῃ ἡ φυματίωσις.

Εἶνε εὐνόητον ὅτι ἡ τέτοια τροφικὴ δίαιτα ἦτο ἡ χειροτερεύσασα τὴν ἀσθένειαν. Καὶ ἔστειλαν τὴν ἄρρωστη σπίτι της... μὲ κυριωτέραν παραγγελίαν νὰ τρέφεται ὅσο ποιεῖ καλλίτερα. Οὕτε ἐν αὐτῷ δὲν μπορούσε νὰ χωνεύσῃ ἀπὸ τὴν ἐν παροξύνσει γαστρίτιδα, πέντε αὐτὰ τὴν ἡμέραν συνέστησαν νὰ τρώγῃ.

Κρίνατε τί εἶδους ἐπιστημονικὴ τύφλα εἶνε αὕτη. Νὰ μὴ βλέπουν ὅτι ἡ ἄρρωστη δὲν ποιεῖ νὰ χωνεύσῃ τίποτε καὶ νὰ συνιστοῦν ἐπιμόνως (καὶ ἀφοῦ μὲ τὴν φυσιοθεραπείαν ἐφάνη καλλιτέρευσις τῆς καταστάσεως) ἀντίθει τοῦ ὅ,τι ἐχρειάζετο.

Ἔτσι καὶ αὕτη ἡ ἄρρωστη, μοναχοκόριτσο τῶν γονέων της, ποὺ πῆγε στὸ νοσοκομεῖο νὰ βροῦν τὴν ἀρρώστειά της, τὴν κατ' ἀρχὰς ἀπλουστάτη καὶ νὰ τὴ γιαιτρέψουν, μὲ τὴν ἀπεριγράπτως μεγάλην ἀνεπάρκειαν τῆς Νοσολογίας, τῆς Θεραπευτικῆς, θὰ ἐπήγαινε καὶ αὕτη θῦμα, κοντὰ στὰς χιλιάδες ποὺ πάσχουν ἢ πεθαίνουν κάθε μέρα, ὅχι τόσον ἐξ αἰτίας τῆς ἀσθενείας των, ὅσο ἐξ αἰτίας τῆς ἀτελοῦς, κακῆς διαγνώσεως καὶ τῆς κακίστης θεραπείας....

Εἰς τὴν ἄρρωστον βάσει τῆς ἐντερογενοῦς παθογενείας ἐφήρμοσα τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου 16 ἡμέρες αὐστηρῶς, κοῦα πανιὰ στὴν κοιλιά, κλύσματα κάθε μέρα καὶ δροσιστικὰς βυσινάδες. Ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς γιαιτρεύθηκε πολὺ καλὰ. Καθαρισθέντος

τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλήνος τὸ ἀπόστημα ἄλλο ξεχύθηκε πρὸς τὸ ἔντερον, ἄλλο ἀπερροφήθη εἰς τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν] ἀποτοξινωθέντος τοῦ ὅλου σώματος, ἡ ἄρρωστη ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἔγινε ὑπόδειγμα ὑγείας. Ἴδου ἡ δημοσιευθεῖσα δῆλωσις τοῦ πατρὸς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κόρη μας μετὰ πολυήμερον ἐμπύρετον ἀσθένειαν παθοῦσα ἀπόστημα τῆς κάτω κοιλίας εἰς τὸν δουγλάσιον χῶρον, ἐνοσηλεύθη βάσει διαγνώσεως ὅτι τῷτο ὡς καὶ ἡ συνυπάρχουσα περιτονίτις ἦσαν εἰδικῆς φύσεως, διὸ τῇ ἐδίδομεν τροφήν δυναμωτικὴν κατὰ τῆς ὑποτιθεμένης φυματώσεως, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ χωνεύσῃ. Ἡ κατάστασις τῆς ὡς ἐκ τούτου ἐχειροτέρευε.

Προσκαλέσαμε ἔπειτα τὸν ἱατρὸν κ. Ἀργύριον Κούζαν ὅπως κάμῃ συνθετικὴν διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας. Κατ' αὐτὴν ἕνεκα ἐπὶ 10ετίαν μεγάλης δυσκοιλιότητος, εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα ἦτο ἐπικαθισμένο πούρι προκαλοῦν τὴν γαστρικὴν δυσπεψίαν καὶ φλόγῳσιν, ἧς ἀποτέλεσμα ἦτο τὸ ἀπόστημα. Πρὸς θεραπείαν συνέστησε ἀποχὴν πάσης στερεᾶς τροφῆς ἐπιτρέψας μόνον ζωμὸν ὀπωρικῶν καὶ χυλὸν σιταριοῦ. Ἐπειδὴ καὶ ἄλλη ἄρρωστος παθοῦσα βαρεῖαν πλευρίτιδα, περιτονίτιδα, ἀδενίτιδα, νεφρίτιδα κλπ. ἐθεραπεύθη βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως, ὡς μόνος μου ἐπισκεφθεὶς αὐτὴν ἐξηκρίβωσα, ἀπεφασίσαμε καὶ ἡμεῖς νὰ ἀκολουθήσωμε τὸ σύστημα αὐτό. Κατὰ καθῆκον γνωστοποιῶ ὅτι ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν φυσιοθεραπευτικῶν ὁδηγιῶν ἤρχισε καλλιτέρευσις, ὁ πυρετὸς ἔπεσε, ἡ κοιλία ξεφλογίσθηκε, ἡ περιτονίτις καὶ τὸ ἀπόστημα ἐθεραπεύθησαν.

Ἡ συνθετικὴ διάγνωσις, καθ' ἣν ἡ νόσος πρέπει νὰ μελετᾶται καὶ θεραπεύεται ὄχι μονομερῶς, ἀλλὰ ἐν συσχετίσει μὲ ἄλλας βλάβας τοῦ ὀργανισμοῦ ὡς συνεπακολουθήματα τούτων, ἐπέτυχε καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν μας περίπτωσιν. Ἡ ἄρρωστή μας διὰ τὴν ὁποῖαν ὅλοι ἦσαν ἀπελπισμένοι εἶναι τὴν ὡς ὑγιεινὴν.

Τὸν εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν σωτηρίαν της καὶ τὸν συγχαίρομεν διὰ τὴν σπουδαίαν ἐπιστημονικὴν μεταρρῶθμιν ἣν ἐφάρμοξε.

ΓΕΩΡΓ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ (αγ)χης ε. α.
Θεσ/νίκη Καπετὰν Γκόνου 40

Ἐγιναν καὶ ἄλλαι θεραπείαι νόσων βαρυτάτων, ἀθεραπεύτων θεωρουμένων. Ἀλλὰ περὶ τούτων δὲν δημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας σχετικαὶ δηλώσεις, οὔτε καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἐκτίθενται, διότι.....

Ἐχω πικρὰν πείραν τὶ γίνεται εἰς τοὺς συνειθισμένους νὰ ἐργάζονται μὲ λάμπαν πετρελαίου, ὅταν τοὺς ἀνοίξουν ἔξαφνα ἡλεκτρικὸ φῶς δυνατό. Κλείουν τὰ μάτια.

«Ὁ βίος βραχύς, ἡ τέχνη μακρά, ὁ χρόνος ὀξὺς καὶ ἡ πεῖρα σφαλερὴ» ἐδογματίσεν ὁ Ἱπποκράτης, εἰς σοφὸν ἀφορισμὸν του.

Ἄλλ' οἱ ἱατροί, μολοντί ἀναγνωρίζουν τὸν μεγαλοφυᾶ πρόγονόν μας «πατέρα» των, ἐπιμένουν εἰς ὅσα ἔμαθαν σπουδάσαντες τὴν ἀναλυτικὴν Παθολογίαν καὶ ἡ οἷσις διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείραν των τὴν σφαλερὰν εἶνε ἀπροσμέτρητη, ἄκρως ἀντίθετη πρὸς τὴν μακρὰν, τὴν αἰωνόβιον τέχνην.

Ἀποτέλεσμα τῶν ὡς ἄνω, ἡ περιφρόνησις τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τῆς Ἱατρικῆς, εὐλογωτάτη, ἀφοῦ κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν φυσιοθεραπευτῶν «περισσότεροι ἀπὸ ὅσους σκοτώθηκαν στοὺς διαιφόρους πολέμους, ἐθανατώθησαν ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένην, ἀπὸ τὴν κακὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην».....

Ἄλλ' εὐτυχῶς ὑπάρχουν καὶ μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων ἱατρῶν γινώσται τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς ἐπιστήμης των. Ἀπὸ τέτοιους συναδέλφους ἔχω ἀκούσῃ τὸ κάτωθι ἀπόφθεγμα. «Ὁ ἱατρὸς τὰ πρῶτα 10 χρόνια πιστεύει ὅσα ἐσπούδασε, τὰ ἄλλα 10 χρόνια πιστεύει ὅσα εἶδε καὶ τὰ ἐπίλοιπα χρόνια δὲν πιστεύει οὔτε ὅσα σπούδασε οὔτε ὅσα εἶδε».

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο πρέπει νὰ τὸ γνωρίσῃ εὐρύτατα, νὰ τὸ πιστεύσῃ καὶ ὁ λαὸς. Εἶνε συμφέρον του μέγιστον νὰ γνωρίσῃ ἀληθῶς τὶ καὶ διατὶ πρέπει νὰ ἐκτιμᾷ ἐκ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀφορώσης τὴν ὑγείαν, τὴν ζωὴν του.

Ἀποτελεῖ ἔγκλημα μέγιστον κατὰ τῆς Κοινωνείας νὰ ἀφίεται ὁ λαὸς ἐν πλάνῃ διὰ τὰ ζητήματα τῆς ὑγείας του. Τὸ ἀνωτέρω γραφὲν ὅτι περισσότεροι ἀπὸ τοὺς πολέμους ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῆς ἱατρ. ἐπιστήμης δὲν εἶνε ὑπερβολή. Διότι οἱ πόλεμοι διαρκοῦν λίγα χρόνια, ἐνῶ οἱ θάνατοι ἐκ τῆς κακῆς ἱατρικῆς γίνονται ἐπὶ χιλιετηρίδας, κάθε μέρα καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.....

Τὸν τελευταῖον καιρὸ ἤρχισε νὰ ἀναγνωρίζεται ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τινος κορυφαίου τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ὅτι ἡ κλασικὴ

ιατρική, ἡ ἰσχύουσα διαγνωστικὴ ὄντως ἀπέτυχε, διότι μελετῶσα τὴν νόσον μονομερῶς, ζητεῖ δι' ἐκάστην ἀντίδοτον, «τὸ φάρμακο» χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ σύνολον τοῦ ὁργανισμοῦ.

Εἰς ἄρθρα καὶ διατριβὰς (καθηγ. Γερουλάνος «Ἀκτίνες» Ἀπριλ. 1948) ὁμολογεῖται ὅτι ὁ ζῶν ὁργανισμὸς δὲν εἶνε ἄθροισμα ὁργάνων καὶ συστημάτων, τὰ ὅποια νὰ διαχωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων ἀνατομικῶς καὶ λειτουργικῶς, ἀλλ' ἕκαστον ὄργανον ἐξαρτᾶται ἐν τῇ λειτουργίᾳ του ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ εἶνε μετὰ τοῦ συνόλου ὁ φορεὺς τῆς ζωῆς. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ πλημμελὴς λειτουργία σπλάγχνου τινος δὲν ἀφορᾷ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐπηρεάζει βλιαπτικῶς τὸν ὅλον ψυχοδυναμικῶς ἐνιαῖον ὁργανισμόν.

Εἶνε βασικῆς σημασίας ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια ἡ τοιαύτη ἀντίληψις περὶ τῆς ὄντοτικος τῶν νόσων. Εἰς τοιαύτην δὲ ἀκριβῶς νοοτροπίαν στηρίζεται ἡ ἥν ἐξηγήσαμεν παθογένεια τοξινώσεως, νοσήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων.

Τῆς ἐνιαίας ταύτης παθογενείας ἀδιάψευστη ἀπόδειξις εἶνε ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς χυλοσιτοδιαίτης, δι' ἧς μὲ τὴν καθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος καὶ ἀποτοξίνωσιν τοῦ σώματος γιastreύθησαν ἀσθενεῖαι ὅλων τῶν σπλάγχων καὶ ἰστών, ἀσθενεῖαι ὁξείαι καὶ χρόνιαι, δυσκολοθεράπευτοι ἢ καὶ ἀνίατοι.

Λαέ' ἡ ἐπιστήμη ποὺ φροντίζει γιὰ τὴν ὑγεία σου, ἡ Παθολογία, ἡ Θεραπευτικὴ εὐρίσκεται ἐν πλάνῃ. Ἡ διάγνωσις τῶν νόσων, ἔτσι ποὺ γίνεται δὲν εἶνε καλὴ. Ὅπως τὸ κάταγμα ἀφορᾷ τὸ ὅστιον, ἔτσι νομίζεται ὅτι ἡ ἡπατίτις ἀφορᾷ μόνον τὸ ἥπαρ, ἡ ἀρθρίτις μόνον τὴν φλογισμένην ἀρθρῶσιν κλπ.

Μὲ τέτοια ἀτελῆ διάγνωσιν, ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ καλὰ. Πλανῶνται ὁ ἱατρὸς καὶ ὁ ἄρρωστος νομίζοντας ὅτι γιastreύουν παθολογικῶς τὴν χολοκυτίτιδα, χωρὶς νὰ καθαρίσουν τὸν γαστρεντερικὸν σωλῆνα, ὅτι γιastreψαν ἐγχειριτικῶς τὴν πυελονεφρίτιδα, χωρὶς νὰ ἀποτοξινώσουν τὸ ὅλον σῶμα,

Εἶνε λάθος ὁλοκληρωτικὸν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἡ μονο-

μέρεια εἰς τὰς διαγνώσεις, λάθος τὸ ὅποιον δὲν τὴν ἀφίνει νὰ προοδεύσῃ, ἢ μᾶλλον ἔνεκα τούτου ἐγιναν εἰς τὴν Παθολογίαν μεγάλαι ὀπισθοδρομικαὶ πρόοδοι εἰς τὸ σκότος καὶ χάος...

Αὕτῃ εἶνε ἡ βασικὴ αἰτία τῆς τόσης ὑστερήσεως τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, οὗ ἔνεκα ἡ καλὴ κοινὴ γνώμη δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτήν. Ἴδου δύο παραδείγματα.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος Β' ὅταν τοῦ ἐπρότειναν νὰ καλέσουν ἱατρὸν κατὰ τὴν ἀσθενείαν του, εἶπε «τοὺς καλεῖς, σὲ βάζουν σὲ μπελάδες καὶ ἔπειτα ὅ,τι εἶναι νὰ γίνῃ, γίνεται».

Ὁ καθηγ. Μέρμηγκας, πρόεδρος τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν περισσότερα χρόνια ἀπὸ οἷονδήποτε ἄλλον, παθὼν ἐμφαίελης βαρύναιον, δὲν ἐπῆρε τὰς σουλφamidες ποὺ τοῦ ἔδιδαν, εἰς σκάνδαλον ὅχι ἀσήμαντον τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν

Ἀποῦ λοιπὸν τόσο λανθασμένον εἶνε τὸ οἰκοδόμημα τῆς Νοσολογίας κλπ. τί πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νὰ γιastreύωνται αἱ ἀσθενεῖαι :....

Μὲ τὸ βιβλίον τοῦτο ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν δύο ὁλοκληρωτικὰς μεταρρυθμίσεις διὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην· τὴν Συνθετικὴν διάγνωσιν καὶ τὴν Χυλοσιτοθεραπείαν.

Πᾶσα διάγνωσις πρέπει νὰ γίνεται μὲ συνθετικὸν πνεῦμα, συνθετικὴ, ὅχι κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νοοτροπίαν. Ὅχι ὑπερχλωρυθμία, λευχαιμία, ἢ βριχθεία νόσος. Εἶναι ἀτελεῖς τέτοιαι διαγνώσεις, ἀνούσιοι!

Ἀλλὰ φθάνουν τόσα... διὰ τὴν περίπυστον διάγνωσιν.

Τὸν λαϊκὸν ἀγαγώστην, δι' ὃν ἰδιαιτάτα γράφεται τὸ βιβλίον τοῦτο, πρῶτιστι ἐνδιαφέρει πῶς νὰ γιastreυθῇ ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν του Ὅλαι αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις κα' ἡ σπουδὴ διὰ τὸν πύσχοντα λαὸν αὐτὴν ἔχουν τὴν πρακτικὴν ἐννοιαν.

Λοιπὸν δυνατότατον εἶνε ὅλοι νὰ γιastreυθοῦν. Ὅλη γι θελήσις χρειάζεται, νὰ ἀγνοηθοῦν ἀνώφελες γνώμες καὶ ἀπόψεις νὰ κάμουν τακτικῶς τὴν δίαιταν μὲ χυλὸν σίτου κλπ. τὴν φυσι-

οἰθεραπείαν διὰ τὴν κάθαρσιν—ἀποτοξίνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ὁργανισμοῦ των.

Τὸ μεγαλύτερον πρόσκομα εἰς πολλοὺς διὰ τὴν ἀπόφασιν εἶναι ὁ φόβος ὅτι θὰ ἀδυνατίσουν καὶ ἐνδέχεται νὰ χειροτερεύσῃ ἐκ τούτου ἡ ἀσθενεία των. Ἀπόρροια τῆς ἐσφαλμένης ἐν τῇ Παθολογίᾳ νοοτροπίας ὁ φόβος οὗτος, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀβάσιμος. Δὲν ἀδυνατίζει κανεὶς ὅταν κάμῃ τέτοια διαίτα 5—10 ἡμέρες, διότι πέρνει τροφήν, θερμίδες ἀρκετὰς διὰ τὴν θρέψιν τοῦ σώματος.

Ὡς ἄλλως τε εἴπομεν. σκοπὸς τῆς διαίτης ἁμεσος εἶναι νὰ καθαρισθῇ ὁ γαστρικὸς σωλήν, νὰ ἀποτοξινωθῇ τὸ σῶμα, ὅπερ ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ συστήματός μας καλλίτερα ἀπὸ οἰανδήποτε ἕως τῶρα μέθοδον τῆς ἐπιστήμης. Δοκιμὴ ὀλίγων ἡμερῶν πείθει περὶ τούτου. Ὁ αὐτοκαθαρισθεὶς ὁργανισμὸς, τρεφόμενος ἔπειτα καλλίτερα, ἐξυγιαίνεται καὶ δυναμώνει πραγματικά.

Ἐν ὀλίγοις· ἐνῶ αἱ ἄλλαι ἱατροφαρμακευτικαὶ μέθοδοι δὲν ἐπιτυγχίνουν, ἡ διαιτοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου, ἡ φυσιοθεραπεία αὕτη ἐπιτυγχάνει νὰ θεραπεύσῃ ριζικῶς τὰς ἀσθενείας, νὰ ἐξυγιάνῃ ὁμαδικῶς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ μεταρρυθμίσις ἣν προτείνομεν ἐν τῇ Ἱατρικῇ, ἀποδεδειγμένως ἐπέτυχε.

Διὰ ταῦτα τὸ Κράτος ἐνισχύον τὸ ἔργον πρέπει νὰ δώσῃ σιταίρι—φάρμακο εἰς τινὰς ὁργανώσεις, εἰς τὸν λαόν, δωρεάν. Οἱ φοιτηταί, οἱ διδασκαλοὶ καὶ ἡ ἑνὼσις Δημοσίουπαλληνικῶν ὁργανώσεων τῆς Θεσ/νίκης ἐξήτησαν ἤδη ὅπως κάμουν τὴν διαιτοθεραπείαν. Πρέπει νὰ βοηθηθῶσι πρὸς τοῦτο.

Οἱ Ἀἷμοι, ὁ Ἐφοδιασμός, ὁ Ἐρυθρὸς Στιμὸς δίδοντες δωρεὰν σιταίρι εἰς τοὺς θέλοντας νὰ διαιτοθεραπευθῶν, θὰ συντελέσουν ὅπως μὲ τὰ ὁμαδικὰ παραδείγματα ἰσάσεων τοῦ θὰ ἐπακολουθήσουν, ἀποδειχθῇ παρὰ τῷ λαῷ καθ' ὅλοκληρίαν καὶ γενικευθῇ ἡ νέα θεραπεία, δι' ἧς ὅλοι μποροῦν νὰ γιανθρευθῶν.

Ἀξία ἰδιαιτέρας ἀναγραφῆς εἶναι τὰ κάτωθι. Ἡ Νομαρχία Θεσσαλονίκης καὶ ἡ Μητρόπολις, ἐκτιμήσαντες ὅτι θὰ ὠφεληθῇ πολὺ ὁ λαὸς ἐκ τῆς διαδόσεως τοῦ βιβλίου, συνέστησαν δι' ἐγ-

κυκλίων πρὸς τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων τοῦ νομοῦ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια νὰ προμηθευθῶσι τοῦτο.

Τὸ ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12ῃ Ἰουλίου 1949
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀρ. πρωτ. 2638

Πρὸς

τοὺς εὐλαβ. Ἱερεῖς καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια
τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Ἐπαρχίας

Ὁ ἱατρὸς κ. Ἀρ. Κούζας ἀπὸ ἐτῶν ἐφαρμόζων ἰδίαν διαιτοθεραπείαν «διὰ χυλοῦ σίτου» ἐξέδωκεν ἐσχάτως σχετικὸν σύγγραμμα, ἐν ᾧ ἀναπτύσσει τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ταύτην, ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ριζικὴν κάθαρσιν τοῦ γαστρικοῦ σωλήνος καὶ τὴν ἀποτοξίνωσιν τοῦ σώματος. Ἐν αὐτῷ, πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐκτίθενται ἀπόψεις περὶ τῆς ὠφελιμότητος τῆς νηστείας, συνάδουσαι καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν τῆς νηστείας θεσμὸν, ὃν πάνυ σοφῶς ἐπιβάλλει ἡ Ἐκκλησία.

Ὅθεν συνιστῶμεν πατρικῶς ὅπως προμηθευθῇ τὸ βιβλίον τοῦτο, ἐρχόμενοι οὕτω συνεπικούροι τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἐπιστήμονος ἱατροῦ συγγραφέως τοῦ ὠφελίμου τούτου βιβλίου.

Εὐχέτης πρὸς Θεόν

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Θεσσαλονίκης Γεννάδιος

Εἰς τὰς Στρατιωτικὰς λέσχας Σερρῶν, Θεσ/νίκης κλπ. μετὰ τὰς γενομένας διαλέξεις, ἔγινε λόγος νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διαιτοθεραπεία εἰς τινὰς μονάδας. Ἡ καινοτομία αὕτη πρέπει ταχέως νὰ πραγματοποιθῇ. Συμφωνούντων, συνεργούντων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν, εἶναι δυνατότατον νὰ γιανθρεύωμεν ὅλους τοὺς στρατιώτας ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ στομάχου, ἥπατος κλπ. τὸν ὁργανισμόν, τὸ αἷμα ὅλων τῶν στρατιωτικῶν νὰ ἀποτοξινώσωμεν.

Οἱ Σπαρτιάται μὲ τὸν «μέλανα ζωμόν» ἡλιοθεραπείαν καὶ γυμναστικὴν εἶχαν διαπλάσῃ τὴν ἀλκιμοτέραν νεολαίαν τῆς ἐποχῆς. Ἦδη ἐξελιχθείσης τῆς ἐπιστήμης, μὲ τὴν χυλοσιτοδίαιταν, φρουτοθεραπείαν, μὲ συστηματικὴν μοντέρναν φυσιοθεραπείαν, εἶναι δυνατόν ὅλων τῶν ἀνθρώπων τὸν ὁργανισμόν νὰ ἀποτοξινώσωμεν, νὰ ἐνισχύσωμεν. Καὶ πρώτιστα τοὺς ὑπηρετοῦντας τὴν Πατρίδα, τοὺς στρατευομένους.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἱατροὺς, εἶναι βέβαιον ὅτι πλεῖστοι θὰ συνταχθῶν μὲ τὴν προσπάθειαν ταύτην διὰ γενικὴν καὶ προληπτικὴν θεραπείαν τοῦ λαοῦ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ χωρίοις, εἰς τὰ νοσοκομεῖα καὶ κλινικάς, εἰς τὰς οἰκογενείας.

Συνεργοῦντες εἰς μεθοδικὴν κατὰ σωματεῖα διαίτηθεραπείαν μὲ χυλὸν σίτου κλπ., βοηθοῦντες εἰς γενίκευσιν τῆς ριζοσπαστικῆς ταύτης καινοτομίας ἐν τῇ Θεραπευτικῇ, θέλουν συντελέσῃ ὅπως πραγματοποιηθῇ κατὰ πολὺ ὁ μέγας προσορισμὸς τῆς Ἱατρικῆς Ἐπιστήμης, ὅστις εἶνε ἡ Προληπτικὴ Θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν.

Εἰς τοὺς δυστροποῦντας ἀσκληπιάδας, οἵτινες βλαίπουν ὄχι ὀλίγον τὴν δημοσίαν Ὑγίαν, τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, μὲ τὴν ἀντιδραστικότητά των, πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἔγινε γιαντούς, ἀλλὰ διὰ τὴν Κοινωνίαν καὶ ὅτι εἶνε ἀνυπόφορον νὰ πάσχη ὁ λαὸς ἐκτὸς τῆς κακῆς ἐπιστήμης καὶ ἀπὸ κακοῦς ἐπιστήμονας.

«Ἱατρὸς ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων» ἔχει πῇ ὁ Ὀμηρὸς διότι τέτοια ἦτο ἡ γνώμη τῶν ἀρχαίων διὰ τὴν πρώτην τῶν ἐπιστημῶν. Ἡ ἐξέλιξις ὅμως εἰς κακὸν δρόμον ἔφερε τὴν Ἱατρικὴν εἰς τόσῃ ἀνυποληψίαν, ὥστε ἔγιναν ἡδὴ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ εἰρωνικαὶ παροιμίαι, ὡς: «Ὅπου ἱατροὶ πολλοί, ἐκεῖ καὶ νόσοι κλεῖσται».

Λέν θὰ δυσωρεστήσῃ, νομίζω, τοὺς καλοὺς ἱατροὺς ἡ ἐκτεθεῖσα πραγματικότης περὶ τῆς ἐπιστήμης μας, τόσῳ μᾶλλον ἀφοῦ δὲν πρόκειται ἁπλῶς περὶ θεωρητικῆς κατακρίσεως τῆς Ἱατρικῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ πρακτικότητος συστήματος ὁμαδικῆς ἡμετέρας, οὗ ἡ γενίκευσις μέγιστα θὰ ὠφελήσῃ τὸν λαόν.

Εἶνε συμμέρονον τῆς προόδου ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων, νὰ ἔχουν βασικῶς ὑπ' ὄψει τὰς ὡς ἄνω γνώμης κατὰ τὴν ἐπιγνησιατικὴν ἐξάσκησιν, ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ προσορισμοῦ των, ὅστις ὡς ἔγραψε διαπρεπὴς ἀλλοδαπὸς «heilen und heilen das ist heute wie immer die Sendung des Arztes» βοηθεῖν καὶ θεραπεύειν ἦτο καὶ εἶνε πάντοτε ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἱατροῦ.

Τελικῶς, ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς συναδέλφους τὸν Ἱατροκρατικὸν ὅρκον: «Ὁμνυμι Ἀπόλλωνα Ἱητῆρα καὶ Ἀσκληπιὸν καὶ Ὑγίαν καὶ Πανάκειαν καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας.. διαίτημασι χρῆσασθαι ἐπ' ὠφελὴν καμνόντων.... ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίας καὶ φθορῆς....

Ἀναγνώστα· «ἡ πρώτη περιουσία εἶνε ἡ ὑγεία...» (Εὐερεσσον). Πίστευσε καὶ θὰ γιανθεύῃς.

ΕΓΚΡΙΤΙΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΙΑΤΡΩΝ

Τὴν ἐπιστημονικὴν μεταρρύθμισιν ἣν ἀρχικῶς διὰ τῆς θεωρίας τοῦ Ἐνιαίου τῶν νόσων ἐπροτείναμεν, ἐνέκριναν ἐν Ἀθήναις ὑπερτριπύκιστοι κορυφαῖοι ἱατροί, διευθυνταὶ νοσοκομείων καὶ καθηγηταί. Ἐκτοτε ἡ προσπάθεια ἐτελειοποιήθη, συμφωνησάντων ἱατρῶν καὶ τῆς Θύνης, τῶν Σεργῶν καὶ ἄλλων πόλεων.

Θεωροῦμεν διὰ ταῦτα βέβαιον ὅτι ἡ εἰς ἐφαρμογὴν τῶν ἰδεῶν τούτων συστηματικὴ φυσιοθεραπεία μὲ χυλὸν σίτου, φροῦτε κλπ. ἦν διὰ τοῦ βιβλίου τούτου ἐξηγήσαμεν, θὰ ἐγκριθῇ καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ γενικότερον.

Ἰδοὺ αἱ γνώμαι διακεκριμένων τινων ἱατρῶν.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Παθολογίας κ. Λιβιεράτος.

Ἀξιότιμε κ. συνάδελφε Ἐμελέτησα μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς διαφόρους ἀνακοινώσεις καὶ τὴν πραγματείαν σας περὶ Ἐνιαίου τῶν νόσων καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἔμεινα κατάπληκτος πρὸ τῆς ἰδιαζούσης πρωτοτυπίας, ἣτις χαρακτηρίζει τὰ γραφόμενά σας. Σὰς συγχάριζω θερμότατα καὶ σὰς παροτρύνω νὰ ἐξακολουθήσετε τὰς μελέτας σας ὅπως δόσητε εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀνθρωπότητα τὴν ἀπὸ τὴν ἀπόδειξιν τῶν θεωριῶν σας, ὧν ἡ πραγματοποίησις θέλει ἐκ βάρων ἀναστατώσῃ καὶ μεταβάλλῃ τὰς μεθόδους τῆς ἐρεύνης, θέλει διανοίξῃ νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ θέλει ἀναγράψῃ τὸ ὑμέτερον ὄνομα εἰς σελίδα ὅλως ἰδιαίτεράν τῆς μεγάλης βίβλου τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἱατρίας.

† Ὁ Καθηγητὴς τῆς Παθολογίας Ἀραβαντινὸς. Θεωρῶ τὴν θεωρίαν σας ὡς μίαν ἐμπνευσμένην ἀλήθειαν, τῆς ὁποίας τὴν βάσιν θὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη ἀναζητοῦσα εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς φυσικοχημικῆς συστάσεως τοῦ ὁργανισμοῦ τὸ αἷτιον τῶν νόσων.

Ὁ καθηγ. τῆς Παθ. Φυσιολογίας κ. Κατσαρᾶς. Ἡ θεωρία

σας εἶνε πράγματι ρηξικέλευθος ἀποδεικνύουσα ὅτι ἔχετε πνεῦμα λίαν ἐρευνητικὸν ῥέπον πρὸς τὰ μεγάλα καὶ ἀνατρεπτικά. Εἵχομαι ἀπὸ καρδίας ὥπως αἱ μέλλουσαι ἐργασίαι ὑμῶν ὡς καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων ἀποδείξωσιν ἀληθῆ τὴν νέαν ταύτην ἀντίληψιν τῶν νόσων, ἣτις ἀνατρέπει σχεδὸν ἐν πᾶσι τὰ μέχρι σήμερον ἐγνωσμένα. Τοῦτο δ' ἔσται μεγάλη τιμὴ καὶ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τὴν πατρίδα.

Ὁ κ. Βασιλόπουλος παθολόγος. Ἡ ἐπικρατοῦσα ἀπὸ τινος εἰς ὅλον τὸν ἐπιστημ. κόσμον τάσις ὥπως ἀποδοθῶσι ὅλοι αἱ νόσοι εἰς βιοχημικὰς ἀλλοιώσεις τοῦ αἵματος, δίδει τὸ ἐνδόξιμον ὅτι ἡ θεωρία σας θὰ γίνῃ εὐμενῶς δεκτὴ ὑπὸ τῆς ἀπανταχοῦ ἐπιστήμης. Ἐργάζεσθε λοιπὸν πρὸς διάδοσιν αὐτῆς καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θὰ θριαμβεύσητε, οὕτω δὲ χάρις εἰς ὑμᾶς ἡ δόξα καὶ τιμὴ θὰ στεφανώσῃ πάλιν τὴν ἀθάνατον Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Πορτοκάλης καρδιολόγος. Ἀνέγνωσα τὴν ἐργασίαν σας καὶ τὴν εὐρίσκω ὅλως νέαν καὶ πρωτότυπον. Ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην, δι' ἣν θέτει νέας βάσεις. Σὰς συνιστῶ ὥπως ἡ ἐργασία σας μεταφρασθῇ τὸ ταχύτερον καὶ γίνῃ γνωστὴ εἰς τὸ ἔξωτερικόν, τοῦτο δὲ πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν κ. Ἀλιβιζάτος. Ἀνέγνωσα μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἐργασίαν σας καὶ τὴν εὐρίσκω πρωτότυπον καὶ ἀληθῶς ἐπαναστατικὴν. Ἀνοίγει αὕτη νέους ὁρίζοντας καὶ βάσεις διὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην. Εὐχομαι αἱ περαιτέρω μελέται νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἀλήθειαν τῆς θεωρίας πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης.

Ὁ κ. Ἰωαννίδης μικροβιολόγος. Τὸ βιβλίον σας ἀνέγνωσα μετὰ προσοχῆς καὶ σὰς συγχαίρω θερμῶς διὰ τὴν ὅλως πρωτότυπον σκέψιν σας. Εὐχομαι ὥπως ἡ θεωρία σας ἀποδειχθῇ ἀληθῆς καὶ πείσῃ τοὺς πάντας. Συντάσσομαι πρὸς τὴν γνώμην σας ἀνεπιφυλάκτως καὶ σὰς ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὴν θαρραλέαν σας σκέψιν.

Ὁ κ. Μπλὰν πρώην διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἰνστιτούτου Παστέρ. J'ai lu votre livre et j'ai apprécié votre idée de

synthèse médicale. Apportant aux idées médicales des idées déjà répandues dans les sciences chimiques et physiques vous faites de ce qui est complexe un tout homogène et simple. Je souhaite que vos idées deviennent pour vous tout à fait évidentes, nul doute qu' alors un grand pas scientifique sera fait.

Ὁ κ. Χατζηβασιλείου καθηγ. τῆς Ὑγιεινῆς ἐν τῇ Ἱατρ. Σχολῇ Θεσ/νίκης. Ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἐμελέτησα τὸ περισπούδαστον ἔργον σας καὶ σὰς βεβαιῶ ὅτι ἔμεινα ἐκπληκτος διὰ τὸ ἀφαντάστως κολοσιαῖον ἔργον, ὅπερ ἐπετελέσατε. Εἶμαι ὑπερήφανος διότι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιστήμη καὶ τὸ Ἑλλήν. ὄνομα χάρις εἰς ὑμᾶς θὰ καταλάβῃ καὶ πάλιν τὴν πρώτην ἐν τῇ Ἑπιστήμῃ θέσιν, ὡς πάλαι ποτε διὰ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ.

† Ὁ Μιχαλακέας καθηγ. τῆς Ἀνατομίας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Θεσ/νίκης. Ἐμελέτησα μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὸ ἔργον σας. Συμφωνῶ ἀπολύτως ὅτι ἡ νέα αὕτη καὶ τελείως πειστικὴ θεωρία σας θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ θὰ ἐξαπλωθῇ εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον, διότι στηρίζεται ἐπὶ ἐπιχειρημάτων ἐπιστημονικῶν ἀκλονήτων.

Ὁ κ. Κτενίδης ἀφροδισιολόγος ἐν Θεσ/νίκῃ. Ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς πρωτοτύπου ὑμῶν ἐργασίας ἐντύπωσίς μου ὑπὲρ ἔξαιρετική. Δὲν τολμῶ νὰ ὀνομάσω τὰς θεωρίας ὑμῶν μεγαλειώδεις, ἀλλὰ διαβλέπω ἐν αὐταῖς νέον φῶς, ἴσως τὸ πραγματικόν, ὅπερ μέλλει ἀσφαλῶς νὰ φωτίσῃ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην. Ἐχω τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ εὐρυτέρα δημοσιότης εἰς τὸ ἔργον ὑμῶν ἵνα δημιουργηθῇ ἡ σχετικὴ σχολή, ἣτις δι' ἐργασιῶν ἀναλόγων θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς θεωρίας σας. Συγχαίρω ὑμᾶς θερμότατα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἐργασίαν σας.

Ὁ πρύεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συλλόγου κ. Κυριακῆς. Ἡ θεωρία σας εἶνε ἀξία πάσης μελέτης καὶ προσοχῆς. Εἶνε βεβαίως ἐπαναστατικὴ, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἐξηγουῦνται τὰ ἱατρικὰ προβλήματα, τὰ ὡς γνωστὸν τόσον σκοτεινά. Σὰς συνιστῶ νὰ τὴν μεταφράσητε εἰς ξένας γλώσσας. Ἐχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπικρατήσητε.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρώτον μέρος — Θεωρία

- 1 Παθογένεια τῶν νόσων ἐξ ἐντερικῶν ἀπορροφήσεων.
- 2 Παθολογικά ἀποτελέσματα τῆς ἐντερογαστρίτιδος.
- 3 Ἡ διαίτα μὲ χυλὸν σίτου.
- 4 Βιολογικὴ ἐξήγησις τῆς θεραπείας.
- 5 Πῶς γίνεται ἡ διαίτα.
- 6 Τί εἶναι Συνθετικὴ διάγνωσις.
- 7 Ὅλιγα περὶ Ἑνιαίου τῶν νόσων.
- 8 La maladie est en nous de nous rai nous.
- 9 Αἱ ἐπιστημονικαὶ καινοτομίαι ἃς προτείνομεν.
- 10 Τὸ πολλαπλοῦν χάος τῆς Παθολογίας.
- 11 Πῶς ἐννοεῖ τὴν νόσον ἡ Φυσιοθεραπεία.
- 12 Γινώμαι κορυφαίων ἱατρῶν κατὰ τῆς Ἱατρικῆς.
- 13 Ἡ ἐξέλιξις τῆς Φυσιοθεραπείας στὴν Εὐρώπῃ — Ἀμερικῇ.
- 14 Δυσκοιλιότης, ἡ συχνότερα τῶν ἀσθενειῶν.
- 15 Ἐφαρμογὴ καὶ ἐπιτυχία τῆς θεραπείας μὲ χυλὸν σίτου.
- 16 Ἀλλὰι ὁδηγίαι κατὰ τὴν διαιτοθεραπείαν.
- 17 Περὶ νηστειοθεραπείας.
- 18 Ἡ διαίτα μὲ χυλὸν σίτου ὠφελεῖ καὶ τοὺς ὑγιεῖς.

Δεύτερον μέρος — Πράξις

- 1 Στομαχικὰ νοσήματα.
- 2 Ἐντερικὰ νοσήματα.
- 3 Θεραπεία τῆς δυσκοιλιότητος.
- 4 Ἐλκος στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου.
- 5 Ἀμοιβάδωσις, ἀσκαριδίασις κλπ.
- 6 Θεραπεία τῶν ἥπατικῶν νόσων.
- 7 Θεραπεία νόσων τῶν νεφρῶν.
- 8 Θεραπεία νόσων τοῦ αἵματος.
- 9 Νόσοι τῆς θρέψεως. Ἀρθριτισμός, ψαμμίασις, λιθίασις.
- 10 Θεραπείαι νόσων διαφόρων
- 11 Διὰ τοὺς ἱατροὺς, διὰ τοὺς ἀρρώστους, τὸν λαὸν καὶ τὸ Κράτος.

Ἐγκριτικαὶ γνώμαι ἱατρῶν.

